

Giới thiệu Bình Hoa Giới Giải Trí

Truyện Bình Hoa Giới Giải Trí của tác giả Mạch Ngôn Xuyên là một câu chuyện ngôn hiện đại nói về tình yêu trong giới showbiz. Giải trí Bát tỷ: Liên hoan phim năm nay tôi muốn tặng giải thưởng minh tinh nữ làm bình hoa tốt nhất cho Cảnh Tâm, nhan sắc của cô ấy là hạng nhất, từ ngực trở xuống tất cả đều là chân, gia thế hiển hách, thế nào mà lại không thoát được vận mệnh bị thảm làm bình hoa.

Cảnh Tâm đăng weibo: Lành thường từ dưới đêm lên, đau lòng quá đi..

Fan A: Có ai phát hiện ra truyện hay chưa? Đại cổ đông của công ty điện ảnh Hoa Thần Tần Sâm vừa theo dõi weibo này, còn like nữa kia...

Fan B: Rốt cuộc cũng có người dám ‘Quy tắc ngầm’ cô ấy rồi, Cảnh Tâm sắp được diễn vai nữ chính rồi?

Bạn đang đọc truyện *Bình Hoa Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1

Cảnh Tâm đã liên tục hơn nửa tháng không có bất kỳ quảng cáo nào, cũng không có vai diễn nào mới, khoảng cách sau giai đoạn đóng máy đã qua hơn hai tháng, hơn nửa hơn nửa tháng nay người đại diện Thẩm Gia cũng không gọi cho cô một cuộc điện thoại nào, cô gọi điện qua cũng đều bị từ chối.

Cảm giác rất không tốt!

Thẩm Gia mở cửa nhà Cảnh Tâm ra, bước vào liền thấy Cảnh Tâm đang nằm úp sấp trên tấm đệm yoga suy nghĩ về đời người, đôi chân trắng nõn thon dài đang xếp thành chữ nhất, vô cùng chân thực.

Thật sự là một đôi chân rất đẹp!

Ngành giải trí này không thiếu những nữ minh tinh có đôi chân đẹp, nhưng mặt cũng giống như chân đều đẹp thì không nhiều, Cảnh Tâm hướng gương mặt xinh đẹp về phía Thẩm Gia cười vui vẻ hỏi: “Chị Gia Gia, có quảng cáo hay là vai diễn mới?”

Không có quảng cáo hay vai diễn mới thì Thẩm Gia cũng lười quan tâm đến cô.

Lúc trước Thẩm Gia cũng bị chính cái bộ dáng này của Cảnh Tâm lừa, liền một mạch ký hợp đồng 8 năm. Lúc trước tràn đầy tin tưởng, nghĩ rằng Cảnh Tâm dù không có kỹ thuật diễn thì cũng có thể dựa vào chân, dựa vào mặt để kiếm cơm, cho dù không thể nổi tiếng thì cũng có thể lẫn lộn với cái danh tiểu hoa đán.

Kết quả mấy năm trôi qua, Cảnh Tâm liền trở thành một cái bình hoa không hơn không kém.

Nghĩ vậy Thẩm Gia liền nổi giận, đi qua vỗ một cái lên bảp đùi Cảnh Tâm: “Mau thay quần áo! Xế chiều đi thử vai!”

Cảnh Tâm vừa định kêu đau, Nghe xong lời của Thẩm Gia thì lập tức quên đau, hai mắt sáng lên: “Nhân vật gì vậy?”

Thẩm Gia tức giận: “Hoa khôi nông thôn”

“...” Câu chuyện tình yêu nông thôn sao?

Cảnh Tâm từ nằm úp sấp biến thành ngồi xếp bằng, yếu ớt hỏi: “Em đã hết thời đến trình độ này rồi sao?”

Thẩm Gia vô cùng ghét bỏ liếc xéo cô một cái: “Em từng nổi tiếng sao?”

Cảnh Tâm: “... Không có...”

Thẩm Gia: “Không nổi tiếng có tư cách gì nói đến chuyện hết thời?”

Cuộc sống đã gian nan như vậy, hà cớ gì phải đâm lưỡi dao vào lòng người như thế!

Cảnh Tâm đổi một bộ quần áo, đang chuẩn bị trang điểm, Thẩm Gia liền vọt vào đến bàn: “Được rồi, không cần trang điểm.”

“Không cần trang điểm sao? Chẳng may đụng phải chó săn hoặc là fan muốn chụp ảnh thì làm sao bây giờ?”

“Em vừa không nổi tiếng lại không có scandal, lũ chó săn kia không rảnh rồi theo chụp em đâu! Một bình hoa đã tụt xuống hạng nữ phụ thứ ba thì cũng đâu có Fan nào thèm đuổi theo em xin kí tên!”

“...”

Người đại diện của cô đạo này oán hận thâm hậu quá đi!

Thắm Gia có tức giận, nhưng sau khi lên xe vẫn là làm hết phận sự cho Cảnh Tâm, nói một chút về việc thử vai lần này.

Chương Chính Khôn là đạo diễn của kịch bản mới này, bộ phim được lấy từ một vụ án mua bán phụ nữ có thật, đã được chỉnh sửa để thành kịch bản, Cảnh Tâm lần này thử vai với nhân vật là một nữ sinh vừa thi lên đại học ở một thôn lạc hậu nào đó, cô chưa từng đi đến các thành phố lớn, đơn thuần lương không hiểu xã hội hiểm ác. Mặc dù thấy đáng về rất quê mùa nhưng ngũ quan lại rất xinh đẹp, Vì vậy đã bị bọn buôn người để mắt, không hiểu thế sự nên cô đã bị lừa lên một chiếc xe màu đen, trên chiếc xe màu đen này tất cả đều là những cô gái bị lừa, bị bắt cóc giống cô.

Trên đường vận chuyển, chiếc xe của bọn buôn người lại lừa được một cô gái, cô bé này chính là nhân vật chính, cũng là cảnh sát nằm vùng.

Nữ chính một bên giải cứu người trên chuyến xe tội phạm, một bên cung cấp manh mối cho cảnh sát bên ngoài, nội ứng ngoại hợp đem bọn buôn người một lưới bắt gọn, giải cứu rất nhiều cô gái trong cảnh nước sôi lửa bỏng.

Cảnh Tâm nghe thế không nhịn được cảm thán : “ Nữ cảnh sát đó, nhân vật uy phong như vậy sao lại không tới lượt mình chứ!”

Thắm Gia cười ha ha: “ Nữ cảnh sát là nữ chính, bạn diễn của cô ấy là ảnh đế Quý Đông Dương, cô thử vai nữ phụ số bốn.” Cô đem nữ chính cùng nữ phụ số bốn ấn rất mạnh, ý định muốn kích thích Cảnh Tâm

Cảnh Tâm hoàn toàn không cảm giác được âm thanh cao lên của Thắm Gia, nghe được tên Quý Đông Dương trong mắt hiện lên kinh hi, nam thần đó!

Cảnh Tâm chờ đợi không kịp hỏi: “ Em và ảnh đế có cảnh đối diễn không? Có không, có không?”

Đang lái xe Thắm Gia thật sự muốn vung chân nhấn mạnh vô chân ga đụng vào cây cho rồi, Thắm Gia liền ngừng xe ở bên cạnh, quay đầu thở hổn hển mắng: “ Cảnh Tâm, em có còn muốn sống ở giới giải trí nữa không? Em có còn nhớ khi em mới vào nghề em nhận là nhân vật nữ số 2? Tôi vốn nghĩ đến năm thứ hai thì em nhất định có thể diễn nữ chính. Kết quả thế nào? Năm thứ hai chỉ nhận được vai nữ số ba! Còn toàn bộ đều là những nhân vật bình hoa, năm nay thì lại càng tệ hơn, tổ phim chỉ cần em diễn vai nhân vật quần chúng”

“Sang năm thì sao đây? Nữ phụ số năm, hay là diễn viên phụ?”

Ký hợp đồng khi Cảnh Tâm năm 17 tuổi, đáp lại yêu cầu của cha mẹ Cảnh Tâm, trong lúc học đại học không thể nhận vai diễn, Thắm Gia cảm thấy điều này không có vấn đề gì, Cảnh Tâm rất xinh đẹp vóc người lại đẹp, gia thế bối cảnh không còn gì để nói, đúng là con cưng của trời. Cảnh Tâm đi học sớm, tốt nghiệp đại học cũng mới có 20 tuổi, hao phí thời gian bắt đầu bốn năm, cho nên trong lúc học đại học Thắm Gia chỉ cho cô đóng chút quảng cáo cùng chụp tạp chí, hơn nữa đều là phẩm chất cao nhất. Năm đó Cảnh Tâm được xem như 'người mới' được săn đón trong giới giải trí, cũng có chút tên tuổi.

Thẳng đến khi Cảnh Tâm tốt nghiệp Thắm Gia mới biết mình nhảy vào hố lửa, bối cảnh của Cảnh Tâm không những không làm hậu thuẫn cũng không thể mang đến thuận lợi cho cô ấy, ngược lại còn cản trở rất lớn đến con đường diễn xuất của cô ấy.

Cha mẹ Cảnh Tâm cũng không thực sự muốn cho con gái mình bước vào cái vòng lẩn quẩn này.

Lúc trước cho rằng có bối cảnh gia đình làm hậu thuẫn, Thắm Gia có thể làm cho Cảnh Tâm nổi tiếng một cách dễ dàng, mình là người đại diện cũng có thể nâng cao giá trị con người lên, kết quả đều là tưởng tượng.

Cảnh Tâm nhìn Thắm Gia tức giận đến mức ngực cũng phập phồng, vội vỗ sau lưng Thắm Gia cho cô ấy hạ hỏa : “Chị Gia Gia đừng lo lắng, tức giận để già! Em sẽ cố gắng thuyết phục ba mẹ, tuyệt đối không thể để cho mình lún lặn thành kẻ đóng vai phụ. Chị xem lần này mặc dù đóng vai nữ phụ số bốn, nhưng có ảnh đế a, phòng bán vé có người bảo đảm, nói không chừng đây là cơ hội của em”

Khoé miệng Thắm Gia run rẩy: “ Chi là thử vai, ai nói em nhất định có thể được chọn?”

Ách, cũng đúng nga, cho dù sau khi thử vai được thông qua bị thay cũng là chuyện bình thường như cơm bữa.

Tuy nhiên Cảnh Tâm luôn lạc quan, cô cười híp mắt rất tự tin: “Không phải nói chọn hoa khôi trong thôn sao, em không tin những người thử vai có thể đẹp hơn em.”

Thắm Gia nhìn mặt của cô, không còn lời gì để nói.

So sánh ở mặt này, Cảnh Tâm rất ít khi thất bại.

Cảnh Tâm cùng Thắm Gia ăn cơm trưa ở Hoa Viên Nam Thành, cùng ăn còn có một cô gái trẻ tuổi Cảnh Tâm, Thắm Gia nói: “ Thử vai bắt đầu lúc ba giờ chiều, cô theo tiểu Thất học một ít tiếng địa phương”

“A?” Cảnh Tâm mở to hai mắt, “Sao lại phải học tiếng địa phương”

“Đừng quên cô muốn thử vai chính là một nữ sinh viên ở thôn trang lạc hậu”

“Vâng ạ.”

Cô Gái kêu tiểu Thất kia rất quê mùa, vừa mở miệng thì chính là tiếng địa phương: “Tên của tôi là Trương Kỳ, mọi người đều gọi là Tiểu Thất.”

Tiểu Thất còn đặc biệt nhấn mạnh một câu: “Nhưng tôi ở trên trấn nì, chứ không phải trong thôn nì.”

Cảnh Tâm chớp đôi mắt to: “Tôi tên Cảnh Tâm, tôi ở trong thôn nì.”

Cố ý đổi giọng, Cảnh Tâm học thật là có điểm giống, nói một hơi giọng nói địa phương cùng về bề ngoài của cô rất không phù hợp. Thẩm Gia không nhận được bất cười.

Cảnh Tâm cùng Tiểu Thất dùng tiếng giọng địa phương nói chuyện hơn hai giờ, căn bản là không dừng được.

Thẩm Gia chạy xe đến bãi đỗ xe ngầm của Công ty Điện ảnh Hoa Thần, nói với Cảnh Tâm: “Được rồi, tiết kiệm chút sức lực đi.”

Cảnh Tâm phát tay ra hiệu OK, uống liền mấy ngụm nước rồi cùng Thẩm Gia xuống xe.

Công ty điện ảnh Hoa Thần đối với Cảnh Tâm thật sự không xa lạ, cô đến đây thử vai không dưới mười lần, thành công ba lần, ba lần đều trước khi bấm máy thì bị người khác cướp mất, hai lần nữ chính, một lần nữ hai.

Lần này là lần thứ 11, nếu bị thay, cô quyết định sẽ đi nhờ anh trai hỗ trợ.

Mặc dù chỉ là nữ phụ số 4, nhưng vai nam chính lại là Quý Đông Dương, có thể cùng anh ta xuất hiện ở cùng một bộ phim cho dù chỉ có thể ở cùng vài cảnh thì đều đáng giá, hiển nhiên mọi người đều nghĩ như vậy, nhân vật đến thử vai đúng là không ít! Ngay cả Viên Đình cũng đến đây.

Cảnh Tâm không có ý định cùng cô ta nói chuyện, Cũng không có ý định hướng tới tiếp cận những người đang đứng bên kia, dựa trên khung cửa chờ.

Cô bĩu môi: “Đông người quá.”

Rất nhiều người, Thẩm Gia nhìn lướt qua đơn giản lướt, cảm thấy trận đấu tranh đoạt “Hoa khôi nông thôn” này Cảnh Tâm thắng hẳn là không có vấn đề gì, Thẩm Gia nhắc nhở: “Đừng quên vai diễn này coi trọng giọng địa phương”

Vì thế, Cảnh Tâm lập tức đổi thành cô gái nói giọng địa phương: “Em biết rồi ạ.”

Thẩm Gia vỗ vỗ vai Cảnh Tâm, sau đó đi ra ngoài gọi điện thoại.

Có một cô gái tiến đến gần Cảnh Tâm nói chuyện phiếm: “Bình hoa, không thể tin được là cô cũng đến thử sức, nhưng nhân vật này không phải bình hoa chứ? Là cô sinh viên nông thôn mà. Từ khi sau Cảnh Tâm ra mắt chỉ diễn hợp vai bình hoa, cho nên trong giới cô có một biệt hiệu rất chính xác đó là: Nữ diễn viên chuyên trị vai bình hoa.

Mà ngay cả các fan thân thiết của Cảnh Tâm cũng đều gọi cô là Bình hoa, nếu fan đều gọi như vậy, cô còn cảm thấy rất đắc ý, làm một người đủ tư cách một cái bình hoa.

Ít nhất mọi người đều cảm thấy bộ dáng cô xinh đẹp, cũng không tính là một chuyện xấu Cảnh Tâm quay đầu hướng cô gái kia cười cười: “Là hoa khôi trong thôn nì.”

Cô gái kia có vẻ bất ngờ: “Cô nói giọng địa phương?”

Cảnh Tâm cảm thấy cô gái này hoặc là một sinh viên ở học viện nào đấy, không có người đại diện, hoặc chính là người đại diện không có thực lực, ngay cả thử vai nhân vật cô sinh viên dùng giọng địa phương cũng không biết, tuy rằng đều là đối thủ cạnh tranh bất quá Cảnh Tâm vẫn hào phóng đem nguyên nhân nói cho cô ta.

Cô gái kia nghe xong giải thích về việc nói giọng địa phương của Cảnh Tâm, há miệng thờ dốc “Thật sao”

Cảnh Tâm tưởng cô ta nghe không hiểu, dựa vào kinh nghiệm đi trước, liền chia sẻ kinh nghiệm thử vai trước kia của mình.

Đương nhiên thời điểm này Cảnh Tâm nói là dùng giọng địa phương.

Ngoài cửa Tần Sâm ngẫu nhiên đi ngang qua, ánh mắt bị hấp dẫn bởi cặp chân trắng nõn thẳng tắp, cặp chân kia đúng là rất đẹp, ánh mắt của anh dừng lại lâu một chút, kết quả khi nghe chủ nhân của cặp chân nói chuyện với một giọng nông đậm giọng địa phương.

Sắc mặt Tần Sâm cứng đờ, nghiêng người nhìn thoáng qua chủ nhân của cặp chân dài kia, sau đó hắn thấy được gương mặt nghiêng xinh đẹp của Cảnh Tâm

Tần Sâm đứng yên lặng tại chỗ 3 giây, tầm mắt phức tạp lập tức dời đi, đi về phía thang máy.

Cửa thang máy mở ra, vừa vặn gặp lại Phó Cảnh Sâm trong hội nghị vừa đi ra, Phó Cảnh Sâm liền hướng Tần Sâm chào hỏi.

Tần Sâm biết Cảnh Tâm là em gái Phó Cảnh Sâm năm trước, anh cùng Cảnh Tâm cũng không quen biết, cũng chưa từng nói chuyện, cũng chỉ ngẫu nhiên thấy qua trên ti vi hoặc là tin tức giải trí.

Vừa rồi Cảnh Tâm dùng một giọng nói đặc giọng địa phương đã dọa đến Tần Sâm, anh nhìn về phía Phó Cảnh Sâm : “ Em gái của anh luôn nói chuyện như vậy sao?”

Phó Cảnh Sâm: “Như thế nào?”

Tần Sâm nói: “Nói một hơi đều là giọng địa phương”

Quay đầu nhìn về phía trợ lý: “Cậu vừa rồi cũng nghe thấy phải không? Bất chúc thử xem”

Trợ lý. “...”

Ông chủ đã yêu cầu trợ lý không dám không làm, về mặt trợ lý kháng nghị bất chúc vài câu.

Bạn đang đọc truyện *Bình Hoa Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2

Tần Sâm khi nghe xong trợ lý dùng giọng địa phương nói lại, cau mày ghét bỏ sao lại có cảm giác khó nghe như vậy? Nhà quê quá!

Tần Sâm bình luận về việc bắt trước của trợ lý: “Giống được 6-7 phần.”

Trợ lý có chút tan nát cõi lòng, rõ ràng là giống nhau như đúc mà? Không thể bởi vì hần là đàn ông mà liền bị ghét bỏ như vậy!

Phó Cảnh Sâm đã biết nguyên nhân tại sao lại như thế: “ Chắc con bé đến thử vai, nhân vật kia đại loại là dùng giọng địa phương”

Mất Tần Sâm có thêm vài phần nghiền ngẫm, cười lên tiếng: “ Thì ra là như vậy, nhập vai rất sâu”

Có nhiều người đến thử vai, cho nên cũng tốn thời gian, sau khi kết thúc thì cũng sắp đến 6 giờ.

Cảnh Tâm đang chuyển bị đi thi Viên Đình đã đứng chắn ngay phía trước, cau mày nhìn cô: “ Sao cô lại đến thử vai, nhân vật này cũng không phải là cái bình hoa, có phải cô đã biết trước nhân vật này, cho nên ngay cả trang điểm cũng không làm”

Nhân vật này đòi hỏi phải tinh khiết đơn thuần, Cảnh Tâm cũng là khi thử vai mới được biết, nhưng phía nhà sản xuất không nói rõ, cũng không biết tại sao người đại diện của cô lại biết được.

Vừa rồi tất cả những người thử vai đó, chỉ có cô là để mặt mộc. Cảnh Tâm nhìn khuôn mặt trang điểm tinh xảo của Viên Đình, cong cong khoé miệng cười: “ Sao tôi không thể tới, nhân vật này yêu cầu để mặt mộc cũng phải xinh đẹp mà”

Sắc mặt Viên Đình nhìn không tốt lắm, hôm nay đến thử vai mọi người đều cố gắng ăn mặc một phen, chỉ có Cảnh Tâm ăn mặc tương đối tùy ý, về mặt trắng nõn thuần khiết, đặt ở giữa lại càng nổi bật, thời điểm nhà sản xuất công bố yêu cầu của nhân vật này là để mặt mộc, cô ta liền cảm thấy mình trang điểm thật sự là ngu dốt.

Xem tình hình vừa rồi, phía nhà sản xuất hình như rất vừa lòng đối với Cảnh Tâm.

Thẩm Gia ở ngoài cửa kêu Cảnh Tâm một tiếng, Cảnh Tâm vội vàng nói: “ Tôi đi trước”

Tần Sâm kết thúc hội nghị trở lại văn phòng liền nhớ đến Cảnh Tâm dùng giọng địa phương, anh hỏi trợ lý: “ Bộ phim Cảnh Tâm đi thử vai lần này, đạo diễn là ai?”

Trợ lý trả lời: “ Là đạo diễn Chương, bộ phim điện ảnh này đã được chuẩn bị từ năm trước, vai nam chính là Quý Đông Dương, lúc đàm phán lịch trình của Quý Đông Dương đã sắp xếp kín hết lịch năm nay, vì chờ anh ta có lịch trống , cho nên bộ phim này mới kéo dài cho tới bây giờ”.

Tần Sâm sờ cằm không biết suy nghĩ cái gì, trợ lý nhìn anh do dự nói: “ Anh có muốn tôi đem tư liệu đến không”

Tần Sâm gật đầu: “ Lấy đến đây đi”

Nhìn tư liệu mới biết được nhân vật này của Cảnh Tâm là một cô sinh viên ở một thôn trang xa xôi lạc hậu, khi nói đều là dùng giọng địa phương.

Tần Sâm cười cười, nói như thế nào đây anh cảm thấy Cảnh Tâm rất thích hợp với vai diễn này. Có loại cảm giác đáng yêu dễ thương không thể nói thành lời?

Kết quả không ngoài dự kiến, Trận tranh giành “ Hoa khôi trong thôn “ lần này Cảnh Tâm vinh quang đạt giải quán quân.

Cảnh Tâm có chút đắc ý: “ Thấy chưa, em đã nói là em có thể dành được vai diễn này mà”

Thẩm Gia hất cho cô một chậu nước lạnh: “ Chỉ là nữ phụ số 4, em đắc ý cái gì? Khi nào được làm nữ chính thì hãy đến đây đắc ý”.

Làm ơn để lại ấn tượng tốt trong lòng nhau được không? Cảnh Tâm lặng lẽ nói nhỏ, sau đó hướng Thẩm Gia phát tay ra hiệu: “Em phải cố lên, em phải cố gắng”

Thẩm Gia hừ một tiếng: “ Cô trước hãy cầu nguyện cho vai nữ phụ số bốn này sẽ không bị người khác cướp mất đi”

Cảnh Tâm nghĩ: “ Chắc là không thể nào”

Tuy rằng ba mẹ cô không đồng ý cho tiến vào giới giải trí , nhưng ước mơ của cô là trở thành một diễn viên, năm đó Cảnh Tâm hết não loạn đến làm nũng mà cũng không thể làm cho bọn họ đồng ý, cuối cùng cũng phải nhờ anh trai nói giúp cô rất lâu mới được, đáp ứng không ít điều kiện, Cảnh Tâm mới được bước vào cái vòng lượn quẩn này.

Từ sau khi Cảnh Tâm bắt đầu sự nghiệp diễn xuất đến nay, ba mẹ cô ở sau lưng can thiệp rất nhiều, không ít vai diễn đều do cô dùng thực lực dành được, nhưng bọn họ lại cho rằng không thích hợp , hoặc họ cảm thấy vai diễn này có thể nổi tiếng, liền tìm phía bên kia đổi vai diễn của cô.

Dù sao, cô muốn đóng phim thì cứ đóng phim, nhưng không được nổi tiếng, chờ cô chơi đã hoặc là chán thì có thể rời khỏi giới giải trí một cách dễ dàng.

Chỉ là vai nữ phụ số bốn, chắc ba mẹ cô cũng không đến mức đấy đi?

Nhưng lần này là Công ty điện ảnh Hoa Thần đầu tư, nam chính là ảnh đế Quý Đông Dương, doanh số bán vé khẳng định sẽ không thấp, ngộ nhờ bộ phim này được giải thưởng, cô cũng có thể cùng đoàn làm phim đi trên thảm đỏ, cũng có thể nổi tiếng nha.

Cảnh Tâm cũng có chút lo lắng “ Hoa khôi trong thôn” của mình sẽ bị bay đi mất.

Vì để tìm hiểu tình hình, Cảnh Tâm có dự định buổi tối sẽ quay về Phố gia một chuyến.

Về nhà liền cao hứng tuyên bố : “ Con lại nhận được vai diễn, là nữ phụ số bốn, đóng vai một sinh viên nông thôn”

Cảnh Lam Chi cùng Phó Khải Minh liếc nhau, hai người cùng nhất trí, chỉ là vai sinh viên nông thôn chắc là cũng không có vấn đề gì.

Cảnh Tâm quan sát ánh mắt bọn họ, Phó Khải Minh cười cười: “ Nhân vật này không có vấn đề gì, diễn đi.”

Cảnh Tâm yên lòng, ban đầu muốn biểu đạt một chút lý tưởng của mình với ba mẹ, ngẫm lại vẫn là quên đi, đã bày tỏ rất nhiều lần, càng ngày càng không có tác dụng. Ba mẹ Cảnh Tâm rất chiều con gái, gần như là muốn gì được nấy, duy nhất chỉ có chuyện này là không được, cứng mềm đều không được, cô vẫn nên tìm cách khác thì hơn.

Đoàn làm phim đã công bố ra bên ngoài vai nam chính là Quý Đông Dương, tên phim đã được xác định là “ Giải Thoát”, một số nhân vật quan trọng cũng đã công bố, chỉ còn nhân vật nữ chính.

Trong bộ phim này, Cảnh Tâm cũng nữ chính diễn chung nhiều nhất , nhện không được tò mò : “ Chị Gia Gia, chị có biết nữ chính là ai không?”

Thẩm Gia: “ Việc này còn chưa công bố với bên ngoài, chị cũng không biết”

Cho đến khi buổi họp báo bắt đầu ghi hình, Cảnh Tâm mới chính thức được gặp nữ chính, thì ra là Lục Tuyết Tâm.

Cảnh Tâm liền yên tâm, hai người tên đều có chữ “Tâm” gia thế bối cảnh của Lục Tuyết Tâm tốt, chủ yếu là nhờ người nhà chống đỡ, mấy năm nay đều thuận buồm xuôi gió, là một tiểu hoa đán nổi tiếng. Thẩm Gia thường xuyên nhắc ở trước mặt cô: “ Nếu ba mẹ cô không nhúng tay vào, tôi cam đoan độ nổi tiếng của cô có thể so với Lục Tuyết Tâm, cô nói xem, tại sao cô lại không có ba mẹ như cô ấy chứ?”

Lúc đầu Fan Club của cô có tên là “ Tâm Tâm”, sau này Lục Tuyết Tâm càng ngày càng nổi tiếng, Fan Club của cô ấy cũng gọi là “Tâm Tâm”

Không nổi tiếng chung quy cũng bị nổi tiếng xử lí, trước hết xử lí tên thường gọi, cô ấy bây giờ vẫn gọi là “ Tâm Tâm”, còn cô thì thành “ Bình hoa”

Cô ấy bây giờ là diễn viên chính, còn cô chỉ là một diễn viên phụ nhỏ nhoi.

Có thể tưởng tượng, lát nữa xuống dưới Thẩm Gia sẽ lại nổi đóa.

Lục Tuyết Tâm mặc bộ váy dài thướt tha đi về phía Cảnh Tâm, mỉm cười nói: “Cảnh Tâm lần này chúng ta diễn chung rất nhiều nha”, Lục Tuyết Tâm cho cô cảm giác cũng không tệ lắm, Cảnh Tâm nhìn cô ấy cười cười: “ Đúng vậy, chúng ta lại hợp tác rồi”

Hai người đứng tán gẫu một lúc.

Đợi một lúc, đạo diễn Chương cùng Quý Đông Dương cũng đến nơi, buổi họp báo chính thức bắt đầu.

Các phóng viên tranh nhau đặt câu hỏi, đèn flash hướng về sân khấu nháy không ngừng.

Không bao lâu video về buổi phỏng vấn đã được lan truyền trên mạng, từ ngày đó ngẫu nhiên nghe được giọng địa phương của Cảnh Tâm, Tần Sâm liền lưu ý những tin tức có liên quan đến cô, anh xem video thấy Cảnh Tâm mặc một chiếc váy ngắn màu trắng, thiết kế này đem vóc dáng Cảnh Tâm phô diễn vô cùng tinh tế. một đôi chân thon dài trắng như ngọc, cân xứng thẳng tắp.

Nhìn mười mấy phút đồng hồ, phóng viên đặt câu hỏi: “Vai mà Cảnh Tâm nhận lần này khác hẳn với các vai mà cô đã nhận, cô có cảm tưởng gì?”

Ông kính gần sát, Cảnh Tâm mỉm cười: “Cảm tưởng của tôi là, chính là diễn thật tốt, để lần sau đạo diễn Chương có kịch bản mới còn tìm tôi”.

Tần Sâm xem đến đoạn này, nở nụ cười.

Vẫn là dùng giọng điệu bình thường nói chuyện có vẻ cô ấy xứng với cặp chân cùng gương mặt của mình.

Trợ lý đứng một bên chờ Tần Sâm xem xong video buổi họp báo: “Bên kia hình như muốn đạo diễn đem vai diễn này của Cảnh Tâm đổi”

Chuyện trong nhà Cảnh Tâm anh cũng có nghe qua một chút, buổi họp báo mới qua vài giờ, ba mẹ liền muốn đổi vai diễn của cô ấy, Tần Sâm cũng đoán được nguyên do trong đó, bộ phim này có đội ngũ diễn viên lớn, nhân vật này lại khác hẳn với những vai bình hoa trong quá khứ của Cảnh Tâm, là một vai diễn hoàn toàn khác, sau khi bộ phim được công chiếu sẽ khiến mang đến tiếng vang không nhỏ.

“Cậu nói với đạo diễn, Cảnh Tâm rất thích hợp với vai diễn này”

Cảnh Tâm lúc này đang ở nhà học thuộc kịch bản, hoàn toàn không biết vai diễn nữ phụ số bốn của mình đã trải qua một hồi bị thay rồi lại được cứu vớt, rốt cuộc mới an toàn.

Bộ phim rất nhanh liền bắt đầu quay, các phân cảnh của Cảnh Tâm chủ yếu ở phần đầu, phân cảnh đầu tiên là của cô.

Trời còn chưa sáng Cảnh Tâm đã bị Thẩm Gia lôi từ trong chăn ra, đưa đến trường quay.

Do dùng mặt mộc để quay nên Cảnh Tâm không cần trang điểm, chỉ cần thay quần áo là xong rồi, thợ trang điểm đem bộ tóc đen bóng của cô bện thành hai cái bím, để ở trước ngực.

Thay đổi liên tục mấy bộ quần áo, nhà tạo hình cũng không cảm thấy vừa ý, lắc đầu nói: “Sao tôi cứ cảm thấy không thích hợp chứ?”

Thợ trang điểm đứng ở một bên rốt cuộc phát hiện ra chỗ có vấn đề, vỗ đầu một cái: “Đúng đúng đúng, chính là loại cảm giác này”.

Cảnh Tâm “...”

Sẽ không phải bởi vì dung mạo của mình mà cô bị đá ra khỏi trường quay đấy chứ? Làm ơn đừng mà!!

Thợ trang điểm nghĩ nghĩ, rồi đi ra ngoài.

Trong chốc lát đã trở lại, trong tay cầm một vốc bùn.

Đi về phía Cảnh Tâm, xoa hết lên hai má cô.

Cảnh Tâm “...”

Căn bản không kịp ngăn cản.

Chờ thợ trang điểm chuẩn bị cho mình xong, Cảnh Tâm cảm thấy đây là thợ trang điểm muốn chinh mình.

Cảnh Tâm chỉ vào khuôn mặt dính đầy bùn của mình nói: “Tuy tui ở nông thôn nì, nhưng tui vẫn thích rửa mặt lắm nấy, người trong thôn tui thích sạch sẽ lắm”

Người tạo hình cùng thợ trang điểm cùng phì cười.

Lúc này đạo diễn cùng Thẩm Gia đang bước vào, nhìn thấy Cảnh Tâm liền ngậy ra một lúc.

Đạo diễn lập tức nhủ mầy: “Ai nói muốn biến mặt thành như vậy? Chính là cần một người xinh đẹp. Đem khuôn mặt đi rửa sạch ngay.”

Cảnh Tâm như được đại xá, vội vàng chạy đi rửa mặt, cô đã sớm xem qua kịch bản, cái quan trọng nhất cảnh quay đầu tiên chính là gương mặt xinh đẹp của cô, không thì sao bọn buồn người lại chú ý cô đây.

Đều do thợ trang điểm ra tay quá nhanh

Cảnh Tâm đem mặt đi rửa sạch, không lâu sau liền bắt đầu quay.

Bạn đang đọc truyện *Bình Hoa Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Cảnh đầu tiên được quay ở nhà ga, vì nhà ga là chỗ đông người, đứng quay phim có chút khó khăn, vì thế lần quay phim này là bí mật. Đạo diễn đặc biệt chọn buổi sáng tinh mơ, toàn bộ đoàn làm phim đều bắt đầu chuẩn bị từ nửa đêm, khi nào bình minh thì bắt đầu quay.

7h30 sáng, đạo diễn dùng bộ đàm thông báo bắt đầu bấm máy. Vai diễn của Cảnh Tâm là Lâm Thuý, bắt đầu từ nhà ga xe lửa đi ra, cô mặc một chiếc áo sơ mi kaki cũ rộng thùng thình cùng với chiếc quần màu đen, phối hợp với hai bím tóc bù xù. Phong cách ăn mặc của cô đối lập với người đi đường, càng nhìn càng thấy quê mùa.

Ngoài ra chỉ có khuôn mặt là trắng nõn, đứng trong đám người xinh đẹp, đang kéo túi hành lí cũ của mình nhìn xung quanh.

Cảnh Tâm thể hiện hình ảnh Lâm Thuý mới đến thành phố của vừa khản trương vừa hưng phấn, cùng với đó lại thêm vài phần lo lắng, vẻ mặt biểu đạt rất tốt.

Dáng vẻ quê mùa này rất nhanh đã khiến cho người đi đường chú ý, Cảnh Tâm nghe thấy đạo diễn hô “Ok”, vừa định cúi đầu tránh đi, bỗng nhiên có một người la lên: “Hình như là bình hoa!”

“Đúng như vậy! Sao cô ấy lại có thể ăn mặc quê mùa như vậy! Đang đóng phim sao?”

Cảnh Tâm “...”

Cảnh Tâm cảm thấy mình đã không nổi tiếng, ăn mặc thành thế này mà vẫn có người nhận ra, thực ra trong lòng cũng cảm thấy vui vẻ.

Càng ngày càng có nhiều người qua đường đi về phía Cảnh Tâm, những người trong đoàn lập tức đi vào trong đám người mang cô rời đi.

Không đến 2 phút Cảnh Tâm đã ngồi lên xe của đoàn làm phim.

Cảnh đầu tiên của cô đã quay xong, tiếp theo còn một cảnh ở bên cạnh nhà ga.

Tuy nhiên tình trạng vừa rồi đã hấp dẫn những phóng viên nằm vùng ở gần đây, có hai ba phóng viên theo tới đoàn làm phim, Cảnh Tâm nhìn thoáng qua thăm dò, Thẩm Gia xuống xe cùng phóng viên nói chuyện: “Hôm nay đoàn làm phim bí mật quay, ở đây rất nhiều người, khiến cho họ vây xem thì rất phiền toái, làm phiền các vị đi về trước đi”.

Phóng viên nhìn vào trong xe, thử hỏi: “Quý ảnh để cùng Lục Tuyết Tâm không có ở đây sao, cho chúng tôi chụp mấy tấm đi, bóng dáng bước đi cũng được, nếu không khi trở về chúng tôi không biết phải ăn nói thế nào cả”.

Trong xe, Cảnh Tâm: “...”

Hoá ra là tới chụp nam nữ chính, không liên quan đến cô.

Thẩm Gia với gương mặt tươi cười đáp lời: “Ồ đây hôm nay chỉ quay cảnh diễn của Cảnh Tâm”

Xoay người trở lại trên xe, vươn ngón trỏ ra chọc chọc vào ót Cảnh Tâm “Thấy không! Đừng nói em có cố gắng! Ngay cả phóng viên cũng không thèm quan tâm đến em!”

Cảnh Tâm yên lặng quay mặt ra hướng cửa sổ, một lát sau phát hiện Thẩm Gia không lờm mình nữa, len lén lấy ra một gói bánh bích quy trong túi quần cắn một miếng, bữa sáng cô cũng chưa được ăn nữa, chết đói mất thôi.

Lúc này điện thoại Thẩm Gia đổ chuông, nghe điện thoại xong liền đứng lên, Cảnh Tâm bất ngờ không kịp phòng bị, vội vàng đem bánh bích quy ra cống hiến: “Chị Gia Gia, chị có muốn ăn một chút hay không?”

Thẩm Gia nhìn chằm chằm bánh bích quy cười lạnh: “Chị có việc đi trước, khi quay xong thì tự đón xe trở về.”

Cảnh Tâm nhìn theo bóng dáng của cô ấy, cảm thấy nếu mình mà như vậy nữa, chắc chắn Thẩm Gia sẽ đem cô ra xé xác.

Phóng viên đi lại vài vòng, lại hỏi những người khác, bọn họ cảm theo máy quay có phần gây chú ý, vì không muốn bị vây xem, nhân viên đoàn làm phim

có để lộ chút tin tức, các phóng viên lập tức chạy đến địa điểm khác.

Tiếp theo là phân cảnh diễn thứ hai của Cảnh Tâm, Lâm Thuý mới đi ra khỏi nhà ga thì bị bọn buôn người bám theo, không biết đường nên Lâm Thuý đã bị bọn chúng tiếp cận, tiếp theo là bị lừa lên chiếc xe của bọn buôn người, lên xe mới phát hiện có mấy người bị trói, đều là những cô gái bị dán băng dính kín miệng.

Lâm Thuý vô cùng hoảng sợ mở lớn hai mắt, đột nhiên giữa đường biến thành kinh ngạc...

Đạo diễn: “Cắt!”

“Cảnh Tâm cô hoảng sợ rất khoa trương, mắt giống như trợn trắng, diễn tự nhiên một chút!”

Cảnh Tâm lập tức xin lỗi, bày tỏ chờ một lúc nữa nhất định sẽ không làm đạo diễn thất vọng.

Đạo diễn cho nghỉ ngơi vài phút, Cảnh Tâm lập tức chạy vào trong xe, đi đến trước mặt một cô gái vô cùng đau khổ nói: “Không đành được vai nữ phụ số bốn, cô cũng không đến mức phải đẩy làm bức tường trang trí chứ?”

Cô gái kia không phục: “Không phải tường trang trí! Tôi cũng không hề ít cảnh diễn, phó đạo diễn nói tôi diễn vai nữ phụ số năm!”

Cảnh Tâm há miệng thờ đốc, trên chiếc xe của bọn buôn người ngoài nữ chính ra thì chỉ có cô có nhiều đất diễn nhất, những người khác cũng chỉ có vài câu thoại, không là bức tường trang trí thì là cái gì?

Được rồi, cũng có nhiều hơn người ta một hai lời thoại thôi.

Cảnh Tâm nhìn cô ấy, trong lòng cảm thán, tại sao thời gian gần đây những cô gái xinh đẹp thì đều chỉ được làm nữ phụ số bốn số năm vậy?

Cô gái này chính là ở buổi thử vai hôm đó học nói giọng địa phương với cô, hôm đó người đến thử vai khá nhiều, sau khi thử vai liền đi về, buổi thử vai kết thúc, Cảnh Tâm cũng không gặp lại cô ấy.

Không nghĩ tới có thể gặp cô ấy ở đây.

“Ài, lần trước quên giới thiệu tên mình với cô, tên của tôi là Chu Nghi Ninh.”

“Thì ra vậy, tên của tôi là...” Cảnh Tâm chợt dừng lại, “Cô biết tôi sao?”

Chu Nghi Ninh cười tủm tỉm gật đầu: “Biết chứ, tuy rằng cô không nổi tiếng, nhưng cũng có rất nhiều người biết đến.”

Trên đời này, mỗi người đều có cảnh khổ riêng, làm ơn đừng vạch ra một cách trần trụi như vậy có được hay không? Sao mọi người đều nhắc cô nhớ cái sự thật là mình không nổi tiếng vậy!

Cảnh Tâm: “... Cảm ơn cô nha.”

Một lát sau đạo diễn trở về liền hô tiếp tục quay phim, Cảnh Tâm diễn một lần là qua, phía sau còn một số cảnh quay, hôm nay NG hai lần thì toàn bộ những cảnh quay của nữ phụ số bốn đều đã quay xong.

Cho nên đến bao giờ cô mới được diễn vai chính đây? Vai mà nhân vật được xuất hiện từ đầu đến cuối phim ấy! Vai nữ phụ số 4 này diễn chưa đã nghiệm đã hết cảnh rồi.

Trước kia đã từng trải qua vài lần vào đoàn làm phim thì bị mất vai diễn, vì thế dù hôm nay cảnh quay của Cảnh Tâm tương đối ít, nhưng cô vẫn rất thoải mái, ít nhất thì cũng không lo lắng sẽ bị mất vai, có thể an tâm quay hết bộ phim.

Đoàn làm phim muốn di chuyển xe đến địa điểm quay phim tiếp theo của nam nữ chính, Cảnh Tâm chưa từng được thấy kỹ thuật diễn của Quý Đông Dương, liền nói muốn đi chung để học tập, Chu Nghi Ninh bày tỏ mình cũng đi.

Đến bên kia vừa vặn ăn được một bữa cơm trưa, bữa cơm của đoàn làm phim Hoa Thần từ trước đến nay đều rất tốt, Cảnh Tâm chưa ăn sáng, cơm trưa vì thế ăn cũng rất nhiều, Chu Nghi Ninh bị sức ăn kinh điển của cô dọa sợ, liền tục nhìn Cảnh Tâm: “Cô không sợ béo à?”

Cảnh Tâm gặm chân gà: “Tôi thường xuyên luyện tập, sẽ không béo.”

Sau khi ăn trưa xong, vài diễn viên chính đều đã chuẩn bị xong tạo hình, đạo diễn hô bắt đầu quay phim.

Quý Đông Dương không hổ danh là ảnh đế, Lục Tuyết Tâm bình thường đóng phim thần tượng đều không thấy có kỹ thuật diễn vụng về, nhưng khi diễn cùng ảnh đế thì lập tức hiện ra, liền tiếp NG, Lục Tuyết Tâm đỏ mặt luôn tục nói xin lỗi, đạo diễn phải tạm ngừng quay để cho cô ấy điều chỉnh trạng thái.

Cảnh Tâm quay đầu muốn cùng Chu Nghi Ninh nói chuyện, lúc này mới phát hiện không thấy cô ấy đâu, cũng không biết là đi đâu nữa.

Có nhân viên đoàn làm phim đến bên tai đạo diễn nói gì đó, đạo diễn vội vàng xoay người rồi đi, Cảnh Tâm có chút tò mò lộ đầu ra nhìn.

Cách đó không xa, nhìn thấy một một dáng người cao ngất, một người đàn ông anh tuấn đang dắt con chó to lớn đi về phía này.

Cảnh Tâm có chút ấn tượng với người này, là người cùng hợp tác với anh trai cô, tên Tần Sâm, cũng là tổng giám đốc của công ty điện ảnh Hoa Thần, thường xuyên bị phóng viên viết một vài tin tức tình cảm đăng lên mạng, cô còn xem qua đấy.

Vị tổng giám đốc đại nhân này tới phim trường đi dạo à?

Hôm nay là thứ 7, tối hôm qua Tần Sâm mới đi công tác nước ngoài về, vốn định ở nhà nghỉ ngơi, sau khi nghe một cuộc điện thoại thì liền tới đây.

“Tần tổng, sao hôm nay ngài lại rảnh rỗi đến đây?” Đạo diễn có chút nghi ngờ, ông đã làm đạo diễn nhiều bộ phim như vậy, Tần tổng chưa đến phim trường bao giờ, chứ đừng nói ngay ngày đầu tiên quay phim đã tới, còn mang con chó đến đây?

Xem ra không giống đi kiểm tra công việc.

“Bộ phim này nằm trong hạng mục quan trọng của Hoa Thần, tôi tới đây nhìn xem” Tần Sâm lãnh đạm nói, anh rất cao, ánh mắt hơi đảo qua, rất nhanh liền nhìn thấy Cảnh Tâm đang ngồi ở chiếc ghế bên kia.

Sau đó, Tần Sâm nhìn không được nở nụ cười.

Tầm mắt Cảnh Tâm và Tần Sâm vừa vặn chạm nhau, tuy rằng bộ dạng Tần Sâm rất đẹp, cười lộ lên cũng đặc biệt đẹp trai, nhưng sao cô lại cảm thấy trong mắt anh ta có vài phần nghiền ngẫm...

Cảnh Tâm vội vàng cúi đầu nhìn chính mình, lúc trước vội vàng theo xe tới đây, đến đây thì chính là thời gian ăn cơm trưa, sau khi ăn xong đạo diễn liền bắt đầu quay phim, sau đó cô vẫn ngồi ở bên cạnh xem, trên người bây giờ vẫn mặc một bộ quần áo quê mùa kia.

Anh ta nhất định là đang cười cô!

Lúc vừa mới tới chỗ này, còn có người khen Cảnh Tâm: “Bộ dáng xinh đẹp dù mặc bao tải thì vẫn xinh đẹp.” Anh ta cười cái khi gì chứ?

Đạo diễn nhìn theo tầm mắt của Tần Sâm, Cảnh Tâm đã xoay eo trốn vào trong xe rồi.

Ông nhớ tới lần nói chuyện với trợ lý của Tần tổng, trong lòng cũng hiểu được vài phần, biết quy tắc nên cũng không hỏi gì thêm.

Tần Sâm đã thu hồi tầm mắt: “Tôi muốn xem những cảnh quay được lúc sáng.”

Đạo diễn dẫn Tần Sâm đi qua, những cảnh quay của Cảnh Tâm lúc sáng thực sự ngắn, hơn nữa NG ít, đạo diễn liền bắt đầu quay tiếp.

Tần Sâm nhìn video cô gái nông thôn nói toàn giọng địa phương, cười khẽ thành tiếng.

Đạo diễn cũng cười, giải thích nói: “Nửa sau của bộ phim điện ảnh này có hơi buồn, vài phút đầu là cảnh diễn của Cảnh Tâm, xem như là điểm mở đầu vui vẻ, càng về sau thì càng ngưng đọng.” Đây là nhân vật khác rất xa với tính cách của Cảnh Tâm, tuy rằng diễn không nhiều lắm, nhưng lại là một điểm nhấn của bộ phim điện ảnh.

Tần Sâm nhìn màn hình, chưa nói điều gì, nhưng ý cười trên khoé miệng vẫn chưa biến mất.

Cho đến khi video chiếu đến đoạn những cô gái trên chiếc xe tội phạm, Tần Sâm mới cau mày nói: “Tạm dừng một chút.”

Nhân viên công tác vội cho dừng video, Tần Sâm chỉ vào một cô gái trong màn hình hỏi: “Cô gái này các người tìm ở đâu đến vậy?”

Đạo diễn ngẩn ra, Tần tổng không phải đến xem Cảnh Tâm diễn sao? Liên quan gì đến cô gái này? Trong đoàn làm phim có việc ông cũng không rõ, có chút cẩn thận nói: “Cô gái này tôi cũng không biết, vai diễn không quan trọng, chắc là ở đoàn diễn nào đó, tuy nhiên đáng đáp thật sự rất xinh đẹp.”

Có người nói một câu: “Hình như Cảnh Tâm biết cô ấy.”

“Đứng đứng đứng, vừa rồi cô ấy còn ngồi bên cạnh Cảnh Tâm.”

“A, không thấy nữa, không biết đi chỗ nào rồi.”

Tần Sâm hôm nay đến đây chủ yếu cũng không phải tìm người, anh nhìn về phía đạo diễn: “Cắt hết mọi cảnh diễn của cô ta.”

Đạo diễn có chút sững sờ không hiểu tại sao, mặc dù có chút đáng tiếc, nhưng vẫn gật đầu đồng ý.

Cảnh Tâm vừa thay xong quần áo, đem bộ quần áo quê mùa cởi ra, chính là một mái tóc đen được uốn làm ba lọn to, cô nhìn gương cảm thấy uốn rất tự nhiên, rất đẹp, đang chuẩn bị đi ra ngoài thì, thì Chu Nghi Ninh nhấn tin đến: “Tôi đi trước đây, lần sau cùng nhau ăn cơm, tôi mời khách!”

Cảnh Tâm trả lời tin nhắn xong, mới vừa đi ra ngoài được vài bước, trợ lý đạo diễn liền tới đây hỏi cô: “Cảnh tiểu thư, cô quen biết cô gái trưa nay cùng quay với cô sao?”

Cảnh Tâm gật đầu: “Biết.”

Trợ lý nói với cô: “Vừa rồi Tần tổng nói muốn cắt bỏ hết các cảnh diễn của cô ấy, lộ mặt cũng không được, cho nên một lúc sau phải quay lại đoạn đó.”

Cảnh Tâm: “....”

Tại sao lại không nói sớm? Cô vừa mới thay quần áo xong!

Không đúng, cái này không quan trọng, Cảnh Tâm vội vàng hỏi: “Tại sao lại phải quay lại, đoạn phim này cũng có phần cô ấy diễn, sao lại cắt?”

Trợ lý cũng bất đắc dĩ: “Không có biện pháp nào khác, tổng giám đốc bắt xoá bỏ.”

Cảnh Tâm và Chu Nghi Ninh tuy vừa mới quen biết, nhưng vẫn cảm thấy cô ấy thật đáng thương, có mỗi một đoạn phim nhỏ như vậy mà cắt tất cả cảnh diễn của cô ấy, nhất định là đã đắc tội với Tần Tổng.

Trợ lý lại nghĩ rằng Cảnh Tâm không muốn quay lại, an ủi cô: “Các đoạn phim kia sáng mai quay bổ sung lại, cũng không nhiều, cũng không phiền phức.”

Trợ lý đi rồi Cảnh Tâm còn đang suy nghĩ Chu Nghi Ninh rốt cuộc tại sao lại đắc tội với Tần Sâm, tại sao lại bị cắt bỏ hết cảnh diễn, vốn định hỏi Chu Nghi Ninh một chút, suy nghĩ lại vẫn là quên đi, chẳng may đây là việc riêng của bọn họ thì sao?

Cảnh Tâm cúi đầu nhìn đường đi, đem di động nhét vào trong túi, mất cá chân bỗng bị một vật lông xù cọ cọ vào, cô bị dọa nhảy dựng.

Cúi đầu nhìn xuống, thì ra là con chó của tổng giám đốc đại nhân đang ở bên cạnh cô, đang thân mật cọ cọ bắp chân Cảnh Tâm.

Bạn đang đọc truyện *Bình Hoa Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Cảnh Tâm từ nhỏ đã rất thích chó, nhưng vì mẹ cô không thích động vật có lông, nên trong nhà chưa bao giờ được nuôi thú cưng, tự nhiên được một chú chó bày tỏ yêu thích đối với mình, có chút vui vẻ.

Vừa định nhân cơ hội sờ lông của nó một chút, bất chợt nghe được tiếng gọi lớn của Tần Sâm: “Bố Duệ, lại đây.”

Bố Duệ nghe được mệnh lệnh lập tức chạy đến bên cạnh Tần Sâm.

Mới vừa rồi trong lòng suy đoán quan hệ của Tần Sâm cùng Chu Nghi Ninh, bất chợt lại nghe thấy giọng của anh, Cảnh Tâm bị dọa nhảy dựng, cúi đầu đôi mắt to tròn đảo quanh, sau đó ngẩng đầu nhìn Tần Sâm cười rục rịch: “Xin chào Tần tổng, con chó của anh thật nghe lời.”

Tần Sâm quay đầu thấy cô đã đổi một bộ quần áo, ban đầu anh cho rằng Cảnh Tâm sẽ dùng giọng nói địa phương ngày đó nói chuyện, không nghĩ đến lại là tiếng phổ thông, anh cười nhìn cô: “Đúng là rất nghe lời.”

Cảnh Tâm cảm thấy Tần Sâm đang cười mình, mặt có chút đỏ chỉ phía đối diện: “Tôi phải qua bên kia trước.”

Nói hết câu liền lập tức dời đi, nếu không cô sẽ không nhận được mà hỏi anh, tại sao phải quay phim lại! Tại sao lại cười cô!

Cảnh Tâm đi đến chỗ ghế dựa, chọn một chiếc cách xa Tần Sâm nhất và có thể xem nam nữ chính diễn xong liền ngồi xuống, cô vừa nhìn vừa lấy trong túi ra một gói thịt bò khô gặm.

Chờ cô ăn hết toàn bộ gói thịt bò khô thì di động chợt vang lên.

Thẩm Gia gọi điện cho cô hỏi tình hình quay phim thế nào rồi, Cảnh Tâm báo cáo: “Quay xong rồi, bây giờ nam nữ chính đang quay, ngày mai em mới quay tiếp.”

“Bây giờ em đang ở đâu?”

Cảnh Tâm vội vàng tỏ vẻ: “Em ở phim trường học tập.”

Thẩm Gia trái lại cười một tiếng: “Hiện nay chị đang ở gần đó, chị qua ngay.”

Cảnh Tâm vui vẻ tắt điện thoại, biết Thẩm Gia lương tâm trời đất, thuận tiện đến đón cô về nhà.

Đang cười một mình, không biết tại sao con chó của Tần tổng đại nhân lại xuất hiện trước mặt cô, Cảnh Tâm phản xạ có điều kiện ngẩng đầu nhìn trái

phải, không có thấy Tần Sâm, vì thế lập tức đưa tay sờ lên lớp lông trên lưng của Bồ Duệ, thật sự là rất mềm nha! Nuôi dưỡng thật là tốt!

Bồ Duệ không phản kháng, Cảnh Tâm càng sờ càng hăng, bất chợt bên cạnh có tiếng động.

Ngừng động tác ở tay một chút, nghiêng đầu nhìn qua. Tần Sâm kéo ghế để bên cạnh cô, rất tự nhiên ngồi xuống, đôi chân dài duỗi ra một cách tùy ý.

Cảnh Tâm bất ngờ không kịp phòng bị, tim đập thình thịch vài cái.

Bồ Duệ thấy móng vuốt của Cảnh Tâm đã rời đi, liền trở lại trước mặt chủ nhân.

Tần Sâm đột nhiên ngồi cạnh, Cảnh Tâm có chút khựng lại, không hiểu anh là vì Bồ Duệ chạy tới đây nên mới cùng ở lại, hay là bởi vì nguyên nhân khác.

Cô trở mặt vài giây, mới cười cười chỉ Bồ Duệ: “Con chó của anh chạy đến bên cạnh tôi.”

Bây giờ là 5h30 chiều, mặt trời đang ở phía Tây, ánh nắng nhẹ chiếu đến đây, dừng ở trên mặt cô, da rất mịn ngay cả lỗ chân lông cũng không có, tươi cười rạng rỡ có chút chói mắt, Tần Sâm nhìn không được hít mắt nhìn.

Anh dời tầm mắt: “Bồ Duệ chắc là ngửi được mùi của cô nên mới tới đây.”

“Hả?” Cảnh Tâm có chút không tin.

“Bồ Duệ là chó nghiệp vụ được tôi mang về từ căn cứ quân sự, đã qua huấn luyện đặc biệt.”

“Trách không được lại nghe lời như vậy.”

“Vô cùng nghe lời.”

Anh bảo nó làm gì thì liền làm cái đó.

Cảnh Tâm quay đầu nhìn bốn phía, vừa rồi cô cố ý chọn một chỗ vắng vẻ, bây giờ Tần Sâm lại ngồi xuống đây, khiến cho bọn họ nhìn như rất quen thuộc, tuy rằng bây giờ người trong đoàn làm phim đều đang làm việc, nhưng rõ ràng là không chuyên tâm, ánh mắt hóng chuyện vù vù quét tới, nếu lúc này cô đi, sẽ rất xấu hổ nhỉ?

Tần Sâm nhìn cô một cái, như là nhìn rõ cô, chủ động tìm đề tài nói chuyện.

Vì thế, Cảnh Tâm biết Bồ Duệ trước kia là chó truy tìm dấu vết, nhưng khi chấp hành nhiệm vụ chịu quá nhiều thương tổn mà phải xuất ngũ trước hạn hai năm.

Tần Sâm nói: “Xem ra Bồ Duệ nhớ rõ mùi của cô, về sau cô đi đâu nó cũng có thể lần theo mùi mà tìm được cô.”

Cảnh Tâm: “...” Đột nhiên có cảm giác bị giám thị.

Thẩm Gia chạy tới trường quay, đi chung quang tìm người, trợ lý đạo diễn chỉ chỗ cho cô: “Ồ bên kia đó!”

Thẩm Gia đi qua nhìn, kinh ngạc khi thấy Cảnh Tâm và Tần Sâm cùng ngồi một chỗ, nhìn họ đang trò chuyện hình như rất vui vẻ.

Cảnh Tâm vào giới giải trí thì liền che giấu gia thế bối cảnh của mình đối với bên ngoài, cô rất xinh đẹp, bị người khác nhớ thương cũng là chuyện bình thường, không ít đạo diễn đã ám chỉ qua với Thẩm Gia, một số còn đưa ra điều kiện.

Lúc trước Cảnh Tâm ký hợp đồng, ba mẹ cô đã nói rõ, cái vòng luẩn quẩn này có rất nhiều người dùng quy tắc ngầm muốn Cảnh Tâm tránh xa, lúc ấy Thẩm Gia tưởng là, bối cảnh của Cảnh Tâm như vậy còn cần phải dùng quy tắc ngầm lấy vai diễn hay sao?

Chỉ có thể đổ thừa cho lúc ấy còn trẻ, nhảy vào hố sâu của ba mẹ Cảnh Tâm.

Với bên ngoài che giấu gia thế của Cảnh Tâm, vì vậy cũng không thể lợi dụng quan hệ của Phó gia, không chỉ như thế, người nhà đã không hỗ trợ thì thôi, đảng này lại còn nhúng tay vào rất nhiều, vai diễn bị thay đổi, ở trong nhóm người mới vừa hơi thân thiết đã bị mẹ Cảnh Tâm tách ra, vừa cùng một sao nam nào đó có scandal thì ngay lập tức bị dập tắt.

Năm trước bối cảnh của Cảnh Tâm bị lộ, tưởng là có thể ngênh đón tương lai tươi sáng, không nghĩ tới sự nghiệp lại càng gian nan.

Vài năm nay Thẩm Gia xem như cũng hiểu được, Cảnh Tâm muốn tồn tại ở giới giải trí thì phải dựa vào chính mình.

Thẩm Gia nhìn về hướng hai người kia, chẳng lẽ Cảnh Tâm đã thông suốt?

Tần Sâm xem Cảnh Tâm như là một người bình thường ở phim trường, không nhìn được hỏi: “Trợ lý của cô đâu?”

Cảnh Tâm lắc đầu: “Tôi không có trợ lý.”

Tần Sâm cảm thấy kỳ quái, Cảnh Tâm là một thiên kim tiểu thư, tên tuổi dù không nổi tiếng, nhưng cũng không đến mức ngay cả trợ lý cũng không có chứ.

Không đợi Tần Sâm hỏi, Cảnh Tâm liền làm bộ dáng đáng thương giải thích: “Từ tháng 8 năm trước tôi đã không có nhiều kịch bản quay phim, quảng cáo cũng rất ít, lâu nhất chính là hai tháng không có vai diễn, còn nhân rồi nhất là khoảng trên dưới 1 tháng không có công việc nào, trợ lý cũng không có việc làm. Các nghệ sĩ cùng công ty thì càng ngày càng phát triển, càng ngày càng tốt, dù sao làm trợ lý của tôi cũng chỉ là lãng phí nhân tài, đã bị đàn chị đi trước mượn dùng, sau đó liền biến thành trợ lý của người khác, bởi vì người khác liên tục có hợp đồng phim mới nha.”

Tần Sâm vừa định nói chuyện, đạo diễn cũng đã đi đến trước mặt anh: “Tần tổng, đoàn làm phim của chúng tôi tối nay đi ăn liên hoan, mọi người đã chuẩn bị kết thúc công việc, rất hân hạnh được mời cậu tối?”

Đạo diễn nhìn về phía Cảnh Tâm: “Cảnh Tâm, lát nữa cô cũng không có việc gì đúng không? Cùng nhau đi đi.”

Cảnh Tâm: “Được, tốt.”

Tần Sâm đứng lên, lãnh đạm nói: “Cho mọi người kết thúc công việc đi, đêm nay tôi mời khách.”

Đạo diễn tiết kiệm được chút tiền, vô cùng vui vẻ đi cho mọi người kết thúc công việc.

Cảnh Tâm thấy Thẩm Gia, vội vàng hướng Tần Sâm nói: “Người đại diện đến đây tìm tôi, Tần tổng, tôi đi trước.”

Tần Sâm gật đầu, nhìn cô chạy tựa như chạy trốn.

Cảnh Tâm chạy trốn đến trước mặt Thẩm Gia, một hơi buông lỏng ngồi xuống dưới, ngồi bên cạnh Tần Sâm không hiểu sao lại khản trương, anh ta dường như rất hiểu cô, cái cảm giác bị người khác nhìn thấu thật sự không tốt lắm.

Thẩm Gia cười nhìn cô: “Cùng Tần tổng trò chuyện rất vui về sao?”

Cảnh Tâm cảm thấy tự nhiên lạnh hết cả sống lưng, mỗi lần Thẩm Gia cười như vậy, cô đều có cảm giác mình bị bán đi, lập tức lắc đầu: “Không tốt lắm, con chó của anh ta rất dữ, em không thích đàn ông nuôi chó đâu.”

Thẩm Gia ồ một tiếng: “Phải không? Sao chị lại nhớ rõ năm đó em đề cập qua với chị muốn nuôi chó vậy?”

Cảnh Tâm: “... Chị nhớ lắm, em nói là mèo.”

Thẩm Gia thần nhiên nhìn cô một cái, nhìn đến da đầu Cảnh Tâm run lên.

Buổi liên hoan diễn ra ở hoa viên Nam Thành, dùng hai phòng bao lớn thông nhau, vừa đúng có thể chứa toàn bộ đoàn làm phim.

Bên ngoài căn phòng lớn có hai cái bàn, cách phòng bao xa hoa được sắp xếp cho diễn viên chính và nhà sản xuất, trong phòng bao nhìn qua thực sự có rất nhiều người, Cảnh Tâm suy nghĩ thấy mình chỉ là một nữ phụ số bốn nên sẽ không đi tiếp cận cái bàn này, lôi kéo Thẩm Gia ra bên ngoài ngồi xuống: “Chúng ta ngồi ở đây đi.”

Cái ghế ngồi còn chưa nóng, đã bị người từ phía sau vỗ vai, Cảnh Tâm nhìn qua, nhà sản xuất đứng đối diện mỉm cười với cô: “Cảnh tiểu thư có thể đổi vị trí cho tôi không? Tôi muốn cùng Thẩm Gia nói chuyện.”

Cảnh Tâm nhìn anh ta, nhớ tới lúc trước Thẩm Gia đã biết trước yêu cầu của vai nữ phụ số bốn là dùng mặt mộc, suy đoán anh ta cùng Thẩm Gia đã quen biết từ trước, vội vàng đứng dậy nhường chỗ: “Được, anh ngồi ở đây đi.”

Nhà sản xuất chỉ phía trong căn phòng: “Chỗ của tôi ở bên trong.”

Cảnh Tâm: “...”

Thẩm Gia nhìn cô một cái, Cảnh Tâm bất chấp khó khăn đi vào căn phòng xa hoa.

Cảnh Tâm đi vào thì phát hiện chỉ còn một vị trí trống, bên trái chỗ đó chính là Tần Sâm, bên phải là phó đạo diễn.

“Cảnh Tâm, mau tới đây ngồi.” Đạo diễn tiếp đón cô.

Cảnh Tâm đành phải đi qua đó ngồi xuống.

Tần Sâm cười nhạt nhìn cô một cái, để cho người phục vụ mang thức ăn lên.

Cũng may trên bàn ăn nhiều người, mọi người đều nói nhiều, Cảnh Tâm chỉ là một nữ phụ số bốn nên cũng không thể nói được mấy câu, đến lúc cô buông đũa xuống, Tần Sâm thân sĩ hỏi một câu: “Cảnh tiểu thư còn muốn ăn cái gì không?”

Cảnh Tâm vội vàng lắc đầu: “Không cần, tôi ăn no lắm.”

Toàn bộ bàn ăn lâm vào trạng thái im lặng kỳ lạ, ba giây sau, đều cùng cười to.

Cảnh Tâm bây giờ mới phản ứng lại, mặt ửng đỏ, thiếu chút nữa tụt cằm đứt đầu lưỡi.

Cô vừa nói cái quái quỷ gì vậy? Gần đây nhập vai quá sâu! Nếu chỉ có người của đoàn làm phim thì không sao, nhưng bây giờ ở đây lại có cả Tần Sâm, cô lại nhớ đến buổi chiều lúc ở phim trường Tần Sâm tràn ngập hứng thú cười, không hiểu tại sao lại có cảm giác xấu hổ, rất muốn trở thành trong suốt tại đây.

Tần Sâm cười nhẹ một cái, nhìn về phía cô: “Cảnh tiểu thư nhập vai thực sự rất sâu, rất chuyên nghiệp.”

Đạo diễn cười nói: “Kỹ thuật diễn của Cảnh Tâm cũng không tệ lắm, chỉ đáng tiếc...”

Đạo diễn không nói tiếp nữa, nhưng những người ở đây đều hiểu được, điều đáng tiếc chính là không thể làm nữ chính.

Khuôn mặt Cảnh Tâm đỏ hồng cười gượng mấy tiếng: “Cảm ơn mọi người đã khen tôi như vậy.”

Thừa dịp Tần Sâm đang tính tiền, cô liền nhanh chân chuồn đi.

Bữa cơm đã ăn xong, bên cạnh Tần Sâm vẫn còn vài người, anh nhìn về phía Cảnh Tâm, phát hiện thấy cô đã lôi kéo người đại diện đi tới cửa.

Cũng như khi tới, mọi người tốp năm tốp ba tan cuộc, ai về nhà nấy.

Nhà trọ của Cảnh Tâm gần nơi này, hơn 10 phút là đã về đến nhà.

Thẩm Gia cùng Cảnh Tâm đều đi lên lầu, Cảnh Tâm biết cô ấy có lời muốn nói.

Thẩm Gia ngồi trên ghế salon, cầm lấy quyển kịch bản Cảnh Tâm để trên bàn: “Em đã sớm học thuộc lòng kịch bản rồi?”

Cảnh Tâm gật đầu: “Thuộc lắm rồi a.”

Cảnh Tâm cảm thấy mình trời sinh đã thích hợp ăn phần cơm này, cô học kịch bản rất nhanh, cũng rất ít khi quên lời.

“Vậy em có biết bên trong cái kịch bản này, em bị ăn ba cái tát, còn có cảnh diễn bị xé quần áo?” Thẩm Gia nhìn cô: “Em cảm thấy nếu ba mẹ em biết nhân vật này có những cảnh diễn như vậy, em còn có thể được diễn sao?”

Cảnh Tâm diễn nhân vật Lâm Thuý này, tuy bắt đầu nhìn có chút thật thà ngốc nghếch, nhưng cá tính cũng rất mạnh, cô là người cuối cùng trên chiếc xe của bọn buôn người được giải cứu, sờ di ở lại đến cuối cùng, lavi tên đầu sỏ coi trọng cô, vì tên đầu sỏ muốn chiếm được tiện nghi của cô, cô liều mạng phản kháng, trong quá trình đó đã bị ăn ba cái tát, tay áo sơ mi cũng bị xé, có chút thể thảm.

Lúc trước cô dùng chút tâm cơ, nói với ba mẹ là mình diễn cô sinh viên nông thôn, nghĩ rằng nhân vật đơn giản ngây thơ như thế, bọn họ chắc sẽ không đi xem kịch bản.

Cảnh Tâm có chút mơ màng: “Ba mẹ em đã biết?”

Thẩm Gia gật đầu: “Hơn nữa nhân vật này vốn dĩ đã bị thay thế.”

Cảnh Tâm càng bối rối: “Em không phải đã tiến vào đoàn làm phim rồi hay sao?”

Bạn đang đọc truyện *Bình Hoa Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

“Hả?” Cảnh Tâm sững sốt, đôi mắt bất chợt mở lớn, gần từng chữ hỏi: “Chị nói Tần Sâm làm cho đạo diễn không đem vai diễn của em đổi? Sau đó em thật sự không bị đổi?”

Dưới ánh mắt khiếp sợ của cô, Thẩm Gia gật đầu: “Đúng vậy.”

Cảnh Tâm cùng Thẩm Gia mắt to trừng mắt nhỏ, qua một lúc lâu mới tiêu hoá được tin tức kinh người này, trước kia cũng có nhà đầu tư, hoặc đạo diễn, nhà sản xuất ngo ngoè với cô, cho dù có cản trở gì, bọn họ sẽ không đem vai diễn của cô đổi, mà chỉ đem cô đá ra khỏi đoàn phim.

Tần Sâm vẫn là người đầu tiên nói giúp để cô có thể tiếp tục quay phim, nhưng tại sao anh ta lại giúp cô? Chẳng lẽ cũng giống những người trước đó...

Coi trọng cô?

Có điều là Tần Sâm là bạn hợp tác của anh trai cô, chắc là đã sớm biết cô, vậy chắc cũng biết cô đến Hoa Thần thử vai 11 lần, nếu thực sự coi trọng cô, tại sao lại không ra tay sớm hơn?

Cảnh Tâm cảm thấy chắc phán đoán của mình đã sai, có lẽ Tần Sâm chỉ muốn khiêu chiến một chút với quyền uy của ba mẹ cô thôi.

“Tần Sâm có thể đối phó với áp lực của ba mẹ em, cho em tiếp tục diễn nhân vật này, việc này cũng không phải người bình thường có thể làm, chị trước kia đã từng nói qua với em, em nếu thật sự muốn ở lại trong cái giới giải trí này, hoặc là thuyết phục ba mẹ mình, hoặc là ...” Thẩm Gia dừng một chút : “Tìm một người giống Tần Sâm đi, có năng lực còn dám đối nghịch với ba mẹ em.”

Tháng 8 năm trước, Cảnh Tâm bị bọn chó săn chụp được cảnh ăn cơm cùng anh trai Phó Cảnh Sâm, anh em hai người một người theo họ mẹ một người theo họ ba, hơn nữa Cảnh Tâm trong giới giải trí cũng chỉ là nhân vật phụ làm bình hoa, bọn họ chưa bao giờ nghĩ cô và Phó Cảnh Sâm là anh em

Lúc đó Phó Cảnh Sâm là bạn trai tin đồn của Trình Nhiễm, một mình tình đang nổi, khi bức ảnh cô kéo tay anh trai bị lộ, fan và người qua đường không biết chân tướng đều lên weibo của cô, chửi cô là tiểu tam không biết xấu hổ, anh trai vì có quan hệ bất cá hai tay với nữ mình tình bình hoa cô đây cũng trở thành đàn ông cận bã, đúng là buồn cười!

Chuyện này rất ồn ào, cha mẹ cô tức giận vô cùng, cuối cùng Cảnh Tâm phải mở họp báo công bố quan hệ anh em giữa cô và Phó Cảnh Sâm, anh em ruột. Trình Nhiễm cũng phải đăng weibo xác thực, công ty quản lý của Cảnh Tâm đưa kẻ bịa đặt chuyện này kiện ra toà, chuyện này mới được chấm dứt.

Gia thế bối cảnh của Cảnh Tâm cũng bị lộ, những người trong giới bị chấn động, cũng dọa đến những người từng muốn quy tắc ngầm với cô, gia thế bối cảnh cô như thế, ai dám “Quy tắc ngầm” nha!

Vài ngày liên tục Cảnh Tâm đứng đầu các trang báo lớn, hot tìm kiếm trên weibo, tất cả đều là đào bới gia thế bối cảnh của cô, và tại sao lại giấu diếm gia thế khi vào giới giải trí, còn có nguyên nhân tại sao chưa được làm nữ chính. ...

Từ khi bắt đầu làm diễn viên thì đây là những ngày cái tên Cảnh Tâm hot nhất, chờ tất cả bị quần chúng bới móc xong, Cảnh Tâm lại bị công ty tạm ngừng tất cả các hoạt động, nguyên nhân có thể biết, khẳng định là ba mẹ cô can thiệp.

Cho đến khi sự việc lắng xuống, Cảnh Tâm mới một lần nữa được đi ra ngoài quay phim, xuất hiện trên quảng cáo.

Chỉ là kịch bản phim mới càng ngày càng ít, có cũng chỉ là một số vai vừa nhìn đã biết không thể nổi tiếng, lúc ấy Thẩm Gia sụp đổ lác lác vai cô rống: “Trời ạ, cầu mong có người đàn ông nào đó đến dùng quy tắc ngầm với em đi!”

Kể từ khi việc đó xảy ra, chỉ cần cô làm hỏng việc là Thẩm Gia lại nói câu đó, hoặc là lại cường bức dụ dỗ cô đi tìm đàn ông, bộ dạng kia thật sự là có thể đem cô bán đi bất cứ lúc nào!

Cảnh Tâm nhớ đến nụ cười ban ngày của Thẩm Gia, thì ra lúc đó chị ấy thực sự muốn đem cô đi bán!

Bán cho Tần Sâm.

Thẩm Gia còn nói: “Rất hiển nhiên, nếu em có thể thay đổi chủ ý của ba mẹ, em cũng không phải lẫn lộn 6 năm trong giới giải trí mà cũng chỉ là cái bình hoa không hơn không kém.”

Cảnh Tâm: “...”

Hôm nay, đầu tiên là phóng viên không thèm chụp cô, tiếp theo là Chu Nghi Ninh nói cô không nổi tiếng, còn có mỗi phút mỗi giây đều bị người đại diện ghét bỏ.

Cuộc sống đúng là càng ngày càng vất vả, chẳng lẽ cô thật sự phải tìm một người đàn ông?

Cô do dự vài giây, hỏi Thẩm Gia: “Chị Gia Gia, chị cảm thấy Tần Sâm là muốn ngủ với em hay là coi trọng em?”

Thẩm Gia mỉm cười: “Hai việc đó có khác nhau sao? Muốn ngủ với em chính là coi trọng em, coi trọng em chẳng lẽ sẽ không muốn ngủ với em sao?”

Cảnh Tâm: “...”

Quả nhiên vẫn là muốn ngủ với cô mà!

Ngày thường Thẩm Gia nói vấn đề này, Cảnh Tâm không phải giả vờ không nghe thì là chạy trốn, thế nhưng lần này lại cùng mình thảo luận việc này, Thẩm Gia cảm thấy có hi vọng, cô tiếp tục cười: “Tần Sâm có bộ dáng đẹp trai đi?”

Cảnh Tâm không do dự gật đầu: “Phải, rất là đẹp trai.”

Không giống với các sao nam nổi tiếng hiện nay, Tần Sâm ngũ quan thâm thúy, thân thể cường tráng, vóc dáng rất cao, vai rộng eo hẹp, chân dài thẳng tắp, dáng người, khí chất, lại càng giống như những người mẫu nam lạnh lùng tuấn tú trên tạp chí, tràn đầy nam tính. Cô cao 1m72, so với phụ nữ thì cũng

được gọi là cao, nhưng hôm nay khi Tần Sâm ngồi xuống cạnh cô, cô giống như bị bé lại.

Cô thích người đàn ông có vóc người đẹp, cao và khuôn mặt đẹp trai, Tần Sâm vô cùng phù hợp với gu thẩm mỹ của cô.

Thẩm Gia không nói, mỉm cười bày tỏ ý nghĩ lúc này của mình.

Cảnh Tâm bị nụ cười của Thẩm Gia làm hoảng sợ, liền từ chối, “Quy tắc ngầm nhất định phải lên giường sao?”

Thẩm Gia mỉm cười: “Bằng không thì sao? Đem em như bình hoa trưng bày trong nhà? Em tưởng Tần Sâm là nhà sưu tầm?”

Cảnh Tâm: “....”

Qua vài giây, Cảnh Tâm mỉm cười nói: “Đây là lần thứ mười một em đến Hoa Thần thử vai, mười lần đầu đều thất bại, tại sao anh ta lại không ra mặt? Tại sao phải đợi đến lần thứ mười một mới ra tay? Em cảm thấy chúng ta không nên dùng tư tưởng háo sắc này đi phỏng đoán người khác, nếu Tần Sâm không có ý nghĩ này, mà thật sự cảm thấy em diễn tốt, nhân vật của em có năng lực tăng doanh thu phòng vé, có ích đối với công ty, nếu như vậy mà chúng ta hoài nghi anh ta thì thật là thất đức. Hơn nữa nếu anh ta thật sự có ý muốn này, giúp em lấy vai nữ phụ số bốn, có phải rất không có thành ý đúng không? Mục tiêu của chúng ta là nữ chính mà!”

Cảnh Tâm phân tích rất có trật tự, cuối cùng còn vỗ vỗ vai Thẩm Gia, nói với vẻ thâm trầm “Chị Gia Gia, trước mắt chúng ta không thể bị on huê nhỏ này thu mua nha, tầm mắt phải xa hơn.”

Thẩm Gia: “....”

Đây là cô bị Cảnh Tâm dạy dỗ? Nha đầu kia thế mà dám dạy dỗ cô?!

Nhưng sao cô lại cảm thấy những lời này có đạo lý!

Cảnh Tâm chả mấy khi tẩy não thành công, có đặc ý vênh vao: “Chị Gia Gia, chị cùng nhà sản xuất phim kia có quan hệ gì vậy nha?”

Thẩm Gia phản ứng lại ngay, lập tức hung thần ác sát cầm một cái gối đập lên đầu Cảnh Tâm: “Biến.”

Cảnh Tâm nhảy dựng lên nhanh chóng trốn vào phòng ngủ, một lát sau lại lộ đầu ra: “Chị Gia Gia đây là nhà em nha, chị muốn ở lại thì ở phòng bên cạnh nha.”

Thẩm Gia hung hăng lườm Cảnh Tâm một cái, đứng lên làm bộ đáng muốn bóp chết cô ngay lập tức, Cảnh Tâm lập tức đóng cửa phòng lại.

Một lát sau, Cảnh Tâm nghe được tiếng đóng cửa, Thẩm Gia đi rồi.

Cảnh Tâm nằm sấp ở trên giường, bắt đầu nhớ lại. Thẩm Gia năm nay 27 tuổi, lớn hơn cô 4 tuổi, cô là nghệ sĩ đầu tiên Thẩm Gia quản lý, mấy năm trước Thẩm Gia đem hết tinh lực đều đặt ở trên người cô, cô ấy cố gắng nâng đỡ cô nhiều năm như vậy, cô vẫn không nổi tiếng, ngay cả nữ chính cũng chưa bao giờ được làm.

Nếu đổi lại cô mà là Thẩm Gia, đại khái cũng cảm thấy thật sự thất bại.

Tuy rằng là quan hệ người quản lý và nghệ sĩ, nhưng cô và Thẩm Gia giống như bạn bè, Thẩm Gia còn giống như chị gái của cô.

Trước đây cô cũng có một người chị, được bác cô nhận nuôi, 7 năm trước đã ra nước ngoài vẫn không thấy trở về, cũng không có liên lạc, Cảnh Tâm bỗng nhiên nhớ tới cô ấy, có chút thương cảm, không hiểu tại sao tự nhiên cô ấy lại cắt đứt liên lạc.

Lúc này, điện thoại để ở phòng khách lại kêu lên.

Cảnh Tâm vội vàng chạy ra nghe, là anh trai cô gọi tới, vừa đúng lúc cô đang có chuyện muốn hỏi: “Anh, Tần Sâm làm cho đạo diễn không đổi vai diễn của em, chuyện này anh biết không?”

Phó Cảnh Sâm nói: “Biết.”

Cảnh Tâm có chút lo lắng: “Vậy...Ba mẹ có nói gì với anh không?”

Ba mẹ rất chiều cô, có chuyện gì cũng sẽ không nói thẳng với cô, cho nên khẳng định sẽ tìm anh trai cô trước, hơn nữa anh cô còn có cổ phần ở công ty điện ảnh Hoa Thần, chuyện này trực tiếp tìm anh cô thì tiện hơn.

Phó Cảnh Sâm cười cười: “Cổ phần của anh không nhiều bằng Tần Sâm, chuyện này anh quản không được, cho nên em không cần lo lắng, an tâm đóng phim.”

Cảnh Tâm mỉm cười, suy nghĩ ý trong lời nói của anh, đây là biết rõ Tần Sâm giúp cô, anh cũng không có ý kiến gì phải không?

Phó Cảnh Sâm nghĩ là, Tần Sâm trước khi làm việc này hẳn là đã suy nghĩ tới hậu quả, theo anh thấy với tính cách của ba mẹ, nếu bây giờ mình nhúng tay ngược lại sẽ không tốt. Nếu Tần Sâm dám làm, vậy chắc là không có vấn đề gì, nói không chừng đối với Cảnh Tâm đây còn là chuyện tốt.

Cảnh Tâm vốn còn muốn hỏi một chút chuyện của Tần Sâm, nhưng cô đã đã lớn như vậy, cho đến bây giờ còn chưa từng thảo luận với anh trai cô về đàn ông... Có chút ngượng ngùng khi mở miệng, ngày trước lúc anh trai giúp cô thương lượng với ba mẹ, đã đáp ứng rất nhiều điều kiện, trong đó còn có cả anh không thể ra mặt giúp cô.

Lúc ấy tuổi còn nhỏ, tâm tư cao ngạo, không cần ai giúp đỡ cũng có thể làm nên sự nghiệp.

Anh bảo cô không cần lo lắng, Cảnh Tâm liền vô cùng an tâm, cô nói: “Anh, em vừa rồi bỗng nhớ đến Lục Tinh.”

Phó Cảnh Sâm bên kia dừng một chút, chỉ nói: “Đi ngủ sớm một chút đi.”

Cúp điện thoại, Cảnh Tâm nhìn chằm chằm di động có chút không sao nói rõ được, vì sao mỗi lần nhắc tới Lục Tinh anh trai liền cúp điện thoại của cô chứ? Mang thù với cô ấy sao?

Trước khi ngủ Cảnh Tâm nhận được tin nhắn của Thẩm Gia trên webchat: “Em cùng Cảnh Sâm vì sao nhất định phải là quan hệ tổng giám đốc dùng quy tắc ngầm với nữ minh tinh? Em cùng anh ta có thể nói chuyện yêu đương, làm bạn gái chính thức, quang minh chính đại nói với anh ta, em muốn diễn vai nữ chính.”

Cảnh Tâm nhìn chằm chằm di động rất nhiều lần, cảm thấy Thẩm Gia nhất định bị mình tẩy não, lúc này về mới nhớ phải phản ứng lại.

Cảnh Tâm nằm ở trên giường không nhận được vui vẻ, cảm thấy nhất định là do hôm nay mình đã thông suốt, nhanh chóng trả lời một câu: “Em cảm thấy mình còn nhỏ, chưa vội nói chuyện yêu đương, chị cũng chưa có bạn trai mà, sao em phải gấp nha.”

Chờ rất lâu, không thấy có phản ứng lại, Cảnh Tâm lại thấy phản ứng như vậy, giống như rất đắc ý vênh vao... Thảm thảm!

Hôm sau, Cảnh Tâm đem một đôi mắt thâm xỉ tới phim trường, cả đêm qua cô gặp ác mộng, cô mơ thấy Thẩm Gia đem mình đóng gói đưa đến trên giường của Tần Sâm. Tần Sâm đứng cạnh giường, trên cao nhìn xuống cô: “Muốn làm nữ chính sao?” Sau đó bắt đầu tháo cà vạt, ngón tay thon dài chậm chậm tháo từng nút áo sơ mi...

Sau đó cô bị dọa cho tỉnh lại.

Thật vất vả mới ngủ tiếp được, lại tiếp tục mơ thấy ác mộng đó, Thẩm Gia thay đổi rất nhiều phương thức đóng gói, đem cô đóng gói đưa đến phòng của Tần Sâm...

Toàn bộ đêm qua cô liên tục bị ác mộng Thẩm Gia thay đổi các phương thức đóng gói đưa lên giường của Tần Sâm, lặp đi lặp lại làm tỉnh!

Bạn đang đọc truyện *Bình Hoa Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6

Đạo diễn không hài lòng lắm với đôi mắt thâm quầng của Cảnh Tâm, nói với thợ trang điểm: “Đem đôi mắt thâm quầng của cô ấy che lại đi!”

Thợ trang điểm vội mang kem che khuyết điểm đến, Cảnh Tâm ngoan ngoãn ngẩng mặt lên cho người ta chà đắp, sau khi chuẩn bị, tốt đạo diễn thông báo hôm nay sẽ quay lại cảnh ở trên xe của bọn buồn người.

Trạng thái hôm nay của Cảnh Tâm không thể so với hôm qua, quay lại mấy lần đều bị NG, đạo diễn đang muốn nâng thất lưng giáo huấn, trợ lý nói ngay bên tai ông: “Đạo diễn, Tần tổng đến đây.”

Vì thế, đạo diễn nhìn Cảnh Tâm, những lời giáo huấn chưa kịp nói ra, liền xoay người đi đón người.

Cảnh Tâm đi phòng nghỉ của mình rót chén nước uống, cố gắng điều chỉnh trạng thái của mình.

Một lát sau, nghe được đạo diễn kêu bắt đầu, Cảnh Tâm vội vàng chạy ra ngoài, đi qua phòng nghỉ của Quý Đông Dương, bỗng nhiên thấy một con chó nhìn rất quen, Quý Đông Dương đang vuốt đầu nó, sao lại nhìn giống Bó Duệ như vậy?

Cảnh Tâm không có nghĩ nhiều, bởi vì bên kia đạo diễn đã hô muốn bắt đầu quay phim, vội vàng đi ra chuẩn bị.

Lúc này cô rất nhanh tiến vào trạng thái ổn định, đạo diễn cuối cùng cũng hô: “Qua.”

Cảnh Tâm suy nghĩ rồi đi ra hỏi đạo diễn, vừa mở miệng: “Đạo diễn, buổi chiều tôi có phải hay không...” Âm thanh liền dừng lại, bởi vì cô thấy Tần Sâm đang ở ngai giám thị ở phía sau, đang ngẩng đầu nhìn cô, khoe miệng có ý cười thần nhiên, đáy mắt có tia hứng thú, giống như đang chờ cười tạo hình cùng giọng nói địa phương của cô.

Cảnh Tâm nhìn thấy anh, đầu tiên nghĩ thì ra con chó trong phòng nghỉ của anh để thật sự là Bồ Duệ, tiếp sau đó cả người đều không bình tĩnh, vừa rồi cả quá trình cô quay phim Tần Sâm đều ở đó giám thị?

Tối hôm qua bị ác mộng quẩn thân, bây giờ lại nhìn khuôn mặt anh tuấn tươi cười của Tần Sâm, tại sao lại cảm thấy anh ta cười rất không đúng đắn.

Tâm tình bây giờ rất khó có thể bình tĩnh, Cảnh Tâm ho khan vài tiếng, cố gắng quay về trạng thái bình thường: “Tần tổng, xin chào.”

Tần Sâm đứng lên cười nhìn cô: “Cảnh tiểu thư diễn, thật sự là rất tự nhiên.”

Cảnh Tâm quăn bách: “Cảm ơn Tần tổng đã khích lệ.”

Nhân viên đang công tác ở bên cạnh đều dừng tai lên nghe, đạo diễn cũng cười nói với Cảnh Tâm mấy câu: “Đúng vậy, Cảnh Tâm diễn không sai, cũng rất thích hợp với nhân vật này, may nhờ có Tần Tổng ra mặt.”

Cảnh Tâm đứng im tại chỗ, Tần Sâm nhú mày lại, anh đem Cảnh Tâm nhìn một lượt, ý cười càng sâu: “Nhân vật này quả thật rất hợp với cô.”

“...” Cô có thể khẳng định, lần này anh ta tuyệt đối là cười mình!

Đạo diễn ý thức được mình vừa lộ ra một chuyện không nên nói, vội vàng nói sang chuyện khác: “A đúng rồi, Cảnh Tâm, trong phim có xuất hiện chó cảnh sát cô biết chứ? Tần tổng đồng ý cho đoàn làm phim mượn chó của cậu ấy.”

Cảnh Tâm nhin không được nhìn Tần Sâm, nhỏ giọng nói: “A, điều này rất tốt, Bồ Duệ thực sự rất nghe lời.”

Trách không được tại sao vừa rồi Bồ Duệ lại ở cùng Quý Đông Dương trong phòng nghỉ ngơi, dựa theo sắp xếp của kịch bản, chó cảnh sát cùng Quý Đông Dương có khá nhiều cảnh diễn chung, vì vậy chắc là bọn họ đang làm quen để gây dựng một chút ân ý.

Đạo diễn gật đầu, Tần tổng nuôi chó là chuyện mà hầu như mọi người trong công ty đều biết, trước kia cũng có đạo diễn từng hỏi mượn qua, nhưng đều bị từ chối.

Không nghĩ tới hôm qua ông vừa thử hỏi, Tần Sâm liền đồng ý.

Đạo diễn nhìn về phía Cảnh Tâm, cười hỏi: “Vừa rồi cô muốn hỏi cái gì?”

Cảnh Tâm: “Tôi muốn hỏi buổi chiều tôi có còn cảnh diễn nào nữa hay không?”

“Không có nha, chắc khoảng ba ngày sau mới có cảnh diễn của cô.”

“Vậy, tôi đi về trước đây.”

Tối hôm qua không ngủ tốt, mệt chết, cô hiện tại muốn về nhà ngủ bù.

Đạo diễn khoát tay: “Đi, cô về trước đi, có gì thay đổi sẽ báo cho người đại diện của cô.”

Cảnh Tâm gật đầu, đối với đạo diễn và Tần Sâm hơi cúi đầu: “Tôi đi về trước đây.”

Một chân vừa mới xoay đi, phía sau liền truyền đến giọng nói trầm thấp của Tần Sâm: “Chờ một chút, trợ lý cùng người đại diện của cô đều không ở đây, cô đi về như thế nào?”

Bước chân của Cảnh Tâm dừng lại: “Tôi đi đến phía trước bắt xe về.”

Xe của cô lần trước mang đi bảo dưỡng, còn chưa có bảo dưỡng xong, buổi sáng hôm nay Thẩm Gia không đến đưa cô đi, là cô tự bắt xe đến.

Cảnh Tâm có thể cảm giác được bốn phía tự nhiên yên tĩnh, vô số đạo ánh mắt bất quá đang vù vù quét tới, nếu cô cự tuyệt, Tần Sâm chắc chắn sẽ rất mất mặt đi? Cảnh Tâm do dự một chút, rồi gật đầu nói: “Vây phiền Tần tổng chờ tôi một chút, tôi đi thay quần áo.”

Tần Sâm nhẹ nhàng gật đầu: “Được.”

Cảnh Tâm chạy đi thay quần áo, cô gọi điện thoại cho Thẩm Gia, Thẩm Gia tắt máy.

Cô lập tức gửi một tin nhắn qua, rất nhanh điện thoại liền đổ chuông.

Điện thoại được kết nối, Thẩm Gia nhanh chóng hỏi: “Tần Sâm muốn đưa em về nhà? Vây em đồng ý rồi sao?”

Cảnh Tâm trông lòng khinh thường đại diện của mình, sau đó mới nói: “Đồng ý rồi, nhiều người ở đó như vậy, nếu em không đồng ý thì là không cho anh ta mặt mũi.”

Thẩm Gia cười ha ha: “Mặt mũi của em rất lớn sao?”

Cảnh Tâm: “....”

Đúng là không có, cô bây giờ chính là một nữ phụ không nổi tiếng, vai phụ này cũng là Tần Sâm cho, dựa theo cách nói của Thẩm Gia, cô phải nịnh bợ anh ta.

Tần Sâm đứng cách đó không xa, thấy cô đã thay quần áo xong liền đi ra, xoay người ngồi xổm bên chân sờ sờ đầu Bồ Duệ.

Cảnh Tâm đang cúi đầu mà đi, bên cạnh tự nhiên lại có một con chó lớn xuất hiện vẫy đuôi với cô, cô có chút kinh hỷ, xoay người sờ sờ đầu Bồ Duệ, Bồ Duệ phe phẩy cái đuôi đi về phía bên phải, Cảnh Tâm đi theo sau nó vài bước, vừa ngẩng đầu lên liền nhìn thấy Tần Sâm, anh ta đứng ở dưới tán cây, màu vàng của ánh nắng trời qua tán cây chiếu xuống trên người anh, rất giống một cảnh tình cảm lãng mạn trong phim.

Bồ Duệ giống như đặc biệt tới để dẫn đường, nó phe phẩy cái đuôi ngẩng đầu nhìn cô, Cảnh Tâm nhắm mắt đi theo sau chậm rãi đến chỗ Tần Sâm, tìm bỗng nhiên đập nhanh.

Tần Sâm nhìn cô: “Xe của tôi ở bên kia.”

Cảnh Tâm cúi đầu: “Vâng, bây giờ chúng ta đi qua đi.”

Hai người đi đến bên cạnh chiếc xe, Tần Sâm mở cửa bên ghế lái phụ, Cảnh Tâm cúi đầu nhìn Bồ Duệ: “Bồ Duệ ngồi phía sau đúng không? Tôi cũng ngồi phía sau đi, tôi rất thích Bồ Duệ.”

Tần Sâm nhìn cô một cái, tiếng cười trầm thấp, bước một bước kéo cửa ghế sau ra: “Mời.”

Cảnh Tâm xoay người ngồi vào bên trong, tiếp đó dịch vào bên trong, Bồ Duệ sau đẩy liền vào trong xe, ngồi xuống bên chân. Sau khi xe lái ra bên ngoài, Cảnh Tâm nói địa chỉ nhà mình cho Tần Sâm.

Dọc đường, Cảnh Tâm đều sờ bộ lông của Bồ Duệ, đầu ngón tay đụng đến vết sẹo thì dừng một chút, sờ theo vết sẹo được giấu dưới lớp lông chó, cô nhớ trước kia Tần Sâm nói Bồ Duệ đã trải qua rất nhiều tổn thương, nhện không được hỏi: “Trước kia Bồ Duệ bị thương ở bụng sao?”

Tần Sâm nhìn cô qua kính chiếu hậu, “Đúng vậy, bị thương rất nặng.”

Cảnh Tâm chó chút đau lòng sờ vết thương cũ của Bồ Duệ, cô biết đa số đàn ông đều thích nuôi những con chó có phép tắc, người có thân phận địa vị giống như Tần Sâm, muốn nuôi một con chó đã qua huấn luyện thật sự rất dễ dàng, có tiền là được.

Bồ Duệ lại chịu quá nhiều tổn thương, lúc ấy chắc chắn không phải lựa chọn tốt nhất, nhưng Tần Sâm vẫn nuôi dưỡng nó, hơn nữa còn chăm sóc nó rất tốt.

Dừng xe ở dưới lầu, Tần Sâm xuống xe đi ra phía sau mở cửa, Bồ Duệ nhảy xuống xe, Cảnh Tâm ngẩng đầu nhìn anh cười cười: “Cảm ơn.”

Đôi mắt Tần Sâm, nhìn về phía chân trái của cô từ trong xe bước ra, thon dài trắng nõn, mỗi một đường nét đều gọi cảm vô cùng lay động lòng người, tiếp theo là đùi phải, sau khi hai chân cùng nhau xuống xe, động tác lưu loát nhẹ nhàng, làn váy tùy ý đung đưa.

Cô ấy khiêu vũ chắc chắn nhìn rất đẹp, bởi vì chân của cô ấy nhìn rất được.

Cảnh Tâm xoay người sờ sờ đầu Bồ Duệ, ngẩng đầu nhìn Tần Sâm, nói lời cảm ơn một lần nữa: “Tôi lên nhà trước, cảm ơn anh đã đưa tôi về.”

Tần Sâm cười với cô: “Bồ Duệ gần đây cũng sẽ đưa đến đoàn là phim, đến lúc đó nhờ cô chiếu cô nó một chút.”

Cảnh Tâm ngẩng người, cô đang được uỷ thác trọng trách sao?

Cảnh Tâm do dự hai giây rồi gật đầu nói: “Không thành vấn đề, chỉ cần có tôi ở phim trường Bồ Duệ sẽ không bị đói.”

Tần Sâm nhìn cô đã đi vào tiểu khu, mới vỗ vỗ đầu Bồ Duệ: “Đi rồi.”

Cảnh Tâm đứng ở thang máy trước tiên hít sâu vài hơi, bình ổn nhịp tim, may mắn cô biểu hiện rất tốt, Tần Sâm nhất định không biết cô khẩn trương, cô vừa đi vào nhà, ngay lập tức có điện thoại gọi đến: “Đã về nhà?”

Cảnh Tâm đá giày cao gót xuống: “Đã về, em ba ngày sau không phải quay phim.”

“Vâng em ở nhà nghỉ ngơi đi, nghe nói đạo diễn mượn chó của Tần Sâm?”

“Àn, chuyện này chị cũng biết?” Cảnh Tâm đôi khi cảm thấy Thẩm Gia thật lợi hại, bây giờ không có trợ lý báo cho cô ấy, thế mà bất cứ lúc nào Thẩm Gia cũng biết được hành động của cô.

Thẩm Gia cười cười: “Biểu hiện thật tốt.”

Sau đó liền cúp điện thoại, Cảnh Tâm suy nghĩ ba giây, lúc này mới phản ứng lại, Thẩm Gia nói: “Biểu hiện thật tốt.”, là bảo cô ở trước mặt Tần Sâm biểu

hiện thật tốt, ôm chặt cái đùi quý giá khó có được này.

Ba ngày kế tiếp đều không phải đi quay phim, Cảnh Tâm ở nhà xem phim truyền hình, chiều nào cô cũng đi câu lạc bộ tập thể hình, làm một người diễn viên chuyên nghiệp, tự giác quản lý dáng người của mình cũng là một loại tinh thần chuyên nghiệp, đây cũng là do Thẩm Gia yêu cầu.

Ngày thứ ba sau khi tập thể hình xong, Cảnh Tâm chọn một tấm hình xinh đẹp của mình đăng lên weibo: Tháng 3 không giảm béo, tháng 5 sẽ vô cùng bi thương, tháng 5 rồi nha.

“Bình hoa lại đang kéo thù hận rồi, được rồi cô xinh đẹp nên làm gì cũng đều đúng, tôi không tức giận

“Bình hoa lại đắc ý rồi! Khi nào được làm nữ chính nha.”

Cảnh Tâm nhìn đến đây thì trả lời: “...”

Cô cũng muốn được làm nữ chính nha! Thẩm Gia vì để cho cô có thể làm nữ chính thì phải đem cô đi bán!

Loại sự tình này không thể cùng fan nói, chỉ có thể thờ dài một hơi, thu dọn đồ đạc về nhà.

Về nhà tắm rửa xong, đang chuẩn bị đặt thức ăn bên ngoài thì di động liên vang lên, nhìn trên màn hình hiển thị ba chữ “Chu Nghi Ninh”, Cảnh Tâm ngăn cả người, hôm đó Tần Sâm làm làm cho phần diễn của Chu Nghi Ninh xoá bỏ, Chu Nghi Ninh cũng không đến đoàn làm phim nữa, quan hệ thật sự của hai người thật khó mà biết được.

Đầu óc Cảnh Tâm chợt loé, Chu Nghi Ninh không phải bạn gái bí mật của Tần Sâm ư?

Nghĩ đến việc này, không hiểu sao có chút chột dạ, có phải có lời đồn đến tai cô ấy, nên cô ấy gọi điện thoại qua mắng chửi cô?

Cảnh Tâm nhìn chằm chằm di động kêu đã lâu, cuối cùng mới trượt xuống nút nghe: “A lô.”

Bên Chu Nghi Ninh có chút âm ỉ, cô ấy lớn tiếng nói: “Bình hoa, tôi mời cô ăn cơm, có rảnh không?”

“Hả?” Cảnh Tâm có chút do dự, “Bây giờ sao?”

“Đúng vậy, bây giờ vừa đúng lúc là thời điểm ăn cơm.”

Cảnh Tâm cùng nghĩ càng do dự, một lát sau mới nói: “Ngày đó Tần tổng đem toàn bộ cảnh diễn của cô bỏ đi, việc này cô cũng biết đi?”

Chu Nghi Ninh hừ vài tiếng: “Đã biết, tức chết tôi.”

Cảnh Tâm: “...”

Cô xác nhận một chút: “Cô cùng Tần tổng là quan hệ người yêu sao?”

Chu Nghi Ninh a một tiếng, sau đó cười lớn: “Sao lại có khả năng được!”

Căng thẳng trong lòng của Cảnh tâm phút chốc biến mất, đột nhiên lại cảm thấy an tâm, cùng cô ấy hẹn địa điểm.

Bạn đang đọc truyện *Bình Hoa Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7

Địa điểm do Cảnh Tâm quyết định, ngay bên cạnh nhà trọ của cô có một quán cơm, cô thường xuyên đến đó ăn, có giữ lại một bàn.

Chu Nghi Ninh được phục vụ dẫn đến bàn ăn, cười tủm tỉm ngồi xuống đối diện Cảnh Tâm.

Cảnh Tâm đem thực đơn đến trước mặt Chu Nghi Ninh: “Tôi đã gọi trước một số món, cô muốn ăn thêm cái gì thì mau gọi, tôi chết đói rồi.”

Chu Nghi Ninh gọi thêm hai món, còn thêm hai bình rượu.

Cảnh Tâm nói: “Tôi không thể uống rượu.”

“Tại sao?” Về mặt Chu Nghi Ninh đau khổ: “Tôi gần đây phiền chết mất, bên cạnh cũng không có bạn bè, thật vất vả mới có người cùng ăn cơm, cô cùng tôi uống vài chén đi mà!”

“Ngày mai tôi phải quay phim, uống nhiều rượu ngày mai khuôn mặt sẽ xưng vù.” Cảnh Tâm thật sự không muốn uống rượu, không may ngày mai Tần Sâm nhiệt huyết sôi trào lại đến giám thị, nếu mặt cô sưng lên sẽ có nhiều lời nói không hay nha. Cảnh Tâm nhìn Chu Nghi Ninh tò mò hỏi: “Cô phiền cái gì? Thất tình? Cô còn chưa nói cho tôi biết quan hệ giữa cô và Tần Sâm đâu!”

Chu Nghi Ninh nhướn mày: “Cô cùng tôi uống rượu tôi sẽ nói cho cô biết.”

Bị lòng hiếu kỳ thôi thúc, Cảnh Tâm cắn răng gật đầu: “Được, tuy nhiên tôi thật sự không được uống nhiều, không thì ngày mai sẽ bị đạo diễn mắng.”

Nếu Thẩm Gia biết cô trước khi quay phim mà uống nhiều rượu, sẽ đem cô xé xác.

Chu Nghi Ninh liếc mắt: “Cô thật sự rất chuyên nghiệp, chuyên nghiệp như vậy mà không nổi tiếng, thật sự là lãng phí sắc đẹp trời cho.”

Cảnh Tâm: “....”

Đây là khen cô hay vẫn là cười cô đây?!

Chu Nghi Ninh uống vài chén rượu sau đó bắt đầu kể khổ: “Ba mẹ tôi tìm cho tôi một người họ cảm thấy không tệ làm vị hôn phu, bắt tôi đính hôn, nói là vì tốt cho tôi, nhưng tôi lại không thích anh ta, làm sao có thể cùng anh ta kết hôn, bệnh thần kinh! Cho nên tôi liền từ thành phố S chạy đến thành phố B.”

Cảnh Tâm bị sặc, thành ra là đào hôn. . .

Chu Nghi Ninh bắt đầu huyền thuyên kể một loạt, Cảnh Tâm đã biết rất nhiều chuyện về cô ấy, ví dụ như 23 tuổi, vừa mới từ nước ngoài về chưa được bao lâu liền bị người trong nhà bắt đính hôn.

Cô ấy nói rất nhiều, nhưng cũng chưa nói đến trọng điểm, Cảnh Tâm nhịn không được ngắt lời cô ấy: “Vậy sao cô lại chạy đến Hoa Thành thử vai? Còn vào đoàn làm phim? Cô có quan hệ gì với Tần Sâm? Tại sao anh ta lại muốn đạo diễn đem toàn bộ cảnh quay của cô cắt bỏ? Cô đắc tội với anh ta sao?”

Chu Nghi Ninh ợ một tiếng, gương mặt trẻ con đỏ hồng: “Tần Sâm a! Anh ấy là anh họ của tôi, tôi vốn muốn tìm anh ấy giúp, kết quả hôm đó anh ấy phải hợp bào tôi ở phòng tiếp khách chờ, ở công ty quá nhàm chán, su đó thấy có người đến thử vai, tôi liền đi theo vào, biết là thử nhân vật nữ sinh viên nông thôn, sau đó là cô tới...”

Thành ra là em họ nha, Cảnh Tâm âm thầm thờ phào, may mắn may mắn, chân dài của Tần Sâm có thể suy nghĩ ôm một cái.

“Tôi nhờ một nhân viên cấp cao của công ty đánh tiếng với đoàn làm phim một câu, cho tôi vào đoàn làm phim xem thử nó ra làm sao, phó đạo diễn thấy tôi xinh, lại nhờ quan hệ nên mới có thể vào được đoàn làm phim, nên cho tôi một vai có thể nói là được nhiều lời thoại nhất, vai nữ phụ số năm.”

Kết quả chuyện này bị Tần Sâm biết.

Cảnh Tâm đột nhiên hoảng hốt, cho nên ngày ấy Tần Sâm đến đoàn làm phim là vì tìm Chu Nghi Ninh?

Ặc, cô còn tưởng Tần Sâm đặc biệt vì mình mà đến. . .

Xem ra cô và Thẩm Gia đều đã hiểu nhầm anh ta, cô giống như tự mình đa tình. . .

Chu Nghi Ninh nâng cốc uống xong, đem ba lô quăng lên bàn, gọi chủ quán tính tiền, kéo khoá kéo ra, Cảnh Tâm bị xấp nhân dân tệ màu hồng trong túi dọa sợ: “Buổi tối cô cầm theo một túi tiền lớn như vậy làm gì? Hấp dẫn tội phạm!”

Chu Nghi Ninh dùng một vẻ mặt: “Vừa nhìn cô là biết chưa bỏ nhà đi bao giờ!” nhìn cô: “Tôi là đi đào hôn, ba mẹ nhất định sẽ khoá hết thẻ của tôi, tôi không chuẩn bị nhiều tiền mặt nhờ may chết đói trên đường thì làm sao bây giờ?”

“Cô không phải đến nhờ Tần Sâm giúp sao? Anh ta có tiền!” Cảnh Tâm không hiểu đầu của cô ấy có vấn đề gì, mang nhiều tiền mặt như vậy, không thấy phiền sao?

Chu Nghi Ninh lấy ra một xấp tiền, chờ chủ quán đến: “Trước khi đào hôn tôi không suy nghĩ nhiều như vậy, nhờ may tôi nhất thời tôi muốn đến nơi khác thì phải làm sao? Nhất định phải mang tiền theo, trên người không có tiền tôi sẽ thiếu cảm giác an toàn.”

Trên người mang nhiều tiền mặt như vậy thì làm sao có cảm giác an toàn được chứ?!

Cảnh Tâm dùng ánh mắt khó hiểu nhìn cô ấy: “...”

Rất xin lỗi, cô chưa bao giờ đào hôn nên không thể lý giải hành vi của cô ấy.

Chu Nghi Ninh lục lọi trong túi một hồi, Cảnh Tâm hỏi: “Cô làm gì vậy?”

Chu Nghi Ninh lại tìm một lúc, sắc mặt chậm rãi trầm xuống: “Chuyện này, đêm nay cô có thể cho tôi ngủ nhờ một đêm không?”

Cảnh Tâm: "...Sao lại thế?" Cô ấy có rất nhiều tiền có thể đến khách sạn ở nha! Còn có anh họ Tần Sâm mà!

Chu Nghi Ninh làm bộ mặt suy sụp cho cô thấy: "Tần Sâm đưa cho tôi một căn hộ để ở, nhưng tôi quên mang chìa khoá, anh ấy gần đây bề bộn rất nhiều việc, nhất định không có thời gian để ý tôi, nhưng cũng không thể ở khách sạn, nếu ở khách sạn ba mẹ có thể tìm được tôi ngay."

Cảnh Tâm ăn của người ta một bữa cơm chiều, đem Chu Nghi Ninh trên lưng cõng một đồng tiền về nhà.

Chu Nghi Ninh đi thăm một vòng nơi ở của cô, khen một câu: "Phòng của cô không tệ lắm, tôi rất thích phong cách trang trí này."

Cảnh Tâm cười cười, khu trung cư này là Phố thị khai thác, trung bình mỗi một tầng có hai căn hộ, quét thẻ để lên thang máy, mới có thể về được nhà của mình, tính an toàn rất cao, căn hộ này là do anh trai đặc biệt để lại cho cô.

Cảnh Tâm đưa cho Chu Nghi Ninh một bộ quần áo ngủ, chỉ chỉ phòng bên cạnh: "Cô ngủ ở phòng này đi, bên trong có phòng tắm."

Chu Nghi Ninh chắc do uống rượu, tắm xong liền ngủ, Cảnh Tâm mai phải dậy sớm, cũng đi ngủ.

Hôm sau lúc Cảnh Tâm đi ra ngoài Chu Nghi Ninh còn chưa có dậy.

Có lẽ do lần trước Tần Sâm đưa cô về nhà, Thẩm Gia thấy cô biểu hiện không tệ, sáng sớm hôm nay cố ý đến đưa cô đi phim trường.

Thẩm Gia hỏi: "Mấy ngày hôm nay Tần Sâm không có hẹn em?"

Cảnh Tâm do dự một chút, không biết có nên đem chuyện em họ của Tần Sâm nói cho Thẩm Gia hay không, tuy nhiên đợi đến khi cô quay phim trở về, chắc Chu Nghi Ninh cũng không còn ở đó.

Nghĩ một chút vẫn là không nên nói cho Thẩm Gia, "Không có."

Bọn họ ngay cả phương thức liên hệ còn không trao đổi, tuy nhiên nghĩ lại cũng thấy có chút buồn bực, cô ở nhà nhàn nhã ba ngày, nếu Tần Sâm thật sự muốn dùng quy tắc ngầm với cô, tại sao lại không chủ động một chút?

Thẩm Gia: "Em chủ động một chút thì sẽ chết à!"

Cảnh Tâm: "..."

Sẽ không chết, nhưng khó chịu!

Cảnh Tâm nhàn nhã ba ngày, nhưng lại không biết Tần Sâm đang phải vội vàng ứng phó ba mẹ cô, chính mình trải nghiệm vì sao lại không có ai dám ra mặt giúp Cảnh Tâm, ba mẹ Cảnh Tâm phản đối cô ấy trở thành diễn viên việc này vô cùng cố chấp, sẽ không trực tiếp nói với Cảnh Tâm, lần này trực tiếp tới tìm anh.

Bởi vì chuyện này, về phần cha mẹ của Cảnh Tâm, hẳn cũng đã bị thua thiệt không ít.

Giữa trưa Tần Sâm nhận được điện thoại của Chu Nghi Ninh, cô ấy nói mình quên mang chìa khoá theo, bảo hẳn kêu người mang chìa khoá đến cho cô ấy.

Tần Sâm ấn mi tâm, có chút mệt mỏi: "Bây giờ em ở đâu?"

Chu Nghi Ninh cười hắc hắc: "Em đang ở nhà của bình hoa, nghe những người ở đoàn làm phim nói mấy hôm trước anh đưa cô ấy về nhà, địa chỉ anh chắc là biết đi, mau bảo người mang chìa khoá đến cho em đi."

Tần Sâm ngây người: "Sao em lại ở nhà của Cảnh Tâm?"

"Tôi hôm qua em cùng cô ấy ăn cơm, quên mang chìa khoá, sau đó cô ấy liền chứa chấp em."

"Vậy trước hết em cứ ở lại đây đi."

Điện thoại bị cúp, Chu Nghi Ninh trừng mắt nhìn di động, trước tiên ở lại đây... Cô đã ngây ngốc một mình ở căn nhà lớn này cả một ngày?!

Tần Sâm nhấn xuống điện thoại nội bộ gọi trợ lý: "Hỏi một chút đoàn làm phim bên kia, Cảnh Tâm quay phim đến khi nào thì xong?"

Rất nhanh, trợ lý lại đây báo cáo: "Cảnh tiểu thư quay phim khoảng 6h là kết thúc."

Buổi chiều, Tần Sâm rời khỏi công ty trước một tiếng, đến đoàn làm phim vừa đúng 6h, Bồ Duệ ở đằng xa chạy như bay lại nghênh đón anh.

Nhân viên công tác thường chăm sóc Bồ Duệ vừa thấy Bồ Duệ đột nhiên chạy, lập tức khẩn trương chạy theo, thấy Bồ Duệ đi nghênh đón chủ nhân mới yên tâm, cô cung kính nói: "Tần tổng."

Lúc này mọi người đều biết Tần tổng đến đây, tư thế ngay ngắn nhao nhao chào hỏi.

Tần Sâm gật đầu, nhìn về phía Cảnh Tâm vừa mới quay phim xong.

Cô ấy vẫn mặc bộ quần áo quê mùa, tóc có chút lộn xộn, nhìn qua thật sự Nhìn đúng chất quê mùa.

Tần Sâm bị cái bộ dáng này của Cảnh Tâm chọc cười, mang theo Bồ Duệ đi về phía cô, Cảnh Tâm chống lại ánh mắt của anh, ngực cứng lại, tim đập càng ngày càng nhanh.

Tần Sâm đứng trước mặt cô, thấp giọng hỏi: “Quay xong rồi sao?”

Giữa trưa hôm nay Thẩm Gia đi khỏi đoàn làm phim, đặc biệt dặn dò cô một phen, Cảnh Tâm đã làm tốt việc chuẩn bị tâm lý, lại không nghĩ Tần Sâm xuất hiện nhanh như vậy. Cô có chút khẩn trương cúi đầu kéo kéo hai bím tóc ở trước ngực, hình như mỗi lần Tần Sâm đến đây nhìn cô đều là một bộ dáng đang cười, “Đúng vậy, anh tới đón Bồ Duệ?”

Hôm nay Bồ Duệ cũng có cảnh diễn, sáng nay đạo diễn đã cho người đến đón nó.

Tần Sâm cười cười: “Buổi tối Bồ Duệ cũng có cảnh diễn, đến lúc đó sẽ có người đưa nó về.”

Cảnh Tâm chớp chớp mắt: “A.”

“Tôi tới đón cô.”

Cái tiếng nói trầm thấp mê người này làm Cảnh Tâm ngẩng ngẩng cả người, lòng của cô vì một câu nói của Tần Sâm, nhanh chóng đứng lên, đầu óc có chút trống rỗng, không biết phải nói gì

Tần Sâm nhìn chằm chằm về mặt như lâm đại địch của cô, con ngươi khẽ chuyển động, cười khẽ một tiếng: “Chu Nghi Ninh còn đang ở nhà cô, tôi đưa cô về, thuận tiện đem chìa khoá cho cô ấy.”

“A a.” Trong lòng Cảnh Tâm bỗng dưng buông lỏng, ngẩng đầu nhìn về phía anh: “Vây, anh ở đây chờ tôi một chút, tôi đi thay quần áo.”

Cảnh Tâm vừa đi thay quần áo không lâu, Lục Tuyết Tâm đi đến trước mặt Tần Sâm, khoe miệng có ý cười: “Tần tổng, cảm ơn anh đã cho đoàn làm phim mượn Bồ Duệ, trước kia tôi rất sợ chó, nhìn thấy chó liền không dám tiếp cận, vốn dĩ còn lo lắng sẽ ảnh hưởng đến tiến độ của đoàn làm phim, nhưng Bồ Duệ rất nghe lời, làm cho tôi vượt qua được chướng ngại tâm lý sợ chó.”

Tần Sâm thấy cô ta xoay người sờ sờ Bồ Duệ, lãnh đạm nói: “Không có gì, chỉ là giúp công ty tiết kiệm chút tiền thôi.”

Lục Tuyết Tâm không nghĩ Tần Sâm sẽ trả lời như vậy, nụ cười có chút cứng đờ: “... Ờ, đúng là có thể tiết kiệm một chút tiền.”

Tần Sâm không nói gì nữa, Cảnh Tâm đã thay xong quần áo đi về phía anh.

Cô hôm nay ăn mặc rất đơn giản áo T-shirt cùng quần bò, chẳng qua T-shirt rất ngắn, lộ ra một nửa thắt lưng trắng nõn tinh tế, Tần Sâm nhớ tới tấm hình hôm qua cô đăng lên weibo, eo nhỏ trong suốt, da thịt trắng nõn gần như có thể bóp ra nước.

Đôi mắt sắc bén của Tần Sâm chuyển sang thâm trầm, đúng là cảm xúc khi xem ảnh và người thật khác nhau.

Cảnh Tâm sờ sờ thắt lưng của mình, cảm thấy nhiệt độ làn da có chút tăng lên ...

Tần Sâm bước về phía trước vài bước, khoe miệng cong lên: “Đi thôi.”

Cảnh Tâm nhận được ánh mắt bát quái từ bốn phương tám hướng quét đến, mặt đỏ ửng gật đầu: “Được.”

Bồ Duệ phe phẩy cái đuôi đi theo Tần Sâm và Cảnh Tâm đến bên cạnh chiếc xe, Tần Sâm ngồi xổm xuống sờ đầu nó, “Trở về đi.”

Bồ Duệ nghe lời đi về.

Sau khi xe Tần Sâm biến mất trước mắt mọi người, đạo diễn nói với trợ lý: “Sắp xếp người đưa Bồ Duệ về đi.”

Trợ lý sùng sốt: “Vừa rồi không phải Tần Tổng nói buổi tối Bồ Duệ còn có cảnh diễn hay sao?”

Đạo diễn: “Tôi là đạo diễn hay anh ta là đạo diễn.”

Trợ lý: “...Đương nhiên là ông!”

Đạo diễn ông có dám ở trước mặt Tần tổng nói những lời này?!

Bạn đang đọc truyện *Bình Hoa Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 8

Lần này không có Bồ Duệ, Tần Sâm mở cửa ghế lái phụ ra, Cảnh Tâm cũng không có ngại ngùng trực tiếp ngồi vào.

Vừa lên xe di động Cảnh Tâm vang lên, vừa thấy là mẹ gọi tới, cô không vội nghe, lần này ba mẹ không để ý đến cảm nhận của cô mà đã định mang vai diễn của cô đổi, cô thực sự tức giận, không thì cũng không nhiều ngày như vậy còn chưa về nhà.

Nghiêng nghiêng đầu nhìn Tần sâm, lần này anh giúp cô, không biết có bị phiền toái gì hay không.

Tần Sâm nhận thấy ánh mắt của Cảnh Tâm, cúi đầu nhìn điện thoại di động của cô, nhìn lướt qua màn hình thấy hiển thị “Mẹ”, nhướn mày hỏi: “Không nghe?”

Cảnh Tâm vội vàng lắc đầu: “Không phải.”

Cô ấn nút nhận cuộc gọi, Cảnh Lam Chi hình như quên mấy hôm trước bọn họ đã làm chuyện gì, âm thanh nhỏ nhẹ nói trong điện thoại: “Tâm Tâm à, sao lâu như vậy mà không về nhà? Tối nay rảnh thì về nhà ăn cơm đi, mẹ bảo thím Trương làm món ăn con thích.”

Trên cơ bản lần nào cũng như vậy, Cảnh Tâm cũng không phải chưa từng náo loạn qua, mặc kệ cô náo loạn đến mức nào, bọn họ đều xem cô như đứa trẻ, không mắng không nói, chỉ có dụ dỗ cưng chiều, cô làm mặt lạnh chống lại thì hai người họ luôn làm bộ mặt tươi cười với cô, cho dù có rất nhiều bất mãn nhưng cũng không náo loạn lâu.

Cảnh Tâm im lặng, giống như một đứa trẻ bực bội: “Con mấy ngày nay phải quay phim không có rảnh, nếu rảnh con sẽ về.”

Cảnh Lam Chi bên kia dừng một chút chủ động nói lời giải thích: “Có phải tức giận với mẹ với ba con? Kịch bản mẹ cùng với ba con đã xem qua, cảm thấy không tốt lắm nên mới giúp con đổi vai, còn nếu có kịch bản phù hợp, thì con lại diễn được không?”

Điều này nói ra còn dài lắm, kịch bản thích hợp cái gì? Cảnh Tâm hừ hừ: “Hai người luôn đề cho con đóng mấy kịch bản mà hai người thấy tốt, chính là tuyệt đối không tốt, tất cả đều là vai diễn bình hoa, hiện tại mọi người đều gọi con là bình hoa! Hơn nữa lần nào cũng diễn mấy vai giống nhau có khác gì việc ngày nào cũng ăn một món ăn không? Mẹ cùng ba đừng nghĩ sẽ thuyết phục được con, con đã tiến vào đoàn làm phim, nhất định phải quay cho xong.”

Cảnh Tâm nói xong những lời này, lặng lẽ liếc nhìn sườn mặt của Tần Sâm một cái, cô biết anh giúp cô, mà trong lòng anh cũng biết rõ ràng, hai người lại ăn ý không hề nhắc đến chuyện này, nhưng cô lại trực tiếp trước mặt anh nói chuyện điện thoại, liền cảm thấy không được tự nhiên, còn giống như có một tia ái muội không rõ ràng.

Nghĩ vậy, Cảnh Tâm không đợi mẹ mình nói chuyện, vội vàng nói: “Tối nay con có hẹn ăn cơm với bạn, sẽ không trở về, mấy ngày hôm nay phải quay phim, không có rảnh về gặp hai người, cứ như vậy trước nha, con cúp máy đây.”

Cắt đứt điện thoại, bên trong xe yên lặng vài giây, Tần Sâm cười nhẹ nói: “Thật ra mọi người gọi em là bình hoa cũng không phải chỉ vì em diễn nhân vật bình hoa.”

Cảnh Tâm mỉm môi một cái, nhỏ giọng nói: “Tôi biết, bởi vì bộ dáng của tôi xinh đẹp.”

Tần Sâm không nghĩ cô sẽ thẳng thắn như vậy, cười nhẹ một trận: “Đúng vậy, cho nên em không để ý biệt danh này.”

Cảnh Tâm bị Tần Sâm cười đến mức hai má nóng lên, sắc mặt nghiêm chỉnh nói: “Ban đầu còn để ý, tuy nhiên rất nhanh liền nghĩ thông, biệt danh bình hoa này thực sự cũng thật đáng yêu.”

“Là rất đáng yêu.”

Đèn đỏ phía trước, Tần Sâm dừng xe lại nghiêng đầu nhìn cô.

Cảnh Tâm nhận thấy được ánh mắt của anh, không khỏi ngẩng đầu lên, khuôn mặt thâm thúy, mũi cao ngất, khoe miệng có chút ý cười như có như không: “Tối nay em có hẹn?”

Tim bỗng dưng lỡ mấy nhịp, cô lắc đầu: “Không có, là tôi lừa mẹ thôi.”

Cảnh Tâm bây giờ hoàn toàn phải dựa vào sự kỹ thuật diễn mới khống chế được tầm mắt xúc động của mình, may mắn đèn xanh đến, Tần Sâm quay đầu tiếp tục lái xe.

“Nếu không có hẹn, tối nay ăn cơm cùng nhau đi.”

Hả? Tuy rằng đoán trước khả năng Tần Sâm sẽ nói như vậy, nhưng Cảnh Tâm vẫn hoảng một chút, sau đó đột nhiên nghĩ đến: “Tôi gọi điện thoại trước cho Nghi Ninh, bây giờ cô ấy đang ở nhà tôi, gọi cô ấy cùng đi.”

Trong lòng tính toán, ba người ăn sẽ không xấu hổ.

Tần Sâm không quên Chu Nghi Ninh còn ở nhà Cảnh Tâm, cũng dự đoán Cảnh Tâm sẽ đề nghị như vậy, con bé Chu Nghi Ninh kia thật đúng là gây thêm phiền toái.

“Được.” Thanh âm nam tính phát ra từ mũi, đẩy từ tính.

Cảnh Tâm gọi điện thoại cho Chu Nghi Ninh, lúc bọn họ đến dưới lầu, Chu Nghi Ninh đeo túi cũng vừa từ cửa đi ra, cô mở cửa xe ra nhìn bọn họ mỉm cười.

Tần Sâm thân nhiên liếc cô nàng một cái, hỏi Cảnh Tâm: “Em muốn ăn gì?”

Cảnh Tâm nghĩ một chút: “Ăn hải sản được không?”

Chu Nghi Ninh không có ý kiến gì: “Tốt, tôi cũng thích ăn hải sản.”

Xác định xong sẽ ăn gì, Tần Sâm liền an bài.

Chu Nghi Ninh ngồi ở ghế sau, vẫn quán quýt lấy Cảnh Tâm nói chuyện phiếm, đến dưới lầu một nhà hàng, đột nhiên ngừng đầu nhìn Cảnh Tâm: “Có thể có phóng viên chụp cô không?”

Cảnh Tâm nghĩ đến mấy ngày trước ở nhà ga gặp phóng viên, có chút bất đắc dĩ nói: “Phóng viên đều không thèm chụp tôi, tôi cũng không có scandal cũng không nổi tiếng...”

Chu Nghi Ninh bỗng nhiên lùi về sau vài bước, đem cô đẩy đến bên cạnh Tần Sâm, cười mỉm nhìn bọn họ: “Như vậy là có scandal, nữ ngôi sao đi chung hoặc đi ăn với anh họ tôi đều trở thành từ khoá tìm kiếm hot nhất weibo, nếu không tôi chụp ảnh hai người đăng weibo? Nói không chừng sau khi chúng ta ăn xong liền trở thành từ khoá tìm kiếm hot nhất weibo.”

Cảnh Tâm: “...”

Cô cảm thấy Chu Nghi Ninh rất có tiềm lực làm người đại diện.

Tần Sâm lườm Chu Nghi Ninh một cái, nhìn về Cảnh Tâm ở phía sau, lãnh đạm nói: “Tất cả đều là phóng viên viết loạn, em cũng không cần lo lắng sau khi ăn xong sẽ trở thành từ khoá tìm kiếm hot nhất.”

Cảnh Tâm: “....”

Đây là Tần Sâm giải thích với cô sao? Thật sự cô cũng không để ý chút nào việc mình trở thành từ khoá tìm kiếm hot nhất...

Dù sao đã rất lâu cô không được trải qua việc là từ khoá tìm kiếm hot nhất rồi...

Lần trước trở thành từ khoá tìm kiếm hot nhất cũng là tháng 8 năm ngoái, thời điểm gia thế bối cảnh bị lộ, đã qua hơn chín tháng.

Nếu cô và Tần Sâm thật sự trở thành từ khoá tìm kiếm hot nhất, đoán chừng Thẩm Gia sẽ mừng như điên.

Thấy Tần Sâm còn nhìn mình, Cảnh Tâm vội vàng lắc đầu: “Không có, tôi không có lo lắng.”

Tần Sâm cười cười: “Tôi đây có thể lý giải là, em muốn cùng tôi có scandal?”

Cảnh tâm: “....”

Cô không nghĩ sẽ trả lời như vậy, cảm thấy có chút ngại, nếu đến lúc đó bọn họ thật sự có scandal hoặc scandal trở thành sự thật thì sao?

Tần Sâm nhìn về phía đôi tai chuyển thành màu hồng của cô, mỉm cười thu lại thần sắc: “Đi vào thôi.”

Cảnh Tâm đi theo bậc thang, vội vàng gật đầu: “Được.”

Chu Nghi Ninh đứng ở phía sau, nhìn hai người kia tình tứ không coi ai ra gì, cảm thấy hôm nay mình đến đây làm bóng đèn, cô có nên một mình ngồi một gian phòng?

Không đợi cô suy nghĩ ra kết quả, đã bị Cảnh Tâm trở về giữ chặt một cánh tay: “Cô nhanh lên nào.”

Ba người vào một gian phòng ngồi xuống, rất nhanh đã có thức ăn.

Cảnh Tâm và Chu Nghi Ninh lần lượt ngồi xuống, Chu Nghi Ninh đòi Tần Sâm đưa cho mình cái chìa khoá xe, tự giác nói: “Đợi lát nữa ăn xong em

tự đi xe về.”

Tần Sâm nhìn Chu Nghi Ninh một cái: “Em tính ở đây bao lâu? Ba mẹ em đã gọi điện thoại cho anh rồi.”

Chu Nghi Ninh bĩu môi: “Ồ đến khi nào bọn họ loại bỏ ý nghĩ bắt em đính hôn ra khỏi đầu thì thôi, nếu chỗ này không ở được nữa, em sẽ đến nơi khác trốn.”

Nói xong bỗng nhiên nhìn về phía Cảnh Tâm, hỏi: “Bình hoa, nếu ba mẹ cũng bắt cô đính hôn với một người đàn ông cô không thích thì cô sẽ làm thế nào?”

Hỏi vấn đề này rất được, Tần Sâm nhìn về phía Cảnh Tâm, cũng không biết cô sẽ trả lời vấn đề này thế nào, cha mẹ cô hẳn cũng đã lĩnh giáo qua, ham muốn khống chế rất mạnh, vấn đề Chu Nghi Ninh hỏi cũng không hẳn là không có khả năng xảy ra.

Cảnh Tâm không chút suy nghĩ đã nói: “Tôi chắc chắn sẽ không đồng ý, tuy nhiên tôi chắc sẽ không đào hôn đâu.”

Cô dừng một chút, đột nhiên nhận thấy ánh mắt Tần Sâm, hơi hơi cúi đầu: “Ừ... Tôi cảm thấy vấn đề này đầu đầu nhất không phải là tôi đi.”

Chu Nghi Ninh nghe không hiểu: “Vậy là ai?”

Khoé miệng Tần Sâm nhếch lên: “Đầu đầu nhất chắc là người đàn ông thích cô ấy.”

Bạn đang đọc truyện *Bình Hoa Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Cảnh Tâm lặng lẽ ngẩng đầu nhìn Tần Sâm, trái tim căng thẳng, nháy mắt lại kinh hoàng như bị sét đánh, sắp hít thở không thông.

Bởi vì, Tần Sâm cứ như vậy mỉm cười với cô.

Cô lập tức thu ánh mắt về.

Chu Nghi Ninh nghe hiểu chuyện này, tuy rằng chuyện này do cô khơi mào, nhưng hai người này nói mấy câu không khí liền thay đổi, không khí trở thành vô cùng ái muội, cô hiện tại cảm thấy mình rất chướng mắt...

Cảnh Tâm hai má ửng đỏ, vội vàng nói sang chuyện khác: “Vậy cô ở lại đây, tính làm cái gì?”

Cô cảm giác Chu Nghi Ninh không phải một cô gái thích nhàn nhã, không thì đã không trà trộn vào đoàn làm phim để làm diễn viên.

Chu Nghi Ninh nhìn thoáng qua Tần Sâm, có chút ấp a ấp úng nói: “Tôi nghĩ... Tôi cũng biết đóng phim, làm diễn viên quần chúng cũng được, ở đoàn làm phim chơi rất vui.”

Cảnh Tâm có chút kinh ngạc: “Cô muốn làm diễn viên?”

Không đợi Chu Nghi Ninh trả lời, Tần Sâm quả quyết nói: “Không được.”

Cảnh Tâm không khỏi ngẩng đầu lên nhìn anh, thấy Tần Sâm đang nhíu mày, thần sắc nghiêm túc, rõ ràng không ủng hộ.

Chu Nghi Ninh không phục: “Tại sao lại không được! Bình hoa chẳng phải cũng là diễn viên sao? Ba mẹ cô ấy gây cản trở, chỉ có thể làm diễn viên quần chúng không thể nổi tiếng được, cô ấy cũng không từ bỏ, em nghĩ mình thử một chút đâu có sao!”

Bình hoa nằm không cũng trúng đạn: “...”

Tần Sâm cười lạnh: “Em và cô ấy có thể giống nhau sao? Cô ấy là nghiêm túc muốn làm diễn viên, em nhìn thử một chút thái độ chơi đùa của mình có thể so với cô ấy hay sao?”

Tim Cảnh Tâm đập càng nhanh: “...”

Chu Nghi Ninh mất hứng: “Sao anh biết là em muốn chơi đùa, em thật sự cũng đã suy nghĩ qua mà?! Ba mẹ bình hoa không cho cô ấy diễn vai hoa khôi nông thôn kia, anh không phải giúp cô ấy sao? Anh dám cùng ba mẹ cô ấy đối nghịch, anh giúp em một chút đi mà, đối nghịch với ba mẹ em một chút không được sao? Em còn là em họ của anh đấy!”

Bạn hoa khôi nông thôn choáng váng: “...”

Thế giới im lặng, thế giới sáng ngời.

Bầu không khí trong phòng bao yên tĩnh một cách quý dị. Chu Nghi Ninh bây giờ mới phản ứng mình vừa nói cái gì, rụt bả vai lại, cẩn thận liếc nhìn Tần Sâm một cái, không biết có phải mình đã phá hỏng chuyện của anh ấy... Trong tất cả anh chị họ của cô, Tần Sâm chính là người có thể sắp xếp ổn thoả với ba mẹ cô.

Rất lo lắng anh sẽ đem cô giao nộp.

Tần Sâm ngay người một lúc, vẻ mặt nhanh chóng khôi phục bình thường: “Vì là em họ, anh mới không giúp em, anh là thương nhân.”

Cảnh Tâm đã hiểu, nguyên nhân vì Chu Nghi Ninh là em họ anh, cùng với cô không giống nhau, cô là... Người anh muốn dùng quy tắc ngầm, Tần Sâm là thương nhân, sẽ không làm ăn lỗ vốn, sau khi trả giá cũng muốn thu cả gốc lẫn lãi thu về.

Chu Nghi Ninh suy nghĩ vài giây, kịp phản ứng nhìn phía dưới.

Lúc này phục vụ mang thức ăn lên, Tần Sâm nhìn thoáng qua Cảnh Tâm, khoé miệng nhếch lên: “Ăn cơm trước đi.”

Cảnh Tâm vội vàng gật đầu: “Được, tốt.”

Chu Nghi Ninh gấp một con tôm lớn mình thích nhất, hung hãn cắn, ghét nhất bị phân biệt đối xử mà!

Bữa cơm này Cảnh Tâm ăn thật sự rất no, đều do Chu Nghi Ninh lúc đầu nhanh mồm nhanh miệng chộp thũng tảng giấy mỏng kia, cô không có cách nào giả vờ không biết Tần Sâm giúp mình được nữa, nhất thời cũng không biết nói gì mới tốt, chỉ có thể giả vờ bận rộn ăn uống.

Tần Sâm gọi phục vụ tính tiền, Cảnh Tâm nhân cơ hội nói: “Tôi đi toilet một chút.”

Trốn được vào toilet, Cảnh Tâm nhìn gương mặt ửng đỏ của mình, dùng nước lạnh vỗ vỗ, chờ sắc mặt khôi phục bình thường mới đi ra ngoài.

Đẩy cửa phòng ra, vừa đúng lúc nghe được Chu Nghi Ninh đang cầu xin Tần Sâm: “Anh họ anh giúp em một chút được không? Những người khác đều không chịu giúp em, từ bé chỉ có anh dám cùng trường bối đối nghịch.”

Cảnh Tâm: “...”

Tần Sâm thấy cô, trực tiếp bỏ qua vấn đề của Chu Nghi Ninh, nhìn thẳng cô: “Bây giờ đi về sao?”

Cảnh Tâm gật đầu: “A, vâng.”

Tần Sâm lấy giúp cô cái túi, Cảnh Tâm vội vàng nhận lấy: “Cảm ơn.”

Chu Nghi Ninh bị bỏ rơi hoàn toàn, tuy nhiên cũng không sốt ruột, lưng đeo túi đi đến bên cạnh Cảnh Tâm.

Ba người xuống lầu, Tần Sâm không cho Chu Nghi Ninh tự mình lái xe về nhà, mà kêu lái xe ở dưới lầu chờ trước, nhìn cô ấy lên xe rồi mới xoay người nhìn về phía Cảnh Tâm: “Tôi đưa em về.”

Cảnh Tâm cúi thấp đầu: “Vâng.”

Hai người đi về phía bãi đỗ xe, Cảnh Tâm liên tục cân nhắc không biết có nên mở miệng hay không, ngấm lại đợi một lúc nữa về đến dưới lầu nhà cô rồi nói sau, để tránh không phải xấu hổ trên đường đi.

Xe đi được một đoạn, Tần Sâm nói: “Chu Nghi Ninh hôm qua không gây thêm phiền toái cho em chứ?”

Cảnh Tâm lắc đầu: “Không có, cô ấy chỉ ngủ nhờ nhà tôi một đêm.”

Tần Sâm cười cười: “Vây là tốt, về sau nếu cô ấy gây phiền toái cho em, em hãy gọi điện thoại cho tôi.”

Cảnh Tâm gần như là theo lời của anh nói: “Số của anh tôi...”

Nhận thấy được có chỗ không đúng, vội vàng bổ sung một câu: “Tôi là nói, cô ấy sẽ không gây phiền toái cho tôi.”

Tần Sâm cười nhẹ ra tiếng, anh nói: “Nếu như em có việc, cũng có thể tìm tôi.”

Cảnh Tâm: “...”

Tim đập càng ngày càng nhanh.

Xe dừng ở vị trí trước cửa như hai lần trước, Cảnh Tâm tháo dây an toàn, Tần Sâm một tay khoát lên trên vô-lăng, nghiêng người nhìn cô: “Cho tôi mượn điện thoại em một chút.”

Cảnh Tâm nghĩ nghĩ, rồi mở mặt khẩu đưa điện thoại cho anh.

Tần Sâm gọi vào số của mình, sau đó trả điện thoại lại cho Cảnh Tâm, khẽ cười nói: “Về sau có chuyện gì thì gọi cho tôi.”

Muốn lấy số điện thoại sao lại thần nhiên như vậy, Cảnh Tâm tự nhận thấy mình không phải đối thủ, mím môi gật đầu, cuối cùng ngẩng đầu lên nhìn anh: “Cái đó, lần này vai diễn của tôi được cứu lại, thật sự rất cảm ơn anh, ba mẹ tôi Không làm khó anh chứ?”

“Có.” Tần Sâm một chút cũng không che giấu: “Ba mẹ em đúng là rất khó đối phó, tôi lần này xem như đắc tội bọn họ.”

Cảnh Tâm không nghĩ đến anh sẽ nói thẳng như vậy, ngáy người vài giây mới nói: “VẬY...Lần sau tôi mời anh ăn cơm, cảm ơn anh.”

Một bữa cơm cũng không đủ.

Tần Sâm thấp giọng cười: “Được.”

Cảnh Tâm thấy anh đồng ý, nhẹ nhàng thở ra, nhìn anh cười cười: “Tôi đi về trước, cảm ơn anh đã đưa tôi về.”

Tần Sâm nhìn bóng dáng cô biến mất ở chỗ rẽ, đuôi lông mày héch lên vỗ tay lái phát ra tiếng, lái xe rời đi.

Cảnh Tâm chạy thẳng về nhà, lập tức gọi điện thoại cho Thẩm Gia: “Chị Gia Gia, tối nay em cùng Tần Sâm ăn cơm, còn trao đổi số điện thoại.”

Thẩm Gia tất nhiên vô cùng cao hứng: “Không tệ lắm, em rốt cuộc đã nghĩ thông suốt.”

Cảnh Tâm bủi môi: “Chị đúng là không tiếc bán đứng em, em hoàn toàn không phải đối thủ của anh ấy.”

Thẩm Gia: “Những chuyện thế này đàn ông ra sức phụ nữ hưởng thụ là được rồi.”

Cảnh Tâm: “...Chị đừng nói lung tung.”

Thẩm Gia ai nha một tiếng: “Chị nói là anh ta ra sức ứng phó với ba mẹ em, em hưởng thụ quá trình quay phim.”

Cảnh Tâm không tin lời nói của cô ấy trong sáng như vậy, chị ấy làm người đại diện của cô 6 năm, cô còn không biết sao?

Thẩm Gia cúp điện thoại, Cảnh Tâm ghi lại dãy số lạ gần nhất gọi đến, đem dãy số đó lưu vào máy.

Trước khi ngủ lướt weibo một lượt, không thấy được tên cô trên từ khoá tìm kiếm, lời Chu Nghi Ninh nói không đáng tin, cô quả nhiên không nổi tiếng, phóng viên không thèm chụp cô.

Đem điện thoại di động để trên tủ đầu giường.

Hai ngày tới Cảnh Tâm không phải quay phim, nhưng cô ngày nào cũng đến đoàn làm phim xem, ngày thứ ba quay cảnh đêm, ven đường một khu ngoại ô, cách nội thành có chút xa, buổi chiều cô đã đến trước chuẩn bị.

Đến bên kia, đạo diễn đang quay nam nữ chính diễn.

Cô đi lung tung một vòng, một con chó lớn tự nhiên chạy về phía cô, cô gái chăm sóc Bồ Duệ cũng đi đến, thấy một màn như vậy, cảm thán nói một câu: “Bồ Duệ đem cô thành chủ nhân, mỗi lần cô tới nó đều ra đón cô.”

Cảnh Tâm rất vui vẻ: “Đó là bởi vì nó thích tôi.”

Cô gái nói: “Nhưng là ngoại trừ Tần tổng và cô, ai tới nó cũng không chạy ra nghênh đón như vậy.”

Cảnh Tâm: “....”

Cô gái, chó nên vừa rồi cô nói chủ nhân, là chỉ nữ chủ nhân?

Có thể cả đoàn làm phim đều cảm thấy quan hệ giữa cô và Tần Sâm không bình thường, dù sao trước mặt mọi người cô đã hai lần lên xe anh.

Bồ Duệ là chó của Tần Sâm, đoàn làm phim cẩn thận chăm sóc, từ lúc Cảnh Tâm đến đây Bồ Duệ vẫn đi theo cô, cô nhìn cô gái kia nói: “Cô đi nghỉ ngơi một lát đi, tôi sẽ trông chừng nó.”

Một lát sau, đạo diễn bên kia hô: “Qua, tổ tiếp theo chuẩn bị.”

Thợ trang điểm đi về phía cô: “Cảnh tiểu thư, cô trước tiên hãy thay quần áo.”

Cảnh Tâm nhìn đồng hồ, đã sắp đến giờ cơm, đợi lát nữa ăn cơm xong trời tối thì gần đến lượt cô diễn, chuẩn bị trước cũng tốt, sờ sờ đầu Bồ Duệ: “Em ngoan ngoan ở trong này nhé.”

Đứng lên cùng thợ trang điểm đi thay quần áo làm tạo hình.

Chờ cô thay quần áo trở về, bên cạnh Bồ Duệ nhiều hơn một người, là Quý Đông Dương.

Cảnh Tâm có chút hung phấn, vào đoàn làm phim lâu như vậy rồi, cô cùng Quý ảnh đế cũng chưa nói chuyện được mấy câu, bởi vì cô cùng anh một câu lời thoại cũng không có, cho dù có đóng chung cảnh kết thúc phim, cũng chỉ là bối cảnh...

Ngày đầu tiên vào đoàn làm phim, cô đánh liều đi lên chào hỏi Quý Đông Dương, sau đó cơ bản cũng không nói chuyện nhiều, bởi vì cảnh diễn của anh rất nhiều, cho dù thời gian nghỉ thì cũng chỉ ngồi một bên nhắm mắt dưỡng thần, vẻ mặt lạnh lùng người bên ngoài chớ quấy rầy.

Cảnh Tâm còn đang do dự có hay không đi vào, Bồ Duệ đã chạy về phía cô, Quý Đông Dương đứng lên nhìn về phía cô, thân nhiên nở nụ cười.

Cảnh Tâm cũng cười cười: “Anh Đông cũng thích chó?”

Anh Đông là tên thân mật fan gọi Quý Đông Dương, Cảnh Tâm cũng là fan của anh.

Quý Đông Dương nghe đến đây, ý cười càng sâu sắc: “Cũng bình thường, tối nay hợp tác với Bồ Duệ, cho nên đến đây tìm biện pháp.”

Cảnh Tâm đã nghe đạo diễn nói qua, Bồ Duệ rất nghe lời, rất phối hợp quay phim, cơ bản không uống sự tin tưởng của mọi người.

Cô gái chăm sóc Bồ Duệ mang bát thức ăn lại đây, Quý Đông Dương nhận lấy: “Đưa tôi đi.”

Mặt cô gái kia hồng hồng, hung phấn nói năng lộn xộn: “A...Được, tốt...” Vừa nhìn là biết bị Quý Đông Dương làm mê muội.

Quý Đông Dương đem bát thức ăn để xuống, Bồ Duệ rất nhanh liền bắt đầu ăn.

Quý Đông Dương vuốt ve đầu Bồ Duệ.

Cảnh Tâm đứng ở một bên nhìn, một lát sau người của đoàn phim mang com đến, phó đạo diễn nói với mọi người: “Ăn com trước, ăn no đêm nay chúng ta phải quay phim cả đêm.”

Mọi người sôi nổi buông công việc trên tay xuống, đi qua lấy com.

Đợi hai ba giờ, mới đến lượt Cảnh Tâm diễn.

Đang chuẩn bị quay phim, Bồ Duệ đột nhiên chạy như bay qua trước mặt cô, ngoại trừ chỗ đoàn làm phim đèn đuốc sáng trưng, bên ngoài đều là cảnh tối lờ mờ.

Thân ảnh một người đàn ông cao lớn thon dài từ từ bước ra khỏi bóng tối, Cảnh Tâm thấy Bồ Duệ hung phấn bỏ nhào hai chân trước, vô cùng nhiệt tình hoan nghênh anh, chủ nhân của nó.

Bạn đang đọc truyện *Bình Hoa Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

Bồ Duệ chạy như vậy, mọi người liền biết, Tần tổng đến đây.

Có người nhỏ giọng thì thầm câu: “Đạo này Tần tổng rất chịu khó đến đoàn làm phim, ngày trước ngây ngốc trong đoàn làm phim lâu như vậy mà chưa bao giờ gặp anh ấy.”

Người ở bên cạnh cười trộm: “Cô lại còn không nhìn ra à...”

Các cô ấy nói rất nhỏ, nhưng Cảnh Tâm vẫn nghe được, mặt có chút đỏ, không đợi người đàn ông kia đến, vội vàng chạy tới nghe đạo diễn chỉ bảo.

Đêm nay quay phim ở đường quốc lộ, chiếc xe của bọn buôn người đụng vào một chiếc xe khác gây tai nạn, lái xe và bọn đồng lõa trên xe muốn dùng tiền giải quyết riêng, nhưng tài xế xe bị đâm phải kia kiên quyết không bỏ qua, giao thông nhất thời ách tắc, các cô gái bị trói trong xe thấy được tình huống bên ngoài, nghĩ có thể phát tín hiệu cầu cứu ra bên ngoài, đáng tiếc tất cả đều bị trói rất chặt, miệng cũng bị băng dính dán lại, trong nhất thời kẻ này không thể thực hiện được.

Cảnh Tâm diễn Lâm Thuý ở gần cánh cửa nhất, cô dùng sức di chuyển đến cạnh cửa xe, còn bảo người bên cạnh phối hợp với mình, cô gái bị buộc chung với Lâm Thuý cũng hết sức di chuyển, Lâm Thuý chậm rãi tới gần cửa xe, nhưng khoảng cách vẫn như trước, muốn dùng cơ thể để đụng vào

chiếc xe bị đâm là không thể.

Vì thế, cô dùng sức lấy đầu của mình đập vào cửa xe.

“Đầm!” một âm thanh rất lớn, mọi người nghe thấy còn cảm thấy đau thay cô.

Tần Sâm ngồi giám thị ở phía sau, lập tức nhăn mày, giai đoạn sau phổi âm là được rồi, cô ấy dùng sức như vậy để làm gì.

Đạo diễn không nghĩ tới Cảnh Tâm sẽ dùng sức như vậy, hai cảnh diễn của cô hôm nay đều không có lời thoại, toàn dựa vào biểu cảm và động tác suy diễn, lúc này bầu không khí cùng biểu cảm rất phù hợp, đạo diễn cũng không có phát ra tiếng, sợ nhiễu loạn Cảnh Tâm. Một lát sau, khi quay phim xong lúc này mới hô “Qua”.

Nhân viên đoàn làm phim vội vàng lên xe cời trói cho mọi người, tay vừa tự do Cảnh Tâm lập tức sờ sờ ót, khuôn mặt xinh đẹp cau lại, xem ra là biết đau.

Tần Sâm đứng lên, đi về phía Cảnh Tâm.

“Cảnh tiểu thư đầu cô có bị sao không?” Nhân viên đoàn làm phim lo lắng hỏi.

“Không có chuyện gì, chỉ là có chút... Choáng váng.” Cảnh Tâm xoa đầu nói, vừa rồi đầu tiên cô không nắm chắc lực đạo, không cẩn thận dùng rất nhiều sức khi đâm, sau đó là không thu lại được lực đạo của mình.

Cảnh Tâm một bên xoa ót một bên nhảy xuống xe, chờ một lúc nữa cô còn phải quay một cảnh nữa thì mới kết thúc công việc.

Đột nhiên nghe thấy vài âm thanh “Tần tổng”, Cảnh Tâm có chút sửng sốt, nghe thấy tiếng liền ngẩng đầu, tay vẫn đang đặt trên đầu. Tần Sâm cách cô chỉ có mấy bước, phía sau có Bồ Duệ trung thành đi theo.

Tần Sâm đi đến trước mặt Cảnh Tâm, cô vẫn còn đang duy trì cái tư thế kia, anh thấp giọng hỏi: “Đau không?”

Tình thần Cảnh Tâm bị hoảng, vội vàng bỏ tay xuống, lắc đầu: “Khá tốt...”

Tần Sâm thấy cái trán trắng nõn đầy đặn của cô có một mảng sưng đỏ, hơi hơi nhíu mày.

Lúc này thợ trang điểm tiến lên, đưa cho Cảnh Tâm một gói có băng gạc và đá, nhỏ giọng nói: “Trước tiên cô chườm đá một lúc, lát sau sẽ trang điểm.”

Cảnh Tâm nhận lấy khối đá chườm lên trán, băng đá lạnh lẽo, đúng là thoải mái hơn.

Bởi vì lập tức phải diễn một cảnh nữa, Cảnh Tâm cũng không có thời gian nghỉ nhiều, nói với Tần Sâm một câu: “Tôi đi chuẩn bị một chút, còn một cảnh quay nữa.”

Tần Sâm gật đầu, lãnh đạm nói: “Lần sau đừng có diễn như vậy, em có thể dùng lực nhẹ một chút, không thì cần hậu kỳ làm cái gì.”

Cảnh Tâm cười cười: “Tôi đã biết, cảm ơn Tần Tổng.”

Tần Sâm: “...”

Thợ trang điểm hoá trang cho cái trán của Cảnh Tâm, thoát nhìn chỗ sưng bị đỏ rõ hơn, còn cho thêm chút máu ứ đọng.

Thợ trang điểm nói thấp giọng bên tai Cảnh Tâm: “Vừa rồi Tần tổng đen mặt, phó đạo diễn vội vàng bảo tôi đi tìm một khối băng mang đến...”

Cảnh Tâm ngẩn người, mặt có chút hồng hồng, cúi đầu không nói chuyện, khoé miệng lại hơi hơi cong lên một chút.

Đạo diễn bên kia hô: “Cảnh diễn tiếp theo chuẩn bị.”

Cảnh Tâm vội vàng đi qua.

Cảnh thứ hai rất ngắn, rất nhanh liền quay xong.

Tiếp theo là cảnh diễn của Quý Đông Dương, Cảnh Tâm nhìn đồng hồ đã sắp 10 giờ, từ đây trở về nội thành mất hơn 1 giờ, cô tính đi về, vì thế xoay người đi thay quần áo.

Bồ Duệ lát nữa cũng có cảnh quay, nhưng từ sau khi Tần Sâm đến đây, nó vẫn ở bên cạnh anh.

Lục Tuyết Tâm đi tới, mỉm cười: “Tần tổng, một lúc nữa Bồ Duệ phải quay phim, tôi dẫn nó đi trước.”

Tần Sâm sờ sờ đầu Bồ Duệ: “Đi thôi.”

Lần này Bồ Duệ không nhúc nhích, phe phẩy cái đuôi ngẩng đầu nhìn anh, ánh mắt đen bóng.

Lục Tuyết Tâm liếc mắt nhìn Tần Sâm một cái, ngồi xổm xuống sờ thân mình Bồ Duệ, ôn nhu nói: “Bồ Duệ, đi nào.” Đầu ngón tay bỗng nhiên đụng phải tay của Tần Sâm, đỏ mặt rút tay về, nhỏ giọng nói câu: “Ngại quá.”

Tần Sâm không nói gì cả, vỗ vỗ Bồ Duệ: “Đi thôi.”

Bồ Duệ lúc này mới di chuyển đến phía trước, Lục Tuyết Tâm đứng lên, hai má ửng đỏ, thanh âm mềm mại như nước: “Cảm ơn Tần Tổng.”

Tần Sâm lãnh đạm nói: “Không cần khách sáo.”

Cảnh Tâm vừa thay xong quần áo thì nhận được điện thoại của Thẩm Gia: “Quay xong rồi à?”

Cảnh Tâm trả lời: “Vâng, đang chuẩn bị về.”

Thẩm Gia cười cười: “Nghe nói Tần Sâm tới đoàn làm phim?”

Cảnh Tâm: “...Chị lại biết.”

Thẩm Gia nói cô vài câu, lại bảo cô phải biểu hiện thật tốt, cuối cùng nói: “Tối nay em lái xe của mình đến?”

“Vâng.” Xe của cô đã sửa xong rồi, ngày hôm qua vừa đi lấy về, Thẩm Gia nhiều việc, cũng không có thời gian quan tâm đến cô, cho nên Cảnh Tâm liền tự mình lái xe đến đây.

“Thật đúng là một quyết định sai lầm, sớm biết như vậy hôm nay chị sẽ đưa em đến đoàn làm phim.”

“....”

Cảnh Tâm khoác túi đi ra ngoài, xa xa thấy Tần Sâm đứng bên cạnh đạo diễn, Bồ Duệ ở dưới máy quay phim.

Hình như nhận thấy ánh mắt cô, anh nghiêng đầu nhìn qua.

Cảnh Tâm nghĩ một chút, rồi đi qua.

Tần Sâm cũng đi về phía cô, thoáng nhìn thấy cô cầm chìa khoá xe trong tay, “Em hôm nay tự mình lái xe?”

Cảnh Tâm gật đầu: “Vâng... Gần đây người đại diện của tôi bận rộn, xe của tôi đã sửa tốt rồi vì vậy liền tự mình lái xe đến đây.”

Tần Sâm nhìn cô một cái, nói đề nghị: “Nếu kỹ thuật lái không tốt, về sau nên ít lái xe.”

Cảnh Tâm: “...Tôi lúc đó chính là dùng xe không cẩn thận, bình thường lái xe vẫn rất an toàn.”

Tần Sâm cười cười, miễn cưỡng tin tưởng lời Cảnh Tâm, “Em bây giờ đang chuẩn bị đi về à.”

Cô gật đầu: “Đúng vậy.” Ngẩng đầu nhìn anh, “Còn anh?”

Tần Sâm nhìn hướng bên kia một chút, nghĩ nghĩ nói: “Bồ Duệ một chút nữa là quay xong, em chờ tôi một chút đi, con đường này rất không an toàn.”

Cảnh Tâm do dự một chút, gật đầu nói: “Được.”

Ngoại ô đêm khuya, xe qua lại cực ít, gương mắt nhìn ra phía ngoài cửa sổ, chỉ có những dãy núi nhấp nhô,

Cảnh Tâm nhìn qua kính chiếu hậu, theo sát phía sau là một chiếc xe việt dã màu đen, làm cho người ta vô cùng an tâm.

Xe đi vào nội thành, Cảnh Tâm nhìn chiếc xe vẫn còn đi theo sau cô, chẳng lẽ là muốn hộ tống cô về nhà? Hay là...Tiện đường?

Qua mấy phút sau, nhện không được lấy đi động ra.

Điện thoại bên kia rất nhanh liền bắt máy, âm thanh nam tính rất trầm: “Làm sao vậy?”

Cảnh Tâm dừng một chút: “Cái kia, tôi sắp về đến nhà, cảm ơn anh.”

Tần Sâm cười một tiếng: “Không cần khách sáo.”

Cảnh Tâm vừa liếc nhìn kính chiếu hậu, nghĩ nghĩ nói: “Tôi cúp máy đây, tạm biệt.”

“Được, nghỉ ngơi sớm một chút.”

Lúc Cảnh Tâm rẽ, không nhìn thấy chiếc xe kia, nghĩ rằng vừa rồi chắc là anh tiện đường thôi.

Buổi tối nằm trên giường, Cảnh Tâm nghĩ tới quan hệ bây giờ giữa mình và Tần Sâm, chắc là thời kỳ thăm dò? Cô cảm thấy hiểu biết của mình về anh vẫn quá ít, cũng không đoán ra Tần Sâm rốt cuộc là coi trọng con người cô, hay vẫn đơn thuần là... Muốn ngủ với cô.

Thẩm Gia nói hai người không tệ, nhưng mà, nếu anh chỉ là muốn dùng quy tắc ngầm với cô.

Thật có lỗi, cô không bồi - ngủ!

Nắm mắt lại chuẩn bị đi ngủ, mắt đột nhiên mở lớn, a, cô còn thiếu anh một bữa cơm.

Cảnh Tâm rất khuya mới đi ngủ, sáng hôm sau bị tiếng chuông điện thoại đánh thức. Cô sò soạn nửa ngày, rốt cuộc mới tìm thấy điện thoại của mình: “Alo...”

“Em vẫn đang ngủ?” Âm thanh Thẩm Gia rất lớn, lại rống lên một tiếng: “Đứng lên vào xem weibo.”

“Hà?” Cảnh Tâm bị tiếng hét của Thẩm Gia làm tỉnh, đột nhiên nhảy dựng lên, “Weibo làm sao vậy? Em thành từ khoá tìm kiếm hot nhất sao?”

Thẩm Gia cười cười: “Tự mình nhìn.”

Điện thoại bị cúp, Cảnh Tâm vội vàng mở weibo ra, quả nhiên thấy mình thành từ khoá tìm kiếm hot nhất, hơn nữa không chỉ có mình cô. Đúng vậy, còn có Quý Đông Dương, Lục Tuyết Tâm, thêm cô nữa, đoàn làm phim có ba người bọn họ trở thành từ khoá tìm kiếm hot nhất, thật là náo nhiệt.

Từ khoá tìm kiếm hot nhất:

Thứ nhất- Lục Tuyết Tâm Tần Sâm

Thứ hai- Quý Đông Dương Cảnh Tâm

Thứ ba- Cô gái nông thôn Cảnh Tâm

Cô gái nông thôn Cảnh Tâm... Cái gì vậy! Là hoa khôi nông thôn được không!

Bạn đang đọc truyện *Bình Hoa Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11

Ngoại trừ từ khoá tìm kiếm thứ ba liếc mắt nhìn một cái là có thể hiểu rõ, còn cụm từ khóa thứ nhất và thứ hai là có ý ghép đôi sao? Bị ngược sao? Lục Tuyết Tâm và Quý Đông Dương mới là nhân vật nam nữ chính, hai cái tên này phải buộc ở chung một chỗ thì mới coi là bình thường chứ!

Lục Tuyết Tâm Tần Sâm cái quỷ gì!

Cảnh Tâm lập tức nhấn vào từ khoá tìm kiếm thứ nhất.

Giải Trí Bát Tỷ v: lúc trước mọi người đều tò mò, tại sao Lục Tuyết Tâm có thể đánh bại ảnh hậu Chu Duy để cùng Quý Đông Dương đóng vai nam nữ chính, xem ra bây giờ có thể hiểu tại sao, Lục Tuyết Tâm có bộ dáng xinh đẹp gia thế tốt, cùng tổng giám đốc Hoa Thần rất xứng đôi nha!

Trên mạng, tất cả đều là hình chụp chung của Tần Sâm và Lục Tuyết Tâm, trong đó còn có cả Bố Duệ, Tần Sâm ngồi trên ghế đang sờ đầu Bố Duệ, Lục Tuyết Tâm ngồi xổm bên cạnh, cũng đang vuốt ve đầu Bố Duệ, tay hai người ở khoảng cách rất gần, có một tấm còn giống như đụng vào nhau, nhìn qua giống như đang vuốt ve chó yêu nhà mình, trông rất thân mật.

“Trái tim chưa bị đánh mất, cô ấy chưa từng nói qua muốn đóng nhân vật này!”

“Thành ra là ôm đùi tổng giám đốc Hoa Thần, trách không được sao lại nổi tiếng nhanh như vậy, nói thật Lục Tuyết Tâm không xinh đẹp bằng tôi, không tin thì vào weibo của tôi!”

“Trái tim chưa đánh mất, cô ấy có thể làm nữ chính là nhờ vào thực lực được không?!”

“Những tấm ảnh này không có gì kỳ lạ, tấm ảnh ở topic bên cạnh mới là vô cùng đặc sắc, bình hoa diễn cô gái nông thôn các người chắc chưa từng thấy bao giờ!”

Cảnh Tâm: “...”

Thì ra cô diễn cô gái nông thôn, mà không, là hoa khôi nông thôn, là một chuyện vô cùng ngạc nhiên...

Cảnh Tâm gỡ từ khóa thứ hai, trên đó là vô số hình của thợ săn ảnh nổi tiếng.

Buổi chiều hôm qua sau khi cho Bồ Duệ ăn xong, đoàn làm phim liền mang cơm tới, hai người cùng nhau đi lấy cơm, trợ lý của Quý Đông Dương đưa hộp cơm cho anh, anh lại xoay người đưa hộp cơm đó cho cô.

Hình ảnh trên weibo đúng là rất xứng đôi, lúc đó Quý Đông Dương mặc cảnh phục, cao lớn đẹp trai. Còn tạo hình của cô đúng chất cô gái nông thôn, trên weibo có 9 tiêu chuẩn để ghép thành một đôi, hình chụp của hai người đạt được 3 điểm, trên weibo cũng không thể nói thành hay không, chỉ có thể nói rằng Quý Đông Dương thân sĩ mà thôi.

Trên weibo Quý Đông Dương có hơn vài triệu fan, bình luận chủ yếu rất hài hoà, không giống từ khoá tìm kiếm hot nhất ba phái phân tranh.

“Đây là chuyện tình yêu xưa cũ lãng mạn của anh cảnh sát cầm dục lâu ngày và cô gái nông thôn xinh đẹp sao?”

Cảnh Tâm: “...”

Bình luận này xếp hạng thứ nhất, cũng có rất nhiều người trả lời bình luận này, từ khoá tìm kiếm “Cô gái nông thôn Cảnh Tâm” cũng từ chỗ này đi ra...

“Từ topic Hot bên cạnh tờ mờ qua đây, quả là cô gái nông thôn đẹp nhất mà tờ từng gặp! Không có người số hai!!”.

“Cảnh Tâm cuối cùng cũng không đóng nữ phụ nữ phụ bình hoa, tạo hình cô gái nông thôn này ta cho 101 điểm, nhiều hơn một điểm cho cô lấy làm kiêu ngạo!”

“Bình hoa nhà tôi rất xinh đẹp nha! Ăn mặc thành như vậy mà vẫn rất đẹp! Đóng cô gái nông thôn cũng dùng giá trị nhan sắc để gánh vác! Không hổ là bình hoa!”

Cho nên dù diễn cô gái nông thôn thì cô vẫn là bình hoa? Cảnh Tâm xấu hổ, người này tuyệt đối không phải fan của cô!

Kiểm tra tất cả các topic nóng một lượt, Cảnh Tâm trở lại trang weibo của mình, cô vì có tên trên hai trong ba từ khoá tìm kiếm hot nhất nên tăng không ít fan vào bình luận, bình luận cơ bản đều là khen tạo hình cô gái nông thôn của cô, bày tỏ nhất định sẽ đến rạp chiếu phim xem để xem tạo hình này của cô, đều khen diễn xuất của cô đã có khóc có cười.

Mặc kệ như thế nào, có thể có tên trên từ khoá tìm kiếm hot nhất thì đều là chuyện tốt, Cảnh Tâm lướt weibo một lượt trong lòng sung sướng.

Vừa mới chuẩn bị đi rửa mặt, Chu Nghi Ninh gọi điện thoại tới, cô ấy hưng phấn nói: “Bình hoa, chúc mừng cô đã trở thành từ khoá tìm kiếm hot nhất nha! Đêm nay tôi mời cô ăn cơm chúc mừng một chút.”

Cảnh Tâm: “... Thật ra cô là fan của tôi phải không?”

Chu Nghi Ninh: “Cô suy nghĩ nhiều rồi!”

Cảnh Tâm nghĩ nghĩ: “Tôi nay tôi mời khách.”

Chu Nghi Ninh không ý kiến: “Được, đêm nay tôi muốn ăn thật nhiều.”

Cảnh Tâm nhớ tới mình công nợ Tần Sâm một bữa cơm, có chút không được tự nhiên đề nghị: “Nếu không gọi anh họ cô cùng đến đi.”

Chu Nghi Ninh cố ý kéo dài âm cuối: “A...”

Hai má Cảnh Tâm nóng lên, đang muốn nói hay là quên đi, Chu Nghi Ninh đã nói: “Anh ấy đi công tác, lần sau hai người tự hẹn nhau thôi nhá!”

Cảnh Tâm: “...”

Tần Sâm đúng là đang đi công tác ở thành phố S, sau khi chấm dứt hợp đồng, trợ lý mới nói cho anh chuyện từ khoá hot nhất weibo mấy ngày qua, anh mở ra nhìn, cười lạnh một tiếng: “Cái tin tức lộn xộn này là gì, bảo nhân viên phòng truyền thông của Hoa Thần đưa ra lời tuyên bố, Lục Tuyết Tâm làm nữ chính là do Chương đạo diễn tuyển.”

Trợ lý há miệng thờ đốc, nếu nói như vậy, không chừng một lúc nữa sẽ xuất hiện từ khoá tìm kiếm hot nhất Chương đạo diễn dùng quy tắc ngầm với Lục Tuyết Tâm, nhưng anh cũng chỉ nghĩ trong lòng mà thôi, trợ lý nhìn sắc mặt của Tần Sâm nói: “Tôi bây giờ sẽ đi xử lý.”

Trợ lý xoay người đi ra ngoài, chỉ là lúc Tần Sâm xem đến từ khoá thứ hai lập tức bị gọi lại: “Chờ một chút.”

Trợ lý quay lại: “Tần tổng còn có chuyện gì phân phó.”

Tần Sâm nghiêm mặt lạnh lùng nói: “Từ khoá tìm kiếm Cảnh Tâm và Quý Đông Dương cũng phải xử lý, cái quái gì mà cảnh sát bị cầm dục lâu ngày và cô gái nông thôn đẹp nhất, chuyện này thì liên quan gì đến cái tên Quý Đông Dương đó chứ.”

Tần tổng đây là đang ghen tị???

Trợ lý: “...Vâng, tôi đã biết, lập tức đi làm.”

Sau khi trợ lý rời khỏi, Tần Sâm vào weibo của Cảnh Tâm, vài phút sau liền thoát ra, gọi cho Cảnh Tâm một cuộc điện thoại.

Cảnh Tâm vừa ăn cơm trưa xong, nhìn tên hiển thị trên màn hình thì ngây ra một lúc, rất nhanh liền bắt máy: “Xin chào Tần tổng.”

Tần Sâm nghe được âm thanh của cô không nhịn được cười cười: “Tôi vừa biết chuyện trên weibo, lập tức gọi điện thoại cho em.”

Thành ra là như vậy, Cảnh Tâm có chút phấn khích nói cho anh: “Tôi đã rất lâu chưa được thành từ khoá tìm kiếm hot nhất, lần này có ba từ khoá tìm kiếm hot nhất thì trong hai cái đều có tên tôi.” Cảm giác như mình sắp nổi tiếng.

Một chuyện nhỏ thế mà cũng vui mừng như vậy, nếu anh cho cô làm nữ chính thì không biết sẽ vui đến thế nào?

Cảnh Tâm còn nói: “Nghị Ninh nói anh đang đi công tác?”

Tần Sâm cười cười: “Đúng vậy, ở thành phố S.”

“Uhm.” Cảnh Tâm mím môi bất giác cười cười, “Vậy khi nào anh đi công tác về tôi mời anh ăn cơm, lần trước nói muốn mời anh một bữa cơm thật tốt.”

Tần Sâm nhướn mày: “Tôi nghĩ em đã quên chuyện này.”

Cảnh tâm không hiểu sao có chút chột dạ, đúng là lúc trước cô đã quên mất, không nhịn được nhớ lại, nếu cô thực sự quên thì anh sẽ làm thế nào?

“Nếu em thực sự quên mất, vậy tôi sẽ mời em ăn cơm.”

Cảnh Tâm sùng sốt, không phải vừa rồi cô đã đem lời trong lòng nói ra chứ? Sao anh lại biết cô đang suy nghĩ cái gì...

Cảnh Tâm cảm thấy có chút lúng túng, vội vàng nói: “Vậy khi nào anh trở về chúng ta sẽ liên lạc.”

Tần Sâm nói: “Được.”

Kết thúc cuộc gọi, Cảnh Tâm hít một hơi thật sâu, đi đến trên nệm yoga tập một bài, lúc cô mở lại weibo, phát hiện từ khoá tìm kiếm thứ nhất và thứ hai đã không còn, cô gái nông thôn Cảnh Tâm trở thành từ khoá tìm kiếm thứ nhất, chuyện kỳ quái gì vậy, lại phát hiện ra Hoa Thần vừa đưa ra một tuyên bố.

Công ty điện ảnh Hoa Thần v: Nhân vật chính bộ phim điện ảnh này do nhà sản xuất và đạo diễn Chương quyết định, ban đầu nhà sản xuất cũng đã liên hệ với anh hậu Chu Duy, nhưng lịch làm việc của cô ấy đã kín hết, cho nên không thể nhận vai này, trải qua quá trình tuyển chọn cuối cùng đã xác định nữ chính là nữ diễn viên Lục Tuyết Tâm. Cuối cùng, chúng ta có thể thấy Tần tổng hoàn toàn trong sạch, anh ấy và nữ diễn viên Lục Tuyết tâm không hề có quan hệ, đoàn làm phim mượn chó của Tần tổng để quay phim, đến lúc đó sẽ xuất hiện trong bộ phim, hoan nghênh các bạn đến rạp chiếu phim xem

Màn ghép đôi này đều do bức ảnh chụp cùng với Bồ Duệ.

Bên dưới là một màn náo nhiệt, Cảnh Tâm trở mình, xem ra hai từ khoá tìm kiếm kia do Tần Sâm sai người gỡ bỏ.

Nhìn đến câu kia “Chúng ta có thể thấy Tần tổng hoàn toàn trong sạch”, cô nhịn không được nở nụ cười, thật ra cô biết Tần Sâm và Lục Tuyết Tâm không có gì, tối qua ở ngoại ô quay phim, có thể bảo vệ không chặt chẽ, mới làm cho phóng viên có thể nhân cơ hội trà trộn vào đoàn làm phim.

Nhưng tại sao từ khoá tìm kiếm của cô và Quý Đông Dương cũng không thấy đâu? Thật kỳ lạ.

Buổi tối cô và Chu Nghị Ninh đến một nhà hàng Nhật cao cấp ăn cơm, Cảnh Tâm hôm nay vừa trở thành từ khoá tìm kiếm hot nhất, vào nhà hàng liền có nhân viên nhận ra cô, ánh mắt trong suốt nhìn chằm chằm vào cô, lúc cô ấy mang thức ăn lên còn nhân cơ hội nói: “Bình hoa tôi là fan của cô, tôi thấy cho dù cô diễn cô gái nông thôn cũng là cô gái nông thôn tốt nhất!”

Cảnh Tâm: “...Cảm ơn cô nha.”

Chu Nghị Ninh ngồi bên cạnh cười không ngừng: “Đó không phải là hoa khôi nông thôn à!”

Nhân viên phục vụ: “A đúng đúng đúng! Hoa khôi nông thôn! Tôi cảm thấy anh Đông và cô vô cùng xứng đôi!”

Cảnh Tâm: “...”

Sau khi nhân viên phục vụ đi khỏi, Chu Nghị Ninh vẫn còn cười, Cảnh Tâm trừng mắt nhìn cô ấy một cái.

Sau khi toàn bộ thức ăn được mang lên, Cảnh Tâm như thường lệ chụp ảnh đăng lên weibo.

Cảnh Tâm v: Hôm nay lên từ khoá tìm kiếm hot nhất, ăn bữa đại tiệc chúc mừng một chút!

Chu Nghi Ninh đã định ăn luôn vài miếng sushi, lúc này lại gần nói cho Cảnh Tâm: “Gần đây tôi đến một đoàn làm phim đóng vai nữ phụ, phim cổ trang, vào vai một hiệp nữ nhỏ!”

Cảnh Tâm nghiêng đầu nhìn cô: “Cô không sợ anh họ cô làm cho đoàn làm phim đem vai diễn của cô cắt bỏ à!”

Chu Nghi Ninh bĩu môi: “Vì vậy tôi mới gọi cô cùng đi ăn cơm, sau đó thuận tiện giúp tôi nghĩ biện pháp, khẳng định cô có thể giúp tôi, tôi vừa mới tốt nghiệp không lâu, chỉ đi thực tập trong công ty của gia đình một thời gian, thật sự tôi cũng không biết mình muốn làm cái gì. Thật ra tôi đã để ý cô từ trước, lại cùng cô diễn nửa ngày trong đoàn làm phim, mấy hôm này đều ở trong đoàn làm phim, cảm thấy... Làm diễn viên thực sự rất tốt, tôi nghĩ sẽ làm diễn viên.”

Cảnh Tâm: “Cô đã để ý tôi từ trước?”

Chu Nghi Ninh trừng cô: “Trọng điểm không phải chuyện này được không?!”

Cảnh Tâm: “Đã sớm để ý tôi, còn không thừa nhận là thích tôi.”

Chu Nghi Ninh: “...”

Hai người vừa ăn vừa trò chuyện, tình huống của Chu Nghi Ninh và Cảnh Tâm không giống nhau, lúc trước cô có thể tiến vào giới giải trí là nhờ anh trai cô giúp.

Chu Nghi Ninh hừ hừ nói: “Tôi vừa không có anh trai, anh họ tôi tin tưởng nhất cũng không giúp tôi.”

Cảnh Tâm bỗng nhiên nhớ đến chuyện gì, hỏi Chu Nghi Ninh: “Lần trước cô nói, trong tất cả các anh chị họ thì chỉ có Tàn Sâm dám cùng trường bồi đối nghịch... Đây là sự thật sao?”

“Đó là đương nhiên, không thì tôi cũng không tìm anh ấy làm nơi lương tựa! Từ nhỏ đến lớn anh ấy đều không nghe lời, các trưởng bối đều không làm được gì, tôi từ nhỏ đã rất hâm mộ anh ấy, muốn làm gì thì làm cái đó, tự do tự tại. Trước đây các trưởng bối vẫn còn mang anh ấy ra nói, nhưng cô xem bây giờ anh ấy không phải rất tốt sao? So với các anh em họ khác chưa ai bằng anh ấy đâu.”

Cảnh Tâm nghe được xấu hổ, đây là khen hay là nói xấu anh đây?

Không nghĩ tới Tàn tổng anh mình thần võ bây giờ, đã từng là một thiếu niên có vấn đề nha!

Bạn đang đọc truyện *Bình Hoa Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12

Lòng hiếu kỳ của Cảnh Tâm nổi lên: “Trước đây anh ấy đã làm những chuyện gì vậy?”

“Anh ấy đã làm rất nhiều chuyện, kể một ngày một đêm cũng không xong! Nếu cô muốn biết thì tự đi hỏi anh ấy đi, hôm nay trước tiên phải nói về chuyện của tôi, mau giúp tôi suy nghĩ bước tiếp theo nên làm gì bây giờ.” Chu Nghi Ninh vỗ tay một cái, bỗng nhiên nở nụ cười, “A đúng rồi, người đại diện của cô còn muốn ký hợp đồng với nghệ sĩ nữa không?”

Cảnh Tâm vô cùng tiếc nuối nói với cô ấy: “Cho dù ký cũng không ký với cô.”

Chu Nghi Ninh kêu to: “Vì sao!”

Cảnh Tâm chỉ vào người mình: “Tôi rất hiểu chị ấy, khẳng định chị ý sẽ nói, có một người như em cũng đủ làm chị đau đầu rồi, lại đến một người nữa, chị tình nguyện đi chết!”

Chu Nghi Ninh: “...”

Sau khi thảo luận xong, Cảnh Tâm cũng không thể giúp Chu Nghi Ninh nghĩ ra được giải pháp nào, chính mình còn có một đồng khó khăn do người nhà gây ra, đối với chuyện của Chu Nghi Ninh đúng là lực bất tòng tâm.

Buổi sáng hôm sau, Thẩm Gia đến nhà cùng Cảnh Tâm đi đến địa điểm quay phim, thuận tiện nói cho cô hai tin tức tốt: “Một hợp đồng quảng cáo, hai tiết mục truyền hình.”

Mắt Cảnh Tâm sáng lên: “Quảng cáo cái gì? Chương trình truyền hình gì?”

Trở thành từ khoá tìm kiếm hot nhất đúng là tốt, ngay lập tức sẽ được làm việc.

Thẩm Gia liếc mắt nhìn cô một cái: “Dầu gội đầu. Có một chương trình chị đã từ chối, còn chương trình trang điểm thì nhận.”

Cảnh Tâm bĩu môi: “Chương trình kia sao lại từ chối vậy?”

Thẩm Gia mỉm cười: “Chương trình kia là ngôi sao xuống nhà nông, có thể vì vai diễn cô gái nông thôn của em được biên kịch chương trình coi trọng, sau đó em lại không nổi tiếng, chương trình này thù lao cũng không cao, còn đúng lúc trời nóng, tổ chương trình đương nhiên liên hệ với chị đầu tiên.”

“Làm sao... Em muốn đi?”

Cảnh Tâm: “...”

Thật ra đi một chút cho biết cũng được, dù sao... Nhân rồi vẫn là nhân rồi.

Thẩm Gia khinh bỉ cô: “Nghĩ cũng đừng nghĩ, thà rằng cho em làm bình hoa, cũng không cho em đi tham gia chương trình này, để tránh sau chương trình này em trở thành trò cười.”

Cảnh Tâm chu miệng: “Hả, vậy thì không đi nữa.”

“Em cùng Tần Sâm thế nào rồi?”

Cảnh Tâm vội vàng nói: “Tần Sâm đang đi công tác ở thành phố S, em nói với anh ấy, chờ khi nào anh ấy về em sẽ mời một anh ấy một bữa cơm!”

Thẩm Gia lập tức biến thành một khuôn mặt tươi cười: “Chờ hai người hẹn xong thời gian địa điểm nhớ nói cho chị biết.”

Cảnh Tâm phòng bị nhìn Thẩm Gia: “Chị muốn làm gì... Đừng sắp đặt phóng viên đến nằm vùng nha! Cái gì cũng chưa xác định mà!”

Thẩm Gia nghĩ nghĩ: “Cũng có đạo lý, chẳng may em và anh ta không thành, cũng không đến mức mất mặt.”

Cảnh tâm: “...”

Đi đi đi, cái gì cũng đều là chị định đoạt!

Kế hoạch ban đầu của đoàn làm phim là quay cảnh diễn chung của Cảnh Tâm và Lục Tuyết Tâm, Cảnh Tâm đã làm xong tạo hình của mình đợi hơn một giờ, Lục Tuyết Tâm vẫn chưa đến, một lát sau, đạo diễn rất đau đầu nói với các cô: “Lục Tuyết Tâm hôm nay không khoẻ nên xin phép nghỉ, hôm nay không có cách nào quay được cảnh này, vài ngày sau thì quay ở nơi khác, địa điểm quay đã hẹn trước xong rồi, không thể thay đổi, cảnh quay này cũng chỉ có thể dời lại để sau thôi.”

Thẩm Gia nhủ mảy: “Sao cô ta lại không đem việc này nói sớm hơn?” Không nên để một đám người bọn họ ở chỗ này đợi cô ta lâu như vậy mới nói.

Đạo diễn cũng vô cùng tức giận, nhưng cũng không có biện pháp nào khác: “Được rồi, như vậy các cô về trước đi.

Sau khi nghe đạo diễn nói xong, Cảnh Tâm có chút buồn buồn sờ lưng Bồ Duệ. Lục Tuyết Tâm không phải vì chuyện trên weibo mà cấu kình đấy chứ? Lúc trước cô và cô ấy cũng có vài lần diễn chung, đã nghe qua chuyện bát quái của mấy thợ trang điểm, Lục Tuyết Tâm bình thường rất hay dò tính đại tiểu thư của mình ra.

Việc đã đến nước này, Cảnh Tâm cùng Thẩm Gia chỉ có thể đi về trước.

Vài ngày sau Cảnh Tâm cũng không phải quay phim, vừa đúng lúc có thời gian quay quảng cáo.

Mái tóc dài đen nhánh đến thắt lưng của Cảnh Tâm rất được các hãng dầu gội đầu yêu thích, từ khi bước vào giới giải trí cô đã đóng không ít quảng cáo dầu gội đầu.

Cảnh Tâm mặc một bộ lễ phục ngắn màu đen, thiết kế cổ chữ v ôm sát lấy cơ thể, làm nổi vóc người duyên dáng gợi cảm của cô, một đôi chân dài thẳng tắp khiến người ta phải ngược nhìn. Nhân viên công tác cầm quạt gió thổi về hướng Cảnh Tâm, mái tóc dài đen nhánh theo gió bay lên, hai bộ máy quay phim quay rất nhiều góc độ, sau khi quay xong, tiếp theo còn phải quay vài cảnh cận cảnh mái tóc.

Cảnh Tâm rất chú tâm trong công việc, nhìn không chớp mắt, vô cùng tập chung.

Đột nhiên có một thân ảnh cao lớn của người đàn ông bước vào studio, nhìn thấy anh nhân viên công tác vô cùng kinh ngạc, anh dơ lên một ngón tay làm dấu không được có lên tiếng, nhân viên công tác vội vàng che miệng.

Thẩm Gia nhìn thấy anh vội vàng đi đến chào một tiếng: “Tần tổng.”

Tần Sâm gật đầu, nhỏ giọng nói: “Còn bao lâu nữa thì xong?”

Giữa trưa nay anh đáp máy bay về tới thành phố B, xử lý xong chuyện của công ty liền gọi điện thoại cho Cảnh Tâm, Thẩm Gia nghe, nói Cảnh Tâm đang

quay quảng cáo.

Thẩm Gia nhìn đồng hồ: “Chắc khoảng hơn một giờ nữa, trước 7 giờ là có thể kết thúc.”

Nhân viên công tác mang ghế đến cho Tần Sâm, Tần Sâm nhìn thoáng qua, không có ngồi xuống, ánh mắt nhìn về phía Cảnh Tâm dưới ánh đèn, nửa phút sau mới nói: “Tôi ở đây chờ cô ấy.”

Thẩm Gia nhìn thoáng qua Cảnh Tâm, đáy lòng có chút hưng phấn, trên mặt lại biểu hiện vô cùng bình tĩnh: “Được.”

Gần 7 giờ, Cảnh Tâm kết thúc công việc, giẫm giày cao gót đi về phía Thẩm Gia, ánh mắt chạm vào người đàn ông bên cạnh Thẩm Gia, thoáng chốc ngáy tại chỗ.

Đuôi lông mày của Cảnh Sâm nhếch lên, khoé miệng hơi cong lên, nhìn cô.

Cảnh Tâm không nghĩ anh lại đột nhiên xuất hiện như vậy, áp chế nhịp tim đang tăng tốc cùng một tia vui sướng trong lòng, hít sâu mấy hơi.

Đi đến trước mặt anh, lộ ra nụ cười đáng yêu: “Tần tổng, sao anh lại đến đây?”

Cô ấy chẳng lẽ không biết bây giờ mình mặc rất ít sao? Tầm mắt Tần Sâm đảo qua ngực cô, híp mắt nhìn qua mấy lần, nhìn về phía ánh mắt của cô: “Người đại diện của em nói em đang quay quảng cáo ở đây, tôi tới xem một chút, không phải nói chờ tôi về sẽ mời tôi ăn cơm hay sao?”

Cảnh Tâm cúi đầu cười cười: “Lần này tôi không quên, cũng không biết anh bao giờ mới về.”

Cũng không nghĩ đến anh sẽ gấp như vậy.

Tần Sâm mỉm cười: “Bây giờ tôi đã về.”

Nhịp tim Cảnh Tâm tăng nhanh, vội vàng nói: “Tôi đi thay quần áo, anh chờ tôi một chút.”

Tần Sâm gật đầu: “Được.”

Thẩm Gia đi cùng Cảnh Tâm vào phòng thay quần áo, ôm cánh tay dựa vào tường nhìn cô: “Chị có thể nhìn ra ánh mắt của Tần Sâm, anh ta tuyệt đối không ăn chay, cũng không phải nhà sư tâm, em hiểu rõ rồi chứ, chuyện này có thể là tình yêu, cũng có khả năng chính là giao dịch.”

Trong lòng Cảnh Tâm động một chút, không nói gì, thay một cái váy liền không tay màu hồng cánh sen, tóc dài rũ xuống bên hông.

Thẩm Gia để đồ của Cảnh Tâm lên trên bàn: “Chị đi đây.”

Cảnh Tâm giữ chặt tay Thẩm Gia, cười tủm tỉm nói: “Em biết chị thật sự không nỡ mang em đi bán mà.”

Thẩm Gia ghét bỏ vuốt tay cô: “Đừng để kim chủ ba ba của em đợi lâu!”

Cảnh Tâm: “...” Cảm động không quá một giây.

Từ phòng thay quần áo đi ra ngoài, Tần Sâm đang đứng ở hành lang chờ cô, thấy cô đến gần, khoé miệng cong lên: “Đi thôi.”

Cảnh Tâm cười cười: “Được, anh muốn ăn gì?”

Tần Sâm nghiêng đầu nhìn cô: “Tuỳ em.”

“Vậy đến quán “tử” gần nhà tôi đi.” Cảnh Tâm đề nghị, đợi lát nữa ăn cơm xong về nhà rất gần, rất tiện nha.

“Em thích là tốt rồi.” Tần Sâm nói.

Cảnh Tâm cúi đầu cười cười.

Sau khi hai người lên xe, Cảnh Tâm mới nhớ ra hỏi: “Vừa nãy tôi thấy có người chào hỏi anh, anh biết người của công ty quảng cáo sao?”

Tần Sâm cười cười: “Em quay quảng cáo này thuộc bộ phận quảng cáo của công ty Khải Sâm, Khải Sâm là công ty của ba tôi, bây giờ đang được ba cùng anh trai tôi quản lý.”

Cảnh Tâm giật mình: “A... Thì ra là như vậy.”

“Anh trai anh tên Tần Khải?”

“Đúng.”

“A...”

Khoé miệng Tần Sâm giương lên một đường cong đẹp mắt: “Về sau em sẽ gặp thôi.”

Cảnh Tâm ngáy ra một lúc, lời này là đang ám chỉ cái gì sao?

Tần Sâm đậu xe xong, Cảnh Tâm nghiêng đầu, ánh mắt đen láy nhìn anh: “Nghị Ninh nói, những nữ minh tinh đi ăn com với anh đều trở thành từ khoá tìm kiếm hot nhất.” Sau khi Thẩm Gia nhắc nhở cô, cô cũng không muốn bị đưa ra ánh sáng nhanh như vậy, có thể giấu thì giấu trước đã.

Tần sâm không nhịn được bật cười, sau đó nói: “Vậy em có muốn thử một chút không?”

Bạn đang đọc truyện *Bình Hoa Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

Đôi mắt trong suốt to tròn đen nhánh của Cảnh Tâm cứ như vậy chăm chú nhìn anh, cảm thấy như anh đang mời cô cùng anh làm chuyện xấu, cô nhớ Chu Nghi Ninh đã nói qua, từ trước đến nay Tần Sâm luôn mặc kệ người khác nói gì, anh vẫn làm những chuyện mình muốn làm. Cho dù bây giờ đã là một tổng giám đốc anh minh thân vồ, vẫn không thể thay đổi được sự thật trước kia anh là một thiếu niên cá biệt.

Dù phóng viên có chụp anh ở đây cũng chẳng được xem là chuyện gì, vì anh căn bản không thêm để ý.

Cảnh Tâm đột nhiên nở nụ cười: “Thử thì thử.”

Ánh mắt Cảnh Tâm lấp lánh như ngôi sao đang toả sáng, Chu Nghi Ninh nói cô ấy rất sung bái Tần Sâm có thể sống không theo bất cứ khuôn phép nào, cô đối với anh không thể nói là sùng bái, nhưng rất hâm mộ. Cô và Chu Nghi Ninh giống nhau, đều lớn lên trong khuôn phép đã được ba mẹ sắp xếp sẵn, hiện tại cô còn trẻ nên bọn họ nuông chiều cô, có lẽ qua một hai năm nữa, ba mẹ sẽ tìm cho cô một người đàn ông mà họ cảm thấy phù hợp với cô.

Tần Sâm là người đàn ông đầu tiên giúp vai diễn của cô không bị mất, anh có ý đồ với cô, ai mà biết ý đồ này có thể ẩn giấu tình yêu hay không? Phải thử thì mới biết được.

Với cô mà nói, người đàn ông này vô cùng đặc biệt.

Đuôi lông mày Tần Sâm nhíu lên, Cảnh Tâm mở cửa ra xuống xe.

Hai người sóng vai nhau đi vào nhà hàng, nhân viên phục vụ ở cửa nhận ra hai người, hai mắt hưng phấn nhìn bọn họ, Cảnh Tâm có chút lúng túng, vội vàng nói mình đã đặt trước bàn.

Nhân viên phục vụ đi lên phía trước dẫn đường, thật ra Tần Sâm rất quen thuộc với nơi này, nhà hàng này anh mở lúc còn niên thiếu, anh đã tới rất nhiều lần, chỉ là cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp qua cô.

“Ồ, kia không phải là Tần Sâm sao?”

Phía sau đột nhiên có người kêu lên, Tần Sâm nhíu mày, vận khí thật tệ nó không tốt.

Cảnh Tâm ngay ra một lúc, quay đầu nhìn về phía Tần Sâm, không xác định hỏi: “Hình như có người gọi anh?”

Tần Sâm hạ mí mắt: “Ừ.”

Cảnh Tâm quay đầu nhìn, một đôi nam nữ đang đi về phía hai người, mà người đàn ông kia có vài phần giống với Tần Sâm, trong lòng lập tức nảy ra một suy đoán.

Không, không phải đâu. ...

Tần Sâm xoay người, nhìn về phía người đàn ông kia : “Anh, chị dâu.”

Cảnh Tâm ngáy người, sao có thể là anh trai của Tần Sâm! Vài phút trước anh còn nói sau này sẽ có cơ hội nhìn thấy, không nghĩ tới lập tức ứng nghiệm, tỷ lệ này... Cô mặc niệm

Hai người hứng thú nhìn chằm chằm vào Cảnh Tâm vài giây, Cảnh Tâm vội vàng nói: “Xin chào anh chị.”

Cuối cùng, bữa tối hai người ban đầu đã trở thành bữa tối bốn người.

Thật ra trong lòng Cảnh Tâm lúng túng không chịu được, cô chỉ nghĩ cùng Tần Sâm ăn bữa com thôi, sao có thể trùng hợp gặp anh trai chị dâu anh như

vậy?

Gọi xong đồ ăn, người phụ nữ bên cạnh Tần Khải nhìn về phía Cảnh Tâm: “Tôi tên Phương Nguyệt, lớn hơn cô 3 tuổi, cô gọi tên của tôi là được rồi.”

Cảnh Tâm cười gượng: “Được.”

Phương Nguyệt cười cười: “À đúng rồi, 26 tháng sau là hôn lễ của tôi và Tần Khải, đến lúc đó cô và Tần Sâm cùng nhau đến nha.”

Cảnh Tâm ngốc tại chỗ, lần đầu tiên gặp mà đã mời cô tham gia hôn lễ, có phải có chút không thích hợp hay không? Nghiêng đầu nhìn thoáng qua Tần Sâm.

Tần Sâm cau mày dựa vào ghế, cười cười: “Hôm đó em có rảnh không?”

Cảnh Tâm sững sốt, anh có phải hiểu sai ý rồi hay không? Nếu anh đã nói như vậy, Cảnh Tâm chỉ có thể nhắm mắt nói: “Chắc là có thể đi, tôi muốn nói với người đại diện của mình một chút.”

Tần Sâm gật đầu, nhìn về phía Phương Nguyệt: “Đến lúc đó em sẽ dẫn cô ấy cùng đi.”

Cảnh Tâm: “...”

Đừng tự tiện quyết định mà! Còn chưa chắc là sẽ đi đâu!

Tần Khải nói ít hơn, hầu như đều là Phương Nguyệt nói chuyện, cô ấy nói: “Tôi đã xem qua phim truyền hình cô đóng, mẹ chồng tôi cũng xem, bà ấy còn nói cô rất xinh đẹp, dáng cao chân lại dài, nhưng tại sao lại không nổi tiếng.”

Cảnh Tâm nhất thời bị sắc canh cá trong miệng, trước mặt xuất hiện một chiếc khăn giấy, cô vội vàng nhận lấy xoa xoa miệng, sắc mặt ửng đỏ nói: “Phải không?”

Lời như thế này đã nghe nhiều, cô cũng không biết trả lời sao mới tốt.

Tần Sâm thân nhiên liếc mắt nhìn Phương Nguyệt một cái, Phương Nguyệt vội vàng dựa sát vào người Tần Khải, không hề nhiều lời về chuyện này nữa.

Cơm nước xong, Cảnh Tâm gọi phục vụ tính tiền, Tần sâm đưa thẻ của mình ra, cầm lại thẻ của cô trong lòng bàn tay, cứ như vậy thân nhiên nhìn cô một cái: “Đề tôi trả.”

Cảnh Tâm nhỏ giọng thì thầm: “Không phải bảo hôm nay tôi mời khách sao?”

Tần Sâm không tập trung nói: “Hôm nay có người khác ở đây, em phải cho đàn ông chút mặt mũi chứ.”

Cảnh Tâm: “...”

Phương Nguyệt và Tần Khải cười nhạo, có người khác ở đây? Trước mặt người trong nhà còn giả bộ.

Lúc gần đi, Phương Nguyệt đột nhiên hỏi Cảnh Tâm: “Cô có biết chơi mạt chược không?”

Cảnh tâm lắc đầu: “Không biết.” Sờ cũng chưa sờ qua.

Phương Nguyệt nở nụ cười: “Bảo Tần Sâm dạy cô, cậu ấy chơi rất giỏi.”

Cảnh Tâm có chút không hiểu, cô có việc gì cần đầu mà phải học chơi mạt chược, tuy nhiên cũng gật đầu một cái: “Được.”

Chờ hai người rời đi, Cảnh Tâm cùng Tần Sâm lên xe, cô đối với Tần Sâm vô cùng tò mò: “Anh thật sự biết chơi mạt chược?”

Tần Sâm lái xe, không để ý chút nào cười: “Biết, rất lợi hại. Em muốn học không? Về sau sẽ dùng đến.”

Cảnh Tâm nghĩ nghĩ: “Trước mắt không cần, chỉ là có chút tò mò.”

“Tò mò cái gì?”

“Nghị Ninh nói anh từ nhỏ đã không nghe lời cùng người lớn trong nhà đối nghịch, rất tò mò trước kia anh là người như thế nào.” Cô thành thật mà nói.

Gió đêm nhẹ lướt, thổi vào người thật sự rất thoải mái, Tần Sâm tắt điều hoà, hạ kính xe xuống.

Cảnh Tâm nghiêng người nhìn anh, cảm thấy anh hôm nay không giống mọi khi, dựa lưng vào ghế, áo sơ mi màu đen để mở hai nút áo, lúc lái xe đều lộ vẻ phong lưu bình thản, Cảnh Tâm thấy anh thật sự rất là đẹp trai, loại khí chất lưu manh ẩn chứa tận xương đó rất rung động lòng người. Khoé miệng Tần Sâm khẽ nhếch, hỏi cô: “Ngày trước lúc em đến trường, cảm thấy dạng nam sinh như thế nào là xấu.”

Cảnh Tâm nghĩ nghĩ: “Hút thuốc, đánh nhau, trốn học, xăm hình, trèo tường, bắt nạt con gái...”

Ừ, bây giờ chưa chưa nghĩ ra hết được.

Tần Sâm cười nhẹ một tiếng: “Có để bụng tôi hút thuốc không?”

Cảnh Tâm ngẩn người: “Không ngại.”

Tần Sâm đưa tay ra trước mặt cô lấy một bao thuốc và một cái bật lửa kim loại từ ngăn kéo nhỏ trong xe, thành thạo đặt thuốc vào miệng, “Bốp” một tiếng, châm lửa, sau đó dựa người vào ghế, rất nhanh liền phun ra một vòng khói, về mặt lười biếng: “Tôi đều đã làm qua.”

Cảnh Tâm: “...”

Anh nghiêng đầu nhìn cô một cái, cười nhẹ: “Như thế nào, bị dọa rồi?”

Cảnh Tâm vội vàng lắc đầu: “Không có, chỉ là có chút giật mình, không nghĩ tới anh trước đây hư hỏng như vậy.”

Hư hỏng sao? Tần Sâm đưa tay ra ngoài cửa sổ búng đi một ít tàn thuốc, lại phun ra một ngụm khói, thanh âm lười nhác không để ý: “Tôi hiện tại cũng rất xấu.”

Mặt Cảnh Tâm bỗng nhiên ửng đỏ, không biết là do cô mẫn cảm hay là tư tưởng không thuần khiết, cảm thấy lời này của anh rất xấu, mang theo chút sắc tình, trêu ghẹo khiến tim cô run lên.

“Bị dọa thật rồi?”

“Không, thật sự không có.”

Nhà cô cách rất gần, không đến 10 phút đã đến cửa khu trung cư, Tần Sâm đánh tay lái sang bên, khi đi qua thùng rác, thuận tiện ném tàn thuốc vào trong.

Cảnh Tâm nhìn động tác nước chảy mây trôi sinh động lưu loát của anh, trong lòng lại run lên. Xong rồi, cô nhất định là không bình thường rồi, lại cảm thấy sau khi bản tính thật bị bại lộ Tần Sâm càng đẹp trai hơn trước, ném tàn thuốc thôi mà cũng đẹp trai.

Xe đi vào trong khu trung cư, dừng dưới lầu toà nhà cô ở.

Cảnh Tâm chớp chớp mắt, nhìn về phía Tần Sâm: “Cảm ơn anh, bữa cơm hôm nay không tính, lần sau tôi sẽ mời lại anh.”

Tần Sâm nở nụ cười: “Được, ngày mai em có việc gì không?”

Cảnh Tâm có chút ngượng ngùng: “Ngày mai tôi có một chương trình phải ghi hình, tương đối muộn, lần khác sẽ liên lạc lại với anh.”

“Được.”

“Tôi lên nhà trước đây.”

Tần Sâm gật đầu, khi cô xoay người bỗng nhiên có một trận gió lướt qua, mái tóc đen dài bị gió thổi tung lên, bàn tay để trên tay lái duỗi ra, bắt được một chút đuôi tóc, đầu ngón tay thon dài như có một tấm tơ lụa mát lạnh lướt qua, lòng bàn tay trống không.

Cảnh Tâm không có chút cảm giác nào, vì hôm nay quay quảng cáo dầu gội đầu, tóc của cô đã trải qua rất nhiều quá trình dưỡng, tự nhiên so với bình thường mượt hơn rất nhiều.

Cô đứng ở ngoài cửa sổ xe, vẫy tay với anh, nghiêng đầu cười, xoay người đi.

Tần Sâm nhìn theo bóng dáng cô, vuốt mấy đầu ngón tay.

Nghĩ đến xúc cảm mượt mà vừa rồi, nhin không được cong khoé miệng.

Cảnh Tâm về nhà, lướt weibo một lượt, trên từ khoá tìm kiếm hot nhất không có tên mình. Cảm điện thoại di động ném sang một bên, chẳng lẽ là vì cô không nổi tiếng?

Hôm sau chuyện đầu tiên khi thức dậy, lên weibo, vẫn là không có.

Cảnh Tâm xoa xoa mặt, được rồi, định luật kia của Tần Sâm không có tác dụng khi dùng trên người cô.

Hôm sau, sau khi ghi hình xong chương trình trang điểm, Cảnh Tâm tiếp tục phải đến đoàn làm phim, tối đó quay phim vào ban đêm.

Thật ra hôm nay Lục Tuyết Tâm đi rất sớm, Cảnh Tâm thay xong quần áo thì cô ta cũng đến, hai người đối mặt, Cảnh Tâm nhìn Lục Tuyết Tâm cười: “Sớm nha.”

Lục Tuyết Tâm cười gượng: “Ừ, nghe nói lần trước các cô phải đến không một chuyến, xấu hổ quá.”

Chuyện này còn dùng từ nghe nói sao? Đạo diễn đã quy định thời gian, đoàn làm phim không ai dám đến muộn, Cảnh Tâm đặc biệt nghiêm túc gật đầu: “Đúng vậy, đợi rất lâu, kết quả cô không tới, mọi người đều uống công cả một buổi sáng, lần sau nếu cần xin phép, vẫn là xin phép sớm một chút.”

Lục Tuyết Tâm “...”

Cảnh tâm cười cười, rồi đi.

Lục Tuyết Tâm trở lại phòng trang điểm của mình, đem điện thoại di động ném vào bàn trang điểm “Tức chết tôi, cô ta dựa vào gì mà dạy dỗ tôi! Xét về địa vị thì cô ta vẫn còn kém tôi vài bậc!”

Thợ trang điểm vội vàng an ủi: “Đừng nóng giận, tí nữa còn phải trang điểm, tức giận sẽ không xinh đẹp đâu.”

Tính tình đại tiểu thư của Lục Tuyết Tâm lại bộc phát.

Cảnh Tâm ngồi một bên đợi hơn nửa tiếng, Lục Tuyết Tâm và trợ lý cuối cùng cũng đi ra.

Hôm nay Lục Tuyết Tâm diễn cảnh nữ cảnh sát nằm vùng giả vờ bị lừa, cũng bị giam vào trong xe, Cảnh Tâm không có lời thoại, cơ bản chỉ là chờ Lục Tuyết Tâm lên xe, mất đối mất vài cái, làm phong nền trang trí cho cô ta.

Cảnh Tâm và hơn mười diễn viên quần chúng bị trôi ở trên xe, xe hôm nay phơi nắng cả một ngày, cho dù đến tối thì trong xe vẫn rất oi bức, hơn nữa không gian rất nhỏ, cô cùng mười mấy người thi nhau chen chúc, phía dưới còn có đạo diễn cùng nhân viên đoàn làm phim, căng buồn bức.

Lục Tuyết Tâm bị đạo diễn hô “Cắt” vài lần, Cảnh Tâm nóng lòng chờ ở bên trong, trên người cô mặc chiếc áo sơ mi kiểu cũ có chút dày, còn không thông khí, cô bắt đầu đổ mồ hôi.

Lục Tuyết Tâm làm cái quỷ gì mà “Cắt” nhiều như vậy chứ.

Đợi mười mấy phút, Lục Tuyết Tâm diễn nữ cảnh sát bị ném lên xe, trước mặt là người đàn ông hùng hùng hổ hổ cảnh cáo các cô đang hoảng một chút, máy quay hướng về phía Lục Tuyết Tâm, quay cận cảnh.

Cuối cùng cảnh này cũng quay xong, còn một cảnh nữa.

Được nghỉ ngơi hơn mười phút trước khi quay tiếp, Thẩm Gia đưa cho cô chén nước: “Làm sao lại nóng như vậy?”

Cảnh Tâm đang hít thở không khí trong lành, lấy tay quạt quạt: “Trong xe có hơn hai mươi người, có thể không nóng sao?”

Thẩm Gia cười cười: “Nhịn một lúc nữa là xong rồi.”

Cảnh Tâm uống liền mấy ngụm nước, gật đầu: “Vâng, sau khi quay xong cảnh này, hình như một thời gian ngắn nữa em mới phải quay tiếp.”

“Có một phim điện ảnh muốn mời em làm khách mời.” Thẩm Gia nói, “Chị còn chưa trả lời.”

“Phim điện ảnh gì vậy?” Cảnh Tâm hứng thú.

“...”

“...”

Hôm sau, Thẩm Gia cũng không nhận vai khách mời này cho Cảnh Tâm, bởi vì có một cái tốt hơn, là một bộ phim HongKong, cũng là nhân vật khách mời.

Cảnh Tâm nghe xong đội ngũ diễn viên của phim này, mắt sáng rực lên.

Sao cô lại cảm thấy từ sau khi quen Tần Sâm, vận khí của cô càng ngày càng tốt hơn nhỉ?

Thẩm Gia cười vô cùng vui vẻ: “Còn một chuyện tốt nữa.”

Cảnh Tâm mở to hai mắt: “Còn nữa?”

Thẩm Gia gật đầu: “Vai diễn trong bộ phim 'Thế giới trong lòng anh' năm ngoái của em đã được tham dự lên hoan phim Kim Kê*.”

Cảnh Tâm vui vẻ nói: “Oa, vậy em thì sao? Em diễn nhiều vai nữ phụ như vậy, có phải là có thể được giải nữ phụ xuất sắc nhất hay không?”

Khoé miệng Thẩm Gia run rẩy: “Người được đề cử giải là vai nữ số hai, em là nữ số ba, em có thể đến cọ xát với thảm đỏ một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Bình Hoa Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 14

“Thế giới trong lòng anh” là bộ phim điện ảnh Cảnh Tâm đóng vào tháng 5 năm ngoái, sau giai đoạn hậu kỳ gia thế bối cảnh của cô bị đưa ra ánh sáng, ồn ào huyền ảo vô cùng, thời điểm đó vừa đúng lúc đi tuyên truyền phim, tháng 9 bắt đầu công chiếu, bất ngờ đạt doanh thu cao nhất phòng vé, thuộc về dạng điện ảnh ăn khách nhờ yếu tố ngược với lẽ thường, nam nữ chính nam nữ hai đều đều trở lên vô cùng hot.

Thời gian đó mọi người trong đoàn làm phim đều nghĩ cách để mình trở lên nổi tiếng hơn, còn Cảnh Tâm thì bị ngưng hoạt động trong một thời gian ngắn, chờ con sốt của bộ phim hạ nhiệt, cô mới xuất hiện một lần nữa trước mắt công chúng.

Lúc đó cô chiếm vị trí từ khoá tìm kiếm hot nhất một thời gian, vừa đúng lúc bắt đầu tuyên truyền truyền phim, Thẩm Gia nói bộ phim này sở dĩ đạt doanh thu cao nhất phòng vé, cũng coi như có công lao của cô, nhưng một chút chỗ tốt cô cũng không chiếm được, đúng là thiệt thòi lớn.

Thẩm Gia nói cho cô: “Lần này Lục Tuyết Tâm được đề cử giải nữ diễn viên chính xuất sắc nhất.”

Cảnh Tâm: “...Hả.”

À đúng rồi, “Thế giới trong lòng anh” nữ chính là Lục Tuyết Tâm.

Ban đầu quan hệ giữa Cảnh Tâm và Lục Tuyết Tâm còn tạm được, nhưng hình như từ sau khi vào đoàn làm phim “Giải thoát”, trạng thái bình yên giữa hai người đã có chút biến đổi, Cảnh Tâm có chút không hiểu, Lục Tuyết Tâm là nữ chính đi tranh góc kính với nữ phụ số bốn như cô làm cái gì?

Thẩm Gia vỗ vỗ vai cô: “Còn hai mươi ngày, chuẩn bị thật tốt, diện cho xinh đẹp đi kẻo thảm đỏ cho nổi chút xú mới được.”

Cảnh Tâm: “...”

Nữ số ba đúng là không có địa vị, đi thảm đỏ mà cũng phải đi kẻo.

Gần đây chuyện tốt đến không ngừng, tâm tình Cảnh Tâm vô cùng tốt, cho nên khi Cảnh Lam Chi gọi điện thoại báo về nhà ăn cơm, cô sáng khoái đồng ý rồi.

Buổi chiều, Cảnh Tâm nhận được điện thoại của Tần Sâm, cô cười gọi anh: “Tần tổng.”

Tần sâm nghe ra giọng trêu chọc của cô, khoe miệng cong lên: “Tối nay định làm gì?”

Cảnh Tâm chẹp chẹp miệng, ở trong lòng trách anh không gọi điện thoại sớm một chút, “Tối nay tôi đã nói với ba mẹ rồi, trở về ăn cơm, trước kia vì chuyện đổi vai diễn, tôi đã gần một tháng không về nhà rồi.” Dừng một chút, mới phản ứng lại có thể anh gọi điện thoại muốn hẹn cô, mím môi bất giác nở nụ cười: “Ngày mai tôi mời anh ăn cơm? Lần này ít nhiều cũng là anh ra tay trợ giúp.”

Tần Sâm cười nhẹ: “Cũng được, ngày mai tôi đến đón em.”

Trong đầu Cảnh Tâm hiện lên hình ảnh bộ dáng anh dựa lưng vào ghế, đỏ mặt nói: “Được.”

A, có lẽ trên ngón tay anh còn mang theo dấu thuốc.

Cảnh tâm tưởng tượng mấy hình ảnh kia, tưởng tượng mấy bộ dạng hư hỏng của anh, a đúng rồi, anh nói là mình có hình xăm, không biết là ở chỗ nào đây....

Cô rất ngạc nhiên, cũng muốn nhìn một cái.

Buổi chiều cô trở về Phó Trạch trước giờ cơm một giờ, Cảnh Lam Chi và Phó Khải Minh đều ở nhà.

Cảnh Tâm đi vào ngọt ngào gọi một tiếng: “Ba mẹ.”

Hai người đều cười rất vui vẻ, Phó Khải Minh nói: “Con bé kia, nhiều ngày như vậy mà không thèm trở về thăm ba ba con.”

Cảnh Lam Chi trừng mắt liếc nhìn ông một cái, đem Cảnh Tâm kéo xuống ngồi cạnh mình: “Mấy ngày nay không bận chứ?”

Cảnh tâm liếc nhìn hai người một cái: “Con có bận hay không hai người không phải đều rõ ràng sao, hỏi con làm gì.”

Hai người ngẩn ra, bất đắc dĩ cười, con bé này ở trong giới giải trí đã lâu, ngày trước cũng chưa từng nhu thuận nghe lời.

Cảnh Tâm theo hai người xem phim truyền hình một lúc, cơm nước xong ra ngoài tản bộ, một lúc sau về phòng khách tiếp tục xem ti vi. Cảnh tâm cảm thấy ba mẹ có chuyện muốn nói với cô, chỉ là không biết bắt đầu thế nào thôi.

Vì thế, cô chủ động hỏi: “Ba mẹ, hai người không phải có chuyện gì muốn nói với con chứ?”

Cảnh Lam Chi nhìn thoáng qua Phó Khải Minh.

Phó Khải Minh khụ một tiếng, nhìn về phía Cảnh Tâm: “Tâm bảo bố à, có phải gần đây con đang qua lại với tên tiểu tử Tần gia phải không?”

Tiểu tử Tần gia? Là chi Tần Sâm đi.

Cảnh tâm hạ mi mắt, không nói chuyện, chờ câu sau của ba.

Phó Khải Minh nói: “Trước ba có nghe qua một ít lời đồn về cậu ta, tiểu tử kia đã làm không ít chuyện xấu, thường đối nghịch với người lớn trong nhà, người trong nhà đều bị cậu ta làm cho vô cùng đau đầu, cậu ta còn làm cho ba mình tức giận đến mức suýt tử con. Tuy rằng mấy năm nay đã bớt phóng túng không ít, sự nghiệp cũng khá tốt, ngày trước là người như vậy, con cách xa cậu ta ra một chút, ba và mẹ con có mỗi con là con gái, không muốn bị cậu ta vấy bẩn.”

Vậy bản....

Cảnh Tâm cảm thấy vô cùng khó xử, ba mẹ vì muốn thuyết phục cô mà đã họp lại, ngay cả loại từ vậy bản này mà cũng dùng tới.

Cảnh Lam Chi nói tiếp: “Không nói đến chuyện trước kia ủa cậu ta, bây giờ bình thường đều nhìn thấy tin tức của cậu ta với một minh tinh nào đó, vài ngày trước không phải có scandal với Lục Tuyết Tâm sao? Dù sao, con nghe ba mẹ, đừng cùng cậu ta tiếp xúc nhiều quá.”

Mắt Cảnh Tâm giật giật, nhìn xuống dưới: “Nói như vậy hình như ba mẹ rất quen thuộc với anh ấy.”

Phó Khải Minh nhíu mày: “Dù sao con cứ nghe ba mẹ là được, chúng ta chỉ vì muốn tốt cho con.”

Cảnh Tâm quay đầu nhìn ông một cái, miệng dẩu lên: “Dạ dạ dạ, hai người đều vì muốn tốt cho con, con muốn đóng phim, hai người cảm thấy nhân vật này không tốt liền không cho con diễn, con cũng không phải là trẻ con, rất nhiều chuyện có thể tự mình quyết định, hai người cũng đừng quan tâm.”

Cảnh Lam Chi muốn nói lại thôi, qua nửa ngày, vẫn là mồm miệng nói: “Tâm bảo bố à, từ năm sau con đừng đi đóng phim nữa được không?”

Cảnh Tâm lập tức trả lời: “Không được, chúng ta không nói chuyện này nữa, nói thêm nữa là con sẽ tức giận, hai người cũng không vui.”

Hai vợ chồng liếc nhau, Phó Khải Minh buông tay: “Được được được, không nói nữa, vậy con nhớ kỹ lời ba mẹ nói, cách xa Tần Sâm một chút.”

Cảnh Tâm không nói lời nào, quay đầu sang chỗ khác.

Cùng lúc đó, trong phòng khách của Tần gia mở bàn tiệc chực vô cùng náo nhiệt, Tần Sâm đêm nay vận vô cùng tốt, đã thắng được rất nhiều, không chút nường tay.

Phương Nguyệt cùng mẹ Tần bị thua không cam lòng, lại không làm gì được, Phương Nguyệt không nhịn được nói: “Cậu lương tay một chút không được sao?”

Tần Sâm ngậm điếu thuốc, lãnh đạm nói: “Không được.”

Một lát sau, ba Tần từ trên lầu đi xuống, “Tần Sâm, anh đến thư phòng một chút.”

Tần Sâm tiện tay ném bài về phía Chu Nghi Ninh nói: “Em tiếp, thua tính cho anh.”

Tần Sâm vào thư phòng, nhìn về lão nhân gia: “Ba, chuyện gì?”

Sắc mặt ba Tần nghiêm túc: “Lần trước tôi không phải đã nói với anh, bảo anh không được trêu chọc nha đầu Phó gia nữa hay sao? Đó là chuyện riêng của nhà người ta, anh đừng gây thêm phiền toái cho người trong nhà nữa được hay không?”

“Chuyện lần trước không phải con tự mình gánh vác sao? Chưa gây thêm phiền toái gì cho ba.”

“Anh cho là mặt mũi mình lớn bao nhiêu? Còn không phải là nể mặt nhà họ Tần nên mới không so đo với anh!”

Tần Sâm sờ cằm, lười nhác lên tiếng: “Được, cảm ơn nhà họ Tần của chúng ta, con đi về trước.”

Ba Tần ở phía sau đập bàn rống: “Mẹ kiếp anh là tên tiểu tử thối! Lần nào tôi nói chuyện anh cũng không thèm nghe! Có tin hay không lão tử đánh chết anh! Anh đứng lại đó cho tôi!”

“Ba à vẫn là tiết kiệm một chút sức lực để đỡ mẹ con đi, bà ấy hôm nay thua có vẻ thảm.”

Ném một câu, Tần sâm cũng không quay đầu lại, đi thẳng xuống lầu.

Vừa xuống dưới lầu, Chu Nghi Ninh bên kia hô to: “Anh họ, vừa rồi bọn họ bắt nạt em! Em đều thua hết! Anh mau đến cứu em!”

Tần Sâm nhìn quăng một câu: “Tự mình chơi, anh về trước.”

Chu Nghi Ninh hoảng, vội vàng đến níu anh lại: “Không được mà, anh không thể đi, em không đủ tiền thua!”

Tần Sâm cười nhẹ: “Tính vào của anh.”

Chỉ chờ những lời này! Chu Nghi Ninh lập tức buông tay, vui vẻ chạy về.

Mẹ Tần vừa rồi thua không cam lòng, hướng anh gọi: “Con trai, con thắng mẹ nhiều như vậy sao có thể đi như thế?”

Thân hình cao lớn của Tần Sâm đưa lưng về phía mọi người, quay đầu, khoé miệng nhếch lên: “Mẹ, một thời gian nữa con sẽ mang về một cô gái để cùng mẹ chơi đùa.”

Mẹ Tần ngậy ra một lúc: “Cái gì cô gái?”

Người anh đã mất dạng.

Chu Nghi Ninh trừng mắt nhìn tình hình, cười tủm tỉm nói: “Một cô gái vô cùng xinh đẹp, ngực to eo nhỏ chân dài!”

Tần Sâm đi ra bên ngoài, cúi đầu nhìn Bố Duệ: “Đi thôi.”

Bố Duệ lập tức leo lên xe anh ngồi, ngồi chờ ở bên phía tay lái phụ, Tần Sâm sờ sờ khoé miệng đi mở cửa sau ra, vỗ đầu nó nói: “Về sau mày ngồi phía sau đi, từ bây giờ phải tập thói quen này mới được.”

Bố Duệ vẫy vẫy cái đuôi, chui xuống ngồi phía sau.

Hôm sau, sau khi ăn cơm trưa Cảnh Tâm liền lấy cớ đi khỏi Phó trách.

Trở lại nhà trọ của mình, cô vội vàng đến phòng để quần áo bắt đầu chọn quần áo, Thẩm Gia gọi điện cho cô hỏi: “Em đang làm gì vậy?”

Cảnh Tâm trả lời: “Tối nay em cùng Tần sâm ăn cơm, đang chọn quần áo.”

Thẩm Gia bên kia dừng một chút, sau đó nói: “Ba mẹ em gọi điện thoại cho chị, bảo chị trông chừng em, ấn tượng của ba mẹ em về Tần Sâm đúng là không hề tốt nha.”

“Em biết, tối hôm qua hai người nói với em, bảo em cách xa anh ấy ra một chút.” Cảnh Tâm cầm một bộ váy dài đứng trước gương ước thử, “Chị định nói gì với em vậy?”

Thẩm Gia nói: “Chỉ là muốn nói cho em biết một tiếng, nếu em còn muốn chị tiếp tục làm người đại diện của em, chuyện mình và Tần Sâm em phải tự chịu trách nhiệm.”

Cảnh Tâm hừ một tiếng: “Không phải chị mang em đẩy lên thuyền giặc hay sao?”

Thẩm Gia a một tiếng: “Vậy bây giờ em xuống vẫn còn kịp.”

“...Em không xuống!”

Thẩm Gia cười vài tiếng: “Vậy không phải, chị cúp đây, đừng quên ngày mai phải đi thử lễ phục.”

Cảnh Tâm vội vàng kêu lên: “Ai chờ một chút, chị chọn giúp em với, một lúc nữa em nên mặc váy dài hay váy ngắn đây?”

“Váy ngắn, càng ngắn càng tốt, Tần Sâm thích con gái chân dài.”

“...”

Sau khi nhận được điện thoại của Tần Sâm, Cảnh Tâm nhìn gương ngắm ngía, váy liền màu trắng cách gối 20cm, chân của cô lại vừa thẳng vừa dài, đúng là rất đẹp.

Xác nhận không có vấn đề gì, cầm túi đi về phía thang máy.

Ra khỏi thang máy, hít một hơi thật sâu, đi ra khỏi toà nhà liền thấy Tần Sâm đang dựa vào xe hút thuốc, vẫn là bộ dáng áo sơ mi đen để mở hai nút áo, sườn mặt anh tuấn, thân thể cường tráng, trên trán có một ít tóc ngắn, đẹp trai theo kiểu lưu manh.

Hình như phát hiện ra cô, anh nghiêng đầu nhìn qua, người không nhúc nhích, miệng thổi ra vài ngậm khói, lập tức dập tắt điếu thuốc, ném vào thùng rác

bên cạnh.

Lại ngẩng đầu, phát hiện cô bé kia vẫn còn đứng bất động, anh cười nhẹ.

Cảnh Tâm tim đập có chút nhanh, vội vàng đi qua.

A, xong đời, chộc phải đàn ông xấu có độc.

Bạn đang đọc truyện *Bình Hoa Giới Giải Trí* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

Tần Sâm đi đến trước mặt Cảnh Tâm, cô mặc một bộ váy ngắn màu trắng, xương quai xanh tinh xảo, làn da trắng nõn, mái tóc dài đen sẫm tùy ý để xoã sau lưng, hai chân thanh tú cân xứng lộ ra kết hợp đôi giày cao gót, đôi chân như càng trở lên trắng tấp thon dài.

Đeo đồ trang sức trang nhã, xinh đẹp như một búp bê sứ.

Cảnh Tâm bị anh nhìn chằm chằm nhìn không được đỡ mặt, mím môi cúi đầu cười: “Chúng ta đi đâu ăn cơm?”

Tần Sâm mở cửa ghế lái phụ ra, cười cười: “Lên xe trước rồi nói sau.”

Cảnh Tâm cúi người ngồi vào trong xe, khi ngồi xuống váy ngắn bây giờ càng ngắn hơn, cô đem túi xách để trên đùi che đi.

Rất nhanh xe đã ra khỏi tiểu khu, sau đó Tần Sâm từ từ bại lộ bản tính, cũng sẽ không mang khuôn mặt của một tổng giám đốc nữa, nghiêng đầu nhìn cô một cái, lười biếng mở miệng: “Muốn ăn cái gì?”

Rõ ràng là cô mời cơm, nhưng cô lại chưa nghĩ ra là ăn cái gì, Cảnh Tâm có điểm lúng túng: “Lần này anh quyết định đi.”

Tần Sâm cười nhẹ, dứt khoát đảo tay lái, quẹo qua.

Cảnh Tâm tuyệt đối không nghĩ đến anh sẽ mang cô ra khỏi nội thành, nhìn ra ngoài cửa sổ là những cánh đồng bát ngát, ánh nắng chiều dần dần biến mất, sắc trời bắt đầu tối. Cô tò mò quay đầu nhìn anh, vô cùng tò mò không biết anh dẫn mình đi đâu.

Tần Sâm không chút để ý cong khoé miệng: “Biết nấu ăn không?”

Cảnh Tâm có chút chột dạ: “Biết một chút.”

Đáp án trong dự liệu, Tần Sâm không nói gì, chỉ là gọi một cuộc điện thoại, Cảnh Tâm nghe được anh nói cái gì mà 40 phút nữa sẽ đến.

Anh kết thúc cuộc gọi, quay đầu nhìn cô một cái, “Em khăn trương?”

“...Không, không có mà.”

Đây là cánh đồng bát ngát ở ngoại ô, tiếng cười trầm thấp của người đàn ông phá lệ trên gheo, “Yên tâm đi, tôi sẽ không mang em đi bán.”

Cảnh tâm đỏ mặt, quay đầu ra hướng ngoài cửa sổ: “Mới không lo lắng loại sự tình này.”

Rất nhanh, Cảnh Tâm biết anh muốn dẫn cô đi đâu, đi trên đường rất khó thấy tấm biển viết: Khu nghỉ dưỡng XX

Hai chữ XX đều nhìn không rõ.

Sau hơn 2 giờ đi xe, 8 giờ tối, hai người đã tới nơi.

Khu nghỉ dưỡng này nhìn qua có chút phong cách cổ xưa, không lớn, cũng không có nhiều người, cũng không biết có phải do hôm nay không phải cuối tuần hay không, nhìn qua có vẻ giống kiểu kinh doanh không tốt sắp đóng cửa.

Tuy nhiên không khí vô cùng trong lành, vừa mới xuống xe Cảnh Tâm nhìn không được đi về phía trước vài bước, hít sâu một hơi không khí trong lành, nhìn khu nghỉ dưỡng yên tĩnh này, khoe miệng nhìn không được nhếch lên.

Tần Sâm người này... Thật sự là cùng người đàn ông cô biết trước kia không giống nhau.

Nếu là người đàn ông khác, thấy cô ăn mặc như vậy chắc chắn sẽ đưa cô đến một nhà hàng sang trọng đi.

Tần Sâm đứng phía sau cô, lấy ra một hộp thuốc lá, rút một điếu ngậm trong miệng. Cảnh Tâm nghe thấy âm thanh của bật lửa, quay đầu lại vừa vặn thấy ánh lửa kia chiếu sáng đêm tối, chiếu khuôn mặt anh vô cùng rõ ràng, đôi con ngươi đen sẫm thâm trầm nhìn cô một cái, ánh lửa tắt.

Tim Cảnh Tâm đập mạnh vài cái, giống xe qua núi đột nhiên tăng tốc, nhanh mà cấp bách.

“Đói bụng sao?”

“Bình thường.”

Anh ngậm điếu thuốc đi đến bên cạnh cô, hít một hơi vào bên trong, lười biếng thở ra, sương khói lượn lờ, đi đến phía trước cô, “Đi thôi, đồ ăn chắc là đã chuẩn bị xong.”

Cảnh Tâm nhìn bóng dáng cao lớn của anh, xuất thần vài giây, vội vàng đi theo.

Nhìn điếu thuốc ở đầu ngón tay anh, rõ ràng đã tắt.

Tần Sâm dẫn cô đến một gian phòng, ở ngoài đã nghe thấy âm thanh náo nhiệt bên trong, anh đẩy cửa ra, Cảnh Tâm nhìn thấy bên trong có một đám người, có nam có nữ, tất cả đều mặc trang phục rằn ri, trên mặt cũng là đủ loại màu sắc, đang chơi bài.

Nhìn thấy bọn họ đến sau, đang náo nhiệt đều ngừng lại, liếc về phía sau Tần Sâm một cái, toàn bộ người đồng loạt nhìn về Cảnh Tâm phía sau anh, lập tức có người đứng lên kêu: “F*ck, đây không phải là bình hoa sao? Trách không được gọi cậu ta đến cậu ta không thêm đồ ỷ, thì ra cậu câu được em gái xinh tươi này rồi.”

Một người đàn ông bên cạnh nói tiếp: “Tuy nhiên, bối cảnh cô gái này không đơn giản, chỉ có đại ca chúng ta vừa hào sảng vừa dũng cảm, mới dám chơi thôi.”

Tần sâm nhắc chân đá cây súng bên cạnh đi, vừa vặn đụng phải chân người kia: “Miệng sạch sẽ một chút.”

Người nọ hô F*ck, ôm căng chân nhe răng trợn mắt.

Cảnh Tâm có chút đỏ mặt, những người này mở miệng ra vui đùa đúng là không có chừng mực, lúc này có một cô gái chỉ chỉ phòng trong: “Đồ ăn của hai người đã chuẩn bị xong, ở bên trong đó.”

Tần sâm ném tàn thuốc, quay đầu nhìn cô: “Đi thôi.”

Cảnh Tâm gật đầu, đi theo phía sau anh vào gian phòng nhỏ bên trong.

Tần Sâm ngồi xuống, thân mình lười biếng dựa vào phía sau, nhìn về Cảnh Tâm trước mặt mình, cong khoé miệng: “Sợ?”

Có lẽ với những người bên ngoài, anh là con em nhà giàu, nhưng anh đã có vài năm không kiểm chế được phản nghịch, giao thiệp với một số người nhìn qua trông giống như hư hỏng, nhưng thật ra tâm địa của những người này không hề xấu, chỉ là cuộc sống so với người khác quá tùy tiện.

Theo người nhà anh thì anh không đủ đứng đắn, tính tình thì hư hỏng, trừ bộ dáng đẹp trai biết kiếm tiền, thì là tay ăn chơi số một, con gái nhà ai đi theo anh dường như đều bị anh vấy bẩn.

Cô bé trước mặt anh, được cha mẹ nâng niu trong bàn tay chiều như công chúa, anh đã nghe qua chuyện của cô, lúc đầu cũng không hề có ý nghĩ trêu chọc cô.

Bây giờ, nếu đã trêu chọc cô rồi, phải cho cô rõ anh là người thế nào.

Cảnh Tâm chớp mắt vài cái, sau đó lắc đầu: “Không có.”

Nếu như vài năm trước, có thể sẽ.

Tần Sâm nhướn mày, chậm rãi nở nụ cười: “Ăn com trước đi.”

Cảnh Tâm thật ra cũng đói bụng, cầm đũa gấp một miếng thịt nướng, bỏ vào trong miệng mắt liền sáng lên: “Ăn rất ngon.”

Không chút nào khoa trương, hương vị tuyệt đối không kém nhà hàng năm sao.

Tần Sâm cũng cầm đũa lên, nở nụ cười: “Đi xa như vậy ăn bữa com này, đáng giá sao?”

Cảnh Tâm liên tục gật đầu: “Đáng giá!”

Cho dù không thể ăn, cô cũng nguyện ý đến.

Cách một bức tường, bên ngoài đang ồn ào, lúc Cảnh Tâm buông đũa xuống, nhận ra đã gần 9 giờ.

Cũng không biết thanh toán như thế nào, ngay cả nhân viên phục vụ cô cũng chưa nhìn thấy.

Tần Sâm nhìn thấu ý nghĩ của cô, nâng cằm về phía cô: “Không cần trả tiền, khu nghỉ dưỡng này là bạn tôi mở, bữa cơm này bọn họ mời.”

Cảnh tâm: “...Bữa cơm này tôi còn phải nợ bao lâu đây.”

Tần Sâm cười một tiếng, đứng lên: “Nợ đi.”

Hai người đi ra ngoài, có người hét to: “Đến uống một chén.”

Trước mặt Tần Sâm liền có hai người, anh liếc liếc mắt một cái, biết bọn họ hôm nay không định về, nếu như anh chỉ có một mình anh, tối nay mang theo Cảnh Tâm, không được.

Nhưng anh vẫn bảo Cảnh tâm ngồi xuống, Cảnh Tâm ngồi xuống bên cạnh anh, nghe anh giới thiệu những người này, có chừng mười người, căn bản không nhớ được.

Có người lại muốn nói giỡn, bị ánh mắt của Tần Sâm nhìn sang, hậm hực ngậm miệng.

Tần Sâm chơi bài một lát, cứ như vậy một chén rượu cũng không bị thua.

Cảnh Tâm không chơi, ngồi bên cạnh xem vô cùng chăm chú, Phương Nguyệt nói anh chơi thật lợi hại, không nghĩ đến chơi bài mà cũng lợi hại như vậy.

Tần Sâm nhìn đồng hồ, 10 giờ.

Anh nghiêng đầu nhìn Cảnh Tâm đang hứng trí bùng bùng, đưa tay lấy một lọn tóc đen bên hông, quấn vào ngón tay khẽ kéo một cái: “Đi thôi, tôi đưa em về nhà.”

Cảnh Tâm cảm giác được da đầu bị gãi một cái, không đau, có chút ngứa, cô ngẩng đầu nhìn anh: “Hà đi về sao?”

Tần Sâm dựa vào phía sau, nở nụ cười: “Bọn họ đêm nay ở lại đây, em nếu muốn ở lại, cũng được.”

Có người không có ý tốt nói: “Chỉ còn một phòng, muốn ở lại, hai người một gian.”

Mọi người đều cười, sắc mặt Cảnh Tâm có chút đỏ, nhưng cô vẫn cứng rắn chống đỡ: “Vậy không được, tôi phải trở về, mai còn có việc.”

Tần Sâm đứng lên, từ trên cao nhìn xuống cô: “Nếu không muốn ở lại, vậy thì đi thôi.”

Cảnh Tâm vội vàng đứng lên, đùa gì thế, cái gì cũng chưa xác định đâu, làm sao có khả năng ở cùng một phòng.

Trên đường trở về, hai người nói cũng không nhiều, gió đêm thổi vào, cảm giác vô cùng thoải mái.

Tần Sâm chạy xe nhanh hơn lúc tới, cùng một đường đi, nhanh hơn nửa giờ một chút, lúc 12:12 phút, xe đậu dưới lầu nhà Cảnh Tâm.

Cảnh tâm cởi dây an toàn ra, quay đầu nhìn anh, ánh mắt cười cong lên: “Tôi về trước, hôm nay rất cảm ơn anh đã dẫn tôi đi chơi.”

Ánh mắt cô bé này sáng ngời trong suốt, cười đến mức mẹ nó rất đẹp, anh nhìn mà lòng ngứa ngáy.

Tần Sâm lấy ra hộp thuốc lá rút một điếu, ngậm vào miệng châm lửa, ngửa đầu thở ra một ngụm khói, bây giờ mới nghiêng đầu nhìn cô: “Mau trở về đi.”

Cảnh tâm thấy bộ dạng người đàn ông này hút thuốc, lưu manh lười nhác, cả người đều là hơi thở nam tính, trái tim cô đập mạnh, vội vàng gật đầu: “Vâng.”

Cảnh tâm đứng ở ngoài cửa sổ xe, vẫy vẫy tay lại nghiêng đầu cười, mới xoay người đi.

Tần Sâm nhìn bóng dáng của cô đã đi vào toà nhà, hít thật mạnh vài hơi thuốc, lập tức dập tắt, khởi động xe quay đầu, đem tàn thuốc ném vào thùng rác, rồi đi rất nhanh.

Bạn đang đọc truyện *Bình Hoa Giới Giải Trí* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16

Sáng sớm hôm sau, Cảnh Tâm còn chưa rời giường Thẩm Gia đã tới rồi, Thẩm Gia một phen xốc chân của cô lên: “Rời giường!”

Cảnh Tâm dụi mắt đứng lên, oán giận ngập: “Nếu chị muốn bảo em dậy thì có thể gọi điện thoại cho em trước, đừng lần nào cũng đến vén chăn của người ta lên mà.”

Thẩm Gia nhìn cô chăm chăm, bỗng nhiên nở nụ cười: “Tôi hôm qua em về rất khuya?”

Cảnh Tâm gật đầu: “Hơn 12 giờ.” Tắm rửa tẩy trang xong cô mới lên giường, xong lại suy nghĩ miên man một lát, cũng không biết ngủ lúc nào.

Thẩm Gia nhướng mày, ngừng lại thấy có điểm không thích hợp: “Em đã cùng Tần Sâm ăn cơm ba lần, hai lần trước không có động tĩnh gì thì còn chưa tính, em không có scandal thì không có người chụp, nhưng Tần Sâm lại khác, nhẽ ra đám phóng viên phải nhìn chăm chăm anh ta mới đúng, tại sao lại một chút động tĩnh cũng không có?”

Cảnh Tâm buông lỏng: “Hôm qua bọn em vào trong núi ăn cơm.”

Cầm Thẩm Gia thiếu chút nữa thì rơi xuống: “Núi???”

“Đúng vậy, trong núi, đi xe hơn 2 giờ mới đến nơi.”

“...”

Chỗ đó có đám phóng viên mới là lạ.

Cảnh Tâm sửa soạn ổn thoả liền bị Thẩm Gia xách đi chọn lễ phục, chuẩn bị để hơn mười ngày sau đi ké thăm đồ ở liên hoan phim.

Xong việc buổi chiều vừa về nhà, liền nhận được điện thoại của Chu Nghi Ninh: “Bình hoa tôi có việc vui đây! Đêm nay tôi mời cô ăn cơm! Chúc mừng cho tôi!”

Cảnh Tâm cảm thấy chắc chắn Chu Nghi Ninh là người hâm mộ của mình, nếu không tại sao lại luôn luôn muốn tìm cơ hội ăn cơm với cô. Tối hôm qua cô đã không ngủ được, hôm nay đi giày cao gót lại phải đứng vài giờ, bây giờ nằm trên ghế sofa động cũng không muốn động, “Tôi mệt quá, cô đến nhà tôi được không? Chúng ta gọi thức ăn bên ngoài về.”

Chu Nghi Ninh một chút cũng không ý kiến: “Vô cùng tốt, bây giờ tôi lập tức qua.”

Một tiếng sau, Chu Nghi Ninh đến, còn mang theo một đồng hồ ăn đến.

Cảnh Tâm nhìn khuôn mặt tươi cười vô cùng xán lạn của cô ấy, không nhận được hỏi: “Có chuyện vui gì vậy?”

Chu Nghi Ninh đem đồ ăn để lên bàn giữa đầu cười to ba tiếng: “Ba mẹ tôi không bắt tôi đính hôn nữa.”

Cảnh Tâm cũng không bất ngờ lắm, dù sao vị đại tiểu thư này cũng theo một số tiền lớn đào hôn, cha mẹ cô ấy thoả hiệp chỉ là chuyện sớm hay muộn, bất quá cô vẫn hỏi câu: “Tại sao ba mẹ cô đột nhiên thoả hiệp vậy?”

“Ít nhiều nhờ anh họ tôi.”

Cảnh Tâm mi mắt khẽ nhúc nhích: “Tần Sâm?”

“Đúng vậy, lần trước anh ấy không chỉ đi thành phố S công tác thôi, ba mẹ biết tôi trốn ở chỗ Tần Sâm, tìm anh ấy đòi người, kết quả bị anh ấy nói cho hoảng, suy nghĩ mấy ngày cuối cùng huỷ hôn sự kia đi.” Chu Nghi Ninh nói đến mặt mày hớn hờ.

Cảnh Tâm càng tò mò: “Tần Sâm nói gì vậy?”

Chu Nghi Ninh bẹp bẹp miệng: “Anh ấy nói, nếu cô ấy không thích người đàn ông kia, hai người bắt ép cũng vô dụng, đính hôn có khả năng từ hôn, kết hôn cũng có thể ly hôn.”

“Cứ như vậy sao?”

“Đúng vậy, ba mẹ tôi rất sĩ diện, nếu đính hôn mà từ hôn thì rất khó coi, ly hôn thì càng không phải nói, những lời này thật ra tôi đã nói qua, nhưng hiệu quả lời nói của anh ấy và tôi khác nhau, tôi có thể tưởng tượng được bộ dáng của anh ấy lúc nói những lời này!”

Cảnh Tâm thử tưởng tượng bộ dáng của Tần Sâm khi nói mấy lời kia, bỗng nhiên nở nụ cười, thật ra cô có thể tưởng tượng được.

Lúc này, Tần Sâm cũng không thoải mái, tối qua vừa mang Cảnh Tâm ra khỏi thành phố ăn bữa cơm, người Phó gia liền đến tìm anh hỏi tội.

Phó Cảnh Sâm dựa vào ghế sofa, Tần Sâm ném cho cậu ta bao thuốc, sau đó anh ngồi xuống đối diện, “Lần này là ba mẹ cậu cử cậu đến đi? Tôi cái gì cũng không có làm, bọn họ lại khấn trương thành như vậy, có phải đã quan tâm hơi quá rồi không?”

Phó Cảnh Sâm cười cười: “Xem như vậy đi, ai bảo trước kia thanh danh của cậu không tốt.”

Tần Sâm dựa người vào phía sau, thở ra một ngụm khói, có chút tự giễu nhếch miệng: “Tôi cũng không làm chuyện gì trái lương tâm, cũng chưa gây họa cho con gái nhà ai.”

Phó Cảnh Sâm nghiêng đầu nhìn bên ngoài cửa sổ, bộ dáng có chút dăm chiêu, Tần Sâm người này, anh đã tiếp xúc vài năm, cùng bên ngoài đồn đại vẫn có chút khác nhau, ít nhất không hư hỏng như vậy. Anh rút điều thuốc lá để lên miệng, châm lửa sau đó mới nhìn Tần Sâm: “Tôi không phản đối cậu theo đuổi Cảnh Tâm, chính là nhắc nhở cậu vài câu, Cảnh Tâm mặc dù đã ở trong giới giải trí vài năm, nhưng con bé vẫn rất đơn thuần, cậu phải biết rằng, nếu ngày nào đó con bé bị khi dễ, cậu có nói gì với ba mẹ tôi cũng không xong đâu. Còn nữa, con bé là em gái tôi.”

Tần Sâm hiểu ý tứ trong lời nói của Phó Cảnh Sâm, nếu anh không suy nghĩ kỹ càng, tốt nhất đừng trêu chọc Cảnh Tâm.

Giới giải trí này đủ dạng mỹ nữ, Cảnh Tâm xinh đẹp mọi người đều biết, nhưng cô ấy không nổi tiếng, sau khi gia thế bối cảnh của cô ấy bị lộ anh cũng nghe nói qua, nếu anh thật sự chỉ coi trọng bộ dáng xinh đẹp của cô, sẽ không đợi đến hôm nay.

Giúp Cảnh Tâm giữ vai chi là quyết định trong nhất thời, không nghĩ đến tổn sức như vậy.

Tần Sâm anh, từ nhỏ đã có chút quậy phá, còn thích làm theo ý mình, ba mẹ cùng trưởng bối trong nhà đều không có biện pháp dạy dỗ anh, nhìn thấy Cảnh Tâm chỉ vì một vai diễn nhỏ nhỏ mà khó khăn như vậy, nhịn không được ra tay giúp đỡ một chút. Sau đó thì sao? Anh một người đàn ông sắp 30 tuổi, có thể không nhìn ra cô bé kia cẩn thận tiếp cận dò hỏi? Cho dù anh không chủ động, thì cô bé kia cũng liều mạng tìm đủ mọi cách tiếp cận anh.

Ánh mắt của cô có thể làm cho anh mềm lòng, như đụng vào nơi mềm mại nhất trong lòng anh.

Anh nguyện ý giúp cô.

Tần Sâm liếc mắt nhìn Phó Cảnh Sâm một cái, khoé miệng thân nhiên nhếch lên: “Tôi đã biết, tôi sẽ suy nghĩ kỹ càng.”

Cảnh Tâm ở nhà ngày người hai ngày, nhịn không được thỉnh thoảng cầm điện thoại nhìn chằm chằm, Tần Sâm không gửi một tin nhắn, càng không gọi cho cô một cuộc điện thoại nào, cô đang do dự không biết có nên chủ động một chút hay không.

Ở nhà vô cùng nhàm chán, vừa đúng cuối tuần, anh trai cô đang ở nhà, cô chuẩn bị đi qua đó ăn ké cơm trưa, thuận tiện hỏi thăm một chút tin tức của Tần Sâm.

Lái xe đến đó, Phó Cảnh Sâm mới từ phòng tập thể thao trên tầng đi xuống, cả người toàn mồ hôi.

Mở cửa ra thấy Cảnh Tâm cũng không bất ngờ lắm, chỉ để lại cho cô một bóng lưng: “Anh đi trước tắm rửa một cái.”

Cảnh Tâm a một cái, tự mình đến ngồi trên ghế sofa.

Phó Cảnh Sâm tắm rửa xong, mặc một bộ quần áo màu xám T-shirt cùng quần dài mặc ở nhà đi vào phòng bếp, Cảnh Tâm đi theo phía sau anh: “Anh, hôm nay có thức ăn chưa?”

Anh cũng không quay đầu: “Chỉ có mì thịt bò.”

Cảnh Tâm chu miệng lên: “Lần nào cũng là mì thịt bò, anh nấu ăn giỏi như vậy, không thể đổi món khác sao?”

Lúc này Phó Cảnh Sâm quay đầu, anh nhíu mi: “Em cảm thấy anh làm mì thịt bò không thể ăn?”

“Ăn ngon, vô cùng ngon, ngon đến mức có thể mở quán ăn, nhưng cũng không thể lúc nào cũng ăn mì mà.” Cảnh Tâm nhỏ giọng nói thầm, “Trước kia cũng không thấy anh thích ăn mì thịt bò mà, sao bây giờ lại thích ăn.”

Nói xong câu này liền phát hiện mình đã giãi phài mìn, sao, Lục Tinh, đã nhiều năm không gặp, nhưng từ bé bọn họ đã ở chung một chỗ, lúc lo lắng thỉnh thoảng cũng nhắc đến cô ấy.

Phó Cảnh Sâm đun nước, giống như không nghe thấy lời của cô, Cảnh Tâm hừ nhỏ một tiếng, chạy ra khỏi phòng bếp.

Có mì thịt bò ăn cũng không tệ.

Hai bát mì đặt lên bàn, Cảnh Tâm ăn vài miếng, nhịn không được vụng trộm liếc Phó Cảnh Sâm hỏi, làm bộ lo lắng hỏi: “Anh... Anh cùng Tần Sâm rất quen thuộc phải không?”

Phó Cảnh Sâm thân nhiên ừ.

Cảnh Tâm lại hỏi: “Vậy trước kia anh ấy có giúp ngôi sao nữ nào diễn không?”

Phó Cảnh Sâm nhìn cô một cái, như là tự hỏi vài giây rồi mới nói: “Chuyện này anh chưa có nghe qua, nếu em tò mò có thể trực tiếp hỏi cậu ta.”

Cảnh Tâm có loại cảm giác tâm tư của mình bị nhìn thấu vô cùng lúng túng, vội vàng cúi đầu xoa tóc che mặt lại.

Từ nhà Phó Cảnh Sâm rời đi, điện thoại cô ném ở ghế lái phụ kêu lên, cô cầm lên liền thấy, là Tần Sâm gọi đến, lập tức cho xe tấp vào lề đường, vừa trượt xuống nút nghe: “Tần tổng xin chào.”

Sau buổi tối hôm đó hai người chưa liên lạc, cô thật ra có điểm hoảng, cô không hiểu được tâm tư của Tần Sâm, anh hẹn cô ăn cơm, mang cô đi ra ngoại thành, cho cô hiểu thêm về anh, biết bạn bè trước kia của anh, loại hành vi này biểu hiện cái gì đây? Cô hỏi qua Thẩm Gia, Thẩm Gia bảo anh đang thử cô.

Thử cô làm gì? Cô không hiểu lắm, Thẩm Gia cũng không giải đáp giúp cô, đoán chừng ngay cả chị ấy cũng không hiểu.

Không phải nên là cô thử anh ấy sao? Như thế nào lại ngược đây?!

Tần Sâm nở nụ cười nói: “Anh đang ở phía sau em”

Cảnh Tâm: “Hà?” Vội vàng nhìn đằng sau, còn... Đúng là trên đường có một chiếc xe màu đen đang đậu, mấy lần trước cô đã ngồi qua chiếc xe này.

Tần Sâm mở cửa xe ra, đeo một cặp kính mát từ trên xe bước xuống, đi đến bên cạnh xe của cô, thấy cô còn đang cầm điện thoại di động nhìn anh, thân nhiên cong khoe miệng, giơ tay lên gõ vào cửa kính xe cô, kết thúc cuộc gọi.

Cảnh Tâm vội vàng bỏ điện thoại di động xuống, hạ kính xe.

Bạn đang đọc truyện *Bình Hoa Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17

Tần Sâm bỏ kính râm xuống, hôm nay anh mặc một chiếc áo sơ mi trắng, bớt chút vô lại của ngày thường, thêm chút thanh cao nho nhã, Cảnh Tâm nhìn mặt anh, hoảng hốt một hồi, mới phản ứng lại được hỏi: “Tại sao anh lại ở chỗ này?”

Xe của anh từ phía sau cô đi ra, đằng sau chính là khu biệt thự, Cảnh Tâm có chút kinh ngạc: “anh ở chỗ này sao?”

Tần Sâm cười cười: “không phải, anh trai tôi ở chỗ này, anh ấy gần đây bận bịu chuẩn bị hôn lễ, chuyện công ty đều đẩy cho tôi, tôi đến đây lấy một tập tài liệu.”

anh bình thường rất ít đến đây, không nghĩ đến lần này có thể gặp được cô.

một người ở trên xe, một người đứng bên ngoài, có chút không bình thường, Cảnh Tâm mở cửa xuống xe, đứng trước mặt anh: “Chắc anh bề bộn rất nhiều việc phải không?” Cho nên mấy ngày hôm nay mới không có thời gian liên lạc với cô, là như vậy đúng không?

Tần Sâm như là nhìn thấu tâm tư nhỏ của cô, cười nhẹ một tiếng, khoe miệng cong lên: “Có chút bận rộn, buổi tối phải bay đến thành phố S.”

Cảnh Tâm a một tiếng, cảm giác không khí trở nên kỳ lạ, vì diệu. cô nhất thời không biết nên nói cái gì, chính là ngửa đầu nhìn mặt anh, không vì cái gì cả, chỉ là muốn nhìn thôi.

“Em đến đây tìm anh trai sao?” Tần Sâm cũng biết Phó Cảnh Sâm ở đây.

“Vâng.” Cảnh Tâm gật đầu.

Tần Sâm nhớ đến lời nói của Phó Cảnh Sâm mấy ngày trước, anh muốn hút thuốc, phát hiện bao thuốc đã để trên xe, chỉ có thể từ bỏ. một lát nữa anh còn có việc phải xử lý, không còn bao nhiêu thời gian, bất quá anh muốn cùng cô bé trước mặt này nói chuyện.

“Cảnh Tâm”

Cảnh Tâm ngây ra một lúc, đây là lần đầu tiên anh gọi tên cô như vậy, cô không hiểu sao có chút căng thẳng: “Dạ, làm sao vậy?”

anh cong khoe miệng: “một lát nữa tôi còn có việc, phải đi ngay.”

Cảnh Tâm có chút thất vọng, bất quá rất nhanh liền giơ khuôn mặt tươi cười lên, nói: “Vậy anh mau đi làm việc đi, chờ anh trở về tôi mời anh ăn cơm, tôi còn nợ mà.”

Quả nhiên vẫn là chủ động tìm anh làm chỗ dựa, Tần Sâm nở nụ cười, ngay cả đuôi lông mày cũng đầy ý trêu chọc: “Được.”

Cảnh Tâm thấy tâm tư của mình lại bị anh nhìn thấu, có chút quẫn cúi đầu, thúc giục anh: “Vậy anh mau đi đi.”

Hai người một trước một sau rồi đi, ở giao lộ lúc chờ đèn đỏ, xe của Tần Sâm ở bên cạnh xe cô chuẩn bị rẽ trái, cô quay đầu hướng anh vẫy vẫy tay, dùng khẩu hình miệng nói: “Bye bye”, mười phần sức sống.

Tần Sâm bị cô chọc cười, nhếch đuôi lông mày cười cười.

một hành động nhỏ với nhau như vậy, Cảnh Tâm giống như ăn vụng mật ngọt, nhin không được cúi đầu cười.

Mấy ngày nay Tần Sâm đi công tác, Cảnh Tâm trở lại đoàn làm phim quay phim, vẫn là diễn cùng Lục Tuyết Tâm, tháng 6 thời tiết vô cùng nóng bức, vừa thay đổi quần áo cô đã cảm thấy nóng không chịu được, mặt trời chói chang lại còn bị chói ngời trong xe, vừa lên xe đã bắt đầu đổ mồ hôi, nóng hoa cả mắt.

Lục Tuyết Tâm vừa lên xe liền nhíu mày: “Nóng chết mất, sao lại không có điều hoà!”

Cảnh Tâm quay đầu, an ủi cô ta vài câu: “Đạo diễn yêu cầu, đây là quan điểm nghệ thuật, đợi lát nữa chúng ta cố gắng một chút, qua sớm một chút là được.”

Lần trước Lục Tuyết Tâm bị Cảnh Tâm giáo huấn vài câu, trong lòng vẫn còn thấy vô cùng khó chịu, bây giờ lại bị Cảnh Tâm nói như vậy liền cảm thấy cô lại đang thuyết giáo, hất cằm kiêu ngạo nói: “Chuyện này không cần cô phải nói, tôi tin tưởng kỹ thuật diễn của mình, cô đừng liên lụy tôi là được.”

Cảnh Tâm: “...”

Chị gái này, số lần cô bị đạo diễn NG còn nhiều hơn tôi n lần đấy được không?

cô mỉm cười: “Tôi sẽ không liên lụy cô, cô yên tâm”

Ai liên lụy ai còn chưa biết đâu.

Chuẩn bị ổn thỏa, đạo diễn hô bắt đầu quay phim.

Đúng là mùa hè nóng bức, bên trong thùng xe của bon buôn người một thời gian dài bị đóng kín, một cô gái bị cảm nắng ngất đi, nhưng người đàn ông trước mặt vẫn chưa phát hiện, các cô lại bị bịt miệng, kêu không ra tiếng, trong xe mười mấy người đều vô cùng sốt ruột, Lục Tuyết Tâm vào vai Cảnh Lâm Hi trong nóng ngoài lạnh, trên mặt không có bao nhiêu biểu tình, thật ra trong lòng rất sốt ruột.

Đạo diễn: “Cắt, Lục Tuyết Tâm biểu cảm của cô tự nhiên một chút, không cần phô trương như vậy, thu vào một chút hiểu không?”

Kết quả quay một đoạn ngắn như vậy, NG đến bốn năm lần, mọi người đều vô cùng khó chịu.

Chờ quay xong một cảnh, sau lưng áo của Cảnh Tâm đều ướt hết, Lục Tuyết Tâm vừa xuống xe hai trợ lý của cô ta lập tức đến hầu hạ, một người đưa nước một người cầm quạt.

Cảnh Tâm không có trợ lý, Thẩm Gia cũng không ở đây, tự mình đi đến phòng nghỉ uống nước, uống liên tục hai chén, hai má vì nóng mà đỏ bừng.

Lúc này thợ trang điểm đi đến cùng cô nói chuyện: “Sao Cảnh tiểu thư lại không có trợ lý vậy?”

Cảnh Tâm bây giờ cũng rất muốn có một trợ lý, nhưng tình trạng hiện giờ của cô không tốt lắm, bình thường căn bản không có công việc, Thẩm Gia đều nói cho cô trợ lý đúng là lãng phí, mất tiền công: “Chờ tôi đóng phim nhiều hơn thì thuê trợ lý, bây giờ công việc của tôi rất ít.”

Thợ trang điểm nhướn mày cười cười: “Kỹ thuật diễn của cô rất tốt, chỉ là... Bất quá, bây giờ cô cùng Tần Sâm ở chung một chỗ, lần này là nữ phụ số bốn, nói không chừng lần sau chính là nữ chính.”

Cảnh Tâm bị sặc nước: “Khụ khụ khụ... Ai nói tôi cùng Tần Sâm ở chung một chỗ?”

Lần trước đến đoàn làm phim còn gọi Tần tổng đi, lần này trực tiếp gọi tên, hơn nữa nhìn trạng thái mỗi lần Tần tổng đến đoàn làm phim, nói là không có gì, toàn bộ người trong đoàn làm phim mới không tin.

Về mặt thợ trang điểm với biểu tình “Tôi biết”, sau đó đi trang điểm lại cho các diễn khác.

Cảnh Tâm lại ngồi uống thêm một chén nước nữa, toàn bộ đoàn làm phim đều cảm thấy Tần Sâm đang trêu ghẹo cô, chính cô cũng cảm thấy vậy, đến lúc đó bọn họ lại không có gì, vậy đúng là phải xin lỗi quần chúng bất quá.

Buổi chiều còn phải quay mấy cảnh nữa, gần tối mới kết thúc công việc, Thẩm Gia đến đón Cảnh Tâm, nhìn mặt cô ửng đỏ, bộ dáng mệt mỏi, có chút lo lắng: “Làm sao vậy?”

Cảnh Tâm đưa mắt nhìn Thẩm Gia, âm thanh vô lực trả lời: “Có thể là bị cảm nắng rồi, đầu có chút choáng.”

Thẩm Gia nhíu mày: “Vậy em mau đi thay quần áo đi, chị đưa em về, về nhà nghỉ ngơi sớm một chút.”

Cảnh Tâm gật đầu, chậm rì rì đi thay quần áo.

Cảnh Tâm về nhà tắm rửa một cái lập tức leo lên giường nằm, đang ngủ không biết trời đất là gì, di động vang lên.

cô xoa mặt đi tìm di động, mắt nhấp nhem nhìn thoáng qua, nhìn cái tên trên màn hình, lập tức thanh tỉnh vài phần, vội vàng ngồi xuống nghe điện thoại: “Tần tổng.”

Ngủ lâu, thanh âm có chút khàn, còn... có chút quấy rối.

Tần Sâm ngậy ra một lúc, cô bé này chính là cô ý?

Khoé miệng anh cong lên, “Tôi đã trở về, bây giờ chưa đến 9 giờ, có muốn đi gặp mặt một chút không?”

Cảnh Tâm ngủ hai ba giờ cảm giác tốt hơn rất nhiều, chỉ là đói bụng, cô vuốt bụng nhỏ giọng nói: “Có thể ăn khuya sao?”

Tần Sâm cười nhẹ: “Được, em ở nhà chờ, khoảng 1 giờ nữa tôi đến.”

Cúp điện thoại, Cảnh Tâm vội vàng đi đến phòng để quần áo, ăn khuya cũng phải ăn mặc xinh đẹp, dù sao đã mấy ngày rồi bọn họ chưa gặp nhau. thật ra... cô rất muốn thấy anh.

Sau khi chọn quần áo xong, lại đi gội đầu, sấy tóc, trang điểm.

Sau khi làm xong hết tất cả các việc, Tần sâm gọi điện thoại đến, Cảnh Tâm vội chạy đi thay giày, một bên nghe điện thoại: “anh đã đến? vậy anh chờ một chút, tôi lập tức đi xuống.”

cô đi giày đế bằng, từ trong toà chung cư chạy ra, Tần Sâm đứng trong bóng đêm, thân hình cao to, miệng cô bắt giác cong lên, bước nhanh về phía anh.

Tần Sâm thấy cô đến gần, dập đầu thuốc ném vào thùng rác, cô mặc một chiếc áo sơ mi màu trắng, xương quai xanh tinh xảo, mái tóc dài đen sẫm tùy ý để xoã sau lưng, mặc váy ngắn lộ ra hai chân thon dài, giống như trước vô cùng xinh đẹp.

anh nhìn cô cười: “không cần gấp như vậy.”

Cảnh Tâm bị anh nói mặt đỏ lên, phản bác nói: “Tôi đói bụng mà thôi.”

Tần Sâm nhìn chòng chọc cô vài giây: “Chưa ăn cơm chiều?”

Cảnh tâm thành thật gật đầu: “Vâng, hôm nay quay phim thời tiết quá nóng, cũng không có khẩu vị ăn cơm, về nhà lập tức đi ngủ.”

anh khẽ nhăn mày: “Bị cảm nắng?”

“Cũng không hẳn, chỉ là có chút choáng váng, bây giờ tốt rồi.” Cảnh Tâm vội vàng lắc đầu, “đi thôi đi thôi, chúng ta đi ăn khuya!”

cô đi đến bên cạnh xe của anh, sau đó quay đầu: “anh đi từ sân bay tới đây?”

Tần Sâm gật đầu: “Đúng.”

cô vừa cười, trong lòng liền nổi lên một tia ngọt ngào, hỏi anh: “Vậy anh không mệt mỏi sao?”

Tần Sâm cười cười: “không mệt, lên xe đi, mang em đi ăn khuya.”

Xe chạy rồi, Cảnh Tâm mới nhớ tới hỏi: “Đến chỗ nào ăn? Bình thường tôi rất ít ăn khuya, cũng không biết tới chỗ nào mới có đồ ăn ngon.”

Tần Sâm lái xe, lãnh đạm hỏi: “Muốn đến nhà tôi không?”

Cảnh Tâm sùng sốt, hẳn là bị lời nói của anh dọa, về mặt không thể tin được nghiêng đầu nhìn anh, lấp bắp xác nhận: “anh nói... đi, đi nhà anh?”

Ăn khuya xong... Thuận tiện dùng quy tắc ngầm với cô?

Nghĩ như vậy, mặt Cảnh Tâm lập tức đỏ, cho dù anh có ý nghĩ này, nói như vậy không phải quá trực tiếp đi?

Tần Sâm biết cô hiểu nhầm, anh có ý không giải thích, khoé miệng cong lên: “Đúng, nhà tôi có đồ ăn khuya.”

anh nói nhà là Tần gia bên kia, bây giờ đi qua, thím Dư đang chuẩn bị đồ ăn khuya, Chu Nghi Ninh bây giờ cũng đang ở đó, mẹ anh thích chơi mạt chược, cơ bản tối nào cũng mở một bàn chơi một lúc, luôn chuẩn bị sẵn đồ ăn khuya ăn vặt, so với bên ngoài dinh dưỡng đều tốt hơn.

Cảnh Tâm vô cùng rối rắm, có nên đi hay là không đây?

Editor: Có ai nhận ra anh Sâm suốt ngày đứng cạnh thùng rác không?

Bạn đang đọc truyện *Bình Hoa Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18

Tần Sâm nghiêng đầu nhìn cô, phát hiện hai tai Cảnh Tâm đều đỏ ửng, bộ dáng cúi đầu dựa như sắp chết.

Cô càng như vậy, anh lại càng có hứng thú, nhưng lại rất hiếu kỳ không biết cô sẽ trả lời thế nào.

Trong đầu Cảnh Tâm liệt kê ra rất nhiều loại khả năng, cự tuyệt thì sẽ như thế nào, đồng ý rồi thì sẽ thế nào, rốt cuộc nên đi hay là không nên đi đây? Lặng lẽ ngẩng đầu nhìn về phía Tần Sâm, mắt anh nhìn về phía trước, về mặt nhân nhả, dường như người hỏi vấn đề đó không phải là anh.

Cô đứng là thật ghen mà, nhỏ giọng nói: “Đi nhà anh cũng chỉ ăn khuya đúng không?”

Tần Sâm cong khoé miệng, nhin không được tiếp tục trêu cô: “Nếu em còn muốn làm thêm cái gì, tôi sẽ vui vẻ phụng bồi.”

Cảnh Tâm: “...Cái gì cũng không muốn, tôi chỉ muốn đến nhà anh ăn khuya thôi.”

Hoàn toàn không phải là đối thủ, mặt đỏ tím đập căn bản không khống chế được!

Tần Sâm thấy cô đã sắp bốc khói, không đùa cô nữa: “Tôi nói nhà là nhà của ba mẹ tôi, mẹ tôi rất thích chơi mạt chược, mỗi ngày nhà bếp đều chuẩn bị đồ ăn khuya, rất phong phú, Chu Nghi Ninh cũng ở đó, không phải gần đây em và cô ấy rất hay qua lại sao?”

Đi nhà ba mẹ anh?!

Cảnh Tâm lập tức lắc đầu: “Tôi tình nguyện đi nhà anh còn hơn là đi đến nhà ba mẹ anh, rất ngượng ngùng đó!”

Cô lấy thân phận gì mà đến nhà ba mẹ anh! Tuyệt đối không đi!

Tần Sâm nhướn mày: “Đi nhà của tôi?”

Cảnh Tâm: “...”

Trọng điểm không phải điều này được không?

Tần Sâm cười nhẹ, không hề làm cô khó xử: “Quên đi, lần sau anh sẽ dẫn em đến.”

Ở giao lộ anh quay đầu xe, Cảnh Tâm nhẹ nhàng thở ra, nghĩ đến anh nói lần sau cũng không biết là bao giờ, khoảng thời gian này cô phải chuẩn bị tâm lý thật tốt mới được.

Cảnh Tâm nhìn ra ngoài cửa, nhỏ giọng nói thầm: “Vậy đi đâu ăn bây giờ?”

“Em theo tôi đến một nơi.”

Cảnh Tâm a một tiếng, cũng không hỏi nữa, chắc lại mang cô lên núi thôi?

May mắn, anh không có làm như vậy.

Tần Sâm dừng xe ở bên ngoài một ngõ nhỏ, bên cạnh cũng có không ít xe đậu, đứng ở đầu ngõ cũng có thể nghe được âm thanh náo nhiệt bên trong, Cảnh Tâm chưa bao giờ đến đây, đi theo phía sau anh vào bên trong, càng đi càng thấy náo nhiệt, là phố ăn khuya, cơ bản thức ăn gì cũng có.

Anh quay đầu nhìn cô: “Chưa đến đây bao giờ sao?”

Cảnh Tâm lắc đầu: “Chưa từng.”

Thành phố B lớn như vậy, Phố gia ở phía Đông, Tần gia ở phía Tây, cô không quen với bên này, từ lúc 17 tuổi vào giới giải trí đến bây giờ, Thẩm Gia bắt kể như thế nào vẫn quán cô rất nghiêm, loại chuyện hơn nửa đêm chạy đi ăn khuya thật sự rất ít.

Anh quay đầu nói với cô: “Nếu không muốn cho người ta chú ý, lát nữa em dựa vào tôi, cúi đầu.”

Cô thất thần: “Sao, dựa vào như thế nào?”

Anh tới gần cô, đem đầu của cô áp vào bả vai của mình.

Cảnh Tâm: “...” Thân thể tiếp xúc bất ngờ, làm cho cả người cô đều như đang trên mây, đẩy lòng mạnh mẽ rung động.

Tần Sâm cười nhẹ một tiếng, anh mang cô vào một quán bán đồ ăn khuya, bởi vì quán này ít người hơn, anh cũng coi như nhân vật của công chúng, cùng Cảnh Tâm đi trên đường thế này, cho dù là khu phố ăn khuya náo nhiệt, cũng khó làm người ta không chú ý, anh không hy vọng hai người ngay cả đi ăn khuya cũng bị chụp ảnh, thành kiến của ba mẹ cô đối với anh rất lớn, bây giờ tốt nhất không nên rêu rao.

Cảnh Tâm đỏ mặt, lặng lẽ đưa tay nắm lấy tay áo anh, Tần Sâm cong khoe miệng.

Lúc hai người vào trong quán, chủ quán nhìn họ ngây người ra một lúc, bất quá không thấy rõ mặt Cảnh Tâm, chỉ cảm thấy người đàn ông này rất đẹp trai, có chút quen mắt, không nhận được nhìn thêm mấy lần.

Tần Sâm nhìn không chớp mắt, mang cô lên tầng hai, chọn một vị trí yên tĩnh ngồi xuống.

Trên bàn để thực đơn, Tần Sâm đem thực đơn để trước mặt cô, “Trước kia tôi học trường cấp ba gần đây, thường xuyên cùng bạn bè đến chỗ này, em xem xem muốn ăn gì.”

Cảnh Tâm a một tiếng: “Lúc học cấp ba, vậy không phải đã mười mấy năm rồi sao? Anh bây giờ vẫn còn đến bên này sao?”

Tần Sâm dựa vào phía sau: “Thình thoảng vẫn cùng bạn bè đến đây,”

Cảnh Tâm lại a một tiếng, cúi đầu nhìn thực đơn.

Loại thực đơn này có thể trực tiếp chọn, Cảnh Tâm cầm cái bút trên bàn chọn một nồi cháo, hai phần sủi cảo tôm, lại chọn một ít đồ ăn vặt cùng với điểm tâm ngọt, sau đó đưa cho anh xem: “Anh có muốn ăn món gì nữa không?”

Tần Sâm không đói bụng, chỉ là muốn cùng cô ăn một chút, anh nhìn thoáng qua: “Thế là được rồi.”

Nhân viên phục vụ đến lấy thực đơn đã điền, Cảnh Tâm cúi đầu, tóc che cả một bên mặt.

Chờ nhân viên phục vụ đi rồi, Cảnh Tâm mới phản ứng lại, tại sao cô lại phải trốn tránh làm gì?

Bị chụp ...Thì chụp thôi!

Cho nên ăn khuya xong, lúc đi ra, Cảnh Tâm ngẩng đầu ưỡn ngực, thay đổi bộ dáng cô vợ bé lúc trước.

Tần Sâm nhăn lông mày nở nụ cười, tùy cô vậy.

Cảnh Tâm cảm thấy tâm tư cẩn thận của mình bị anh nhìn thấu, mặt có chút đỏ, nhưng cũng không cúi đầu. Nhân viên phục vụ cầm thực đơn đi qua trước mặt bọn họ liếc nhìn một cái, sau đó ngay ngốc tại chỗ, Cảnh Tâm cười với cô ấy một cái.

Sau khi đi ra khỏi cửa quán, phía sau truyền đến một tiếng hô kinh ngạc: “A, vừa rồi người kia không phải bình hoa sao! Người đàn ông có bộ dáng tuấn tú kia không phải là Tần sâm sao! Bảo sao nhìn quen mắt như vậy!”

Trong quán nhất thời trở lên náo nhiệt, vài vị khách không nhận được đi xác thực với nhân viên.

“Bình hoa? Cảnh Tâm sao? Cô ấy cùng Tần Sâm ăn khuya?? Cô không nhìn lầm chứ?”

“Tuyệt đối không sai, tôi là fan của cô ấy! Cô ấy còn nở nụ cười với tôi, rất xinh đẹp! Chân vừa dài vừa thẳng! Vừa rồi tôi còn tưởng vị soái ca nào mang người yêu đi ăn khuya đây, không nghĩ đó là bình hoa, sau đó mới nhớ đến người đàn ông kia là Tần Sâm! Muộn như vậy hai người còn đến đây ăn khuya! Điều này chứng minh cái gì?”

“A thật là tốt, tôi phải đi nhìn xem!”

“Ai! Tôi cũng đi!”

Sau đó lập tức có mấy người đuổi theo, chỉ có thể nhìn thấy bóng dáng của Tần Sâm và Cảnh Tâm, có người không cam lòng, dù là bóng dáng cũng muốn chụp mấy tấm nha!

Hai người đã vào trong xe, Cảnh Tâm còn có chút vui vẻ, cảm giác có điểm kích thích.

Cô nghiêng đầu về phía Tần Sâm, hứng trí bưng bưng hỏi: “Anh nói, chúng ta có thể trở thành từ khoá tìm kiếm hot nhất hay không đây?”

Tần Sâm có chút hứng thú nhìn cô: “Như thế nào, em rất muốn cùng tôi lên từ khoá tìm kiếm hot nhất?”

Cảnh Tâm: “... Lên một chút cũng không có gì mà.”

Cánh Tâm ngẩng đầu nhìn anh, ánh mắt có phần sáng lên: “Anh để ý sao?”

“Không ngại.” Tần Sâm lười biếng dựa lưng vào ghế, chỉ là giai đoạn này sẽ có chút phiền toái.

Cánh Tâm a một tiếng, không đoán được ý nghĩ của anh, ngoan ngoãn ngồi, chờ anh lái xe.

Tần Sâm không lái xe đi ngay, anh lấy ra một hộp thuốc lá từ ngăn để đồ trên xe rút ra một điếu đưa lên miệng, Cánh Tâm lại ngẩng đầu nhìn anh, thấy vẻ mặt nhàn nhả của anh, dường như cái gì cũng không để ý, anh hơi nghiêng mặt, bỗng nhiên khoe miệng nở nụ cười, “Nếu ba mẹ vẫn muốn ngăn cản em, em tính làm như thế nào bây giờ?”

Cánh Tâm ngẩn người, không nghĩ đến anh lại hỏi như vậy, cô hơi cup mắt xuống, hít một hơi thật sâu: “Mặc kệ hai người họ phá rối tôi như thế nào, tôi vẫn muốn làm diễn viên, làm diễn viên phụ cũng vui vẻ.”

Về việc bây giờ phải làm gì, đương nhiên là cố gắng ôm đuôi anh thôi! Nhưng bây giờ cô không thể nói.

Anh hơi ngửa đầu, tầm mắt chăm chú nhìn về phía trước thò ra một ngum khói, tay kẹp điếu thuốc để ra ngoài cửa sổ bung tàn thuốc đi, “Thật? Em đã tiến vào giới giải trí được sáu năm, không muốn làm nữ chính sao?”

Ngực Cánh Tâm như muốn nổ tung, cuối cùng là nói đến chuyện này sao? Cô vừa khần trương lại vừa hưng phấn, khuôn mặt nhỏ hiện lên thứ ánh sáng rực rỡ, âm thanh vô cùng kiên định: “Muốn! Vô cùng muốn! Không có diễn viên nào không muốn làm nữ chính cả!”

Tần Sâm cong khoe miệng, quay đầu nhìn cô, vẫn là bộ dáng lười biếng, “Vẫn rất có chí hướng.”

Cánh Tâm rất thích bộ dáng lười biếng này của anh, nhìn như không chút để ý, thật ra trong lòng cái gì cũng biết, có thủ đoạn có năng lực.

Không thì cũng không giúp cô.

Có lẽ đã có rất nhiều người giúp cô, nhưng chưa có người nào có thể làm cô ấn tượng sâu như vậy, cho dù anh và cô chưa có phát sinh chuyện gì, cô cũng sẽ vĩnh viễn nhớ rõ anh. Có lẽ một ngày đó sẽ thấy trên tin tức có tên anh, sẽ giả mình, là Tần Sâm, anh là người đầu tiên giúp cô giữ vai diễn.

Anh đối với cô mà nói, là một loại tồn tại đặc biệt.

Trong xe một trận yên lặng, cô nhìn không được ngẩng đầu nhìn anh: “Này.”

Tần Sâm thản nhiên: “Ừ?”

Cánh Tâm nhìn anh một lát, hít sâu mấy lần, mới mở miệng: “Anh... Tại sao lại giúp tôi giữ vai diễn kia?”

Tần Sâm nở nụ cười, thấp giọng hỏi: “Em cảm thấy là tại sao?”

Cánh Tâm cúi đầu, mặt có chút hồng, do dự một chút, mới nhỏ giọng nói: “Tôi nghĩ anh muốn dùng quy tắc ngầm với tôi...”

Lời nói này của cô là thật, trong giới giải trí này lợi ích vô cùng rõ ràng, nói là phức tạp khắc nghiệt nhưng cũng vô cùng đơn giản, đàn ông có quyền có tiền ham muốn sắc đẹp, phụ nữ muốn danh lợi tự nguyện hiến thân, thật ra đều là theo nhu cầu, ai cũng không nỡ ai.

Cho nên, khi Thẩm Gia nói cho cô biết, vai diễn này Tần Sâm giúp cô giữ lại, cô cũng nghĩ giống Thẩm Gia, Tần Sâm coi trọng cô.

Coi trọng cái gì đây? Hai người bọn họ không quen, cũng không biết, anh sẽ không vô duyên vô cớ mà giúp cô.

Tần Sâm bật cười: “Nếu dùng quy tắc ngầm với em sẽ rất vất vả.”

Cánh Tâm: “...”

Cho nên anh muốn bỏ dở giữa chừng sao?

Anh nhìn về phía cô, đuôi lông mày nhếch lên, khoe miệng cong lên cười vô cùng xấu xa: “Bất quá, chỉ cần một vai nữ phụ số bốn mà có thể dùng quy tắc ngầm với em sao?”

Cánh Tâm: “...”

Lời này ý là gì vậy? Cảm thấy đây chỉ là thuận tiện hay thật sự muốn dùng quy tắc ngầm với cô! Không thể nói chuyện tình cảm được sao?

Cánh Tâm nuốt nước miếng, mặt lại bắt đầu nóng lên, có chút buồn bực: “Không thể nói chuyện tình cảm trước, sau đó thuận theo tự nhiên hay sao?”

Bạn đang đọc truyện *Bình Hoa Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Tần Sâm bật cười, cảm thấy cái từ chuyện tình cảm này nói ra từ miệng cô rất buồn cười, rõ ràng là không có kinh nghiệm gì, thế mà lại làm ra vẻ một người dày dặn kinh nghiệm. Cô bé này rất đặc biệt, cô có kiên trì của mình, có rụt rè, có kiêu ngạo, cô sẽ không giống những người phụ nữ khác nhìn giá trị bên ngoài của anh liền lập tức đến tiếp cận anh. Đúng, cô không cần như vậy, bởi vì chính cô đã vô cùng chói mắt rồi, cô có gia thế như vậy, diện mạo xinh đẹp, cô không cần cúi đầu với ai hết.

Bây giờ, cô nói ra như vậy, đối với anh mà nói, thật ra có chút đắc ý, loại tư vị này đúng thật là rất giày vò, nhưng cũng rất hưởng thụ.

Tần Sâm nghịch cái bật lửa trong tay, quay đầu nhìn về phía cô, khoé miệng chậm rãi cong lên: “Nói chuyện tình cảm? Tôi cũng đang có ý này.”

Cảnh Tâm: “...”

Hối hận muốn chết! Rất muốn xuyên qua trở về mấy phút trước, cô sao lại nói ra miệng nhanh như vậy.

Chờ một chút, chờ một lát nữa... Nói không chừng anh sẽ nói trước.

Cảm giác bị rơi vào bẫy của anh.

Tần Sâm giơ tay lên, sờ sờ đầu cô, cười khế nói: “Nói chuyện tình cảm, về phần khi nào dùng quy tắc ngầm với em, tôi không cảm thú như vậy, khi nào tình cảm đủ sâu thì chúng ta liền thuận theo tự nhiên thôi.”

Khi nào tình cảm đủ sâu...

Cảnh Tâm cúi đầu, tim không khống chế được đập nhanh, khuôn mặt đỏ bừng, nói không được câu phản bác nào, không lại tự làm mất mặt.

Tần Sâm vuốt tóc của cô, vừa cười một tiếng, thu tay về khởi động xe.

Dọc theo đường đi Cảnh Tâm chưa hết xấu hổ nên cũng không nói chuyện, bất quá cô có rất nhiều lời muốn nói, trước tiên cô cần sắp xếp trước lời nói trong đầu đã, để tránh rơi vào bẫy.

Tần Sâm quay đầu nhìn cô vài lần, cười cười, không nói cái gì cả.

Xe dừng ở dưới lầu, Cảnh Tâm tháo dây an toàn ra, xoay người nhìn về phía anh.

Tần Sâm nghiêng người, lười biếng dựa vào ghế, chờ cô mở miệng, Cảnh Tâm mân mê cánh môi, mới nói: “Vậy bây giờ anh là bạn trai của tôi đúng không?”

Anh cười gật đầu, âm thanh giọng mũi trầm thấp phát ra một tiếng: “Đúng.”

Trong lòng Cảnh Tâm rốt cuộc được buông xuống, giống như chiếm được một bảo bối mình dòm ngó đã lâu, nhếch môi cười rộ lên: “Vậy anh có thể tiếp tục giúp tôi không? Bên ba mẹ tôi anh giúp tôi ứng phó tiếp được không?”

Tần Sâm nhướn mày: “Em tìm bạn trai cuối cùng vẫn là tìm núi dựa phải không?”

Cảnh Tâm thành thật trả lời: “Bạn trai chính là núi để tôi dựa vào.”

Được, lời này anh vô cùng hưởng thụ. Tần Sâm cười, không chút để ý mở miệng: “Xem biểu hiện của em.”

Cảnh Tâm: “...”

Người đàn ông này bày ra biểu tình “Lấy lòng tôi”, cô phải làm sao bây giờ?

Cô cố nghiêm mặt: “... Không phải bảo nói chuyện tình cảm thật tốt trước sao?”

Tần Sâm nhìn cô, vẫn biểu tình kia: “Lại đây một chút.”

Cảnh Tâm a một tiếng, sau đó dịch dịch người về phía anh, đôi mắt đen lúng liếng nhìn anh.

Khoé miệng Tần Sâm cong lên nhìn cô, rất nhanh chồm người qua, dưới đôi mắt tròn tròn của cô, đôi môi dán vào môi cô, không dừng lại lâu, chỉ một giây liền dời đi, ở khoảng cách gần nhìn cô, chớp mũi hai người chỉ cách nhau một cm, hơi thở hoà quện cùng một chỗ.

Tim Cảnh Tâm đập thình thịch, chưa bao giờ rung động như vậy, hai người đối mặt, cô nháy mắt một cái, thấy khoé miệng anh bất giác cong lên, nghe được âm thanh trầm thấp của anh: “Như vậy có biết không?”

Cô nuốt nước miếng sau đó máy móc gật đầu: “Biết...”

Tần Sâm cười khẽ, hơi lui về phía sau, sau đó vuốt tóc cô, “Hiểu là tốt rồi, mau trở về nghỉ ngơi đi.”

Cảnh Tâm a một tiếng, khăn trang cầm túi xách lên, xoay người mở cửa xe, nhanh chóng xuống xe.

Đứng ở ngoài cửa xe, bóng đêm che giấu khuôn mặt đỏ bừng của cô, vẫy vẫy tay chạy chạy như bay đi.

Tần Sâm nhìn bóng dáng Cảnh Tâm chạy trời chết, dùng lưỡi liếm mép một cái, tâm tình vô cùng tốt sò sò khoe miệng, lập tức cười ra tiếng.

Cảnh Tâm chạy một mạch về nhà, gục trên giường a a a ô vài tiếng, nói chuyện tình cảm đúng là vô cùng kích thích nha!

Nhất là gặp phải người đàn ông như Tần Sâm.

Cô lấy di động từ túi xách ra nhắn tin trên webchat cho Thẩm Gia: “Chị Gia Gia, em ôm đù!”

Thẩm Gia chắc đang bận việc. đợi một lúc lâu mới thấy hồi âm: “!!!! Ngủ??”

Cảnh Tâm: “...”

Nào có nhanh như vậy! Cô ngốc như vậy sao? Tần Sâm cảm thú như vậy sao?

Cô nhanh chóng nhắn lại: “Không phải! Bây giờ em cùng anh ấy nói chuyện tình cảm, anh ấy là bạn trai em, là bạn trai hiểu không? Bạn trai!”

Thẩm Gia: “a, như vậy rất tốt, cố gắng thật tốt, nói chuyện tình cảm thật tốt, đừng để bị đá.”

Cô: “... Chị có phải người đại diện của em không hả?”

Thẩm Gia: “Phải, cho nên chị mới nhắc nhở em.”

Cảnh Tâm để điện thoại sang một bên, không để ý đến cô ấy nữa, sau đó cẩn thận hồi tưởng lại lời nói của Thẩm Gia.

Cô không muốn bị đá, tuyệt đối không muốn.

Sau khi đã tẩy trang xong, Cảnh Tâm nằm trên giường, nhắn một tin cho Tần Sâm: “Anh đã về nhà chưa?”

Đây là lần đầu tiên cô nhắn tin cho anh.

Tần Sâm bình thường rất ít nhắn tin, có khi nhìn thấy tin nhắn cũng không trả lời, trực tiếp gì điện thoại qua.

Tắm xong mặc một chiếc áo choàng tắm màu trắng đi ra, đến tủ lạnh lấy chai nước, nghe thấy điện thoại di động trên bàn kêu lên một tiếng, liếc mắt một cái, vốn định không quan tâm. Ánh mắt hơi đổi, nhớ tới tối nay có một cô bé muốn nói chuyện tình cảm với anh, khoe miệng cong lên, đi qua lấy di động.

Quả nhiên là cô ấy, gửi từ 20 phút trước.

“Anh đã về nhà chưa?”

“Chưa về sao?”

“...”

Anh cười nhẹ ra tiếng, ngón tay thon dài rất nhanh nhắn lại: “Đã về.”

Cả người dựa vào trên ghế sofa, vặn mở nắp chai, ngửa đầu lên uống vài hớp, sau đó cúi đầu nhìn di động.

Cảnh Tâm chờ nửa ngày, chờ được hai chữ này, trừng mắt nhìn một cái, nhắn tin lại cho anh: “A.”

Tần Sâm nhìn hồi âm của cô, cười cười gọi điện thoại cho cô.

Cảnh Tâm nhìn điện thoại, đặc ý cười cười, rất nhanh liền nhận: “Alo, sao bây giờ anh mới đọc tin nhắn vậy, bình thường về nhà không phải bạn trai nhắn tin cho bạn gái hay sao?”

Cô đang giáo huấn anh sao? Tần Sâm hơi hơi nhướn mày: “Bạn này đi tắm rửa.”

Cảnh Tâm a một tiếng, nghĩ đến hôm nay anh vừa xuống máy bay, lại dẫn cô ra ngoài ăn khuya, chắc rất mệt mỏi, vội vàng nói: “Vậy anh đi ngủ sớm một chút đi.”

Tần Sâm cười cười: “Ừ, em cũng vậy.”

Cảnh Tâm nói chúc ngủ ngon, sau đó kết thúc cuộc gọi.

Đêm đó, nhân viên phục vụ đăng bức ảnh chụp bóng lưng hai người lên mạng, còn tag Cảnh Tâm và Tần Sâm vào: tối nay ở trong quán thấy hai người, chỉ là hồi hận không nhận ra sớm hơn, không thì sẽ chạy theo đòi chụp ảnh chung, vô cùng đáng tiếc nha! Hoan nghênh lần sau lại đến quán của chúng tôi.

Đội cả đêm lại không được đáp lại, nhưng lại đội được người từng tung ra scandal của Tần Sâm và Lục Tuyết Tâm là Giải trí Bát tử v. Chuyện của Tần Sâm và Lục Tuyết Tâm chắc là tin đồn nhảm, anh ta cùng bình hoa mới là một đôi, cùng nhau đi ăn khuya, nhìn rất xứng đôi!

Giải trí Bát tử không ngờ lại gửi tin nhắn cho cô: “Bạn nói sự thật? Bạn thật sự thấy Cảnh Tâm cùng Tần Sâm đi ăn khuya?”

Người nhân viên phục vụ có chút kinh ngạc: “Đúng vậy, vô cùng chính xác! Không tin bạn có thể xem ảnh chụp, toàn bộ là ảnh chụp bóng dáng hai người, đôi chân dài vô cùng bắt mắt, đặc biệt cặp chân của cô gái kia vừa dài vừa thẳng, được đèn chỗ ngã tư đường chiếu rọi, càng lộ vẻ trong suốt xinh đẹp.

Một phút sau, Giải trí Bát tử v. có người cùng trí hướng nói ra, nói tối hôm qua nhìn thấy Cảnh Tâm cùng Tần Sâm đi đến một quán ăn khuya ở phía Nam, trách không được scandal với Lục Tuyết Tâm bị gỡ bỏ nhanh như vậy, còn thanh minh làm sáng tỏ, bây giờ lại cùng Cảnh Tâm đi ăn khuya, muốn nói không có cái gì tôi cũng không tin, nhìn hình, mặc dù không có mặt, nhưng mời xem chân.”

Cảnh Tâm lướt các từ khoá tìm kiếm hot trên weibo, nhìn thấy từ khoá tìm kiếm số 21 “Tần Sâm Cảnh Tâm ăn khuya”, kinh ngạc một chút, vội vàng mở ra xem.

Chỉ là bóng dáng thôi a.

Vội vàng mở bình luận ra xem.

“Chỉ là một bóng dáng, mặt cũng không có mà dám nói, chân đẹp thì chính là bình hoa sao? Vòng giải trí chỉ có mỗi bình hoa có chân đẹp thôi hay sao? Bát tử đoán càng ngày càng đoán bạo nha, cẩn thận tôi khoá nick cô!”

“Chỉ là một bóng dáng, cái gì cũng không nói lên được, thật ra theo tôi đây chỉ là người qua đường!”

“Tin tức tình cảm của Tần Sâm rất nhiều, lần trước nữa là Lộ Huyền, lần trước là Lục Tuyết Tâm, lần này là Cảnh Tâm, người ta nhận thức thế nào đây? Nói không chừng chỉ là vui đùa một chút mà thôi, hơn nữa đừng quên bối cảnh của Cảnh Tâm là gì, ai dám trêu ghẹo cô ấy.”

“Bát tử, nói cẩn thận không lại bị phong toả nhà nữa đấy.”

Giải trí Bát tử trả lời: “Không sợ, còn hàng nghìn hàng vạn bát tử khác.”

Cảnh Tâm: “....”

Vào tường nhà tài khoản vừa nhìn thấy, tài khoản Giải trí Bát tử đúng là vừa mới lập, đoán chừng lần trước bị khoá tài khoản rồi.

Weibo của cô cũng nhiều bình luận hơn một chút, đều hỏi cô tối qua có phải đi ăn khuya cùng Tần Sâm hay không.

“Bình hoa, có người đến trêu chọc cô, là thật sao?”

“Tôi nhìn người kia chân và tóc đều dài, liền cảm thấy chính là bình hoa nhà ta, nhưng mà Tần Sâm đáng tin không? Tôi vẫn thích anh Đông, cảnh sát cầm dục lâu ngày và hoa khôi nông thôn đẹp nhất mới là chân lý.”

“Tôi sắp xếp trên lầu J “

Weibo của cô không nhiều fan lắm, chỉ khoảng hai ba triệu fan, không đủ sức kéo đề tài gì lên cả.

Cảnh Tâm xem một lúc, chụp đoạn đó trên weibo của Giải trí Bát tử kia gửi cho Thẩm Gia, sau đó lại gửi tiếp cho Tần Sâm.

Thẩm Gia gửi cho cô một mặt cười.

Hơn một giờ sau, Tần Sâm trả lời: “Nói rất đúng.”

Cảnh Tâm nhìn tin nhắn trả lời của anh, lại về nhìn cái weibo kia, nhếch môi nở nụ cười. Được rồi, tạm thời xem như lời tỏ tình.

Hai ngày nữa liên hoan phim chính thức khai mạc, lễ phục của Cảnh Tâm đã chuẩn bị xong, buổi chiều Thẩm Gia đến đây đón cô, hai người cùng đến một công ty thiết kế thời trang tư nhân cao cấp.

Cảnh Tâm thay lễ phục, trang điểm.

Thẩm Gia ở một bên nhìn cô gật đầu, cảm thấy cô đúng là không làm thất vọng cái danh xưng bình hoa của mình.

Cảnh Tâm đang soi gương, nhìn về Thẩm Gia: “Có cần chụp một tấm đăng weibo không?”

Thẩm Gia nghĩ một chút: “Bây giờ không cần, hai ngày nữa có thể thấy được, đến lúc đó rồi đăng.”

Cảnh Tâm gật đầu: “Được rồi, nhưng chị chụp cho em mấy tấm hình đi.”

Thẩm Gia nhìn cô một lúc, mỉm cười: “Em có thể gửi cho Tần Sâm.”

Cảnh Tâm: “...”

Gửi ảnh cho anh xem, coi như là... Lấy lòng anh sao?

Thẩm Gia chụp cho cô mấy kiểu, Cảnh Tâm nhìn ảnh chụp, chọn hai cái đẹp nhất gửi cho anh.

Đợi một lúc không thấy Tần Sâm trả lời, chắc là đang làm việc.

Nhưng là có một đoàn người đi vào trong này, Cảnh Tâm vừa ngẩng đầu lên nhìn thấy ngay Lục Tuyết Tâm ở chính giữa, hai người liếc nhau, Lục Tuyết Tâm nhìn chằm chằm lễ phục trên người cô, dùng ánh mắt đầy toan tính nhìn cô: “Cô mặc đẹp như vậy làm gì, đoàn làm phim của chúng ta tôi mới là nhân vật chính, giọng khách át giọng chủ là không tốt đâu.”

Cảnh Tâm ngẩng ra một lúc, sau đó cười cười: “Bộ lễ phục này kiểu dáng rất đơn giản, màu sắc cũng là màu trắng, giọng khách át giọng chủ là như thế nào?”

Lục Tuyết Tâm bị ghen hòng một chút, khí thế kiêu ngạo đã bị giảm đi ba phần, tự nhiên dừng bước chân lại, quay đầu nhìn Cảnh Tâm: “Tôi qua cô cùng Tần Sâm đi ăn khuya thật sao?”

Cảnh Tâm nháy mắt, mỉm cười, không nói lời nào.

Tại sao phải nói cho cô biết nha!

Lục Tuyết Tâm giẫm giày cao gót đi đến phòng Vip, sau khi vào, bắt đầu bộc phát tính tiểu thư của mình: “Ban tổ chức bị làm sao mà ngay cả cô ta cũng mời! Rõ ràng chỉ là nữ thứ ba, lại mặc váy ngắn như vậy, chỉ biết cố tình khoe chân, rõ ràng muốn nổi bật.”

Người đại diện Trần Trà khuyên nhủ cô ta: “Cô trước kia không phải không so đo điều này hay sao? Bây giờ sao lại không yên tâm với cô ấy? Cô diễn nữ chính, cô ấy chỉ là nữ phụ, cô giận cái gì, lần này được đề cử là cô chứ không phải Cảnh Tâm.”

Lục Tuyết Tâm hừ một tiếng: “Cô cũng không phải không biết, nhân vật Lâm Thuý kia do Tần Sâm giúp cô ta giữ lại, cái ảnh chụp bóng dáng kia tôi thấy rất giống bọn họ, sau này có Tần Sâm giúp đỡ, được làm nữ chính cũng chỉ là chuyện sớm hay muộn thôi sao?”

Trầm Tà nhíu mày, bối cảnh của Lục Tuyết Tâm và Cảnh Tâm tương tự nhau, gia thế hai người đều hiển hách, nếu mà thật sự so sánh với nhau, vẫn là gia thế Cảnh Tâm tốt hơn một ít, bởi vì vẫn còn một Cảnh gia nữa. Vị trí của hai người ở giới giải trí thật ra khá giống nhau, con gái nhà giàu, xinh đẹp, khác nhau duy nhất là gia đình Lục Tuyết Tâm thì hỗ trợ, mà Cảnh Tâm thì ngược lại, cha mẹ cô ấy phản đối việc tiến vào giới giải trí, nhiều năm như vậy cũng chỉ làm diễn viên phụ, Lục Tuyết Tâm diễn nhiều vai nữ chính như vậy, fan nhiều hơn cô ấy gấp mấy lần, vốn không tạo thành uy hiếp gì, hai người trong lúc đó cũng không có mâu thuẫn.

Nếu cô ấy thật sự ở cùng một chỗ với Tần Sâm, về sau có Tần gia, có Tần Sâm làm hậu thuẫn, đoán chừng Lục Tuyết Tâm sẽ nhanh chóng thua kém, nghệ sĩ của mình là cái dạng gì cô còn không biết hay sao? Luận kỹ thuật diễn, vẫn là Cảnh Tâm diễn tốt hơn, chỉ là không có chỗ phát huy thôi.

Trầm Trà an ủi nói: “Cô nhiều năm hoạt động như vậy đã có rất nhiều fan, cô ấy không thể lập tức vượt qua, lần này cô được đề cử giải nữ diễn viên chính xuất sắc nhất, lại tiến lên một tầng cao mới, không cần lo lắng.”

Lục Tuyết Tâm ngẫm lại cảm thấy cũng có chút đạo lý, nhưng vẫn có cảm giác nguy cơ...

Hơn nữa, cô chủ động tiếp cận Tần Sâm, anh cũng không thêm để ý đến cô, lần trước Hoa Thần thanh minh cái tin kia, như tát vào mặt cô, tức chết mà! Cô không hề kém Cảnh Tâm, anh dựa vào gì mà chướng mắt cô!

Cảnh Tâm về nhà rồi mà Tần Sâm vẫn chưa hồi âm, lúc chuẩn bị đặt thức ăn bên ngoài, anh gọi điện thoại tới.

Vội vàng nhận: “Alo.”

Thanh âm Tần Sâm có chút khàn: “Ăn cơm chưa?”

Không phát biểu ý kiến gì về ảnh chụp của cô, khen cô vài câu đi mà!

Cảnh Tâm có chút mất mát, nhỏ giọng nói: “Chưa có.”

Tần Sâm đang ở tập đoàn Khai Sâm, Tần Khải cùng Phương Nguyệt đi ra nước ngoài thử áo cưới, đồng thời bỏ bê luôn chuyện công ty, anh bị ba bắt về công ty, ngay cả việc ăn cơm cũng không có thời gian ăn, cổ họng có chút không thoải mái, nghe trong giọng cô có chút mất mát, anh cười cười: “Ảnh chụp anh đã xem, rất đẹp.”

Tâm tình Cảnh Tâm lập tức trở nên sáng sủa, hé miệng cười: “Cảm ơn, anh ăn cơm chưa?”

Tần Sâm dựa lưng vào ghế, cầm hộp thuốc lá trên bàn rút ra một điếu để trên miệng, châm, ngửa đầu hút vài hơi phun ra vài ngụm khói, khôi phục thanh âm lười biếng của mình: “Chưa ăn, em qua đây cùng anh ăn cơm?”

Đây là yêu cầu của kim chủ ba ba sao? Cảnh Tâm nghĩ đến ngày mai phải đến thành phố S, chắc mấy ngày tới cũng không gặp mặt, “Được, em đến đâu chờ anh?”

Khoẻ miệng Tần Sâm cong lên: “Để anh bảo trợ lý đặt một bàn ăn, có cần anh cho người đến đón em không?”

Cảnh Tâm vội vàng nói: “Không cần tự em lái xe đến là được rồi.”

Như vậy có thể tiết kiệm thời gian, cô biết anh gần đây rất bận rộn, làm bạn gái phải hiểu chuyện một chút, dù sao anh cũng là bạn trai kiêm kim chủ của cô mà.

Kết thúc cuộc gọi, Tần Sâm bảo trợ lý đặt một bàn ở nhà hàng gần đây, sau đó gửi địa chỉ lại cho Cảnh Tâm, dập tắt điếu thuốc tiếp tục xử lý công việc.

Cảnh Tâm đi vào gian phòng, Tần Sâm đã ở bên trong, lười biếng dựa lưng vào ghế, hai chân tùy ý duỗi ra, tư thế vô cùng lười biếng, nghe được tiếng động đưa mắt nhìn về phía cô. Cảnh Tâm bỗng chốc nhớ lại nụ hôn chuồn chuồn lướt buốt tối hôm đó, hai con ngươi đen như mực gần gũi đối diện với cô.

Trong lòng bỗng dừng lại động một cái.

Cô đi qua, ngồi xuống vị trí đối diện với anh.

Người nọ nâng cằm, liếc mắt nhìn phía bên cạnh mình: “Đến ngồi bên cạnh anh.”

Bạn đang đọc truyện *Bình Hoa Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20

Cảnh Tâm nhìn chỗ trống bên cạnh anh, anh đang nhàn nhã khoát tay lên trên lưng ghế dựa, cô khẽ nín thở, chậm rãi di chuyển đến, ngoan ngoãn ngồi xuống bên cạnh anh.

Vừa ngồi xuống, cái tay đang khoát trên lưng ghế dựa của anh liền cầm một lọn tóc của cô, nghịch tóc cô.

Cảnh Tâm: “....”

Người này sao lại động tay động chân, thân thiết như quen nhau lâu lắm rồi vậy! Tối hôm qua vừa mới nói chuyện tình cảm thì đã hôn cô, làm động tác thân mật cũng dễ như trở bàn tay, tự nhiên đến mức không thể tự nhiên hơn, cô tự nói với mình không được kinh sợ, kinh sợ liền thua.

Cô ngẩng đầu nhìn anh cười: “Anh đã gọi món chưa?”

Tần Sâm cúi đầu nhìn cô, khoẻ miệng cong lên, đem thực đơn để trước mặt cô: “Chờ em đến chọn.”

Cảnh Tâm a một tiếng, cũng không nhăn nhó, nhấn chuông gọi phục vụ.

Nhân viên phục vụ liền tiến vào, ánh mắt sáng rực nhìn tư thế thân mật của hai người. Cảnh Tâm có chút xấu hổ, nhân viên phục vụ bây giờ đều bắt quai như vậy hả? Cô nhanh chóng gọi món, mỉm cười với nhân viên phục vụ.

Cảnh tâm nhớ đến một chuyện, quay đầu nói với anh: “Buổi tối ngày mai em phải bay tới thành phố S.”

Tần Sâm nhú mi: “Liên hoan phim?”

Chuyện này anh đã biết.

Cảnh Tâm gật đầu: “Vâng.” Sau đó có chút tự nhiên, “Em chỉ là may mắn được đi ké thăm đỏ, lộ được cái mặt, giải thưởng gì cũng không có.”

Tần Sâm bật cười, thấp giọng nói: “Không có việc gì, sang năm còn có cơ hội.”

Cảnh Tâm híp mắt nở nụ cười, ánh mắt sáng ngời nhìn anh, cười giảo hoạt: “Anh đang hứa hẹn với em sao?”

Tần Sâm liếc mắt nhìn cô một cái, “Chuyện này phải xem biểu hiện của em.”

Cảnh Tâm: “...A.”

Tần Sâm nhìn cái tai ửng đỏ của cô, cười khẽ một tiếng: “Anh đang nói đến kỹ thuật diễn của em, nghĩ gì vậy?”

Cảnh Tâm: “...” Lại rơi vào bẫy.

Đồ ăn rất nhanh được mang lên, trong lúc ăn Tần Sâm nhận vài cuộc gọi, Cảnh Tâm nghe thấy, biết là anh chuyện công việc của anh, chờ anh nói chuyện điện thoại xong, nhin không được nói: “Rất bận rộn.”

Miệng anh đang ăn bất giác nở nụ cười: “Em rất để ý chuyện anh vừa ăn cơm vừa xử lý công việc sao?”

Cảnh Tâm vội vàng lắc đầu: “Không có, em chỉ là quan tâm anh.”

A, không nghĩ tới lại đem lời trong lòng nói ra, nhìn thấy miệng anh bất giác cười sâu hơn, Cảnh Tâm nhanh chóng cúi đầu.

Nghe cô bé này nói chuyện thật đúng là mẹ nó rất hưởng thụ, khoe miệng Tần Sâm cong lên.

Cơm nước xong, Cảnh Tâm biết anh còn phải về công ty, vì thế chủ động nói: “Em phải về đây, anh đừng tăng ca quá muộn.”

Tần Sâm nói: “Trong khoảng thời gian này cũng không có biện pháp khác, em về đến nhà thì gọi điện thoại cho anh.”

Anh chắc phải bận rộn đến đầu tháng sau, hôn lễ của Tần Khải và Phương Nguyệt sau đó bọn họ còn muốn đi hưởng tuần trăng mật.

Cảnh Tâm gật đầu: “Được.” Cô đứng lên, nghĩ một chút, “Em đi trước, hai phút sau anh hãy đi? Bằng không bị nhân viên nhìn thấy thì không tốt.”

Tần Sâm vui vẻ, không nghĩ tới cô có loại giác ngộ này, ánh mắt trêu chọc: “Em không muốn cùng anh trở thành từ khoá tìm kiếm hot nhất nữa sao?”

Cảnh Tâm: “...”

Tuy rằng cô không ngại việc trở thành từ khoá tìm kiếm hot nhất, nhưng sắp tới liên hoan phim, cô chỉ là một tiểu minh tinh đi kè thăm dò, vẫn là khiêm tốn một chút mới tốt, miễn cho người khác nghĩ cô là một cô gái bột chộp không biết suy nghĩ, lúc nào cần khiêm tốn, khi nào có thể phách lối, điểm đó cô vẫn biết rất rõ.

Cảnh Tâm nhớ đến ánh mắt Lục Tuyết Tâm nhìn cô lúc trước, vội vàng lắc đầu, cô cũng không muốn người nào cũng dùng ánh mắt đầy toan tính nhìn cô.

Cảnh Tâm chỉ chỉ cửa: “Em đi đây.”

Tần Sâm dựa lưng vào ghế, cánh tay vẫn để trên lưng ghế dựa của cô như cũ, ngón tay thon dài gõ nhẹ, lười biếng nhắc nhở: “Em có phải đã quên chuyện gì không?”

Cảnh Tâm mờ mịt: “Đã quên chuyện gì?”

Đôi con ngươi đen như mực cứ thản nhiên nhìn cô như vậy, trí nhớ quay về, Cảnh Tâm rất nhanh liền hiểu anh đang nói gì.

Thoáng một cái đỏ mặt.

Đấu tranh vài giây, đi qua túm lấy cánh tay anh, nhanh chóng hôn lên môi anh một cái, lập tức chạy trốn.

Cánh tay đang khoát trên ghế dựa kia nhanh hơn động tác của cô, nắm lấy vai cô, đè cô về phía anh.

Cảnh Tâm chỉ kịp nhìn mặt anh đột nhiên tới gần, môi đã bị anh hôn.

Môi đàn ông rất nóng, khác với tối qua là hôn nhẹ, nụ hôn này là mạnh mẽ bá đạo, dùng sức hôn môi cô, lại thông thả liếm môi của cô, tiếp theo tách môi của cô ra, quấn lấy đầu lưỡi của cô, làm cho cô chân chính cảm nhận được cái gì mới là kiểu hôn chiếm hữu.

Âm thanh yếu ớt từ miệng Cảnh Tâm phát ra, cô không có kinh nghiệm, đẩy lồng ngực nhẹ nhàng run lên, thân thể mềm yếu ngã trong ngực anh.

Tần Sâm nâng cái cằm xinh xắn của cô lên, ngậm môi của cô hôn sâu hơn, Cảnh Tâm giật mình một cái, cơ thể càng mềm mại, anh nắm tiết tấu đầu ra đây, Cảnh tâm dần dần thờ hồn hên, hai tay dùng sức níu chặt chỗ áo trước ngực anh, dùng sức mà túm lấy áo sơ mi của anh. Tần Sâm biết cô bé này đang nóng này, chậm lại, giữ lấy vai cô, hơi lùi lại, cúi đầu nhìn cô: “Như vậy anh sẽ vui hơn, biết chưa?”

Cảnh Tâm mặt đỏ đến tận mang tai, lại tóm lấy một chút áo anh, cố gắng điều chỉnh sắc mặt: “Ừ, đã biết.”

Tần Sâm cười nhẹ, tiếng nói trầm thấp, cúi đầu nhẹ chạm vào môi cô.

Cảnh Tâm nháy mắt một cái, điện thoại anh bỗng nhiên kêu vang lên, cô hô một tiếng rồi đứng lên, “Cái kia, em đi về trước, anh cũng mau trở lại công ty đi.”

Cầm lấy túi lùi đến vị trí an toàn, khuôn mặt xinh đẹp vẫn còn hồng, ánh mắt đen láy trong veo như nước nhìn anh, sau đó phát tay: “Bye bye.”

Tần Sâm nhìn cô rời đi, cười nhẹ vài tiếng, cầm điện thoại di động trên bàn lên nghe.

Đồng thời rút ra một điều thuốc ngậm vào miệng châm. Lười biếng dựa vào phía sau, bàn giao công việc xong, nhớ tới nụ hôn vừa rồi, mi mắt hạ xuống, thở ra vài ngụm khói, một ngày làm việc với cường độ cao và mệt mỏi đều tiêu tan.

Hút xong một điều thuốc, dập tắt tàn thuốc, đứng dậy rời đi.

Nhân viên phục vụ nhìn hai người một trước một sau rời đi, tranh thủ lúc rảnh rồi bắt quai với người bên cạnh vài câu: “Rất ăn ý nha, một trước một sau đi ra, nếu không phải đạo đức nghề nghiệp, thật muốn chụp vài tấm bán cho phóng viên.”

Cảnh Tâm quay về xe, uống liền mấy ngụm nước, bình phục lại trái tim đang loạn nhịp của mình, nói chuyện tình cảm trước là cô, thật ra cô cũng không nghĩ nói chuyện tình cảm lại kích thích như vậy, cô phải bình tĩnh thì mới có thể lái xe, nếu không chắc chắn sẽ xảy ra chuyện

Cô vừa ngồi một lát thì đã ngồi tới mười phút đồng hồ, sau đó mới lái xe rời đi.

Chiều tối hôm sau, Cảnh Tâm và Thẩm Gia cùng nhau đến thành phố S, không nghĩ tới gặp đoàn người Lục Tuyết Tâm trên máy bay, cách một biệt đi, lại còn cùng một dãy. Nếu như trước kia thì còn tốt, bây giờ thế nào cũng thấy có cảm giác oan gia ngõ hẹp.

Cảnh Tâm ngồi ở vị trí gần cửa sổ, Thẩm Gia ngồi bên cạnh cô, cách một biệt đi, Trần Trà ngồi bên cạnh.

Thẩm Gia cười cười với cô ấy: “Chỉ Trà.” Vẫn là muốn bảo trì quan hệ hoà bình ở bên ngoài, trong những tiểu hoa đán được người này dẫn dắt nổi tiếng, trước mắt Lục Tuyết Tâm là người nổi tiếng nhất, lần này được đề cử giải nữ diễn viên chính xuất sắc nhất, không thể nghi ngờ việc giá trị con người Trần Trà cũng tăng lên một tầng.

Thẩm Gia tự biết mình không bằng người ta, tính khí cũng thu lại vài phần.

Trần Trà cười cười: “Thật khéo, không nghĩ tới mọi người ngồi cùng một khoang.”

Thẩm Gia mỉm cười: “Quả thật rất khéo.”

Thời điểm đăng kí cuối cùng, lại có một đoàn người đi tới, Cảnh Tâm nhận ra người dẫn đầu là anh Dương người đại diện của Quý Đông Dương, người đàn ông cao gầy mang khẩu trang và mũ lưỡi trai phía sau anh ta đúng là Quý Đông Dương, tốt lắm, ba người cùng lúc được lên từ khoả tìm kiếm hot nhất đã tụ tập cùng nhau.

Cảnh Tâm bỗng nhiên nghĩ đến, thiếu một người nữa, là có thể mở một bàn mặt chược, đáng tiếc cô không biết chơi mặt chược.

Đúng rồi, bây giờ cô cùng Tần Sâm ở chung một chỗ, có phải nên học một chút hay không? Miễn cho ngày nào đó anh hứng trí đến đây, lại nói muốn dẫn cô về nhà ba mẹ anh.

Cảnh Tâm rất kính trọng vị tiền bối Quý Đông Dương này, đứng dậy xoay người chào hỏi: “Anh Đông, thật khéo.”

Quý Đông Dương nghe được âm thanh mới chú ý đến cô, đôi mắt khẽ cong, tháo khẩu trang xuống, cười nhẹ: “Ừ, rất trùng hợp.” Tầm mắt nhìn thoáng qua, bên kia Lục Tuyết Tâm đứng dậy cùng anh chào hỏi, anh gật đầu với cô ta một cái, sau đó ngồi xuống phía sau Cảnh Tâm, kéo vành mũ xuống, ngủ.

Cảnh Tâm nhìn thoáng qua phía sau, cảm thán, anh Đông trước sau đều rất lãnh đạm nha, cầm dục nha.

Vừa rồi tiếp viên hàng không nhìn thấy anh, ánh mắt đều sáng rực lên mừng phát khóc.

Xuống máy bay, từng người rời khỏi sân bay.

Phó gia lập nghiệp bắt đầu bằng kinh doanh bất động sản và khách sạn, thành phố S tự nhiên cũng có khách sạn năm sao của Phó gia, quản lý khách sạn biết cô đến đây, đã sớm chuẩn bị xong phòng.

Cảnh Tâm cùng Thẩm Gia đến sảnh lớn của khách sạn, không có gì bất ngờ, rất nhiều nghệ sĩ đến đây ở, lập tức gặp vài người quen mắt, Quý Đông Dương cùng người đại diện đang làm thủ tục nhận phòng, Lục Tuyết Tâm nhưng lại không ở đây.

Quản lý khách sạn thấy cô, vội vàng đi tới: “Tiểu thư cô tới rồi, phòng tôi đã chuẩn bị tốt, tôi mang cô lên.”

Cảnh Tâm gật đầu, đi theo phía sau anh ta lên lầu.

Ở cửa thang máy thấy bạn gái tin đồn của anh trai cô Trình Phi.

Trình Phi thấy cô tháo cặp kính dâm che mắt nửa khuôn mặt xuống, cười cười với cô: “Tâm Tâm, tối nay cô cũng ở lại đây, sao trước đó tôi không nghe ai nhắc tới.”

Trình Phi lớn hơn cô vài tuổi, từ bé đã quen biết với cô, hai người xem như cùng nhau lớn lên, cô ấy đối với cô rất tốt, chỉ là... Sau khi Cảnh Tâm lớn lên không còn quá thích cô ấy nữa, đại khái là Trình Phi tốt với cô là vì muốn tiếp cận Phó Cảnh Sâm, mục đích quá to lớn.

Bất quá hai người cũng quen biết từ bé, Cảnh Tâm cười với Trình Phi: “Chị Trình Phi.” Dừng một chút lại nói, “Em đến đi ké thăm đồ, cũng không có gì hay để mà nói đi...”

Trình Phi nhấp môi dưới, cười nói: “Em lần này cùng đoàn làm phim đến đây.”

Cảnh Tâm gật đầu: “Đúng.”

Thang máy đến nơi, đoàn người đi vào trong, quản lý khách sạn nói một câu: “Sáng hôm nay Phó tổng cũng đến đây.”

Cảnh Tâm nháy mắt, không nhận được nhìn Trình Phi một cái.

Trình Phi cũng không biết lịch trình của Phó Cảnh Sâm, cảm thấy kinh ngạc, bất quá cô che dấu rất khéo, chỉ nhìn Cảnh Tâm cười cười.

Cảnh Tâm mỉm môi: “A.” Đáp lại câu nói của quản lý khách sạn.

Sau khi lên lầu, Cảnh Tâm gọi điện thoại cho Phó Cảnh Sâm: “Anh, anh tới đây mà không thèm nói với em một tiếng, anh sẽ không phải là theo chị Trình Phi đến đây chứ?”

Phó Cảnh Sâm giống như đang cười: “Không phải, chỉ vừa đúng lúc anh đi công tác thôi.”

Cảnh Tâm a một tiếng, tuy nói anh trai cô là bạn trai tin đồn của Trình Phi, nhưng thế nào thì cô cũng không thấy hai người họ giống người yêu.

Cúp điện thoại, Cảnh Tâm lướt weibo, trên weibo bây giờ đều là tin bất quá đoán ai sẽ giành được vị trí ảnh đế ảnh hậu, diễn viên có khả năng cao nhất dành giải cao nhất là Trình Phi và Tiêu Nghệ.

Lướt một lúc, cô liền thoát ra.

Nghĩ một lúc, cô gọi một cuộc điện thoại cho Tần Sâm, đợi một lúc điện thoại mới được kết nối.

Thanh âm trầm thấp lười biếng của người đàn ông truyền đến: “Tối rồi, hửm?”

Hửm?

Cảnh Tâm cảm thấy mình như lại bị rơi vào bẫy: “Vâng, anh ăn cơm chưa?”

Tần Sâm cười một tiếng: “Đã ăn, em chưa ăn phải không?”

Cảnh Tâm trả lời: “Chị Gia Gia, người đại diện của em đã đi mua đồ ăn, trong khách sạn có rất nhiều nghệ sĩ, bên ngoài có rất nhiều phóng viên, trong khách sạn cũng có, tuy rằng e không nổi tiếng, nhưng vẫn là không nên chạy lung tung.”

Tần Sâm nói: “Quả thật, không ngốc.”

Cảnh Tâm nghĩ nghĩ, nhỏ giọng nhắc nhở anh: “Đến lúc đó anh có thời gian nhớ xem truyền hình trực tiếp nhé, nói không chừng có thể thấy em lộ cái mặt.”

Tần Sâm bật cười: “Không có thời gian anh cũng sẽ tự sắp xếp thời gian.”

Cảnh Tâm vụng trộm vui vẻ, lúc này cô là người đại diện của em đã về.”

Mở cửa ra, Thẩm Gia mang theo túi cơm hộp đi vào, nhìn biểu cảm hưng phấn đỏ bừng mặt của cô, có người gõ cửa, cô vội vàng nói: “Em cúp trước đây, có người gõ cửa, chớ nhũn mày: “Nói chuyện điện thoại với Tần Sâm sao?”

Cảnh Tâm mở hộp cơm ra, tách đôi đũa ra: “Đúng vậy.”

Thẩm Gia ngồi bên cạnh cô, cười vài tiếng: “Gần đây rất có phong thái của người đang yêu đương nha, phát triển đến trình độ nào rồi? Tần Sâm có phải mãnh liệt nhào lên hay không?”

Cảnh Tâm bị sặc, ho khan vài tiếng, ngẩng đầu trừng mắt với người đại diện nhà cô một cái: “Đừng đem Tần Sâm đi so sánh với một con sói đang đói khát được không? Đã bảo nói chuyện tình cảm trước, sau đó thuận theo tự nhiên được không?”

Cô nhớ tới nụ hôn ngày hôm qua, tuy rằng nói thuận theo tự nhiên...

Nhưng tiết tấu thuận theo tự nhiên của Tần tổng cũng quá nhanh đi, cô có chút không theo kịp mà...

Thẩm Gia mỉm cười: “Tin chị đi, bộ dáng đàn ông thân sĩ này sẽ không duy trì quá lâu đâu, nhất là đối với những kiểu giống như em... Như thế rất hợp khẩu vị anh ta.”

Cảnh Tâm: “...”

Đừng nguyên rủa cô như vậy được không?

Cơm nước xong, Thẩm Gia nhắc nhở cô đi ngủ sớm một chút, sau đó liền về phòng của mình.

Cảnh Tâm tắm rửa xong, đắp mặt nạ, nằm trên giường lướt weibo, phát hiện Trịnh Phi trở thành từ khoá tìm kiếm hot nhất, còn mang cả anh trai cô theo luôn.

Cô: “...”

Mở ra liền thấy, lại là phóng viên đem những bức ảnh chụp ra so sánh, đầu tiên nói hai người ở cùng một khách sạn, tổng giám đốc Phó thị họ tổng bạn gái đi dự liên hoan phim. Trịnh Phi lần này được đề cử giải nữ diễn viên xuất sắc nhất vốn đã bị chú ý, nhất cử nhất động đều bị phóng viên theo dõi, cho dù không chụp được ảnh hai người ở chung một chỗ, cũng có thể vớ vẩn hàng mấy chục trang bản thảo.

Topic về từ khoá tìm kiếm đó bây giờ rất náo nhiệt, dù sao cũng không phải chuyện của cô.

Thoát weibo, ngủ.

Sáng sớm hôm sau, Thẩm Gia cố ý mời thợ trang điểm đến đây làm tạo hình cho Cảnh Tâm, trên người mặc một bộ lễ phục ngắn cổ chữ V màu trắng, kiểu dáng nhìn qua đơn giản, một chi tiết nhỏ thiết kế cũng vô cùng tinh xảo, độ xẻ ngực cũng không quá sâu, lộ ra xương quai xanh tinh xảo, khe rãnh trước ngực như ẩn như hiện, hai chân thon dài thẳng tắp, cả người vô cùng gợi cảm.

Thợ trang điểm đem mái tóc dài của cô vén lên, chỉ để lại một ít tóc mái tôn lên đường nét khuôn mặt, làm tạo hình xong cũng là 2 giờ sau.

Thẩm Gia nhìn cô: “Tạo dáng, chụp vài tấm ảnh, em đăng lên weibo trước.”

Cảnh Tâm: “Bây giờ đăng luôn sao?”

Thẩm Gia mỉm cười: “Không thì bao giờ? Hôm nay nhiều người như vậy, có thể quay đến em một hai lần cũng là quá tốt rồi, đợi lát nữa mọi người sẽ chỉ chú ý đến từ khoá tìm kiếm hot nhất, đầu đề của các tờ báo sẽ chỉ nói đến nam nữ chính được nhận giải, cho dù em xinh đẹp như hoa, cũng không có người nào thèm quan tâm.”

Cảnh Tâm: “...”

Cảnh Tâm đối với chuyện chụp ảnh rất có năng khiếu, lần này lại đặc biệt phối hợp, Thẩm Gia theo yêu cầu của cô chụp được không ít ảnh, cuối cùng chọn được bốn tấm đẹp nhất đăng lên weibo.

Cảnh Tâm v: tạo hình hôm nay, để phòng trừ lát nữa một góc màn hình cũng không được vào, tôi tự mình lộ cái mặt trước.

“Dưới ngực tất cả đều là chân! Yên tâm đi, cô như vậy rất xinh đẹp, chuyên viên quay phim chắc chắn sẽ không nhịn được mà cho cô thêm vài lần vào ống kính.”

“Đã bắt đầu chò, đợi lát nữa tôi chắc chắn sẽ tìm được cô đại gia chân dài!”

“Chân dài của năm! Bình hoa đã lâu không đăng ảnh, vừa đăng đã nhìn thấy thay đổi xinh đẹp hơn!”

“Khi nào bình hoa mới được làm nữ chính quang minh chính đại đi trên thảm đỏ!”

Cảnh Tâm: “...”

Đừng cười nhạo cô được không? Đi ké thảm đỏ cũng không xấu hổ mà!

Xe chậm rãi dừng lại, Cảnh Tâm xuyên qua cửa sổ thủy tinh nhìn ra phía bên ngoài, bốn phía đã vang lên âm thanh tách tách, vô số ánh đèn flas nháy, làm loá mắt không mở lên nổi, các fan hâm mộ hò hét chói tai, nghe vô cùng kích động.

Bởi vì nhận giải không liên quan gì đến mình, tâm tình Cảnh Tâm thư thả vô cùng, sau khi xuống xe có ống kính máy ảnh hướng đến mình, cô tự nhiên mỉm cười.

Rất nhanh, máy ảnh liền quay đi chỗ khác, đuổi theo những nghệ sĩ nổi tiếng hơn.

Rồi sẽ có một ngày, cô sẽ lấy thân phận nghệ sĩ đến nhận giải đi ở chỗ này. Ánh đèn flas đuổi theo cô, fan hò hét tên của cô.

Trương đạo diễn cùng nam nữ chính của đoàn làm phim cùng nhau đi tới, Trương đạo diễn hiển nhiên rất cao hứng, vui tươi hơn hờ nhìn Cảnh Tâm: “Cảnh Tâm, hôm nay rất được nha.”

Cảnh Tâm cười cười: “Cảm ơn Trương đạo diễn, nếu không nhờ bộ phim điện ảnh này, tôi cũng không có cơ hội tới đây.”

Trương đạo diễn nghĩ không nhờ Cảnh Tâm trở thành từ khoá tìm kiếm hot nhất trong một thời gian dài, bộ phim điện ảnh này cũng không có doanh thu phòng vé tốt như vậy: “Công lao của cô cũng không nhỏ.”

Cảnh Tâm mỉm môi một cái, nở nụ cười, theo chân bọn họ cùng nhau đi qua.

Lục Tuyết Tâm cùng nam chính Khương Cảnh của bị vô số máy ảnh vây quanh, máy quay chuyển hướng qua bên này, Cảnh Tâm ở phía sau lộ cái mặt.

Thành phố B, Tần Sâm đang xem phát trực tiếp, khi máy quay hướng đến chỗ có nhiều ống kính, anh thấy được Cảnh Tâm.

Máy quay rất nhanh liền dời đi, chỉ là một cái thoáng qua, tựa như cô nói, nói không chừng có thể nhìn thấy—

Đoàn làm phim xếp hạng đầu tiên là đoàn làm phim xếp phía sau, nữ chính Trình Phi của khoác tay nam chính cùng đi trên thảm đỏ, chờ trả lời xong vấn đề của phóng viên, sau khi chụp ảnh xong, lại bỗng nhiên quay người lạ, đi đến đứng trước mặt Cảnh Tâm.

Trình Phi cười cười: “Tâm Tâm, chúng ta chụp chung tấm ảnh.”

Cảnh Tâm ngẩng ra một lúc, không có ý kiến gì: “Được.”

Không thể nghĩ ngờ bây giờ Trình Phi chính là ứng cử viên sáng giá nhất được đề cử cho giải ảnh hậu, tối hôm qua lại trở thành từ khoá tìm kiếm hot nhất, bây giờ thân mật khoác tay em gái bạn trai, nhìn qua quan hệ rất hoà hợp, các phóng viên liền hướng ánh đèn flas về phía này.

Cảnh Tâm vì nguyên nhân là Trình Phi, cũng trở thành tiêu điểm.

Máy quay phim hướng về phía cô, cho cả cô được vào trọn màn hình, thời gian dừng lại cũng không ít.

Rất nhanh, tin hai người chụp ảnh chung liền lên weibo.

Cảnh Tâm bởi vì Trình Phi mà cũng nhận được một ít chú ý, nói linh tinh cái gì mà quan hệ thân mật hoà hợp giữa Trình Phi và em chồng tương lai.

Giải trí Bát tử v: liên hoan phim năm nay ta muốn cho Cảnh Tâm giải thưởng minh tinh nữ làm bình hoa tốt nhất, nhan sắc của cô ấy là hạng nhất, từ ngực trở xuống tất cả đều là chân, gia thế hiển hách, thế nào mà lại không thoát được vận mệnh bi thảm làm bình hoa, Cảnh Tâm.

Poster đc trình bày theo tiêu chuẩn cứu cung cách, ở weibo Cảnh Tâm có 4 bức, còn có bức ảnh chụp chung với Trình Phi và các nghệ sĩ khác.

Cảnh Tâm vốn xinh đẹp, vô cùng ăn ảnh, chụp chung với ai cũng không thua kém, nhất là đôi chân thẳng tắp thon dài hút mắt người nhìn, weibo của Giải trí Bát tử cũng thu hút rất nhiều người vào bình luận, còn cô.

Ở khán phòng phía sau, Cảnh Tâm lấy điện thoại trong túi xách ra nhắn tin cho Tần Sâm: “Em đang ở khán phòng, vừa rồi anh có nhìn thấy em không?”

Trong thời gian chờ anh trả lời, thuận tiện lướt weibo một cái, phát hiện có hơn một nghìn bình luận, cô có chút mộng lung, đã rất lâu rồi cô không có nhiều bình luận như vậy.

Mở ra liền thấy, Cảnh Tâm: “...”

“Thông cảm với bình hoa! Rõ ràng bộ đáng tốt như vậy, lại chỉ có thể làm diễn viên phụ.”

“Thông cảm với bình hoa! Nhưng cũng rất hâm mộ cô ấy, tôi muốn xinh đẹp và gia thế tốt như cô ấy, nhân vật chính tôi cũng không thèm làm! không nói nữa, tôi phải đi nhặt rác đây.”

“Bình hoa có đôi chân của năm! Quý liếm một trăm lần! Thuận tiện đồng tình một chút với vận kiếp làm nữ phụ của bình hoa, rất muốn phỏng vấn chặng đường chưa xốt của cô”

Thành ra có rất nhiều người đồng tình với cô nha....

Cảnh Tâm đăng weibo: lãnh thưởng từ dưới đếm lên, đau lòng quá đi.....

Bạn đang đọc truyện *Bình Hoa Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

Cảnh Tâm vừa đăng weibo xong, Tần Sâm đã trả lời tin nhắn của cô.

“Thấy rồi, rất đẹp.”

Có mỗi thế? Cảnh Tâm phát hiện anh nhắn tin có thể viết ngắn gọn liền ngắn gọn, còn tưởng rằng anh sẽ nói thêm vài câu, ví dụ như có ý kiến thế nào về liên hoan phim, là phim điện ảnh do Hoa Thần đầu tư mà, phóng viên đều vây quanh nam nữ chính, anh cũng không quan tâm.

Cảnh Tâm nghĩ nghĩ, chụp lại màn hình bình luận trên weibo của cô, gửi qua webchat cho anh: “em cũng có giải, giải bình hoa tốt nhất.”

Cầm di động đợi một lúc lâu mà không thấy anh trả lời, Cảnh Tâm đoán chắc anh đang bận việc, cũng không biết khi nào mới đọc được, cô lại vào weibo một lúc, một giờ ngắn ngủn, đã có hơn một nghìn bình luận.

“Chúc mừng bình hoa lấy được giải thưởng, cô là người duy nhất trong lịch sử đạt được giải thưởng này, vui mừng chạy khắp nơi!”

“Ha ha ha ha ha cười nhạo, bình hoa tôi đã yêu cô làm sao bây giờ!”

“Bình hoa tuyệt đối là người duy nhất trong giới giải trí nhận được giải thưởng này, tôi đi cười một lát ha ha ha ha!”

Cảnh Tâm: “....”

Mọi người đúng là nhân tài, cô nhìn không được bật cười.

Đi thăm dò vẫn đang diễn ra, người dẫn chương trình giới thiệu các đoàn làm phim, sau khi kết thúc, người chủ trì liên hoan phim được mời lên sân khấu, tuyên bố lễ trao giải chính thức bắt đầu, sau đó là màn biểu diễn mở đầu.

Ngồi bên cạnh Cảnh Tâm là nữ hai cùng đoàn làm phim với cô, rõ ràng đã thấy tin cô mới đăng weibo, tiến đến bên tai cô cười nhẹ nói: “Hôm nay chúng ta đến xem mọi người nhận giải, cảm nhận bầu không khí thôi, nhưng cô còn có fan trên mạng trao giải thưởng, tôi cái gì cũng không có.”

Cảnh Tâm: “.... Cô nói như vậy, đúng là có chút an ủi đấy.”

“Đúng vậy, Lục Tuyết Tâm cũng chỉ được đề cử mà thôi, với tên tuổi bộ phim điện ảnh của chúng ta, không tranh nổi?”

Cảnh Tâm cười cười, sự thật là như thế, bất quá cô cùng vị nữ hai này cũng không thân quen lắm, cho nên cũng không nói gì.

Nữ hai lại nói: “Tôi cảm thấy nếu lúc đó cô làm nữ chính, thì nói không chừng, kỹ thuật diễn của cô tốt hơn cô ấy, hơn nữa còn xinh đẹp hơn, lúc ấy gia thế của cô bị lộ, rất nhiều người qua đường cũng trở lên nổi tiếng, cho dù là người qua đường cũng có cảm tình với cô.”

Thật ra lúc trước đạo diễn đi tìm cô, nhưng bởi vì quan hệ của ba mẹ cô, cô bị lùi xuống làm nữ ba.

Cảnh Tâm trừng mắt nhìn: “Nhưng mà không có nếu, tôi chính là nữ ba, chuyện này không thay đổi được.”

Nữ hai ngán người, cười cười, không nói gì nữa.

Trên sân khấu, rất nhiều giải thưởng đã được công bố, người chủ trì cũng khách quý thay nhau trao giải, những nghệ sĩ được giải lên phát biểu cảm nghĩ, cuối cùng cũng đến lúc công bố giải thưởng nặng kí là nhất ảnh và đề ảnh hậu, khi người chủ trì công bố người nhận giải ảnh hậu là Trình Phi, Cảnh Tâm cũng không cũng không có gì bất ngờ.

Bất quá khi Trình Phi phát biểu cảm nghĩ, thật sự là... Lại vô tình kéo anh trai cô vào, vô cùng có kỹ xảo, không có nói rõ tên họ, nhưng chính là có thể làm người ta liên tưởng đến cái tên Phó Cảnh sâm.

Không cần nghĩ, đêm nay anh trai cô kiểu gì cũng được lên từ khoá tìm kiếm hot nhất.

Sau khi lễ trao giải kết thúc, Cảnh Tâm đã nhận lời mời tham gia tiệc rượu bế mạc, Thẩm Gia đi cùng cô, ở cửa gặp Quý Đông Dương đang bị phóng viên bao vây.

Cái tên được nhắc đến nhiều nhất cho danh hiệu ảnh đế của liên hoan phim Kim Kê là Quý Đông Dương, anh đã hai lần nhận được danh hiệu ảnh đế này, mọi người đều nghĩ anh sẽ tiếp tục nhận được giải thưởng này, cuối cùng kết quả ngược lại, đạt được danh hiệu ảnh đế là một tiểu thị trấn vô cùng trẻ tuổi Lê Tranh.

Cảnh Tâm nghe các câu hỏi sắc bén của phóng viên, khẽ nhú mày, đứng ở đó không nhúc nhích.

Thẩm Gia nhắc nhở cô: “Đừng đứng đó, đi thôi.”

Cảnh Tâm thấy Quý Đông Dương đã được nhân viên an ninh hỗ trợ rời đi, nhìn không được bùng nổ: “Sao nhân viên lại hỏi mấy loại câu hỏi này, không phải muốn sát muối vào vết thương của người ta hay sao? Cái gì mà nội tình bên trong cái gì mà bại bởi hậu bối?”

Thẩm Gia cười một tiếng: “Người nổi tiếng chính là như vậy, lúc tốt họ có thể nâng em lên tận trời, nhưng lúc ngã xuống thì cũng chỉ có tự mình ném nỗi đau.”

Cảnh Tâm không nói được lời phản bác, cô đã ở trong giới giải trí nhiều năm, sờ dĩ không có người nhắm vào cô, chủ yếu là vì cô không nổi tiếng.

Trong tiệc rượu, Cảnh Tâm đang chuẩn bị đi lấy một chút đồ ăn, bỗng nhiên phía trước có người kêu tên cô: “Cảnh tiểu thư, xin chào.”

Tiếng phổ thông không quá đúng chuẩn, vừa nghe là tiếng phổ thông của Hongkong, Cảnh Tâm ngẩng ra một lúc, ngẩng đầu lên nhìn, một người đàn ông có diện mạo đoan chính đang đứng trước mặt cô, nhìn vô cùng ôn trọng chừng chặc, tuổi chừng 35 36.

Cảnh Tâm nhìn anh ta có chút quen mắt, nhưng nhất thời lại không nhớ ra là ai, vì thế mở miệng nói: “Xin chào, xin hỏi anh là?”

Người đàn ông mỉm cười: “Kha Đăng.”

Kha Đăng? Là tổng giám đốc tập đoàn tài chính Anh Đăng ở HongKong?

Cảnh tâm ngạc nhiên, trong đầu rất nhanh hiện lên những tin tức trên trang giải trí cô thấy trước kia, trách không được cô thấy quen mắt, cô cười cười: “Kha tổng, xin chào, vừa rồi nhất thời không nhớ ra, thật có lỗi.”

Kha Đăng lại cười: “Không sao.”

Cảnh tâm không biết anh ta đột nhiên đến gần mình là có ý gì, nhưng ánh mắt anh ta nhìn cô làm cô có chút không thoải mái, đang muốn kiếm cớ rời đi, Kha Đăng đột nhiên thân sĩ vươn tay về phía cô: “Cảnh tiểu thư, không biết có vinh hạnh được cùng cô nhảy một bài?”

Cảnh Tâm cười cười xin lỗi: “Ngại quá, chân của tôi mấy hôm trước bị thương, vẫn chưa khỏi, không thể theo Kha tổng khiêu vũ được rồi.”

Kha Đăng chậm rãi đứng thẳng dậy, nhú mi đánh giá cô.

Cảnh Tâm từ nhỏ lớn lên trong gia đình như vậy, anh trai cô, ông ngoại và mấy người anh họ, có người nào không phải là rỗng trong biển người, bọn họ đối với cô rất tốt, cô cũng đã thấy qua mặt tàn nhẫn của họ, cho nên khi Kha Đăng dùng ánh mắt có chút đáng sợ nhìn cô, bất quá cô vẫn có thể duy trì bình tĩnh, không đổi sắc mặt.

Hơn nữa, cô là diễn viên.

Kha Đăng hít mắt: “Vây đúng là rất đáng tiếc.”

Cảnh Tâm liếc mắt thoáng qua nhìn thấy Thẩm Gia đang đi về phía cô, nhìn Kha Đăng, mỉm cười nói: “Người đại diện tìm tôi, tôi đi trước.”

Cảnh Tâm đi đến trước mặt Thẩm Gia, thấy thần sắc chị ấy có chút kích động, nghi hoặc nói: “Chị làm sao vậy?”

Thẩm Gia nhú mày, lôi kéo cô đi đến một góc: “Vừa rồi Kha Đăng nói gì với em?”

Cảnh Tâm nói: “Anh ta mời em khiêu vũ, em nói chân em bị thương chưa khỏi, không thể nhảy.”

Thẩm Gia nhẹ nhàng thở ra: “May mà em cự tuyệt.”

Mấy năm nay có không ít đàn ông muốn dùng quy tắc ngầm với cô, nhưng cô chưa bao giờ thấy đáng về Thẩm Gia khản trương như vậy, có chút không hiểu: “Kha Đăng rất lợi hại sao? Sao chị lại lo lắng như vậy.”

Thẩm Gia nhìn cô: “Năm em 19 tuổi, lúc đi Hongkong chụp ảnh cho tạp trí, Kha Đăng liền có ý với em, cho người đến đề cập với chị chuyện này, lúc ấy chị cự tuyệt.”

Cảnh Tâm bỗng nhiên hiểu ra: “Trách không được sau đó vai diễn của em bị đổi hết.”

Thẩm Gia nói: “Lúc ấy chuyện này ba mẹ em ra mặt giải quyết, bằng không chuyện này sao có thể kết thúc một cách dễ dàng như vậy.”

Cảnh Tâm thật bất ngờ, cô hoàn toàn không biết chuyện này: “Sao chị không nói chuyện này với em vậy?”

Thẩm Gia liếc cô một cái: “Lúc ấy em mới 19 tuổi, còn đang học đại học, khi đó chị còn trẻ tuổi, gặp loại chuyện này chị không ứng phó nổi, từ trước đến nay công ty luôn mặc kệ những chuyện như thế này, chị chỉ có thể đem chuyện này nói với ba mẹ em.”

“A.” Cảnh Tâm cảm thán, “Không nghĩ lúc em nhỏ tuổi như vậy mà đã bị người ta nhớ thương.”

“Ha ha, Kha Đăng ngay cả người 15 tuổi cũng ngủ cùng, 19 tuổi thì là cái gì.”

“.....”

Cảnh Tâm nhìn chăm chăm Thẩm Gia, Thẩm Gia bị cô nhìn đến phiền: “Nhìn cái gì vậy, có chuyện gì nói thẳng.”

Cảnh Tâm nhướn mày: “Chị không phải ước có người dùng quy tắc ngầm với em sao? Tại sao lại ngăn cản giúp em? Tần Sâm đấy, sao chị lại vội vã muốn đem em ném lên giường anh ấy.”

Thẩm Gia rất tự nhiên nói: “Người muốn dùng quy tắc ngầm với em rất nhiều, không phải già thì là xấu, ngay cả chị cũng thấy chướng mắt, cô gái xinh đẹp như em sao chị có thể nhẫn tâm làm hại, có một ít người bộ dáng cũng đẹp trai, nhưng bản lĩnh cũng không lớn, không dùng quy tắc ngầm với em nổi.”

Thẩm Gia liếc Cảnh Tâm một cái: “Hon nữa, em có ba mẹ, ông ngoại như vậy, chị trừ phi không muốn tiếp tục ở thành phố B lẫn lộn nữa, mới dám đem em bán đi. Tần Sâm không giống vậy, người đàn ông độc thân hoàng kim, hon nữa anh ta còn đang khiêu chiến ba mẹ em, không phải huyện của chị, lừa có cháy cũng không lan được đến gần chị.”

Cho nên cô chỉ là biết thời thế mà thôi.

Cảnh Tâm hiểu được toàn bộ: “Tâm cơ thật sâu...”

Thẩm Gia lườm cô một cái: “Em không phải cũng thấy Tần Sâm rất đẹp trai hay sao, bị anh ta lừa đồ sao?”

Cảnh Tâm: “....”

Cô còn... Thật sự bị lừa đồ.

Hai người nói xong đi vào, Cảnh Tâm thấy Quý Đông Dương cầm một chén rượu vang đang đứng ở một bên, nghĩ một chút vẫn là đi qua đi, “Anh Đông.”

Quý Đông Dương quay đầu về phía cô, cười cười: “Em định đến an ủi tôi?”

Cảnh Tâm lắc đầu: “Em chỉ muốn hỏi anh, có thể chụp chung một tấm ảnh không? Em từ nhỏ đã thích xem phim điện ảnh và phim truyền hình có anh đóng, ở phim trường em cũng không có cảnh diễn chung với anh, bình thường rất khó gặp gỡ, gặp thì anh cũng vội quay phim không thì ngủ...”

Cô chỉ là muốn chụp chung với thần tượng một tấm ảnh, hon nữa hôm nay trên thảm đỏ, cô thấy rất nhiều nghệ sĩ chụp ảnh chung với anh. Vừa mở weibo ra, nhìn thấy mọi người đua nhau share bức ảnh đó, bây giờ cơ hội khó có được, cô cũng muốn chụp chung mấy tấm hình để lưu niệm.

Quý Đông Dương nhướn mày: “Từ nhỏ đã thích phim truyền hình và phim điện ảnh của tôi? Tôi cũng chưa có già mà.”

Cảnh Tâm: “...Em không có ý đó, bởi vì anh bắt đầu sự nghiệp từ sớm.” Quý Đông Dương tiến vào giới giải trí năm 15 tuổi, năm nay 33 tuổi, đã được 18 năm, cô nói từ nhỏ đã xem phim của anh đóng là đúng mà! 18 năm trước cô mới có 5 tuổi!

Quý Đông Dương cười cười, lấy di động ra ấn ấn, nhìn về phía cô: “Không phải muốn chụp ảnh sao? Lại gần một chút, chụp không được em.”

Cảnh Tâm a một tiếng, vội vã lại gần, vài giây sau, anh đã chụp xong.

Sau đó, anh đem ảnh chụp gửi cho cô, Cảnh Tâm có chút buồn bực nhìn ảnh chụp, kỹ thuật chụp ảnh của thần tượng rất là tệ.

Quý Đông Dương liếc mắt nhìn cô một cái: “Không hài lòng?”

Cảnh Tâm gật đầu: “Em có thể nhờ người đại diện chụp ảnh cho chúng ta không?”

Quý Đông Dương cười cười, gật đầu.

Lần này dùng điện thoại Cảnh Tâm chụp, Thẩm Gia chụp xong đem điện thoại trả cho cô, Cảnh Tâm vừa thấy, nở nụ cười.

Vẫn là kỹ thuật chụp ảnh của Thẩm Gia tốt.

Cảnh Tâm vui vẻ rạo rạo mở weibo ra, cũng ra nhập đội quân share trên weibo, đương nhiên share không chỉ có cô và Quý Đông Dương, còn có mấy người khác lấy ảnh chụp chung với ảnh để ảnh hậu, cũng đều là ảnh chụp ảnh chung với thần tượng.

Buổi tối Tần Sâm phải đi xã giao, không có thời gian xem điện thoại, nửa đêm về nhà vừa nhìn di động, cô bé kia ngay cả một tin nhắn cũng không gửi cho anh.

Anh nhủ mày, đem điện thoại đi động để một bên.

Tắm rửa xong đi ra, mở máy tính lên, vào webchat, mới phát hiện ra cô đều gửi tin nhắn qua webchat.

Tâm bảo bối: “em cũng có giải, giải bình hoa tốt nhất.”

Tâm bảo bối: “Anh đang bận à? Em không quấy rầy anh nữa, một lúc nữa đến lễ trao giải, buổi tối còn có tiệc rượu, anh xong việc nhớ về nghỉ ngơi sớm một chút.”

Khoé miệng Tần Sâm cong lên, mở tấm ảnh kia ra, sau khi xem xong, cười khẽ ra tiếng.

Anh lười biếng dựa vào ghế sofa, mở weibo ra, vào trang cá nhân của cô.

Bạn đang đọc truyện *Bình Hoa Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22

Trang cá nhân của cô bé này hôm nay đúng là rất náo nhiệt, tất cả đều là like cùng share, tổng cộng có mười hai bài đăng, ngoại trừ bài đăng mới nhất, các bài khác đều là chúc mừng các nghệ sĩ nhận được giải thưởng, bài đăng trao giải trên weibo của Giải trí Bát tỷ đã bị bài đăng mới nhất lấn át.

Cảnh Tâm v: hôm nay chụp ké được rất nhiều ảnh, mọi người đừng hâm mộ, sau đó muốn nói một câu, tôi rút cuộc biết tại sao anh Đông không bao giờ đăng ảnh tự chụp lên, bởi vì kỹ thuật chụp ảnh của anh Đông ... Mọi người có thể chiêm ngưỡng.

Năm tấm ảnh đầu tiên là cô chụp chung với ảnh để ảnh hậu nhiệm kỳ trước, hai sau là ảnh chụp chung với Quý Đông Dương, tất nhiên cái cuối cùng chính là ảnh mà Quý Đông Dương chụp.

Tay châm điều thuốc của Tần Sâm hơi ngừng, mắt neho lại, bảy tấm ảnh, chỉ có mình Quý Đông Dương là hai lần lộ mặt, cô bé kia còn cố ý nhắc đến tên anh ta.

Tiện tay đem cái bật lửa vút lên bàn trà, Tần Sâm mở bình luận ra, rút cuộc biết tại sao bài đăng này lại nhiều bình luận và like như vậy.

“Từ chỗ anh Đông tới đây! Tâm can tôi đều kích động đến đau lòng! Không thể ngờ anh Đông lại like bài của cô! Đúng là rất hiếm thấy!”

“cục cụng sợ ngây người! Anh Đông lại có thể like bài của bình hoa! Phải biết rằng lần trước anh Đông like bài trên weibo là lúc tuyên truyền bộ phim điện ảnh mới... Anh Đông thật sự coi trọng bình hoa?”

“Mọi người có nhớ bài đăng trước kia không? Cảnh sát cấm dục lâu ngày và cô gái nông thôn đẹp nhất dù sao tôi cũng thích cp* này.”

(*) couple: cặp đôi

“Tôi cũng thích cp này! Không thể xứng đôi hơn! Chẳng lẽ các người không phát hiện... Anh Đông để ý bình hoa sao?”

“Giới giải trí có chuyện lớn rồi...”

Tần Sâm cười lạnh vài tiếng, Quý Đông Dương diễn thật đúng là hơi quá mức rồi.

Anh mở webchat nhắn tin lại cho Cảnh Tâm.

Đợi một lát, điện thoại vang lên.

Tần Sâm nhìn cái tên hiển thị trên màn hình, khoé miệng cong lên, nghe điện thoại.

Cô bé kia cười cười trong điện thoại: “Anh về nhà rồi sao? Em vừa mới về đến khách sạn.”

Tần Sâm thở ra vài ngụm khói, lười biếng nói: “Ừ, anh vừa mới về một lúc, em bao giờ thì về?”

Cảnh Tâm trả lời: “Tối ngày kia em về, ngày mai chị Gia Gia còn có công việc phải bàn, ngày kia cùng chị ấy đi gặp một đạo diễn.”

Tần Sâm đem tàn thuốc dụi vào gạt tàn, thấp giọng nói: “Lúc về nhớ nói cho anh biết, anh đi đón em.”

Khoé miệng Cảnh Tâm cong lên, đáy lòng nổi lên một tia ngọt ngào, “Vâng.”

Người nọ bỗng nhiên chuyển đề tài: “Bây giờ em có thể nói, em quen thân với Quý Đông Dương như vậy từ khi nào?”

Cảnh Tâm đăng weibo xong cũng chưa nhìn qua di động, tự nhiên cũng không biết weibo của mình bây giờ náo nhiệt như vậy, đột nhiên nghe anh hỏi vậy, có chút mờ mịt: “Không quen thuộc lắm, chỉ là hôm nay chụp chung với anh ấy vài tấm ảnh.”

Đuôi lông mày thâm thúy của Tần Sâm nhếch lên: “Anh đã biết, em ngủ sớm một chút đi.”

Cảnh Tâm a một tiếng: “Anh cũng vậy, ngủ ngon.”

Anh cười: “Ngủ ngon.”

Kết thúc cuộc gọi, Cảnh Tâm che mặt, tiếng ngủ ngon trầm thấp kia đúng là rất trêu người, nếu thật sự nói ở bên tai cô... Cảm thấy bị quyến rũ đến độ cả mặt cũng tím đập lỗ nhịp.

Cảnh Tâm đá giày cao gót xuống, xoa xoa cái cẳng chân đau nhức, cầm quần áo đi vào trong phòng tắm.

Cô nằm ở trên giường, đột nhiên nhớ đến câu nói của Tần Sâm, sao cô lại cảm thấy ngừ khí giống như đang chất vấn người vợ hồng hạnh vượt tường vậy?

Trước khi ngủ lướt weibo, bị số bình luận cùng lượt like dọa, vội vàng mở ra xem, rốt cuộc biết tại sao đột nhiên Tần Sâm lại nhắc đến Quý Đông Dương, bất quá sao anh Đông tự nhiên lại like bài của cô vậy? Rõ ràng anh ấy cũng chưa nói chuyện với cô được bao nhiêu câu.

Cuối cùng cô hoảng sợ phát hiện, Quý Đông Dương ẩn theo dõi cô!

Nhìn bình luận, rất nhiều fan ghép cp, rốt cuộc cô đã biết vì sao Tần Sâm lại hỏi vậy.

Chẳng lẽ anh ghen tị? Cảnh Tâm nghĩ đến khả năng đó, bỗng nhiên ôm chăn nở nụ cười, còn nghĩ rằng người đàn ông như anh sẽ không để ý những chuyện nhỏ nhặt này đâu.

Cô nghĩ một chút, mở webchat ra nhấn tin cho anh, cầm di động chờ tin nhắn trả lời, lúc này đã sắp hừng đông, thời gian đã khuya, hôm nay cô cũng mệt mỏi, không lâu sau liền ngủ.

Tần Sâm ở thư phòng đọc xong các văn kiện, cầm di động trở về phòng, nhìn thấy webchat báo có tin nhắn, anh vừa thấy liền mở ra, cười nhẹ ra tiếng.

Tâm bảo bối: “Em đối với anh Đông là kiểu sùng bái thần tượng, tuyệt đối không có tâm tư khác!”

Xem ra đã nhìn đến weibo, cô bé này còn rất có giác ngộ, nói thì nói như vậy nhưng anh vẫn rất hưởng thụ.

.....

Hôm sau, Thẩm Gia phải đi bàn công việc, Cảnh Tâm ở khách sạn nghỉ ngơi, bữa sáng được nhân viên khách sạn đưa lên phòng, đã sắp đến thời gian ăn cơm trưa, trước đó người quản lý đã gọi điện tới, hỏi cô: “Cảnh tiểu thư, bữa trưa cô muốn ăn gì?”

Cảnh Tâm nghĩ một lúc nói: “Không cần chuẩn bị cho tôi đâu, tôi đi ra ngoài ăn là được rồi.”

Quản lý: “Được, nếu cô cần gì thì cứ gọi xuống quầy lễ tân cho chúng tôi.”

Cảnh Tâm: “Được, cảm ơn.”

Kết thúc cuộc gọi, Cảnh Tâm vừa định gọi điện thoại cho anh trai cô, thì một số máy xa lạ gọi tới, cô nhìn thoáng qua sau đó nghe máy.

“Cảnh tiểu thư, tôi là Kha Đăng, tối hôm qua chúng ta đã gặp nhau.” Giọng nói thân thiện của người đàn ông.

Cảnh Tâm sững sốt, đem điện thoại ở bên tai xuống nhìn thoáng qua, sau đó mới tiếp tục nghe: “Xin chào, xin hỏi có chuyện gì vậy?”

Kha Đăng cười một tiếng: “Cảnh tiểu thư không cần cảnh giác như vậy, tôi chỉ là muốn mời cô ăn bữa cơm mà thôi.”

Đối với một người đàn ông thầm muốn được ngủ với cô, cô cảnh giác một chút có gì sai sao? Cảnh Tâm bĩu môi, cũng cười cười: “Ngại quá, tôi đã có hẹn với người khác rồi.”

Ý cười của Kha Đăng càng sâu: “Phải không? Cảnh tiểu thư đã liên tục cự tuyệt tôi ba lần, lý do cũng không quá cao siêu.”

Ba lần? Rõ ràng là hai lần...Đợi chút, anh ta không phải nói đến sự kiện năm cô 19 tuổi chứ?

Đến đây cơn tức của Cảnh Tâm lại bị khơi lên, cố nhịn nói: “Tôi đây trực tiếp nói với anh, tôi không muốn ăn cơm cùng anh, Kha tổng hẹn gặp lại.”

Nhanh chóng dập điện thoại, Cảnh Tâm nhìn di động bĩu môi, cô mà phải sợ anh ta sao?

Kha Đăng nghe âm thanh tút tút trong điện thoại, khoé miệng tràn ra một ý cười, đây là lần đầu tiên có người phụ nữ dám trực tiếp cự tuyệt anh ta như vậy.

Kha Đăng phân phó trợ lý: “Chuẩn bị cho Cảnh tiểu thư một phần lễ vật.”

Trợ lý vội vàng nói: “Vâng, xin hỏi Kha tổng muốn tặng cái gì?”

Kha Đăng nghỉ một chút, lãnh đạm nói: “Cũng như trước thôi, chỉ là phụ nữ thôi, quần áo trang sức túi xách, lần này chọn những thứ tốt nhất đưa, bảo Linda đi chọn.”

Trợ lý gật đầu: “Vâng.”

Kha Đăng cảm thấy cả phê trên bàn lên nhấp một ngụm, nhớ thời điểm lần đầu tiên gặp Cảnh Tâm, cô mới 19 tuổi, khuôn mặt non nớt xinh đẹp cùng dáng người với những đường cong hoàn mỹ có thể làm cho đàn ông nhiệt huyết sôi trào, nhưng anh ta không nghĩ đến một tiểu minh tinh lại có gia thế bởi cảnh như vậy, lúc ấy chỉ cảm thấy là một người phụ nữ mà thôi, không cần phải phân cao thấp làm gì.

Thời gian trước trên tin tức giải trí và weibo thấy cô để mặt mộc ăn mặc quê mùa, đã cách 4 năm, khuôn mặt kia cho dù có không trang điểm trông vẫn giống như trước, khuôn mặt trắng nõn, mềm mại tựa như miếng đậu hũ, đột nhiên lại có hứng thú.

Buổi chiều, Cảnh Tâm nhận được một bó hồng lớn, cùng với năm sáu hộp quà, cô vừa nhìn bên ngoài đã biết tất cả đều là hàng hiệu cao cấp nhất.

Thẩm Gia cầm mấy cái túi kia lên chặc chặc vài tiếng: “Hermès kiểu dáng mới nhất, LV kiểu dáng mới nhất... Đây là cái gì, còn có vòng cổ kim cương, a, còn có quần áo, chị phải lau mắt mà nhìn, tất cả đều là số đo của em...”

Cảnh Tâm liếc mắt một cái, nhíu mày: “Tên Kha Đăng này sao lại làm người khác chán ghét như vậy.”

Thẩm Gia cầm mấy cái túi quăng về chỗ cũ, khinh bỉ nói: “Trên Kha Đăng kia có phải bị lừa đá rồi không? Không biết em không thiếu nhất chính là tiền hay sao? Em quay một bộ phim điện ảnh cũng không đủ tiền mua bộ lễ phục hôm qua, anh ta nghĩ gì vậy, nghĩ mấy thứ này có thể lấy lòng bất cứ người phụ nữ nào hay sao?”

Cảnh Tâm nhìn không được nở nụ cười, cô không thiếu tiền, tuy rằng cô chưa bao giờ quan tâm đến công ty của gia đình, nhưng hàng năm chia hoa hồng anh trai chưa bao giờ chia thiếu phần cô.

Cô hỏi Thẩm Gia: “Vậy những thứ này làm sao bây giờ?”

Thẩm Gia cười nhạo một tiếng: “Gọi người mang trả lại cho anh ta.”

Cảnh Tâm gật đầu: “Vậy chị sẽ xử lý?”

Thẩm Gia nhìn cô một cái, bỗng nhiên khoanh tay nhìn chăm chăm cô cười: “Nếu đây là Tần Sâm đưa thì sao?”

Cảnh Tâm nói chuyện đương nhiên: “Em sẽ nhận, bạn trai em tặng quà tất nhiên em phải vô cùng cao hứng mà nhận.”

Thẩm Gia nhướn mày, không nói cái gì, đi xử lý những lễ vật này.

Bởi vì chuyện Quý Đông Dương ăn theo dõi và like bài của cô, chuyện này càng ngày càng náo nhiệt hơn, đến buổi tối, đã trở thành từ khoá tìm kiếm hot nhất.

Cảnh Tâm nhìn tên mình trở thành từ khoá tìm kiếm hot nhất, có chút mông lung, hỏi Thẩm Gia: “Em sẽ không bị fan của anh Đông mắng chửi chứ?”

Quý Đông Dương là nam thần có mấy chục triệu fan, cũng có fan nữ vì anh mà làm rất nhiều chuyện điên cuồng, lần trước mấy nữ minh tinh có scandal với anh đều bị chửi thảm, cô có chút lo lắng.

Thẩm Gia ngồi trước máy tính mở bình luận, nở nụ cười: “Người ghép đôi rất nhiều, rất ít bình luận mắng chửi.”

Thẩm Gia đem máy tính đến trước mặt cô.

“Bình hoa rất tốt, gia thế tốt vóc người cùng khuôn mặt xinh đẹp, quan trọng nhất là chưa bị ai bao nuôi! Không có gièm pha, không có scandal, cùng anh Đông rất xứng đôi! Dù sao tôi thích anh Đông nhiều năm như vậy, nếu anh ấy thực sự ở chung một chỗ với bình hoa, tôi đồng ý hai tay hai chân!”

Bình luận này có lượt like rất cao.

Cảnh Tâm hoàn toàn bối rối, cô vẫn là lần đầu tiên có scandal với một sao nam mà được lên từ khoá tìm kiếm hot nhất, đối phương lại còn là ảnh đế Quý Đông Dương có lượng fan khổng lồ.

Hơn nữa... Nguyên nhân chuyện này, có vẻ như không phải là cô, là do Quý Đông Dương tiện tay like bài và ấn nút theo dõi cô mà thôi!

Lúc Tần Sâm nhìn thấy từ khoá tìm kiếm hot nhất, cười lạnh vài tiếng, gọi điện thoại cho trợ lý: “Đem toàn bộ tin tức và các topic liên quan đến từ khoá tìm kiếm của Cảnh Tâm và Quý Đông Dương xóa hết.”

Trợ lý nhìn sắc mặt lạnh như băng của Tần Sâm, vội vàng nói: “Vâng, tôi sẽ đi làm ngay.”

Rất nhanh, tin tức liên quan đến Cảnh Tâm cùng Quý Đông Dương đều bị xoá hết.

Thẩm Gia đang xem liên bất động, lại nhìn một cái, không có.

Cô quay đầu về phía Cảnh Tâm “Bị xoá.”

Cảnh Tâm cùng Thẩm Gia bốn mắt nhìn nhau, qua vài giây, đột nhiên Cảnh Tâm mở miệng có chút khó khăn: “... Có thể là Tần Sâm cho người xoá bỏ.”

Thẩm Gia nở nụ cười: “Em thế nào mà biết nhất định là anh ta? Cha mẹ em cũng có khả năng làm chuyện này.”

Cảnh Tâm: “... Trục giác.”

Hơn nữa, cô cảm thấy mình đã gặp phải chuyện xui xẻo lớn rồi.

Tieu rồi.

Tần Sâm nhìn những topic kia cùng bình luận toàn bộ bị xoá bỏ, vẻ mặt mới dịu xuống, trợ lý liền vào báo cáo: “Tần tổng, dựa theo chỉ thị của anh toàn bộ đã làm xong.”

Tần Sâm thân nhiên gạt đầu, rút điều thuốc để lên miệng, thần sắc lười biếng dựa lưng vào ghế thờ ra vài ngậm khói.

Hút thuốc xong, vẻ mặt anh nhàn hạ mở weibo ra.

Loại sự tình tranh giành vị trí thế này, anh cũng sẽ làm.

Bạn đang đọc truyện *Bình Hoa Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23

Tần Sâm chia sẻ bài viết Cảnh Tâm được trao giải bình hoa tốt nhất trên weibo, cũng like một cái.

Làm xong chuyện này, trợ lý ôm một xấp văn kiện đi vào, anh sờ khoé miệng nhìn thoáng qua màn hình di động, để điện thoại xuống bên cạnh, bắt đầu xử lý đống văn kiện trên bàn.

Buổi tối hôm nay Cảnh Tâm ăn cơm cùng Phó Cảnh Sâm, lúc ăn cơm liên tiếp cầm điện thoại lên xem, Phó Cảnh Sâm nhú mày nói: “Ăn cơm đừng nghịch điện thoại.”

Cảnh Tâm a một tiếng, để điện thoại xuống, nghĩ thầm Tần Sâm sao lại chưa gọi điện hay nhắn tin cho cô chứ?

Thời gian càng lâu, cô càng cảm thấy sắp có chuyện xảy ra.

Cơm nước xong trở về khách sạn, rốt cuộc Cảnh Tâm nhịn không được gọi điện thoại cho Tần Sâm, chờ điện thoại kết nối, trong lòng cô có chút không yên.

Nửa ngày sau, giọng nói lười biếng của Tần Sâm trong điện thoại truyền đến: “Ừ?”

Cảnh Tâm: “...Anh đang làm gì vậy?”

Chẳng biết tại sao, một chút không yên lòng của cô đột nhiên tiêu biến, cô mím môi cười cười.

Tần Sâm nói: “Vẫn đang ở công ty, em ăn cơm chưa?”

Đã 9 giờ mà vẫn còn ở công ty, nghe giọng nói của anh chắc chắn chưa ăn cơm tối, gần đây anh rất bận rộn nha, cô nhỏ giọng nói: “Em vừa đi ăn cơm cùng anh trai về xong, sao ngày nào anh cũng tăng ca vậy, anh trai cùng chị dâu anh vẫn chưa về sao?”

Tần Sâm cười một tiếng: “Đã về, nhưng hôn lễ sắp đến, bọn họ có thể bỏ mặc liền bỏ mặc.”

Cảnh Tâm a một tiếng: “Được rồi...”

Tần Sâm rút điều thuốc để lên miệng, lấy bật lửa trong ngăn kéo ra châm, dựa lưng vào ghế lười biếng mở miệng: “Yên tâm đi, về sau anh sẽ bắt bọn họ trả lại.”

Cảnh Tâm: “....”

Cô im lặng, đột nhiên có chút lo lắng cho anh trai chị dâu của anh.

Ý của anh là đến lượt anh kết hôn, anh cũng đem công việc đây ra ngoài, nghe ngữ khí kia, là muốn anh trai cùng chị dâu anh trả lại gấp bội.

Cảnh Tâm nghĩ một lúc, giả bộ lơ đãng nói: “Cái kia.... Scandal của em và anh Đông anh cho người xoá sao?”

Tần Sâm thân nhiên: “Ừ.”

Cảnh Tâm: “....”

Thật đúng là, trực giác của cô rất chuẩn.

Cô bỗng nhiên nở nụ cười, có chút đắc ý: “Vậy có phải anh ghen tị hay không?”

Vừa mới dứt lời, liền truyền đến tiếng đập cửa, Cảnh Tâm nghe thấy anh kéo dài âm cuối: “Em nghĩ đi đâu vậy?”

Tần Sâm ký xong văn kiện, giờ tay xoa nhẹ mi tâm, ba ngày hai bận đều là tin tức của cô và cái tên Quý Đông Dương kia lên từ khoá tìm kiếm hot nhất, fan đi cũng muốn ghép hai người thành một đôi, cô nghĩ anh hào phóng như vậy sao?

Tiếng đập cửa có chút gấp, Cảnh Tâm cảm thấy nếu nói chuyện tiếp lợi thế sẽ không thuộc về mình, vì thế quyết đoán nói: “Em, cái kia có người gõ cửa, em đi xem đã, đợi lát nữa em sẽ nhắn tin trên webchat cho anh, bye bye.”

Nhanh chóng cúp điện thoại, Cảnh Tâm mơ hồ nghe thấy thanh âm của Thẩm Gia, vội vàng tới mở cửa.

Thẩm Gia cầm di động đi vào, nhìn cô chậm rãi nở nụ cười: “Em mấy ngày nay lên tin tức thật nhiều nha, xem ra cùng một chỗ với Tần Sâm là vô cùng chính xác.”

Cảnh Tâm: “...Phát sinh chuyện gì sao?”

Sẽ không phải lại trở thành từ khoá tìm kiếm hot nhất nữa chứ?

Thẩm Gia lướt qua cô đi vào, “Em chưa vào weibo?”

Cảnh Tâm đi theo sau cô ấy, nghe câu này vội vã mở weibo ra, tối nay lúc ăn cơm bị anh trai nói vài câu, cô cũng không nhìn đến điện thoại nữa, bình thường trên weibo tin tức tương đối nhiều, cô tắt thông báo, cho nên cô cũng không biết Tần Sâm làm cái gì.

Thẩm Gia ngồi xuống ghế sofa nhìn cô: “Tần Sâm share bài trên weibo của em, đã có fan phát hiện, chị đoán, chậm nhất sáng sớm mai em sẽ cùng anh ta lên từ khoá tìm kiếm hot nhất.”

Cảnh Tâm kinh ngạc ngẩng đầu liếc mắt nhìn Thẩm Gia một cái, vội vàng trở về trang cá nhân của mình, một đồng @ người thấy được Tần Sâm share bài của cô, lại còn like bài của cô.

Cảnh Tâm: “....”

Quả nhiên là xui xẻo lớn rồi.

Cảnh Tâm có chút bối rối, anh đang muốn đầu Quý Đông Dương hay sao?

Gần đây cô tăng không ít fan, phần lớn là fan của Quý Đông Dương theo đến, chính là fan cp, bình luận cùng like trên weibo của cô bọn họ luôn là lực lượng hùng hậu nhất.

Thẩm Gia đem ipad đưa cho Cảnh Tâm, trên màn hình có rất nhiều bình luận...

“Phát hiện chưa? Đại cổ đông giải trí Hoa Thần Tần Sâm share bài kia, lại còn like, đây là chuyện gì? Nhìn không hiểu thế giới này nữa!”

Trước đó vài giờ không phải có scandal với anh Đông hay sao, những topic đăng bài đột nhiên đều bị xoá, nghiêm trọng hơn còn bị khoá tường nhà, đây là muốn làm chuyện gì? Tổng giám đốc Hoa Thần phát hiện cô gái mình coi trọng có scandal với anh Đông, chính mình chịu không được liên ra tay! Cho nên.... Tần tổng đang muốn dùng quy tắc ngầm với Cảnh Tâm sao?”

“rốt cuộc cũng có người dám dùng quy tắc ngầm với Cảnh Tâm sao? Có khả năng Cảnh Tâm sắp được làm nữ chính.”

“Fu*k! Bình hoa là của anh Đông! Không cho phép cướp! Fan anh Đông đâu đứng lên!”

“Tôi mặc kệ, tôi là fan của bình hoa, ai có thể cho cô ấy vai nữ chính, tôi liền ủng hộ người đó! Đồng ý thì khen tôi!”

Cảnh Tâm: “....”

Sao lại lôi kéo nhau vào như thế! Tiếp tục như vậy, không cần chờ đến sáng mai, đoán chừng một lát nữa có thể lên....

Tuy rằng lúc trước vẫn cảm thấy cùng Tần Sâm lên từ khoá tìm kiếm hot nhất không có gì, lần này thật sự được lên, ngược lại có chút không biết phải làm sao.

Cô nuốt nước miếng, nhìn về phía Thẩm Gia: “Chuyện này... Bây giờ em phải làm gì?”

Cô có nên gọi một cuộc điện thoại cho Tần Sâm hay không?

Thẩm Gia nhướn mày mỉm cười: “Cái gì em cũng không cần làm.”

Thẩm Gia đứng lên, vỗ vỗ vai Cảnh Tâm, “Không cần suy nghĩ nhiều, dù sao chuyện này cũng do Tần Sâm bắt đầu, để cho anh ta xử lý, em đi ngủ sớm một chút, đừng quên trưa mai cùng ăn cơm với biên kịch và đạo diễn, đừng làm cho mất trở thành mất gấu trúc.”

Cảnh Tâm nhìn cô ấy đóng cửa lại, tự mình ôm ipad ngồi trên ghế sofa, mở lại xem bình luận, fan của anh Đông quả thật đúng dừng dừng mãi đến mức khiến người ta phần nộ, vào weibo của cô bình luận liên tục.

“Bình hoa là của anh Đông! Bình hoa là của anh Đông!”

“Bình hoa là của anh Đông! Bình hoa là của anh Đông!”

“Anh Đông khó mà coi trọng một người con gái! Tần Sâm đừng cướp được không!”

Cảnh Tâm: “....”

Tâm tình rất phức tạp.

Sau này cùng Quý Đông Dương chạm mặt sẽ rất xấu hổ đó!

Cảnh Tâm lướt weibo một lát, đã thấy có bảng phân tích kèm hình ảnh lướt từ khoá tìm kiếm hot nhất.

Giải trí Bát tỷ v: “Phát hiện một chuyện vô cùng rung động, weibo của nữ minh tinh bình hoa tốt nhất Cảnh Tâm bị thất thủ, fan của anh Đông vô cùng dừng mãi, tôi đưa bảng phân tích kèm ảnh chụp, cái gì gọi là fan vì thần tượng đi dành phụ nữ, sau khi thông suốt thì sẽ là fan chân chính. nguyên nhân chuyện này do tổng giám đốc Hoa Thần share một bài trên weibo, lại còn like! Bài này là do tôi đăng đấy! Scandal mới đây của anh Đông và Cảnh Tâm đã bị xoá bỏ, lần trước các topic liên quan đến từ khoá tìm kiếm cảnh sát cấm dục lâu ngày và cô gái ngồng thôn đẹp nhất cũng bị xoá, tài khoản lúc trước của tôi bị khoá cũng vì chuyện này, các người có biết? Rốt cuộc cũng có người dám dùng quy tắc ngầm với Cảnh Tâm!”

Hai cái ảnh đầu tiên là chụp bình luận ở weibo của Cảnh Tâm, hai cái sau là ảnh chụp ở weibo của Tần Sâm, vì trên weibo có xác nhận: Tổng giám đốc công ty giải trí Hoa Thần.

Cảnh Tâm: “....”

Vì sao mọi người đều cho rằng Tần Sâm muốn dùng quy tắc ngầm với cô? Anh không thể nói chuyện yêu đương với cô sao?

Nghĩ một chút, cô nhắn tin trên webchat cho Tần Sâm.

Tâm bảo bối: “Em nhìn thấy trên weibo...”

Tâm bảo bối: “Tại sao đột nhiên anh lại chia sẻ bài đăng trên weibo của em, bây giờ weibo của em trở lên vô cùng hỗn loạn”

Tần Sâm đi xe vào gara, anh cầm lấy điện thoại di động bên cạnh, khoé miệng thần nhiên cong lên, trả lời cô: “Em không phải vẫn muốn cùng anh lên từ khoá tìm kiếm hot nhất sao?”

Tâm bảo bối: “....”

Những lời này của anh tựa như đang nói “Anh tha miễn em”....

Buổi tối hôm nay, Cảnh Tâm trở mắt nhìn mình cùng Tần Sâm lên từ khoá tìm kiếm hot nhất, còn mang theo cả Quý Đông Dương.

Từ khoá tìm kiếm thứ nhất: Cảnh Tâm Tần Sâm

Từ khoá tìm kiếm thứ hai: Quý Đông Dương

Từ khoá tìm kiếm thứ ba: Quy tắc ngầm Cảnh Tâm

Tần Sâm trả lời cô: “Nghỉ ngơi sớm một chút, ngày mai trở về anh đi đón em.”

Nếu đã như vậy, Cảnh Tâm nghĩ một chút, đơn giản mặc kệ, gửi cho anh thời gian cô về, liền tắm rửa đi ngủ.

Sáng hôm sau tỉnh lại, mở weibo ra xem, phát hiện từ khoá tìm kiếm của cô và Tần Sâm vẫn còn, của Quý Đông Dương đã không còn.

Cảnh Tâm: "..."

Lúc Thẩm Gia đến, cô còn đang lướt weibo.

Thẩm Gia lấy ipad của cô: "Nhanh đi thay quần áo trang điểm, chúng ta chuẩn bị đi ra ngoài."

Cảnh Tâm trề môi một cái, đứng dậy đi thay quần áo.

Sau khi lên xe, Cảnh Tâm hỏi Thẩm Gia: "Em có cần đăng weibo một cái không?"

Thẩm Gia lườm cô một cái: "Em bị ngốc à, em định đăng cái gì lên weibo, muốn nói trước tiên muốn cùng Tần Sâm nói về."

Cảnh Tâm ngẩng mặt lên, nhú mày nói: "Bên anh Đông thì như thế nào?"

Thẩm Gia mỉm cười: "Sở dĩ anh ta bị cuốn vào chuyện này, đó là do anh ta bắt đầu trước, bình thường ai cũng không quan tâm, đột nhiên like bài lại còn ấn theo dõi một tiểu minh tinh như em, không trách được sẽ bị fan hiểu nhầm, hơn nữa mà nói chưa chắc đã là hiểu nhầm đâu. Việc này đều do Tần Sâm và Quý Đông Dương gây ra, không liên quan đến em, e cũng đừng xía vào."

Cảnh Tâm: "..."

Làm sao có thể không liên quan đến cô! Có mà Thẩm Gia cảm thấy cô được lên từ khoá tìm kiếm hot nhất chính là chuyện tốt!

Lúc này Quý Đông Dương đang ở phim trường quay phim, anh Dương người đại diện của anh từ bên ngoài chạy vào, thừa dịp anh nghỉ ngơi liền hỏi: "Đang em đẹp tự nhiên like bài của Cảnh Tâm làm gì? Cậu không biết với tác phong bình thường của mình, chuyện này rất dễ làm cho người ta hiểu nhầm biết không?"

Quý Đông Dương nhìn người đại diện một cái: "Không có gì, chỉ cảm thấy cô gái Cảnh Tâm này rất tốt, lúc về xem, thuận tiện like một cái mà thôi."

Anh Dương không nói gì: "... Cậu sẽ không thích cô gái này chứ?"

Quý Đông Dương nhìn anh ta một cái.

Anh Dương nhú mày hỏi: "Nếu không có gì, thì lên weibo làm sáng tỏ một chút, fan của cậu bây giờ đều sang weibo của Cảnh Tâm náo loạn."

Quý Đông Dương nhìn anh ta một cái, vẫn không nói gì.

.....

Cảnh Tâm và Thẩm Gia đi đến nhà hàng đã hẹn trước, nhân viên phục vụ mang đến hai tách trà, Cảnh Tâm nhấp một ngụm, "Chị Gia Gia, em không phải là nhân vật khách mời hay sao? Tại sao Vương đạo diễn cùng biên kịch còn muốn gặp chúng ta?"

Thẩm Gia cười cười: "Mấy hôm trước Vương đạo diễn gọi điện cho chị, nói đã sửa kịch bản, nhân vật của em có thêm nhiều đất diễn hơn."

Cảnh Tâm rất bất ngờ: "Thêm đất diễn? Thêm đến trình độ nào?"

Thẩm Gia nói: "Bây giờ còn chưa rõ ràng lắm, đợi lát nữa Vương đạo diễn cùng biên kịch đến đây bàn lại."

Cảnh Tâm: "... Sẽ không phải bắt em bồi ngủ, sau đó mới cho thêm cảnh diễn chứ?"

Thẩm Gia lườm cô một cái: "Sao có khả năng đó được, trong giới giải trí Vương đạo diễn có tiếng là bị vợ quản nghiêm, hơn nữa ông ta cũng không háo sắc, chưa thấy ông ta có scandal với ngôi sao nào cả."

Vương đạo diễn đã sớm có mấy bộ phim điện ảnh kinh điển, bất luận là ở Hongkong hay đại lục, danh tiếng đều rất lớn, rất nhiều đại gia đều nguyện ý cùng ông ta hợp tác, lần này Cảnh Tâm có thể nhận được lời mời, đúng là chuyện ngoài dự liệu.

Hai người đợi 10 phút, thì Vương đạo diễn cùng biên kịch đến.

Cảnh Tâm cùng Thẩm Gia đứng lên, Vương đạo diễn đi đến trước mặt hai người: "Ngại quá, đã để hai người chờ lâu."

Thẩm Gia vội vàng nói: "Đâu có, chúng tôi cũng vừa mới đến."

Vương đạo diễn gật đầu: "Ngồi đi."

Mấy người ngồi xuống, gọi đồ ăn sau đó mới nói chuyện.

Vương đạo diễn nhìn Cảnh Tâm, rất vừa lòng với ngoại hình của cô: “Lúc trước có người đề cử cô với tôi, tôi xem tư liệu của cô, cô ở ngoài so với trong ảnh cũng rất xinh đẹp.”

Cảnh Tâm cười có chút câu nệ: “Cảm ơn đạo diễn khách lệ.”

Vương đạo diễn là người Hongkong, ông nói chuyện dùng giọng địa phương, Cảnh Tâm đột nhiên nhớ đến Kha Đăng.

Vương đạo diễn cười cười, tán gẫu chuyện khác, Thẩm Gia là người đại diện, bây giờ cơ bản là Thẩm Gia thay mặt Cảnh Tâm nói chuyện.

Sau khi ăn cơm xong, biên kịch mới nói: “Kịch bản trước tôi cùng Vương đạo diễn không hài lòng lắm, cho nên chúng tôi đã sửa phần lớn kịch bản, từ đó phần diễn của cô cũng tăng thêm rất nhiều.”

Thẩm Gia mỉm cười: “Thêm tới mức nào vậy?”

Vương đạo diễn nói: “Năm hai.”

Thẩm Gia mỉm cười một cái, có chút do dự, cũng không phải vì vai diễn có vấn đề.

Đã gần hai năm Cảnh Tâm không nhận vai diễn nặng ký như vậy, năm trước là nữ ba, năm nay là nữ phụ số bốn, lần này Vương đạo diễn ném ra nhân vật nữ số hai, có thể tiếp tục hay không còn phải xem ba mẹ của Cảnh Tâm, chẳng may bọn họ lại can thiệp thì?

Cô nghiêng đầu nhìn Cảnh Tâm, Cảnh Tâm cũng đang nhìn cô, hai người liếc nhau, lập tức biết đối phương đang lo lắng chuyện gì.

Vương đạo diễn đem kịch bản đã sửa đổi cho Thẩm Gia, cười nói: “Hai người có thể mang kịch bản về xem trước.”

Thẩm Gia gật đầu: “Được, như vậy đi, ngày mai tôi sẽ trả lời hai người, nếu không có vấn đề gì, hoặc là có vấn đề gì cần gấp giải quyết, đến lúc đó tôi sẽ đi tìm các người.”

Lúc rời đi, Vương đạo diễn bỗng nhiên nói: “Chuyện của Cảnh tiểu thư, tôi cũng biết một chút, những thứ này cô không cần lo lắng, nếu cô thực sự muốn nhận vai diễn này, những vấn đề khác cứ giao hết cho chúng tôi giải quyết là được.”

Cảnh Tâm ngây ra một lúc, lập tức cười nói: “Được, tôi sẽ nghiêm túc suy nghĩ, cảm ơn Vương đạo diễn.”

Sau khi cùng Thẩm Gia lên xe, Cảnh Tâm cau mày: “Sao em lại cảm thấy có điểm kỳ lạ ở đây?”

Thẩm Gia lái xe, quay đầu nhìn cô một cái, “Kỳ lạ ở chỗ nào?”

“Chị không cảm thấy dường như Vương đạo diễn quá coi trọng em à? Nhưng ánh mắt ông ta nhìn em rất ngay thẳng, em lại không nổi tiếng, ông ta coi trọng em như vậy đúng là có chút kỳ lạ...”

Thẩm Gia cười cười: “Đúng là có chút kỳ quái, nhưng chị cũng chưa bao giờ tiếp xúc với ông ta, suy đoán cũng không chuẩn, nói không chừng ông ta chỉ là cảm thấy em phù hợp với vai diễn này mà thôi.”

Cảnh Tâm quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, nhỏ giọng nói: “Năm hai, dù sao chưa chắc em có thể diễn.”

Thẩm Gia ngừng lại một chút cũng đúng: “Chất lượng phim điện ảnh của Vương đạo diễn có thể bảo đảm, tuy rằng kịch bản đã sửa lại, nhưng nam nữ diễn viên chính cũng chưa đổi, còn có danh tiếng của vài nghệ sĩ gạo cội, đội hình này rất mạnh, nếu đối phương có thể giải quyết vấn đề chỗ ba mẹ em, đó chính là một chuyện tốt.”

Cảnh Tâm cười cười: “Khẳng định là chuyện tốt.”

Bất quá, cô chỉ là một tiểu minh tinh, có nhất thiết phải tốn công tốn sức như vậy không? Giới giải trí này còn rất nhiều diễn viên mà.

Bốn giờ chiều, Cảnh Tâm cùng Thẩm Gia mang hành lý ra khỏi khách sạn, đi tới sân bay.

Trước khi lên máy bay, Cảnh Tâm gửi thông tin chuyến bay cho Tần Sâm.

Vừa ngồi vào chỗ, anh đã trả lời: “Tốt, tôi đi đón em.”

Cảnh Tâm cảm thấy động lòng cười cười.

Vài ngày không gặp, trong lòng cô cũng có chút chờ mong lúc gặp anh.

Thẩm Gia nhìn cô một cái: “Tần Sâm đến sân bay đón em?”

Cảnh Tâm gật đầu: “Vâng.”

“Mới sáng hôm nay hai người còn lên từ khoá tìm kiếm hot nhất đấy, đợi lát nữa em xuống máy bay chắc chắn sẽ có phóng viên theo dõi, nhìn xem có người đến đón em hay không.”

Cảnh Tâm nghĩ một lúc, có đạo lý.

Bất quá... Khăng định Tần Sâm cũng biết, anh biết rõ còn đến đón cô, có phải là muốn công khai hay không?

Cô kéo xuống cái bịt mắt, sau đó dựa lưng vào ghế, thân nhiên nói: “Không có việc gì, anh ấy còn không sợ bị chụp, em cần gì phải sợ.”

Thẩm Gia nhìn cô một cái, cười cười.

Thành phố S, Kha Đăng và đám người Vương đạo diễn cùng nhau ăn cơm, Vương đạo diễn nhìn anh ta một cái, cười cười: “Kha tổng, ngoại hình của Cảnh tiểu thư quả thật rất thích hợp với nhân vật này.”

Kha Đăng cảm ly rượu vang lên, nhấp một ngụm, cười nhạt nói: “Vương đạo diễn cảm thấy thích hợp là được.”

Vương đạo diễn nói: “Bất quá, Cảnh tiểu thư có thể diễn nhân vật này hay không chúng ta cũng chưa xác định được, nhưng ngày khởi quay đã được xác định, nếu không nhanh sẽ ảnh hưởng đến toàn bộ quá trình quay phim.”

Kha Đăng nhìn đạo diễn một cái, nở nụ cười: “Chuyện này ông không cần quan tâm, quay tốt phim của ông là được.”

Bạn đang đọc truyện *Bình Hoa Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

Cảnh Tâm xuống máy bay vừa mở di động ra liền nhận được điện thoại của Tần Sâm, cô vừa đi vừa nghe điện thoại: “Anh đến rồi sao?”

Khoé miệng Tần Sâm cong lên: “Ừ, anh vừa mới đến, em ở bên trong chờ anh.”

Cảnh Tâm vội vàng ngăn anh lại: “Không cần đâu, anh ở trên xe chờ em là được rồi, e đi qua tìm anh.”

Nếu thật sự đúng như lời Thẩm Gia nói, bên ngoài đã có phóng viên chờ sẵn, anh đến đây rất dễ bị trông thấy, cộng với việc hai ngày nay lên từ khoá tìm kiếm hot nhất, vẫn là nên khiêm tốn một chút mới tốt.

Tần Sâm nhượng mảy, cũng không nói gì, nói vị trí cho cô.

Cảnh Tâm theo Thẩm Gia đến nơi nhận hành lý, nhìn cô ấy: “Chị xác định không ngồi xe Tần Sâm?”

Thẩm Gia mỉm cười: “Không ngồi, chị gọi xe.”

Cảnh Tâm quệt miệng một cái: “Được rồi.”

Cảnh Tâm cúi đầu bước nhanh về phía bãi đỗ xe, lại quay đầu nhìn chung quanh, cũng nhìn không ra rốt cuộc có phóng viên hay không.

Cô thấy xe Tần Sâm, ngón tay thon dài của người đàn ông đang cầm điều thuốc, hơi hơi nhướn ra ngoài cửa sổ, cô kiềm chế tâm tình kích động của mình, bước chân nhanh hơn.

Tần Sâm cũng thấy cô, khoé miệng cong lên, dập tắt điều thuốc xuống xe, bước về phía cô.

Cảnh Tâm nhìn thấy anh xuống xe, vội vàng nhìn trái phải, Tần Sâm nhận lấy hành lý trên tay cô, ôm thắt lưng cô, cúi đầu nhìn cô: “Nhìn cái gì, bọn họ muốn chụp thì cứ để bọn họ chụp đi.”

Cảnh Tâm: “...”

Nếu anh bình tĩnh như vậy cô còn lo lắng cái gì?

Sau khi Tần Sâm đem vali hành lý bỏ vào cốp xe, trở lại trên xe, Cảnh Tâm quay đầu nhìn anh, sau đó nở nụ cười.

Mẹ nó cô bé này cười đúng là rất đẹp mắt.

Tần Sâm nhìn cô vài giây, giữ vai cô kéo về phía mình, cúi đầu hôn cô.

Cảnh Tâm không nghĩ đến anh lại đột nhiên hôn mình như vậy, tim đập nhanh giống như đi xe vượt núi, bị hôn đến mơ hồ chợt nhớ đến anh nói lần trước, tiếp theo chậm rãi vòng tay lên cô anh, chủ động hôn anh.

Cô nói cô biết.

Tuy rằng kỹ thuật có chút kém, nhưng Tần sâm không nghĩ tới cô học được nhanh như vậy, anh đem quyền chủ động giao cho cô.

Cảnh Tâm: "..."

Anh không phải hợp dẫn dắt cô cũng không biết làm thế nào tiếp cả, kiên trì hôn vài cái, sau đó cúi đầu rút lui.

Tần Sâm cười nhẹ, hung hăng hôn cô một hơi, xoa xoa tóc cô: "Đói bụng không?"

Cảnh Tâm vội vàng gật đầu: "Đói bụng."

Hai má cô đỏ ửng, lại ngừng đầu nhìn anh: "Anh cũng chưa ăn phải không?"

Tần Sâm cười cười, thuận tay cài dây an toàn cho cô: "Chưa, chúng ta đi ăn cơm trước."

Trên đường, Cảnh Tâm hỏi: "Chúng ta đi đâu ăn cơm?"

Tần sâm nói: "Đến nhà hàng có món tủ gần nhà em ăn đi, ăn xong đưa em về nhà."

Cảnh Tâm không có ý kiến, "Được."

Vừa dứt lời, di động liền vang lên, là Chu Nghi Ninh.

Thanh âm của Chu Nghi Ninh rất vui vẻ: "Bình hoa, có phải cô đã về rồi không? Nói xong rồi tôi mời cô ăn cơm chúc mừng cô đoạt giải."

Cảnh Tâm: "..."

Ngày đó sau khi Giải trí Bát tỷ trao cho cô giải thưởng bình hoa tốt nhất, Chu Nghi Ninh liền nhắn tin webchat cho cô, nói muốn mời cô ăn cơm chúc mừng.

Tuy rằng cô ấy vẫn không thừa nhận, nhưng Cảnh Tâm vẫn cảm thấy Chu Nghi Ninh nhất định là fan của cô không thì tại sao chỉ có như vậy mà cũng mời cô ăn cơm.

Cô liếc mắt nhìn Tần Sâm một cái: "Lần sau đi, hôm nay tôi có hẹn rồi."

Chu Nghi Ninh lập tức truy hỏi: "Có hẹn? Anh họ tôi hay là anh Đông?"

Cảnh Tâm khụ khụ một tiếng, lãnh đạm nói: "Anh họ cô."

Tần Sâm liếc cô một cái, khoé miệng cong lên.

Chu Nghi Ninh cũng không bắt ngờ, ở bên kia cười vài tiếng: "Vậy hai người hẹn hò thật tốt, bye bye."

Cảnh Tâm cúp điện thoại, Tần Sâm lãnh đạm hỏi: "Chu Nghi Ninh lại muốn làm gì?"

Cô trả lời: "Cô ấy nói muốn mời em ăn cơm, chúc mừng em lấy được giải thưởng..."

Tần sâm bật cười, Cảnh Tâm hừ một tiếng: "Cười cái gì, anh không phải cũng share hay sao?"

Cũng vì anh share một cái like một cái, bọn họ mới có thể lên từ khoá tìm kiếm hot nhất.

Tần Sâm quay đầu nhìn cô một cái, lười biếng mở miệng: "Không thì sao, để cho fan của Quý Đông Dương tiếp tục bảo hai người là một đôi? Hiện tại em đang nói chuyện tình cảm với anh."

Cảnh Tâm: "..."

Cho nên, anh tuyệt đối là đang ghen tị.

Phát hiện này đúng là làm cô sung sướng, khoé miệng cô nhin không được cong lên.

Sau khi ăn cơm xong, Tần Sâm liền trực tiếp đưa cô về nhà, anh đến cốp sau xe lấy hành lý của cô ra, Cảnh tâm muốn tiến lên nhận, anh thuận tiện dắt tay cô, cúi đầu nhìn về phía cô, thần sắc tự nhiên nói: "Anh đưa em lên nhà."

Cảnh Tâm: “....”

Lên nhà làm cái gì.

Sau sinh nhật 20 tuổi Cảnh Tâm liền dọn ra ngoài sống một mình, ba mẹ khuyên không được cô, căn nhà này cô đã ở ba năm, ngoại trừ ba ba thì chưa có người đàn ông nào đến cả, ngay cả anh trai cô cũng chưa từng đến.

Tần Sâm ôm cô đi ra khỏi thang máy, Cảnh Tâm thoát khỏi cánh tay anh, xoay người lấy trong tủ giày lấy ra một đôi dép lên nam để dưới chân anh, sau đó nhìn qua đôi giày da của anh, “Có thể có chút chật, đây là dép của ba em”

Tần sâm đưa tay đem người cô kéo lên, khoé miệng cong lên: “Không có việc gì, lần sau em mua cho anh một đôi khác.”

Có lần sau, lại còn chuẩn bị một đôi.

Ý anh là muốn thường xuyên đến đây sao? Thường xuyên, cô nam quả nữ ở chung một nhà, thời gian dài chắc chắn sẽ xảy ra chuyện.

Mặt Cảnh Tâm có chút đỏ, nhìn anh thay dép lê, cũng vội vàng thay dép lê.

Tần Sâm tùy ý liếc nhà của cô mấy cái, diện tích rất lớn, trang trí theo phong cách hiện đại, có phong cách của cô. Cảnh Tâm đem vali hành lý để một bên, ngẩng đầu nhìn anh, chỉ hướng sofa nhỏ giọng nói: “Anh có muốn qua bên kia ngồi một chút không, có muốn uống chút gì không?”

Tần Sâm vươn tay nắm lấy thắt lưng cô: “Không cần, em lại đây ngồi cùng anh một chút, sau đó chúng ta còn có việc.”

Cảnh Tâm a một tiếng, cùng anh đi đến ghế sofa, vừa ngồi xuống, lại đứng lên: “Em đi lấy cốc sữa chua.”

Thời tiết nóng nực, cô thuận tay mở điều hoà lên.

Tần Sâm nhìn cô chạy đến phòng bếp, màu sắc con người hơi đổi, đứng lên đi theo, lấy lọ sữa chua trên tay cô, Cảnh Tâm nghĩ là anh muốn uống, lại lấy trong tủ lạnh ra một lọ nữa, vừa muốn mở ra, kết quả lại bị anh lấy, tiếp đó hai cái lọ sữa chua kia bị ném đi, chuẩn xác rơi vào thùng rác.

Cảnh Tâm ngây ra một lúc, trừng anh: “Anh làm gì vậy!”

Tần Sâm nhìn cô, lãnh đạm nói: “Quá hạn rồi.”

Sữa chua này là Thẩm Gia lần trước đến mua cho cô, cũng chưa lâu lắm, Cảnh Tâm có chút không tin, lại cầm một lọ lên nhìn, đúng là hết hạn thật.

Cô ngượng ngùng cười cười: “Vậy không uống sữa chua, em uống nước suối.”

Lấy bình nước khoáng từ trong tủ lạnh ra, lôi kéo anh ra khỏi phòng bếp.

Cảnh Tâm mở ti vi lên, mới ngồi xuống bên cạnh anh, người đàn ông kia liền nghịch mấy sợi tóc của cô, nhàn nhã lười biếng giống như đang dụ hoặc, cô khăn trương không chịu được, thân thể căng cứng không dám lộn xộn.

Tần Sâm nhàn nhã dựa vào ghế sofa, quay đầu nhìn thoáng qua cô đang ngồi nghiêm chỉnh, cười nhẹ một tiếng: “Em khăn trương cái gì? Ngồi như vậy không khó chịu sao?”

Một á... Cảnh Tâm thoáng thả lỏng một chút, sau đó nhích lại gần, tựa vào cánh tay anh.

Trên ti vi đang chiếu một bộ phim cổ trang dài tập, lúc trước Cảnh Tâm đã xem qua mấy tập, rất hay, đến thành phố S vài hôm, không nghĩ nội dung bộ phim có chuyển biến lớn như vậy, cô xem đến mê mẩn.

Tần Sâm cầm vài sợi tóc của cô, dùng đuôi tóc chọc chọc vào lỗ tai cô, Cảnh Tâm, Cảnh Tâm ngửa ngáy rụt cổ lại, anh lười biếng nói: “Muốn đóng phim cổ trang hả?”

Cảnh Tâm ngẩn ra, trong lòng vui vẻ, ngẩng đầu nhìn anh: “Muốn.”

Cho đến bây giờ cô chưa từng đóng qua phim cổ trang, vẫn luôn là phim thần tượng, năm trước còn đóng phim thần tượng thanh xuân vườn trường, không hiểu sao không có đạo diễn nào tìm cô đóng phim cổ trang, thật ra cô vẫn muốn được đóng phim cổ trang, trang phục cổ trang rất xinh đẹp, cô muốn mặc một chút.

Tần sâm nhìn ánh mắt trong suốt của cô, khoé miệng cong lên một cái.

Hoa Thần đang có một dự án phim lịch sử cổ trang, ngày hôm qua đạo diễn cũng nhắc đến với anh, cảm thấy ngoại hình của Cảnh Tâm rất hợp đóng phim cổ trang, hỏi anh có thể làm cho Cảnh Tâm tham gia đoàn làm phim được không.

Chuyện anh giúp Cảnh Tâm giữ vai diễn kia, một số đạo diễn và nhà sản xuất trong giới cũng biết, những người đó thật sự rất tinh, có nhân vật gì tương đối tốt liền nói với anh, hiện tại bây giờ cũng có mấy nhân vật tốt hơn một chút.

Muốn cho Cảnh Tâm làm nữ chính cũng không phải chuyện dễ như vậy, việc khai thông chỗ ba mẹ cô về chuyện này vô cùng khó khăn, còn về chuyện lần trước ấn tượng của ba mẹ cô về anh đã không tốt, Tần Sâm hơi nhũn mủi, anh vốn không được trường bối thích cho lắm.

Sau này, trong chuyện ứng phó ba mẹ cô, khó khăn càng thêm khó khăn.

Ngoại trừ nhân vật chính, vài nhân vật kia quả thật cũng không tệ lắm, có thể cho cô thử xem

Tần sâm nói: “Mấy ngày nữa em đến Hoa Thần thử vai, có chuyện gì bọn họ sẽ liên hệ với người đại diện của em.”

Hai mắt Cảnh Tâm sáng lên, ôm cổ anh cười híp mắt, “Được, là phim cổ trang sao?”

Tay Tần Sâm khoát tay lên lưng cô, cúi đầu nở nụ cười: “Đúng.”

Cảnh Tâm cười ngây ngô một lúc, sau đó phát hiện anh đang dựa vào ghế sofa, nghiêng đầu nhìn cô, ngay cả ánh mắt cũng lười biếng. ...

Cô nuốt nước miếng một cái, cảm thấy có chút khát nước.

Lại uống một ngụm nước, hai má đỏ ửng, hôn cầm anh một cái, tiếp theo hướng lên trên, hôn vào môi anh.

Môi cô bé này rất mềm, ở trên môi anh hết hôn lại cắn, Tần Sâm híp mắt một cái, yết hầu chuyển động vài cái, tóm hông cô ôm đến trong lòng, nắm lại thể chủ động, đầu lưỡi tách hai hàm răng cô ra, xông vào, quấn quýt lưỡi cô.

Cảnh Tâm ngồi trên đùi anh, dán chặt vào ngực anh, người anh rất nóng, cô cảm thấy mình như sắp bị đốt cháy.

Nửa ngày sau, Cảnh Tâm thấy đầu lưỡi tê dại, anh mới buông tha cô.

Cô động cũng không dám động.

Tần Sâm hôn cô một cái, trong mắt xuất hiện ý cười, thanh âm khàn khàn: “Còn muốn tiếp tục?”

Cảnh Tâm lập tức lắc đầu, lăn một vòng rời khỏi đùi anh, nghe được anh buồn bực hừ một tiếng, lúc này mới phát hiện, hình như có gì đó không thích hợp.

Cô xấu hổ đến mức cả mặt đều đỏ ửng, cúi đầu không nói lời nào.

Không khí yên lặng vài phút, điều hoà nhiệt độ xua tan vài phần khô nóng.

Cảnh Tâm yên lặng cầm bình nước lạnh, nhỏ giọng nói với anh: “Anh có muốn uống chút nước lạnh hay không...”

Càng ngày càng nóng...

Tần Sâm nhìn cô một cái, thật sự nhận lấy bình nước kia, uống vài hớp.

Người đàn ông nâng cằm, yết hầu chuyển động, gọi cảm chết người, Cảnh Tâm cảm thấy mình có chút như bị dụ hoặc, vội vàng quay đầu.

Lại một phút nữa trôi qua, Cảnh Tâm ngẩng đầu nhìn anh, nhỏ giọng đề nghị: “Không thì... Anh đi về trước đi?”

Tần Sâm nhũn mủi: “Như thế nào? Không tin anh?”

Cảnh Tâm lắc đầu: “...Không phải.” Anh tuy rằng xấu xa, nhưng cô vẫn tin tưởng anh.

Tần Sâm cảm thấy mình không sai biệt lắm đã ổn định, đứng lên, “Được rồi, anh về trước.”

Cảnh Tâm a một tiếng, cũng đứng lên, “Em đưa anh đến thang máy.”

Hai người đứng ở cửa thang máy, cửa thang máy mở, Tần Sâm vuốt tóc cô, đi vào trong, đối diện với cô khoe miệng cong lên: “Trở về đi.”

Cảnh Tâm không biết mình bị làm sao, đột nhiên có một sự xúc động, nhìn cửa thang máy sắp đóng lại, mạnh mẽ vọt vào thang máy ôm cổ anh kiễng mũi chân hôn lên môi anh.

Cô vốn nghĩ hôn một cái rồi bỏ chạy.

Kết quả bị anh đè lại, cô ngẩng đầu lên nhìn anh, giây tiếp theo, cả người bị anh mạnh mẽ áp vào trên tường thang máy, hung hăng hôn xuống.

Cửa thang máy phía sau hai người chậm rãi đóng lại.

Thang máy bắt đầu đi xuống.

Cảnh Tâm ô ô vài tiếng, đẩy anh ra vội vàng nói: “Em, em không mang thẻ phòng rồi, kiểu này muốn về cũng không được.”

Cô bé này đã bắt đầu muốn trêu ghẹo người khác, Tần Sâm một tay ôm cô, một tay chống lên vách thang máy, nở nụ cười nhìn chăm chăm cô: “Là em tự mình xông vào.”

Cảnh Tâm đỏ mặt, nói không được lời phản bác nào, cô chính là nhất thời xúc động...

Anh nói: “Em vào nhà kiểu gì?”

Cô cúi đầu nhìn chăm chăm đôi dép lê của mình, nghĩ một chút, mới nhỏ giọng nói: “Em xuống phòng an ninh chỗ đó có thẻ phòng dự trữ.”

Tần Sâm nhướn mày, cửa thang máy mở, anh theo cô đi lấy thẻ phòng, nhìn cô vào trong thang máy mới rời đi.

Tần Sâm ngồi trong xe, dựa lưng vào ghế hút hết hai điếu thuốc, xao động trong cơ thể mới dịu xuống được một chút.

Nhớ tới bộ dáng lúc cô vọt vào thang máy, khoé miệng anh cong lên, lái xe đi.

Sáng sớm hôm sau, Cảnh Tâm còn chưa tỉnh ngủ, Thẩm Gia đã gọi điện thoại đến.

“Em và Tần Sâm lên từ khoá tìm kiếm hot nhất.”

“...”

“Tối hôm qua anh ta qua đêm ở chỗ em?”

Bạn đang đọc truyện *Bình Hoa Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25

Editor: Lê Thị Ngọc Huyền

Cảnh Tâm: “...”

Tin tức này rất kinh người, cô phản ứng không kịp.

Thẩm Gia lại hỏi: “Hai người tối qua không phải thật sự ngủ chung chứ?”

Cảnh Tâm lúc này mới có phản ứng, xấu hổ gượng giữ phản bác: “Sao lại có khả năng này được!”

Thẩm Gia: “thật sự?”

Cảnh Tâm nóng nảy: “Chắc chắn là thật! Tối hôm qua anh ấy chỉ đưa em lên lầu, sau đó lập tức rời đi.”

Thẩm Gia cười cười, cũng không nói gì, chỉ thông báo vài câu: “Em trước tiên nhìn tin tức giải trí mới trên weibo đi, phía ba mẹ em bên kia em cũng chuẩn bị tâm lý trước một chút, còn có tí nữa chị sẽ qua chỗ em, thảo luận về cái kịch bản kia.”

Kết thúc cuộc gọi, Cảnh Tâm vội vàng lên weibo.

Từ khoá tìm kiếm hot nhất: Tần Sâm qua đêm ở nhà Cảnh Tâm.

Hôm qua không phải anh chỉ đưa cô lên nhà thôi hay sao? Sao lại thành qua đêm ở nhà cô? Chuyện này phóng viên cũng viết loạn! Cảnh Tâm mím môi mở topic từ khoá tìm kiếm hot nhất ra, trên đó video cùng ảnh chụp đều có, phóng viên bắt đầu theo chân hai người từ sân bay.

Video cắt ghép biên tập lại rất rõ ràng, đầu tiên là Tần Sâm đến sân bay đón cô, tiếp đó là cùng đi ăn cơm, sau đó đến cửa khu trung cư mà cô ở, Tần Sâm vào khu trung cư sau đó không thấy xuất hiện nữa, trong video mỗi thời điểm đều có âm thanh của người bên ngoài giải thích, nói sinh động như thật, giống như sự thật đúng là như vậy.

Cuối video có dòng chữ: “Sau khi Tần Sâm đưa Cảnh Tâm vào khu chung cư không thấy xuất hiện nữa, mọi người hiểu chứ.....”

Cảnh Tâm có chút không biết phải nói gì, hiểu cái gì hả? Phóng viên vì thu hút người đọc sao có thể làm loại chuyện bịa đặt sự thật như thế này, sẽ mất hết sự tin tưởng của cư dân mạng.

cô mở bình luận ra xem-

“Cho nên Cảnh Tâm thật sự bị bao nuôi sao? Có phải vì không được làm nữ chính hay không, cho nên mới đi tìm một núi dựa? Tôi sẽ chờ xem Cảnh Tâm có thể làm nữ chính hay không!”

“cho nên chuyện với anh Đông chỉ là giả? Mắt nhìn của Cảnh Tâm bị gì vậy, sao lại không cần anh Đông mà lại đi thích cái tên Tần Sâm kia, scandal của Tần Sâm so với anh Đông còn nhiều hơn!”

“Gần đây vận đào hoa của Cảnh Tâm thật nhiều nha, đầu tiên là anh Đông like bài cùng theo dõi, sau đó là Tần Sâm share và like, bây giờ.... Tần Sâm vs anh Đông, Tần Sâm thắng? đau lòng cho anh Đông”

(Vs: đấu)

“Sao lại có một đám nói Cảnh Tâm đang bị người khác bao nuôi, anh ta cùng Cảnh Tâm không thể nói chuyện tình cảm hay sao? Gia thế Cảnh Tâm người bình thường có thể bao nuôi được sao? Nếu cô ấy không tình nguyện Tần Sâm muốn bao nuôi cũng chưa chắc đã được! Nam chưa cưới nữ chưa gả, người ta không thể nói chuyện yêu đương sao? nói chuyện yêu đương không thể ngủ cùng nhau một giấc hay sao?”

Cảnh Tâm: “....”

cô rất muốn like cái bình luận này, anh và cô không thể nói chuyện tình cảm? Bất quá sau câu nói kia.... Quên đi, ngủ một giấc đã chuyện gì thì cũng để sau.

cô còn chưa lướt hết weibo một lượt, điện thoại liền vang lên.

Vừa thấy là mẹ cô gọi đến, Cảnh tâm đoán nhất định là gọi đến chất vấn cô, do dự vài giây mới nhận điện thoại: “Mẹ....”

Cảnh Lam Chi ngắt lời cô: “Tâm bảo bối, sao con lại không nghe lời như vậy? không phải bảo con cách xa Tần Sâm một chút hay sao? Sao con lại còn đem anh ta về nhà mình? Con, con.... Con muốn mẹ phải nói con thế nào đây!”

Cảnh Tâm: “....”

Cảnh Lam Chi không cho cô cơ hội nói chuyện: “Từ hôm qua đến giờ, chỗ nào cũng là scandal của con, đây là giới giải trí, địa phương lộn xộn như vậy, mẹ và ba con đã sớm nói qua, giới giải trí này không thích hợp với con.”

Cảnh Tâm không thích nghe những lời này nhất, cô rất nhanh liền phản bác: “Mẹ đừng có thành kiến với giới giải trí nữa được không, mẹ không xem ti vi sao? Mẹ cũng thích xem phim truyền hình đúng không? không có giới giải trí thì sẽ không có diễn viên, vậy mẹ còn cái gì để mà xem nữa? Còn cần TV làm cái gì? Internet mà không có phim điện ảnh phim truyền hình.... Cuộc sống con người sẽ rất nhàm chán!”

Cảnh Lam Chi bị cô làm nghẹn họng.

Cảnh Tâm nhìn không được nói chuyện Tần Sâm: “Tần Sâm tốt lắm, không xấu xa giống như hai người nói, con cũng không phải trẻ con, biết nhìn người.”

Cảnh Lam Chi nói: “Con thì biết nhìn người cái gì! Mẹ và ba con đều đã nói qua, thanh danh của cậu ta không tốt, sao con lại đem cậu ta vào nhà mình? Con gái mà cũng không biết kiêng kị!”

Cảnh Tâm cũng không muốn tranh cãi với mẹ, dù sao ba mẹ cô cũng cảm thấy Tần Sâm giúp cô, chính là đối nghịch với họ, cho dù bây giờ cô có nói nhiều hơn nữa, thì thành kiến của bọn họ về Tần Sâm cũng không thay đổi.

Cảnh Lam Chi thay đổi giọng điệu, âm thanh mềm mại khuyên nhủ: “Tâm bảo bối à, mẹ bảo lái xe đến đón con, tối nay về nhà ăn cơm đi.”

Cảnh Tâm vội vàng nói: “không được đâu, con hôm nay còn có công việc, đừng làm cho lái xe đến một chuyến mất công, hai ngày nữa con sẽ về gặp hai người.”

không đợi Cảnh Lam Chi nói chuyện, cô vội tìm có cúp điện thoại.

cô sẽ không ngốc mà trở về nghe dạy dỗ đâu!

đang chuẩn bị load lại weibo, đang load thì bị ngừng, lại nhìn một cái, tất cả đã bị xoá.

Cảnh Tâm ngây người, sẽ không phải là Tần Sâm cho người xoá chứ? Dù sao chuyện xoá tin tức trên weibo anh vẫn thường xuyên làm....

Tần Sâm đến công ty sớm, trợ lý đến báo cáo tình huống lúc trước với anh, cuối cùng nói: “Bất quá tin tức về chuyện này trên weibo đã bị xoá hết, cũng không biết sao lại thế này.”

Tần Sâm nhìn trợ lý một cái, trong lòng hiểu rõ, lãnh đạm nói: “Tiếp tục.”

Trợ lý vội vàng nói: “Tin tức trên weibo tôi đã lưu hết, anh có muốn xem một chút hay không?”

Tần Sâm gạt đầu, nhận lấy ipad của trợ lý, mở ảnh chụp màn hình ra xem, ngay cả bình luận cũng được lưu lại, anh hơi nhú mày.

Trợ lý nhìn Tần Sâm một cái, phát hiện Tần tổng so với bình thường cũng không có gì khác, hình như cũng không lo lắng, anh thận trọng nói, vừa rồi thư ký chủ tịch Phó thị gọi điện đến, nói chủ tịch Phó muốn đến đây, đoán chừng cũng sắp đến...”

Tần Sâm lúc này mới ngẩng đầu lên, hơi nhú mi: “Được, tôi đã biết.”

Sau khi trợ lý rời khỏi đây, Tần Sâm dựa lưng vào ghế hút thuốc, từ từ nhắm mắt lại thở ra vài ngụm khói.

Vừa hút xong một điếu thuốc, trợ lý đến gõ cửa, nói cho anh biết: “Tần tổng, chủ tịch Phó đến, bây giờ đang ở phòng tiếp khách.”

Tần Sâm dập tắt điếu thuốc, đứng lên đi ra ngoài.

Phó Khải Minh ngồi ngay ngắn ở phòng tiếp khách, cà phê trước mặt đang bốc hơi nóng lên.

Tần Sâm đi đến trước mặt ông, khẽ mỉm cười một cái: “Phó chủ tịch, xin chào.”

Phó Khải Minh nhìn anh một cái, không có nhiều lời vô nghĩa, trực tiếp vào thẳng vấn đề: “Hình như lần trước chúng ta đã nói qua, chuyện con gái tôi là chuyện nhà chúng tôi, một người ngoài như cậu nhúng tay vào không tốt lắm.”

Tần Sâm ngồi xuống đối diện với ông, cười khẽ một tiếng: “Hiện tại cháu cũng Cảnh Tâm đang kết giao, làm bạn trai thì cháu nên giúp cô ấy.”

Phó Khải Minh đen mặt: “Tôi không đồng ý cho các người kết giao, tin tình cảm của cậu có bao nhiêu thì chính cậu cũng rõ, chuyện tối qua cậu định giải quyết như thế nào? Cậu không biết như vậy sẽ làm xấu thanh danh của con bé hay sao?”

Tần Sâm nói: “Tin tức này đều do phóng viên viết loạn, tối hôm qua cháu cũng không có ngủ lại.”

Phó Khải Minh nhìn anh một cái, Tần Sâm thẳng thắn vô tư nhìn thẳng ông. Hơn nửa tiếng sau, Phó Khải Minh đứng lên hừ một tiếng: “Tâm bảo bối của chúng tôi không thích hợp với giới giải trí, cũng không thích hợp cùng một người đàn ông thường xuyên có scandal với nữ minh tinh như cậu.”

Tần Sâm cũng đứng lên, so với ông cao hơn nửa cái đầu, hơi cúi đầu nhìn về phía Phó Khải Minh.

anh là một người không quá để ý đến ánh mắt của người khác, những scandal không đúng sự thật đó anh cũng lười quản, bất quá bây giờ thật sự không thể làm như vậy nữa, anh cười cười: “Cảm ơn bác đã nhắc nhở, về sau ở phương diện này cháu sẽ chú ý, về phần Cảnh Tâm, cháu vẫn câu nói kia, làm bạn trai thì nên giúp cô ấy.”

Phó Khải Minh phui tay mà đi, tên tiểu tử này quả nhiên hư đồn giống như lời đồn, khó chơi, không nể mặt mũi! thật sự là chán ghét!

Tần Sâm lười biếng dựa vào ghế sofa, gọi điện thoại cho Cảnh Tâm.

Cảnh Tâm đang ăn bữa sáng do Thẩm Gia mang tới, mơ hồ hỏi: “Chuyện trên weibo là do anh cho người xóa sao?”

Tần Sâm cười cười: “không phải, là do ba mẹ em cho người xóa.”

Cảnh Tâm đang cắn bánh bao dừng một chút, sau đó a một tiếng, “Thiếu chút nữa đã quên ba mẹ em cũng có thể làm loại chuyện này...”

Khoé miệng Tần Sâm cong lên, “Hôm nay em định làm gì?”

Cảnh Tâm trả lời: “Hôm nay em cùng người đại diện thảo luận về một kịch bản, a đúng rồi, em quên nói cho anh, có một đạo diễn Hongkong muốn mời em diễn vai nữ hai, chính là bộ phim < Dân cờ bạc > của Vương đạo diễn.”

Nữ hai?

Tần Sâm có chút bất ngờ, thanh âm trở nên trầm: “Chuyện khi nào?”

Cảnh Tâm đem sự việc nói qua một lần, sau đó nói: “Kịch bản mới này người đại diện của em đã xem qua, chị ấy cảm thấy không có vấn đề gì, rất tốt.”

thật sự không có vấn đề gì? Trừ anh ra thì còn có ai dụng tâm cho Cảnh Tâm vai diễn như vậy, còn sửa kịch bản để thêm cảnh diễn cho cô?

Tần Sâm hạ mí mắt, thần nhiên nói: “anh đã biết, em đừng vội đồng ý.”

Cảnh Tâm nhớ tới tối hôm qua anh nói đến đoàn làm phim cổ trang, nếu thời gian quay phim cùng nhau, quả thật chỉ có thể chọn một cái, cô cười nhẹ: “Vâng.”

Kết thúc cuộc gọi, Tần Sâm bước nhanh về phòng làm việc, giao phó trợ lý: “Kế hoạch quay phim gần nhất của đạo diễn Hongkong Vương đạo diễn, giúp tôi điều tra một chút, còn có người đầu tư là ai.”

Trợ lý nói: “Vâng, lập tức đi làm”

không lâu sau, trợ lý đem tình huống cơ bản nói một lần, cuối cùng nói: “Người đầu tư là Kha Đăng”

Tần Sâm trầm mặc vài giây, lạnh nhạt mở miệng: “Kha Đăng?”

Trợ lý nhìn sắc mặt Tần Sâm, gật đầu nói: “Đúng, anh cùng anh ta trước kia đã từng quen biết, nên cũng coi như quen thuộc.”

Tần Sâm cười lạnh một tiếng: “Tôi đã biết, đạo diễn Từ chuẩn bị bộ phim cổ trang kia thế nào rồi? Bảo bọn họ nhanh chóng thông báo thời gian thử vai.”

Vội vã như vậy? Trợ lý ngây ra một lúc, báo cáo chi tiết: “Trước đó bên kia đã nói an bài vào thứ sáu tuần sau.”

Tần Sâm nói: “Trước thời hạn, thứ hai.”

Trợ lý vội vàng nói: “Vâng, tôi lập tức đi thông báo cho bọn họ.”

“Chờ một chút.”

Tần Sâm quay bút máy trên tay, khoé miệng cong lên: “Làm cho bọn họ thông báo trước cho người đại diện của Cảnh Tâm, nói cho cô ấy, thử vai chỉ là đến đó cho có lệ một chút.”

Trợ lý bỗng nhiên hiểu ra, thì ra là vì Cảnh tiểu thư!

“Vâng”

Lúc này Kha Đăng đã trở lại Hongkong, đang kiên nhẫn chờ đợi con cá mắc câu, không nghĩ tới mới sáng sớm đã nhìn thấy tin tức của Cảnh Tâm và người đàn ông khác, qua đêm?

Mặt Kha Đăng lạnh xuống nhấn điện thoại nội bộ, thư ký rất nhanh đã đi vào.

Kha Đăng lạnh lùng nói: “Đây là chuyện gì? Sao trước đây không nghe được chuyện Cảnh Tâm và Tần Sâm có quan hệ?”

Thư ký thấp thòm nói: “Trước đây Cảnh tiểu thư vẫn không có scandal nào, cũng không biết từ khi nào thì cùng một chỗ với Tần Sâm.”

Kha Đăng bỗng nhiên nở nụ cười: “Cùng một chỗ? Tôi nói bọn họ cùng một chỗ khi nào.”

Thư ký đỏ mặt lạnh, vội vàng xin lỗi.

Kha Đăng nhìn cô ta một cái: “Bảo phía nhà sản xuất liên hệ với người đại diện của Cảnh Tâm sớm một chút, mau chóng ký hợp đồng.”

Thư ký vội vàng nói: “Vâng ạ.”

.....

Lúc Thẩm Gia cùng Cảnh Tâm xem kịch bản, Thẩm Gia nhận được điện thoại phía nhà sản xuất của Hoa Thần, nghe xong lời nói của đối phương hai mắt đều phát sáng, vội vàng nói: “Được được, không thành vấn đề.”

Cảnh Tâm nhìn cô ấy một cái: “Làm sao vậy?”

Thẩm Gia mỉm cười: “Hoa Thần chọn trúng em cho một bộ phim cổ trang.”

Cảnh Tâm nháy mắt, vẻ mặt vô tội nói: “Em đã biết, tối hôm qua Tần Sâm đã nói qua với em.”

Thẩm Gia ngây ra một lúc, ý cười càng sâu: “À... Vậy sao em không nói sớm cho chị một chút?”

Cảnh Tâm buồm lông, tỏ vẻ oan uổng: “Em vốn muốn nói cho chị, nhưng sáng nay lại xảy ra chuyện, sau đó chị gọi điện thoại cho em bảo tới đây, em vẫn chưa có cơ hội nói.”

Thẩm Gia mỉm cười: “Trước tiên nói qua một chút, tối qua em đã bán cái gì?”

Cảnh Tâm: “...”

cô hôn anh có tính không?

Buổi sáng Thẩm Gia nhận điện thoại của biên kịch phía Hongkong gọi tới, hỏi cô xem kịch bản như thế nào rồi, có ý kiến gì không.

Thẩm Gia cẩn thận ngẫm lại, cũng thấy phía đoàn làm phim cũng có chút quá nhiệt tình, Cảnh Tâm chỉ là một tiểu minh tinh không nổi tiếng, không cần phải khách khí như vậy đi? Gần như đã đem cô ấy thành ảnh hậu.

Thẩm Gia nhìn về phía Cảnh Tâm đang xem kịch bản: “Hai kịch bản này chỉ có thể chọn một cái, em vẫn muốn đóng phim cổ trang sao?”

Cảnh Tâm cũng đang do dự, hai bên đều rất dự hoặc, tuy nhiên... Phim cổ trang là của Hoa Thần, cô hẳn phải giúp đỡ bạn trai đúng không? Hơn nữa cô chưa từng đóng qua phim cổ trang, bình thường phim cổ trang thường rất nhiều tập, cảnh diễn của cô cũng nhiều, có thể đóng phim lâu một chút.

Thẩm Gia nói cho cô: “Nữ chính đã được xác định là Chu Duy.”

Chu Duy? Ảnh hậu đó, cho nên lúc trước không cùng hợp tác với Quý Đông Dương, thật sự là do không có thời gian nha.

Bạn đang đọc truyện *Bình Hoa Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.